

๖ ๓๖๓๓ ที่ฉฉนพ๖รท๖บ๖จ ๖

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data...

หนังสือ ครูดี ที่ฉันประทับใจ.--กรุงเทพฯ : ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๒.

๒๖๔ หน้า.

๑. ความเรียง. ๒. ครู -- ความเรียง I. ชื่อเรื่อง.

895.914

ISBN 978-974-559-807-2

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

สิ่งพิมพ์ สกศ.	อันดับที่ ๕๘/๒๕๕๒
ISBN:	978-974-559-807-2
พิมพ์ครั้งที่ ๑	กันยายน ๒๕๕๒
จำนวน	๒,๐๐๐ เล่ม
ผู้จัดพิมพ์เผยแพร่	ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษาสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ๕๕/๒๐ ถนนสุขุมวิท เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๖๘-๓๑๒๓ ต่อ ๑๑๑๖, ๑๑๑๗ โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๐๐๘๓ Website: http://www.onec.go.th
พิมพ์ที่	โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี โทรศัพท์ ๐-๒๕๖๔-๓๑๐๕ ถึง ๑๑ โทรสาร ๐-๒๕๖๔-๓๑๑๕

สารบัญ

คำนำ	๔
กำหนดการพิธีมอบรางวัลและทุนการศึกษา	๕
หลักการและเหตุผล	๖
วัตถุประสงค์	๗
คุณสมบัติผู้เข้าประกวด	๗
เงื่อนไขการประกวด	๗
เกณฑ์การตัดสิน	๘
รางวัลและทุนการศึกษา	๘
ผลการตัดสินเรียงความ	๑๐
ผลงานเรียงความของนักเรียนที่ได้รับรางวัล	๑๔
รายนามคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความ	๒๕๘
รายนามคณะกรรมการคัดกรองเรียงความ	๒๖๐

คำนำ

ในสังคมยุคข่าวสาร ข่าวเกี่ยวกับ “ครู” ที่ได้รับ มักจะเป็นเรื่องราวในทางลบ แต่ในความเป็นจริง ครูที่อุทิศตน เสียสละอยู่ในสังคมไทยมีมากมาย จนบางครั้งมองเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนทั่วไป สำหรับ “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” เป็นบันทึกความรู้สึกจากนักเรียนเพื่อแสดงว่าความเป็นจริงอีกแง่มุมหนึ่งเกี่ยวกับครูที่สังคมไม่รู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงได้ร่วมกันจัดทำโครงการประกวดเรียงความ เรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนได้มีโอกาสถ่ายทอดและแสดงความรู้สึกของความรักความประทับใจที่มีต่อครูโดยผ่านงานเขียนเรียงความ ซึ่งการประกวดจะแบ่งออกเป็น ๔ ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลางและตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และแบ่งตามระดับ ๓ ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ ๒ (ประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) ช่วงชั้นที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓) และช่วงชั้นที่ ๔ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) และรางวัลชนะเลิศระดับประเทศไทย อีกจำนวน ๓ รางวัล ซึ่งในการประกวดเรียงความดังกล่าว มีเด็กและเยาวชนทั่วประเทศสนใจส่งเรียงความเข้าประกวดเป็นจำนวนถึง ๗,๖๕๑ ฉบับ คณะกรรมการได้ตัดสินผลการประกวดเรียงความเสร็จเรียบร้อยแล้วมีทั้งสิ้น ๔๙ ฉบับ ทั้งนี้แต่เดิมได้ตั้งรางวัลในการประกวดไว้ทั้งสิ้น ๔๘ รางวัล แต่คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรเพิ่มรางวัลชมเชยพิเศษอีก ๑ รางวัล

สำนักงานฯ พิจารณาเห็นว่าเพื่อเป็นการเผยแพร่ความประทับใจที่นักเรียนมีต่อครูผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบในอาชีพครู ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีดำรงตนอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง เป็นขวัญกำลังใจสำหรับครู และเผยแพร่ผลงานเรียงความของนักเรียนที่ได้รับรางวัล ซึ่งมีคุณค่าทั้งทางด้านจิตใจและด้านภาษาไปสู่สาธารณชนและสังคมในวงกว้าง จึงได้รวบรวมผลงานเรียงความที่ได้รับรางวัลมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม เพื่อเผยแพร่ให้แก่หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา ห้องสมุด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ขอขอบคุณคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความ เจ้าหน้าที่ของสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวมทั้งคณะกรรมการคัดกรองเรียงความเรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” ที่ช่วยคัดสรรเรียงความคุณภาพในการประกวดครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา รวมทั้งผู้ที่สนใจที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาต่อไป

(รองศาสตราจารย์ทรง จันทรางศุ)

เลขาธิการสภาการศึกษา

กำหนดการพิธีมอบรางวัลและทุนการศึกษา

โครงการประกวดเรียงความ เรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ”

วันอังคารที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ ห้องกำแหง พลาญกูร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เวลา ๐๙.๐๐ น.

- ลงทะเบียนผู้เข้ารับรางวัลและทุนการศึกษา
- ลงทะเบียนแขกผู้มีเกียรติที่มาร่วมงาน
- ลงทะเบียนสื่อมวลชน แจกเอกสาร

เวลา ๑๐.๐๐ น.

- เลขาธิการสภาการศึกษา (รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ) ประธานในพิธีมอบรางวัล
 - ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา (ดร.อัมพร พงษ์กั้งสนานันท์) กล่าวรายงาน
 - เลขาธิการสภาการศึกษา มอบรางวัลพร้อมทั้งกล่าวแสดงความยินดี และให้โอวาทนักเรียนที่ได้รับรางวัล
 - ถ่ายภาพร่วมกัน
 - สัมภาษณ์นักเรียนที่ได้รับรางวัล : แรบบันดาลใจในการเขียนเรียงความ
 - สัมภาษณ์นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ ๒ - ๔ ที่ได้รับรางวัล
- ดำเนินรายการโดย: คุณพิมพ์นารา อรุณโน ผู้ประกาศและพิธีกรจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย**

เวลา ๑๒.๐๐ น.

- รับประทานอาหารกลางวัน

โครงการประกวดเรียงความ

“ครูดี ที่ฉันประทับใจ”

หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕ มีจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา และเป็นนโยบายด้านการศึกษาที่สำคัญของทุกรัฐบาล

“ครู” จึงเป็นกลไกและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลูกฝังและถ่ายทอดคุณธรรมทั้ง ๘ ประการ * ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ รวมทั้งต้องมีจริยธรรมความเป็นครูที่ดี โดยทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างเต็มความสามารถ และมีการดำรงตนอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้พร้อมทั้งซึมซับความดีงามและยังคงประทับใจอยู่ในความทรงจำของผู้เรียน สามารถทำให้ผู้เรียนยึดเป็นแบบอย่างในการประพฤติ ปฏิบัติตนให้เป็นคนดีของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

การที่จะหล่อหลอมผู้เรียน ซึ่งเป็นเด็ก เยาวชน ให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข และเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ สร้างให้สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรมต่อไปในอนาคต สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จึงจัดทำโครงการประกวดเรียงความ เรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” ขึ้น เพื่อให้นักเรียนเขียนเรียงความถ่ายทอดความรู้สึกประทับใจที่มีต่อ “ครู” ที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม ๘ ประการ และเป็นผู้ดำรงตนอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ทำให้นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในการดำรงชีวิตของตนตลอดไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาได้มีโอกาสถ่ายทอดและแสดงความรู้สึกของความรัก ความประทับใจที่มีต่อครูผ่านงานเขียนเรียงความ
๒. เพื่อเผยแพร่ตัวตนของครูดีที่มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ในอาชีพครู ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ดำรงตนอยู่บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง อันเป็นการสร้างเสริมให้สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม
๓. เพื่อเผยแพร่ผลงานเรียงความของนักเรียนที่มีคุณค่าทั้งทางด้านจิตใจและด้านภาษาสู่สาธารณชนและสังคมในวงกว้าง

คุณสมบัติผู้เข้าประกวด

ผู้ที่ส่งผลงานเข้าประกวดจะต้องเป็นเด็กและเยาวชนที่เรียนอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๒ ซึ่งแบ่งเกณฑ์ตามระดับการศึกษาเป็น ๓ ระดับคือ

๑. ช่วงชั้นที่ ๒ (ประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)
๒. ช่วงชั้นที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓)
๓. ช่วงชั้นที่ ๔ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)

เงื่อนไขการประกวด

๑. ช่วงชั้นที่ ๒ (ประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) เรียงความมีความยาวไม่น้อยกว่า ๑ หน้ากระดาษ แต่ไม่เกิน ๒ หน้ากระดาษ A๔ ช่วงชั้นที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓) เรียงความมีความยาวไม่น้อยกว่า ๒ หน้ากระดาษแต่ไม่เกิน ๓ หน้ากระดาษ และช่วงชั้นที่ ๔ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) เรียงความมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓ หน้ากระดาษ แต่ไม่เกิน ๕ หน้ากระดาษ พิมพ์ใช้ตัวอักษร Angsana New ขนาด ๑๖ p. ๒๕-๓๐ บรรทัดต่อหน้า หากเขียนเป็นลายมือให้เขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
๒. ผู้ส่งเรียงความเข้าประกวด สามารถส่งผลงานได้คนละ ๑ ชิ้น เท่านั้น
๓. ผู้ส่งเรียงความเข้าประกวดต้องแนบใบสมัครตามแบบฟอร์มของโครงการ
๔. เรียงความที่ส่งเข้าประกวดจะต้องเป็นเรียงความที่เขียนขึ้นเองไม่คัดลอกหรือดัดแปลงผลงานของผู้อื่นและไม่เคยนำไปประกวดที่ไหนมาก่อน

๕. ผู้ได้รับรางวัลต้องนำเสนอผลงานบนเวทีในวันรับรางวัล
๖. การตัดสินของคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความถือเป็นที่สุด
๗. เรียงความที่ส่งเข้าประกวดผู้จัดการประกวดของสงวนสิทธิ์ไม่ส่งคืนต้นฉบับไม่ว่ากรณีใดๆ และลิขสิทธิ์การตีพิมพ์ครั้งแรกของผลงานที่ได้รับรางวัล
ทุกรางวัลถือเป็นของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาที่จะนำไปเผยแพร่
ในสื่อสิ่งพิมพ์และสารสนเทศอื่นๆต่อไป
๘. เรียงความที่ได้ถ่ายทอดความรู้สึกระบายใจที่มีต่อ “ครู” ครูผู้ นั้นต้องมี
ตัวตนจริง และเป็นแบบอย่างของครูดีที่มีคุณธรรม

เกณฑ์การตัดสิน แบ่งเป็น ๕ หัวข้อ รวม ๑๐๐ คะแนน

๑. เนื้อหาสาระ	๓๐ คะแนน
๒. รูปแบบและการเรียบเรียง	๒๐ คะแนน
๓. มีอรรถรส	๒๐ คะแนน
๔. สำนวนภาษา	๒๐ คะแนน
๕. การใช้ตัวสะกด ประโยค วรรคตอน ฯลฯ	๑๐ คะแนน

รางวัลและทุนการศึกษา

๑. รางวัลแบ่งตามภูมิภาคเป็น ๔ ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และตะวันออก ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรางวัลของแต่ละภาคแบ่งตามระดับชั้นการศึกษา เป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑. ช่วงชั้นที่ ๒ (ประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)		
- รางวัลชนะเลิศ	ทุนการศึกษา	๗,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑	ทุนการศึกษา	๕,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒	ทุนการศึกษา	๓,๐๐๐ บาท
- รางวัลชมเชย	ทุนการศึกษา	๒,๐๐๐ บาท

๒. ช่วงชั้นที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓)

- รางวัลชนะเลิศ	ทุนการศึกษา	๘,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑	ทุนการศึกษา	๖,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒	ทุนการศึกษา	๔,๐๐๐ บาท
- รางวัลชมเชย	ทุนการศึกษา	๒,๐๐๐ บาท

๓. ช่วงชั้นที่ ๔ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖)

- รางวัลชนะเลิศ	ทุนการศึกษา	๑๐,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑	ทุนการศึกษา	๗,๐๐๐ บาท
- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๒	ทุนการศึกษา	๕,๐๐๐ บาท
- รางวัลชมเชย	ทุนการศึกษา	๒,๐๐๐ บาท

๒. รางวัลชนะเลิศประเทศไทย แบ่งตามระดับชั้นการศึกษา เป็น ๓ ระดับ

๑. ช่วงชั้นที่ ๒ (ประถมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) ได้รับทุนการศึกษาเพิ่ม ๓,๐๐๐ บาท
๒. ช่วงชั้นที่ ๓ (มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓) ได้รับทุนการศึกษาเพิ่ม ๔,๐๐๐ บาท
๓. ช่วงชั้นที่ ๔ (มัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖) ได้รับทุนการศึกษาเพิ่ม ๕,๐๐๐ บาท

- หมายเหตุ - ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศประเทศไทย จะได้รับเงินรางวัล ใบประกาศนียบัตร และถ้วยรางวัล
- ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ จะได้รับเงินรางวัล ใบประกาศนียบัตร และโล่รางวัล
 - ผู้ได้รับรางวัลรองชนะเลิศและรางวัลชมเชย จะได้รับเงินรางวัล และใบประกาศนียบัตร

ประกาศสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

เรื่อง ผลการประกวดเรียงความเรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ”

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดโครงการประกวดเรียงความเรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนระดับชั้นพื้นฐานทุกสังกัด ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ ๒ ถึง ช่วงชั้นที่ ๔ ได้มีโอกาสถ่ายทอดและแสดงความรู้สึกของความรักความประทับใจที่มีต่อ “ครู” โดยผ่านงานเขียนเรียงความ ซึ่งในการประกวดเรียงความดังกล่าว มีเด็กและเยาวชนสนใจส่งเรียงความเข้าประกวดเป็นจำนวนมากในแต่ละช่วงชั้น รวมทั้งสิ้น ๗,๖๕๑ ฉบับ และคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความได้พิจารณาตัดสินเรียงความที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างโดดเด่นทั้งด้านเนื้อหาและภาษาสมควรได้รับรางวัล ดังมีรายนามต่อไปนี้

ช่วงชั้นที่ ๒

๑. ภาคเหนือ

๑.๑ ด.ญ.อนุสรรา พลพัก ร.ร.วัดกัลปพฤกษ์ จ.กำแพงเพชร	ชนะเลิศ
๑.๒ ด.ญ.พรรณผกา หนองทอง ร.ร.บ้านน้ำยาว จ.น่าน	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๑.๓ ด.ญ.จิราภรณ์ บุญมี ร.ร.บ้านร้องขี้เหล็ก จ.เชียงใหม่	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๑.๔ ด.ช.ทัตพงศ์ มั่นเหมาะ ร.ร.ชุมชนบ้านดอนตัน จ.น่าน	รางวัลชมเชย

๒. ภาคกลาง

๒.๑ ด.ญ.ภูลิตา ชมพูเทศ ร.ร.อนุบาลเพชรบุรี จ.เพชรบุรี	ชนะเลิศ
๒.๒ ด.ช.ธรรต วิษณุโยธิน ร.ร.อำนวยการศิลป์ จ.กรุงเทพฯ	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๒.๓ ด.ญ.น้ำทิพย์ จุลหอม ร.ร.ประเสริฐ-น้อยรุจิวงศ์ ๑ จ.สระแก้ว	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๒.๔ ด.ญ.ธนวันต์ สัตยากุลย์ ร.ร.เทศบาล ๑ ทรงพลวิทยา จ.ราชบุรี	รางวัลชมเชย

๓. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ด.ญ.ปภัชชานิตา ชำนิกุล ร.ร.อนุบาลนางรอง จ.บุรีรัมย์	ชนะเลิศ

๓.๒	ด.ญ.เกษณียา สุโพธิ์ ร.ร.บ้านนาค้อ จ.ขอนแก่น	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๓.๓	ด.ญ. อิศริยา นันทพรศิริพงศ์ ร.ร.อนุบาลดารณีนีทำบ่อ จ.หนองคาย	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๓.๔	ด.ญ.ทิฆัมพร งามลวย ร.ร.บ้านหนองคะเน จ.ขอนแก่น	รางวัลชมเชย

๔. ภาคใต้

๔.๑	ด.ช.ตราภูมิ หวังวิญญู ร.ร.แสงทองวิทยา จ.สงขลา	ชนะเลิศ
๔.๒	ด.ช.นิธสิมี สือเตาะ ร.ร.บ้านทรายแก้ว จ.ยะลา	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๔.๓	ด.ญ.อรวินท์ กองดี ร.ร.บ้านปากละงู จ.สตูล	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๔.๔	ด.ญ.ศิริรัตน์ ชื่นพิบูล ร.ร.วัดโคกสมานคุณ จ.สงขลา	รางวัลชมเชย

ช่วงชั้นที่ ๓

๑. ภาคเหนือ

๑.๑	ด.ญ.กาญจนา มุงเมือง ร.ร.วังเหนือวิทยา จ.ลำปาง	ชนะเลิศ
๑.๒	ด.ญ.จารุวรรณ แซ่ว่าง ร.ร.บ้านแม่ไต๋ จ.เชียงใหม่	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๑.๓	ด.ญ.พิชญา ปัทมาภรณ์พงศ์ ร.ร.นาวิรัตน์ จ.แพร่	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๑.๔	ด.ญ.ชลธิชา สดนามอญ ร.ร.บ้านนาอิน จ.อุตรดิตถ์	รางวัลชมเชย

๒. ภาคกลาง

๒.๑	นายอภิสิทธิ์ ร.ร.ไทรโยคมนตรีกาญจนวิทยา จ.กาญจนบุรี	ชนะเลิศ
๒.๒	ด.ญ.จิราภา บำรุงรักษ์ ร.ร.วัดจันทาราม จ.จันทบุรี	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๒.๓	ด.ญ.วาสนา ชะเอม ร.ร.บ้านลาดวิทยา จ.เพชรบุรี	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๒.๔	ด.ช.วิทธิธร เพ็ชรราช ร.ร.อมตยกุล จ.กรุงเทพฯ	รางวัลชมเชย

๓. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑	ด.ญ.พิมพ์รัตน์ กุย์รัมย์ ร.ร.บ้านหนองใหญ่ จ.บุรีรัมย์	ชนะเลิศ
๓.๒	ด.ญ.กัลยา คำขุนทด ร.ร.บ้านซับพลู จ.นครราชสีมา	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๓.๓	ด.ช.หนึ่งบุษย์ งามน้อยพรม ร.ร.เซนต์ยอแซฟสกลนคร จ.สกลนคร	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๓.๔	ด.ญ.สิริกานต์ จุฑะบาล ร.ร.ร่องคำ จ.กาฬสินธุ์	รางวัลชมเชย

๔. ภาคใต้

๔.๑	ด.ญ.ภัทรารัตน์ คงอยู่ ร.ร.ที่ปราชญ์วิถีวิทยาจ.สุราษฎร์ธานี	ชนะเลิศ
๔.๒	ด.ช.มนต์สน์ มนต์รี ร.ร.รวันาวรีเฉลิม จ.สงขลา	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๔.๓	นายปภังกร พวงพีร ร.ร.หัวไทรบำรุงราษฎร์ จ.นครศรีธรรมราช	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๔.๔	น.ส.สุภาภรณ์ ทองรอด ร.ร.คันทิพิทยาคาร จ.ตรัง	รางวัลชมเชย

ช่วงชั้นที่ ๕

๑. ภาคเหนือ

๑.๑	น.ส.สายพิน แยมจันกู ร.ร.ดำรงราษฎร์สงเคราะห์เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่	ชนะเลิศ
๑.๒	น.ส.เพชร พุ่มจันทร์ ร.ร.นิยมศิลป์อนุสรณ์ จ.เพชรบูรณ์	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๑.๓	น.ส.ดวงดาว หล้าหิบบ ร.ร.ท่าตะโกพิทยาคม จ.นครสวรรค์	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๑.๔	น.ส.กาญจนา พลจันทร์ ร.ร.เทศบาลเมืองสวรรคโลก จ.สุโขทัย	รางวัลชมเชย

๒. ภาคกลาง

๒.๑	น.ส.บุษยาภรณ์ เอลาวัลย์ ร.ร.มัธยมวัดสิงห์ กรุงเทพฯ	ชนะเลิศ
๒.๒	น.ส.พลอยไพลิน โพธิ์เพชรทอง ร.ร.สาธิตมศว.ปทุมวัน กรุงเทพฯ	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๒.๓	นายวุฒิชัย พรมจิต ร.ร.พรหมานุสรณ์ จ.เพชรบุรี	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๒.๔	น.ส.จินตนา ชำนาญชล ร.ร.คลองพลูวิทยา จ.จันทบุรี	รางวัลชมเชย

๓. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑	น.ส.สุลีพร ศรีระมย์ ร.ร.ดงมะไฟพิทยาคม จ.ยโสธร	ชนะเลิศ
๓.๒	น.ส.ปารณีย์ บาตรโพธิ์ ร.ร.สุนารวีวิทยา จ.นครราชสีมา	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๓.๓	นายวรวิมล สุวรรณิกะ ร.ร.เพ็ญพิทยาคม จ.อุดรธานี	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๓.๔	น.ส.ณัฐวดี ประทุมชัย ร.ร.น้ำพองศึกษา จ.ขอนแก่น	รางวัลชมเชย

๔. ภาคใต้

๔.๑	นายธีระวุฒิ ตีระนนท์ ร.ร.จงรักภักดีวิทยา จ.ปัตตานี	ชนะเลิศ
๔.๒	น.ส.วันทนา โพธิ์ทอง ร.ร.โยธินบำรุง จ.นครศรีธรรมราช	รองชนะเลิศ อันดับ ๑
๔.๓	น.ส.สุชาดา ยิ้มโย ร.ร.สอาดเผดิมวิทยา จ.ชุมพร	รองชนะเลิศ อันดับ ๒
๔.๔	น.ส.ภูริณัฐ สถิตดำรงกุล ร.ร.ระโนดวิทยา จ.สงขลา	รางวัลชมเชย

รางวัลชนะเลิศระดับประเทศ จำนวน ๓ รางวัล

ช่วงชั้นที่ ๒

ด.ช.ตราบภูมิ หวังวิญญู ร.ร.แสงทองวิทยา จ.สงขลา

ช่วงชั้นที่ ๓

ด.ญ.กาญจนา มุงเมือง ร.ร.วังเหนือวิทยา จ.ลำปาง

ช่วงชั้นที่ ๔

น.ส.บุษยามภรณ์ เอลาวัลย์ ร.ร.มัธยมวัดสิงห์ กรุงเทพฯ

รางวัลชมเชยพิเศษ

น.ส.นงคันทา ปอศิริชัย ร.ร.เศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์
กรุงเทพฯ

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ลงนาม) ธงทอง จันทรางศุ
(รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ)
เลขาธิการสภาการศึกษา

รางวัลชนะเลิศ

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงอนุสรာ พลพัท

โรงเรียนวัดกัลปพฤกษ์

จังหวัดกำแพงเพชร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.วงเดือน เกิดสว่าง

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“... ครูที่แท้จริงนั้นต้องเป็นผู้ทำแต่ความดี คือต้องหมั่นขยันและอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดทน และอดกลั้น สำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนที่ตั้งงาม รวมทั้งต้องซื่อสัตย์รักษาความจริงใจวางใจเป็นกลางไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ...”

จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตรีศพระราชทานแก่ครูอาวุโส ทำให้เรามองเห็นภาพของครูว่า ครูคือผู้ที่ทำการสอน งานของครูคือ สอนให้นักเรียนเป็นคนที่มีสมบุรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ จะเห็นว่าภาระงานของครูนั้น เป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่เพราะนอกจากจะสอนให้ได้ความรู้แล้วตัวครูจะต้องประกอบไปด้วยคุณงามความดีในทุกด้าน สามารถเป็นแบบอย่างให้นักเรียนที่จะเป็นอนาคตของชาติได้ซึมซับสิ่งที่ดีงามจากครู เพื่อจะได้เป็นคนดีที่มีคุณภาพ ดังนั้นครูที่ดีจึงควรได้รับการยกย่อง สรรเสริญ ดังที่ฉันจะกล่าวถึงคุณครูท่านหนึ่งที่ฉันรักเคารพและประทับใจในตัวท่านมาก

ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน ฉันเคยมีความประทับใจกับหลายสิ่งหลายอย่าง เป็นความประทับใจกับสถานที่หรือของเล่นใหม่ ๆ แต่พอนานไปก็ค่อย ๆ ลืม แต่ความประทับใจในสิ่งที่มีคุณค่าให้อะไรกับฉันมากมาย มากกว่าความสุข ความสนุกคือ ความประทับใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณครู ฉันได้ตัวอย่างคำสอนที่เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตจากท่าน เพราะท่านมีความดี มีการแสดงออกอย่างจริงใจ และหวังดีกับทุกคน ท่านเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของฉันก็ว่าได้

คุณครูที่ฉันประทับใจคือ **คุณครูวงเดือน เกิดสว่าง** ท่านสอนประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ คุณครูของฉันเรียบร้อยพูดจาไพเราะอ่อนหวานเป็นคนขยัน ตั้งใจทำงาน เป็นตัวอย่างของคนที่เราพบเห็น เหมาะสมกับรางวัลเชิดชูเกียรติ “ครูสุคดี” ที่คุณครูได้รับมา ฉันภูมิใจในตัวคุณครูและดีใจที่ฉันได้เป็นนักเรียนของคุณครู เพราะคุณครูเป็นคนตั้งใจสอนนักเรียน สอนได้ความรู้สนุกและไม่เบื่อ คุณครูเป็น

คนขยันถึงแม้จะมีงานมากแค่ไหนไม่เพียงแต่งานสอนเท่านั้น คุณครูก็พยายามหาเวลาทำงานเสริม ฉันเห็นคุณครูมาโรงเรียนแต่เช้าทุกวัน พอมาถึงโรงเรียนคุณครูก็จะมาดูแลห้องสมุดและเตรียมกิจกรรมที่จะมานำเสนอหน้าเสาธง แล้วคุณครูก็ไปตรวจการบ้านบนห้องเรียนและนั่งทำงานรอฉันและเพื่อน ๆ ขึ้นมาบนห้อง

คุณครูทำบัญชีฝากเงินให้นักเรียนนำมาฝากกับคุณครูทุกวันเมื่อได้หลายร้อยแล้วก็นำไปฝากเข้าบัญชีออมทรัพย์ของโรงเรียน คุณครูสอนให้รู้จักใช้ทรัพย์สินและสิ่งของอย่างคุ้มค่า คุณครูจะให้พรประจำวันของห้องคอยดูแลเปิดไฟปิดพัดลม คุณครูบอกว่าหากเราช่วยกันไม่ละเลยจะช่วยประเทศชาติประหยัดได้อย่างมาก ครูสอนให้ฉันดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง สอนให้ปลูกผักจะได้ประหยัดและมีผักปลอดสารพิษไว้รับประทาน ฉันเห็นความประหยัดของคุณครูอีกอย่างหนึ่งคือเวลาคุณครูเดินทางมาโรงเรียนคุณครูจะเดินทางมารถคันเดียวกันแบบครอบครัวเพื่อประหยัดน้ำมัน ถ้าคุณครูเห็นใครนำข้าวกลางวันใส่ถุงพลาสติกมารับประทาน คุณครูจะแนะนำให้ลงทุนซื้อกล่องใส่ข้าวเพราะจะได้ช่วยลดจำนวนขยะที่เป็นพลาสติกถือว่าช่วยลดภาวะโลกร้อนด้วย

คุณครูของฉันเป็นคนตรงต่อเวลาและปฏิบัติหน้าที่ทำงานอย่างจริงจังมีความจริงใจกับงาน คุณครูจะตรวจงานของนักเรียนอย่างละเอียด คุณครูจะไม่ทำโทษถ้าทำผิดแสดงว่าไม่เข้าใจคุณครูก็จะอธิบายให้เข้าใจ คุณครูจะไม่ลำเอียงหรือเป็นคนที่มีอคติต่อนักเรียน คุณครูสอนฉันและเพื่อน ๆ ทุกคนให้รู้หน้าที่ของตนเองทำให้ฉันมีความรับผิดชอบมากขึ้นเพราะฉันต้องการทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด

คุณครูฝึกให้ทุกคนมีระเบียบ การเข้าแถว การเดินไปรับประทานอาหาร การซื้ออาหาร ครูจะคอยดูแลและกำกับ หากใครคุยหรือแตกแถวคุณครูจะให้ไปจัดหนังสือที่ห้องสมุด คุณครูฉันเป็นคนยึดมั่นในระเบียบ คุณครูก็จะสอนให้มีระเบียบ คุณครูบอกว่าถ้าเรามีระเบียบทำอะไรก็สวยงาม เช่น การเขียนหนังสือให้เป็นระเบียบและสวยงาม จัดหนังสือให้เป็นระเบียบ ถ้าเราทำแบบนี้ผู้ใหญ่จะเชื่อถือ

คุณครูฉันเป็นคนสุภาพไม่ใส่เสื้อผ้าชุดขาดเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตนรู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะและเป็นคนที่เรียบร้อย คุณครูสอนให้ฉันไม่เป็นคนก้าวร้าวรุนแรงหรือข่มเหงผู้อื่นและให้เป็นคนที่มีมารยาทที่งามของวัฒนธรรมไทย คุณครูมีมารยาทที่ดีจึงเป็นตัวอย่างที่ดีของฉัน

ฉันประทับใจในความเป็นผู้ให้ของคุณ นอกจากคุณจะทุ่มเทในด้านการถ่ายทอดความรู้ คุณยังให้ความรักความเข้าใจ เหมือนกับทุกคนคือลูกของคุณ อบรมให้เป็นคนดีของสังคม มีกิริยามารยาทที่ดี ให้มีความเชื่อและปฏิบัติตามหลักพุทธศาสนาฉันจะประพฤติตนตามคำสอนของคุณเพราะฉันเชื่อมั่นในตัวคุณ ว่าคุณเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันและคนอื่น ๆ ได้อย่างดีที่สุดในคนหนึ่ง

คุณครูคือ มารดา คนที่สอง คอยปกป้อง รักใคร่ ห่วงใยฉัน
ฉันนับถือ รักคุณ ชั่ววันรันดร ชีวิตนี้ ไม่มีวัน ลืมคุณครู

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงพรรณพกา หนองทอง

โรงเรียนบ้านน้ำยาว

จังหวัดน่าน

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูทัศนีย์ จันทโคตร

ดรุตี ที่จับประทับใจ

ใครหนอเหมือนแม่คนที่สอง ใครหนอคอยประคองเราอ่านหนังสือ
แล้วใครหนอสั่งสอนเวลาเราดื้อ จะเป็นใครอีกหรือที่ใส่ใจ
เปรียบดังเทียนส่องสว่างนำชีวิต ที่คอยติดตามดูแลเอาใจใส่
เราก็คือ “ลูกศิษย์” ของท่านไง จะเป็นใครไม่ได้นอกจาก “ครู”

ในความคิดของหนู ครูเปรียบเสมือนแม่คนที่สองที่คอยอบรมสั่งสอนคอยชี้แนวทางแนะนำสิ่งดี ๆ ให้เรา คอยประคองเราเขียนหนังสือ อ่านหนังสือตั้งแต่อกไก่ ขอไข่ เพื่อที่จะให้เราอ่านได้ เขียนได้ โตขึ้นมีอาชีพดี ๆ เป็นคนดีของสังคม คุณครูคอยแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ที่เจริญก้าวหน้า เพื่อจะได้มาสอนเรา แม้จะลำบากเพียงใดก็จะหามาให้ได้เพื่อลูกศิษย์ของตนเอง คุณครูจะทุ่มเทกับการสอนทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อเราให้สิ่งดี ๆ แก่เรา เพราะ “รักคือการให้” คุณครูรักเราเหมือนลูกแท้ ๆ ของท่าน ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ๆ นักเรียน คุณครูจะรักลูกศิษย์เท่ากันไม่ลำเอียง เวลาให้ความรู้ก็ให้ความรู้เหมือนกัน ไม่เคยคิดที่จะ “เลือกที่รักมักที่ชัง” ถึงแม้ว่าลูกศิษย์คนนั้นจะมาจากที่ไหน หรือจะเป็นลูกใครก็ตาม ลูกศิษย์ทุกคนก็คือลูกศิษย์ของคุณครูเสมอ ครูเปรียบเหมือนดังแสงสว่างที่คอยส่องทางให้ชีวิตเราค่อย ๆ ก้าวเดินไป ทีละน้อยจนถึงทางแห่งแสงสว่างหรือประสบความสำเร็จ แม้บางครั้งถึงท่านจะดูดำดูดีไปบ้าง แต่ที่ท่านทำไปก็เพราะว่าท่านรักเรา เราคือท่านที่สั่งสอน เพื่อให้เราฉลาดไม่ทำสิ่งที่ไม่ดีอีก เหมือนสุภาภิตที่ว่า “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ในชีวิตของหนู คุณครูก็เป็นฮีโร่คนหนึ่ง ในดวงใจของหนู เพราะคุณครูก็ได้ช่วยเหลือเด็ก ๆ มากมายในโรงเรียนของหนูก็มีคุณครูอยู่ทั้งหมด ๑๑ คน แต่คุณครูที่หนูรักและประทับใจมากที่สุด ก็คือคุณครูประจำชั้นของหนูเป็นคุณครูผู้หญิง ท่านเป็นคนที่ดี และมีนิสัยอ่อนโยน พูดจาไพเราะมาก และท่านก็มีความวิเศษสำหรับหนูมาก คือท่านเป็นคุณครูแล้ว และก็ยังเป็นนางฟ้าอีก ที่หนูบอกว่าท่านเป็นนางฟ้าก็เพราะว่าถ้ามีเด็กคนไหนร้องไห้หรือไม่สบาย ถ้าได้มาหาคุณครูคนนั้นของหนูแล้วรับรองว่าหาย เพราะคุณครูจะให้กินยาวิเศษ พร้อมกับปลอบใจด้วยเสียงอันไพเราะของคุณครู และคุณครูที่สุุดประทับใจของหนูก็คือ

คุณครูทัศนีย์ จันทโคตร คุณครูท่านเป็นคนขยันมีความเพียรพยายามในหน้าที่มาก ทุ่มเทกับการสอน ไม่เคยคิดที่จะทอดทิ้งกับงาน คิดสิ่งไหนก็จะทำอย่างจริงจัง ชีวิตของท่านท่านเป็นคนที่ดีดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ้งเพื่อ และมักจะสอนให้เด็ก ๆ มีความประหยัด โดยจะให้เด็ก ๆ ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อจะได้มีเงินเก็บออม ความซื่อสัตย์ คุณครูทัศนีย์เป็นคนที่ตรงต่อเวลามาก เช่น ถ้าถึงชั่วโมงสอนของคุณครูทัศนีย์ ก็จะมาตรงเวลาเสมอและมีความจริงใจ ต่อนักเรียนไม่เคยคิดโกหกและไม่มีความลำเอียงอคติ คุณครูท่านเป็นคนที่ยึดมั่นในกฎระเบียบของโรงเรียนมาก มีวินัยทั้งต่อตนเองและสังคม มีมารยาทดีงาม มีความอ่อนน้อมถ่อมตนไม่ก้าวร้าวรุนแรง พุดจาไพเราะสุภาพ และแต่งตัวเรียบร้อยเสื้อผ้าปิดมิดชิด มีความสะอาด จิตใจแจ่มใสปราศจากความมัวหมองทั้งทางกายใจ และสภาพแวดล้อม ซึ่งใคร ๆ มองแล้วก็สบายตา เกิดความสบายใจ คุณครูทัศนีย์เป็นผู้ที่เปิดใจกว้างและมีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก ๆ และผู้ใหญ่ จนสามารถที่จะปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้และสิ่งสุดท้ายเป็นสิ่งที่คุณครูทัศนีย์จะเป็นคนชอบช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน ยอมเสียสละ และมักจะให้เด็ก ๆ ช่วยเหลือสังคมด้วย เช่น ถ้าหมู่บ้านมีงานศพ คุณครูก็จะให้เด็ก ๆ ทำดอกไม้จันทร์ เพื่อช่วยบ้านที่จัดงานศพ ลดค่าใช้จ่ายซื้อดอกไม้เอง และคว่ำกะโหลกกะลาตามหมู่บ้าน เพื่อให้คนในหมู่บ้านปลอดภัยจากยุงลาย ซึ่งเป็นพาหะนำโรคไข้เลือดออก เป็นต้น นอกจากนี้คุณครูจะเป็นคนสอนหนังสือที่เก่งแล้ว คุณครูยังเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ๔ ประการขั้นพื้นฐานอีกด้วย ตั้งแต่หนูเรียนอยู่ชั้นอนุบาล ๑ จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนูยังไม่เคยทำอะไรเพื่อคุณครูเลยมีแต่คุณครูที่ทำเพื่อหนูครั้งนี้หนูจะทำเพื่อคุณครูบ้าง และสิ่งที่หนูกำลังทำอยู่ตอนนี้ก็คือเรียงความถือว่าเป็นความหวังของคุณครู หนูอยากจะทำบอกคุณครูทัศนีย์ว่า “หนูทำเต็มที่แล้วนะคะ” และก็ทำดีที่สุดแล้ว ถ้าได้ก็ถือว่าหนูลูกศิษย์ของคุณครู ทำเพื่อคุณครูสำเร็จแล้ว

ถ้าโตขึ้น หนูอยากจะเป็นคุณครูที่ดี เหมือนคุณครูทัศนีย์ที่นอกจากจะสอนหนังสือเก่งแล้ว ก็ยังมีคุณธรรมขั้นพื้นฐานด้วย หนูจะกลับมาสอนเด็ก ๆ ให้เหมือนกับที่คุณครูเคยสอนกับหนู

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงจิราภรณ์ บุญมี

โรงเรียนบ้านร่องชี่เหล็ก

จังหวัดเชียงใหม่

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.พิสมย์ เทวาพิทักษ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูคำสั้น ๆ แต่มีความหมายที่ยิ่งใหญ่มาก ครูคือเรือจ้าง ครูคือผู้ให้ ครูคือแม่คนที่สองของเรา คำพูดเหล่านี้ฉันได้ยินตั้งแต่เริ่มก้าวย่างเข้ามาสู่อ้อมรับของโรงเรียน แรก ๆ ฉันยังไม่เข้าใจความหมายของคำพูด เมื่อฉันโตขึ้นและได้สัมผัสใกล้ชิดติดกับคุณครู ทุกท่านได้พร่ำสอนสิ่งดี ๆ ทุกอย่างให้ลูกศิษย์ ฉันถึงรู้ว่าครูคือผู้ให้จริง ๆ

ครูดีที่ฉันประทับใจชื่อ **ครูพิสมัย เทวาพิทักษ์** เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านร่องชี่เหล็ก อำเภอดอยสะเก็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑ ฉันประทับใจในตัวครูหลาย ๆ ด้าน เริ่มตั้งแต่เมื่อฉันย้ายติดตามผู้ปกครองเข้ามาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่โรงเรียนบ้านร่องชี่เหล็กเป็นวันแรก ฉันรู้สึกทึ่งเหมือนคนแปลกหน้าไม่รู้จักพูดกับใคร กลัวในเรื่องการปรับตัว แต่ความรู้สึกเหล่านั้นก็หมดไป เมื่อครูเข้ามาพูดคุยแนะนำให้ฉันรู้จักกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนและบอกเพื่อน ๆ ให้ช่วยเหลือแนะนำฉันในฐานะเพื่อนใหม่ที่เพิ่งเข้ามาเรียน ครูสอบถามความเป็นอยู่ของฉันทุกวันว่าเป็นอย่างไร มีปัญหาอะไรให้บอกครู คำพูดและการสัมผัสกับครูทำให้ฉันรู้สึกอบอุ่น รู้ว่านอกจากพ่อแม่แล้วยังมีครูอีกคนที่รักและหวังดีต่อฉัน

ในด้านการเรียนการสอน ครูเป็นคนที่พูดเสียงดังฟังชัดมาก มีเทคนิคในการอธิบายเรื่องต่างๆ ที่นักเรียนไม่เข้าใจให้สามารถเข้าใจได้ เช่น วิชาคณิตศาสตร์ ครูจะมีวิธีลัดให้พวกเราหาคำตอบซึ่งได้คำตอบที่เร็วและง่าย วิชาวิทยาศาสตร์ จะเรียนโดยการออกไปศึกษานอกห้องเรียนมีการทดลองให้เห็นจริงแบบง่าย ๆ วิชาศิลปะเป็นอีกวิชาที่ฉันประทับใจมาก เมื่อครูสอนเรื่องพื้นผิวของวัตถุโดยการให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกไปสำรวจพื้นผิวในและนอกห้องเรียน ฝนพื้นผิวจากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ลงในกระดาษนำมาติดลงในสมุดและบันทึกชื่อพื้นผิวที่สำรวจได้ นำพื้นผิวที่ฝนได้มาสร้างงานศิลปะคนละหนึ่งชิ้น นักเรียน

สนุกสนานในการเรียนมาก กิจกรรมนี้ฝึกให้เราเป็นคนช่างสังเกต มีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้เรายังนำความรู้จากวิชาศิลปะมาออกแบบชิ้นงานวิชาอื่น ๆ ได้อีก ทำให้ผลงาน ชิ้นงานในแฟ้มผลงานของพวกเราสวยงามน่าอ่าน สร้างความภูมิใจให้เราเป็นที่ชื่นชอบของผู้ปกครองและผู้พบเห็น ในด้านการกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนบ้านร้องขึ้นเหล็กได้จัดขึ้นในทุก ๆ วันพฤหัสบดี เวลา ๑๕.๐๐ น. เป็นต้นไป โดยให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรมที่นักเรียนสนใจ ซึ่งมีอยู่หลายชมรม สำหรับฉันสมัครเข้าชมรมร้อยสานงานศิลป์ ซึ่งมีครูพิสมัยเป็นที่ปรึกษาชมรม ชมรมนี้จัดกิจกรรมด้านศิลปะต่าง ๆ ให้นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาที่สนใจในการวาดภาพระบายสี ออกแบบ ครูจะเป็นที่เลี้ยงคอยสอนนักเรียนในชมรมและให้พี่ชั้นโต ๆ ที่เก่งมาสอนเทคนิคต่าง ๆ ให้แก่น้องเล็ก ๆ แบบพี่สอนน้อง ชมรมของฉันมีสมาชิกจำนวนมากแทบไม่มีที่นั่ง โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ในการวาดภาพให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกอย่างเต็มที่ ดังนั้นเวลาบ่ายของวันพฤหัสบดีจึงเป็นวันที่สมาชิกในชมรมรอคอยอย่างใจจดใจจ่อ ครูยังพาสมาชิกในชมรมเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดวาดภาพ ทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ประเทศ และระดับโลก โรงเรียนเราประสบความสำเร็จในกิจกรรมเหล่านี้ ได้รับทั้งเกียรติบัตรทุนการศึกษามากมายสม่าเสมอจนสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป ผลงานศิลปะของพวกเราเป็นที่ชื่นชอบแก่คณะครูโรงเรียนต่าง ๆ ผู้ปกครอง ผู้ที่พบเห็น ตลอดจนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่แวะมาเที่ยวที่โรงเรียนบ้านร้องขึ้นเหล็ก ทุกคนต้องถ่ายรูปเก็บไว้ทุกครั้งที่ได้ชม ครูได้สอนสมาชิกทุกคนในชมรมร้อยสานงานศิลป์ทุกคน ให้เป็นผู้ที่รู้จักให้แบ่งปันผู้อื่นบ้าง ไม่ใช่เป็นผู้รับเพียงอย่างเดียว โดยครูและพี่ ๆ ได้เป็นวิทยากรสอนศิลปะแก่นักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ไปช่วยวาดภาพฝาผนังศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนในอำเภอคอนสารเขตหลายแห่ง เมื่อมีกิจกรรมแข่งขันวาดรูปตามสถานที่ต่าง ๆ สมาชิกที่ได้รับทุนการศึกษามา ครูก็สอนให้แบ่งปันเพื่อนที่ไปร่วมแข่งขันแต่ไม่ได้รับรางวัลด้วยเพื่อเป็นกำลังใจให้เพื่อน ๆ อีกสิ่งหนึ่งที่ฉันรู้สึกประทับใจมากคือด้านความยุติธรรม เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ๆ ครูจะสอบถามถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น และตัดสินอย่างยุติธรรมทุกครั้ง แม้ปัจจุบันนี้นั้นและเพื่อนจะไม่ได้เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว แต่เมื่อมีปัญหาทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะด้านการเรียนหรือต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมก็มาสอบถามครู ครูก็ยังคอยอธิบายให้ทุกคนเข้าใจได้เสมอ

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงบางส่วนที่ทำให้ฉันประทับใจในตัวครู ครูเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนมีความสามารถ มีเทคนิควิธีสอนให้นักเรียนได้เข้าใจ เป็นที่ปรึกษาได้ทุกอย่างทำให้ฉันคิดว่าครูคือแม่คนที่สองของเราเป็นผู้สร้างให้นักเรียนเป็นคนดีได้ ฉันจึงตั้งใจว่าเมื่อโตขึ้นฉันจะเป็นครูอย่างที่ทำให้ฉันประทับใจให้ได้

รางวัลชมเชย

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กชายกตพงศ์ มั่นเหมา:

โรงเรียนชุมชนบ้านดอนตัน

จังหวัดน่าน

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.ณัฐกานต์ ดำภิระ:

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูดีที่ฉันประทับใจ ตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ เราจำเป็นต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ มากมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตใจ บุคคลสำคัญผู้มีส่วนในการถ่ายทอดความรู้ให้กับฉันก็คือ “คุณครู” โดยส่วนตัวแล้ว ฉันคิดว่าเรามีครูอยู่สามระดับด้วยกัน

ฉัน เด็กชายหัตพงษ์ มั่นเหมาะ กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนชุมชนบ้านคอนตัน ต.ศรีภูมิ อ.ท่าวังผา จ.น่าน ตั้งแต่ฉันเกิดมาก็มีครูระดับแรกคือ บิดาชื่อ นายทวิน มั่นเหมาะ มารดาชื่อนางศรีเพร มั่นเหมาะ ผู้เป็นบูรพาจารย์ทำหน้าที่ให้ความรู้พื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิต จนกระทั่งได้รู้จักคุ้นเคยกับสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว แต่ครูระดับแรกนี้มีเวลาสอนจำกัด เพราะต้องประกอบอาชีพ จึงต้องส่งหน้าที่ต่อไปยังครูระดับที่สอง คือครูที่โรงเรียน ซึ่งคุณครูที่โรงเรียนมีมากมายหลายท่าน เป็นบุคคลต้นแบบผู้สอนวิชาชีพระที่มีเนื้อหาหลุ่มลึกและกว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อให้ฉันสามารถนำไปใช้ประกอบหน้าที่การงาน ได้ช่วยแบ่งเบาภาระให้ครูระดับแรกหมดห่วงไประดับหนึ่งเพราะครูระดับที่สองมีความเชี่ยวชาญในการสอนโดยเฉพาะ สามารถสั่งสอนอบรมบ่มนิสัยควบคู่ไปกับการถ่ายทอดความรู้ความชำนาญทั้งด้านศาสตร์และศิลป์ให้แก่ฉัน และคุณครูที่ฉันประทับใจมากที่สุด คือ **คุณครูณัฐกานต์ คำภีระ** ท่านได้สอนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และคีถกรรม เป็นครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สอนช่วงชั้นที่ ๒ ป.๔ - ป.๖ ซึ่งฉันได้เรียนกับท่านมาเป็นเวลานานและอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ในวันหยุดที่ตรงกับวันพระ คุณครูจะชวนฉันและเพื่อน ๆ ไปทำบุญตักบาตร ฟังธรรมเทศนาอยู่เสมอ บางครั้งจะช่วยทำความสะอาด ถ้างวิหาร ทำความสะอาดบริเวณวัด ทำให้ฉันรู้สึกจิตใจผ่องใสเบิกบานทุกครั้งที่ได้ทำ และวันศุกร์สุดสัปดาห์ คุณครูจะพาฉันและเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ไปทำกิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระ แสดงตนเป็นพุทธมามกะ

สวดทำนองสรภัญญะ นั่งสมาธิ แม่เมตตา ฝึกมารยาทที่ดั่งงามของไทยและยังมีอีกโครงการหนึ่งที่ฉันประทับใจสามารถพัฒนานิสัยของฉัน จากที่ฉันนอนตื่นสาย และทำงานไม่เป็นระเบียบเป็นคนขี้เกียจพูดไม่ค่อยดีนัก แต่ปัจจุบันนี้ทุกคนก็ชมฉันว่าเป็นเด็กดี ตื่นนอนแต่เช้า ช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้าน ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย ขยัน มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น เพราะคุณครูได้ฝึกให้ฉันบันทึกความดีเป็นประจำทุกวัน ซึ่งในหัวข้อกิจกรรมที่ครูให้บันทึก ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดี ๆ เช่น การสวดมนต์ก่อนนอน การนั่งสมาธิ ตื่นเช้าเก็บที่นอน การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย ให้สมათานศีล ๕ การเคารพคุณพ่อคุณแม่ญาติผู้ใหญ่ การรู้จักออมประหยัด ทำงานบ้าน อ่านหนังสือที่ดีมีประโยชน์ ฝึกมองคนในแง่ดี จับดีคนรอบข้าง ซึ่งการบันทึกความดีอยู่เป็นประจำทำให้ฉันรู้สึกภูมิใจในตนเองอยู่เสมอ ทำให้ฉันมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้นจนได้รับคำชมจากคุณครู คุณพ่อคุณแม่ และคนรอบข้าง ยังมีสิ่งที่ฉันประทับใจคุณครูอีกอย่างหนึ่งคือ คุณครูของฉันเป็นคนสู้ชีวิต ไม่ย่อท้อต่อปัญหาต่าง ๆ เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิตของชาวบ้านผู้ปกครองนักเรียน จากประวัติของคุณครู เมื่อก่อนคุณครูได้สอนอยู่ที่จังหวัดเชียงราย สามปีของท่านได้รับคำสั่งให้เดินทางไปอบรมผู้บริหารที่วัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม ได้เกิดอุบัติเหตุรถชนกันที่จังหวัดแพร่ ทำให้สามีของคุณครูเสียชีวิตในปี ๒๕๓๓ คุณครูต้องเลี้ยงลูกเลี้ยงลูกทั้ง ๒ คน อายุ ๒ ขวบ และอายุ ๔ ขวบ คุณครูก็ตั้งหน้าตั้งตาเลี้ยงลูก สอนลูกให้เป็นคนดี เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกจนทำให้ตอนนี้ลูกทั้งสองของคุณครูประสบความสำเร็จ คนแรกได้ทำงานเป็นวิศวกร ส่วนคนที่สองได้ทำงานในองค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้ คุณครูเป็นแบบอย่างในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ เช่น ด้านความสะอาด คุณครูจะคอยแนะนำตักเตือนว่าความสะอาด เป็นคุณธรรมพื้นฐานอย่างหนึ่งที่จะทำให้เป็นคนมีระเบียบวินัย ด้านความสุภาพเรียบร้อย คุณครูมักจะแต่งกายและพูดจาสุภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ ทำให้ฉันและเพื่อน ๆ ปฏิบัติตาม แต่งกายสุภาพเรียบร้อย น่ารัก พูดจากับใครก็อ่อนหวาน ไม่ตะคองตะคอกใส่กัน ด้านความอดทน คุณครูจะพร่ำสอนเสมอให้เป็นคนอดทนอดกลั้นมีขันติ มีความอดทนต่อความยากลำบากตรากตรำอดทนต่อความทุกข์ อดทนต่อความเจ็บใจ อดทนต่ออำนาจกิเลสและจะต้องคำนึงถึงหิริโอตตัปปะให้มาก ส่วนด้านความประหยัด คุณครูจะสอนให้รู้จักค่าของเงินทอง สิ่งของใช้อย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือยด้านความซื่อสัตย์คุณครูจะย้ำเสมอว่าไม่ให้คิดคดโกงใคร

การโกงคนอื่นแม้แต่จะคิดก็เป็นบาป ด้านความขยันหมั่นเพียรอุตสาหกรรมมุ่งมานะในวันหยุดคุณครูจะสอนหรือเพิ่มพูนความรู้ให้กับฉันและเพื่อน ๆ อยู่เสมอ ด้านความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น การมีน้ำใจคุณครูจะสอนให้รู้จักการให้ทาน เพราะการให้ทานจะทำให้ฉันรู้สึกสบายใจและผู้รับก็มีความสุขด้วย ด้านความสามัคคีคุณครูมักจะยกตัวอย่างว่าเรื่องการเมืองที่ผ่านมาทำให้มีแต่ความแตกแยก สูญเสียไม่เจริญก้าวหน้า คุณครูจึงสอนฉันและเพื่อน ๆ มีความสามัคคีกัน เพราะความสามัคคีจะทำให้มีแต่ความสำเร็จ เจริญก้าวหน้า มีความสุข ที่ฉันกล่าวถึงความประทับใจต่อคุณครูมาทั้งหมดนี้ ก็เพราะคุณครูมีครูระดับที่สาม คือ องค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการสอนความรู้เรื่องวิชาชีวิต เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตและเป้าหมายของการมาเกิดในโลกนี้พร้อมกับวิธีการที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นเราทุกคนควรเคารพบูชาอย่างยิ่ง คุณครูยึดมั่นตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้าจึงเป็นครูดีที่ฉันประทับใจ

ครูที่ฉันประทับใจทั้งสามระดับนี้ เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต หากทุกคนได้ดำเนินชีวิตตามคำแนะนำสั่งสอนแล้วชีวิตจะประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอนฉันขอบูชาครูดีที่ฉันประทับใจด้วยคำมั่นสัญญาว่า ฉันจะเป็นคนดี มีคุณธรรม ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมตั้งที่ครูมุ่งหวัง และจะเป็นพสกนิกรที่ดีของพระเจ้าอยู่หัวฯ

รางวัลชนะเลิศ

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงกัญญา ชมพุกต

โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
คุณครูสิรินทร์ นาดเพชร

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

บทเพลงที่ฉันประทับใจและมีรู้สึกในงานวันไหว้ครูของโรงเรียนที่จัดขึ้นทุกปี เด็ก ๆ ในโรงเรียนต่างยืนขึ้นพร้อมกัน และเปล่งเสียงดัง ๆ จนก้องห้องประชุม ตอนหนึ่งว่า “พระคุณที่สามงดงามแจ่มใส แต่ว่าใครหนอใครเปรียบเปรยครูไว้ว่า เป็นเรื่องจ้ำง ถ้าหากจะคิดยิ่งคิดยิ่งเห็นว่าผิดทาง มีใครไหนบ้างแนะนำแนวทาง อย่างครู”

ฉันมองขึ้นไปบนเวทีที่มีคุณครูทุกคนในโรงเรียนแต่งกายด้วยเครื่องแบบที่เรียบร้อยดูสง่างาม ท่านเป็นแม่พิมพ์ของชาติที่ควรเคารพบูชาเป็นอย่างยิ่ง ภาพคุณครูประจำชั้นของฉันที่มองลงมาด้วยรอยยิ้มทั้งน้ำตาของคุณครูสิรินทร์ นาคเพชร “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” ของนักเรียน ป.๖/๔ ฉันรักและเคารพคุณครูมากเพราะท่านเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของฉัน คุณครูเป็นครูประจำชั้นและสอนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาที่ฉันชอบเรียนมากท่านบอกเสมอว่าเราเป็นคนไทยควรอ่านและเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง เพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเราควรช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทย คุณครูสอนนักเรียนสนุก ไม่เบื่อ มีนิทานมาเล่าเป็นประจำ นิทานแต่ละเรื่องล้วนแต่มีข้อคิด

คุณครูเป็นคนแต่งกายเรียบร้อย อารมณ์ดี ว่าเริง แจ่มใส พุดจาไพเราะกับนักเรียน ชอบพูดตลกเป็นบางครั้ง เพื่อน ๆ ต่างรักคุณครูกันทุกคน ท่านอบรมสั่งสอนเราทุกวันโดยเฉพาะเรื่องความประพฤติที่ไม่ควรทำ ดูแลเมื่อไม่สบาย ตอนเช้าเข้าห้องเรียนหลังบอกความเคารพ ประโยคแรกที่คุณครูถามพวกเราคือ “วันนี้ใครไม่สบายบ้างคะ ใครขาดโรงเรียน” คุณครูห่วงใยนักเรียนทุกคนเมื่อมีปัญหาก็จะเรียกคุยเป็นการส่วนตัว

ในห้องเรียนคุณครูพูดคำขวัญตัวใหญ่ ๆ ว่า “หมั่นเก็บ หมั่นกวาด ความสะอาดเป็นของพวกเขา” ท่านสอนให้ทำความสะอาดการจัดดูแลห้องเรียน วางของให้เรียบร้อยเพราะห้องเรียนเปรียบเสมือนบ้านถ้าห้องเรียนสะอาดพวกเราก็จะมี

สุขภาพจิตสุขภาพกายที่ดี

คุณครูเป็นแบบอย่างในเรื่องการประหยัด อดออมสอนการใช้จ่ายให้พอเพียงตามพระราชดำริของในหลวง ท่านบอกว่า “พ่อแม่ทำงานหาเงินยากลำบาก พวกเขาต้องรู้จักประหยัด **ส่งสารพ่อแม่บ้าง**” ทำให้ฉันและเพื่อนฝากเงินทุกสัปดาห์ในโครงการของโรงเรียน

ฉันเป็นหัวหน้าห้อง ซึ่งได้ช่วยเหลืองานครูทุกวัน คุณครูชมฉันกับเพื่อนว่า “ทำงานเก่ง ดูแลห้องได้” ฉันช่วยงานคุณครูที่พอจะช่วยได้ ท่านบอกว่า “**เธอเป็นผู้นำต้องเป็นแบบอย่างกับเพื่อน** การทำงานทำให้เรามีประสบการณ์มากมาย” ฉันจำไว้และทำตามท่านบอก ทุกครั้งฉันช่วยจัดโต๊ะคุณครูเห็นงานและสมุดการบ้านเกือบ 200 เล่ม วางกันเรียงรายพร้อมรับการตรวจในทุก ๆ วันอดส่งสารคุณครูไม่ได้ ฉันเห็นท่านสอน ชั่วโมงว่างก็ก้มหน้าก้มตากับกองสมุดงานเป็นภาพที่ฉันประทับใจในการทำงานของท่าน และชมในใจว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่งานหนักจริง ๆ และต้องใช้ความอดทนสูง เป็นอาชีพที่บริสุทธิ์ น่านับถือยกย่อง

ภาพที่ฉันมองคุณครูทำงานแต่ละวัน ล้วนแต่อุทิศ สละเวลาทุ่มเท มีเมตตาให้กับนักเรียนทุกคน ตัวอย่างที่ดี ๆ นี้เป็นความใฝ่ฝันของฉันที่อยากเป็น “ครู” ในอนาคต ฉันรักเคารพบูชาและผูกพัน “ครูดี” ที่ฉันประทับใจ” ตลอดไป

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กชายธรรต วัฒนุโยธิน

โรงเรียนอำนวยการศิลป์

กรุงเทพมหานคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
คุณครูสมาน ทาวรรัตนวิษ

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ใครหลายคน อาจกล่าวว่า “ครูคือผู้ที่สอนวิชาความรู้ให้กับเรา” หรือ “ครูคือพ่อแม่คนที่สอง” แต่สำหรับผม ครูคือผู้ที่เราควรเคารพเพราะท่านไม่เพียงแต่จะเป็นผู้ให้ความรู้ ให้โอกาส ให้ประสบการณ์ ให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำ ท่านยังเป็นผู้ที่หวังและทุ่มเทเพื่อให้เราประสบความสำเร็จในอนาคต ครูที่ผมประทับใจ เป็นครูที่สนิทสนมกับนักเรียนทุกคนที่สอน ถึงแม้จะเป็นศิษย์เก่าที่ครูเคยสอน พวกเขาก็ยังหาเวลาว่างในตอนเย็นมาเพื่อพูดคุยหรือทักทายคุณครูแทบทุกวัน คุณครูเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ท่านชื่อ**อาจารย์ สมาน ถาวรรัตนวิษ** ท่านเป็นครูที่มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างมาก ทุกครั้งที่ท่านสอน ท่านจะต้องแน่ใจว่านักเรียนทุกคนมีสมาธิ ใจจดจ่ออยู่กับการเรียน ในขณะที่เดียวกันท่านจะสร้างความสนุกสนานไปด้วยทำให้ผมชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์กับอาจารย์มาก และผมคิดว่าเพื่อน ๆ อีกหลาย ๆ คนก็คงจะเข้าใจบทเรียนที่อาจารย์สอนพร้อมกับความสนุกสนานเพลิดเพลินเช่นเดียวกัน

อาจารย์สมานเป็นครูประจำชั้นของผม ทำให้ผมรู้ว่า ครูเป็นคนที่ละเอียดมากทั้งในเรื่องของการตกแต่งห้อง การจัดวางหนังสือหรือของใช้ในห้องต่าง ๆ ครูสามารถจัดทุกอย่างให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่แพ้การเอาใจใส่นักเรียนทุกคน เช่น ครูจะมีกระดาษสำหรับเช็กการบ้าน ซึ่งจะต้องขีดถูกเมื่อส่งการบ้านแล้ว ใครที่ไม่ได้ขีดถูก คุณครูก็จะเรียกให้ส่งในตอนก่อนกลับบ้าน ทำให้นักเรียนในห้องอาจารย์ส่งการบ้านครบทุกอย่าง

ทุก ๆ ครั้งที่ผมมาถึงโรงเรียน คุณครูจะมาถึงก่อนทุกครั้ง ตั้งแต่ที่ผมเรียนกับอาจารย์มา ไม่เคยมีครั้งไหนที่อาจารย์มาหลังเจ็ดโมงครึ่ง แสดงถึงความมีวินัยของอาจารย์ที่ไม่เคยมาสายถึงแม้บ้านของอาจารย์จะอยู่ไกลจากโรงเรียนมาก ในตอนเคารพธงชาติ ถ้าหากมีใครคุยหรือเล่น อาจารย์จะเตือนคนที่คุยเบา ๆ เมื่อเคารพธงชาติเสร็จ ตอนก่อนเข้าห้องนักเรียนจะต้องสวัสดีอาจารย์ก่อนทุกครั้ง เวลา

ยกมือให้อาจารย์จะเห็นเล็บนักเรียนทุกคน ถ้าเล็บของใครยาวท่านก็จะบอกให้ไปตัดเล็บเพื่อความสะอาดและป้องกันเชื้อโรค

ถ้าใครเข้ามาในห้องของอาจารย์ จะสังเกตเห็นหนังสือมากมายจัดเรียงเป็นระเบียบอยู่ในตู้หนังสือ เพราะบางครั้งในวันหยุดสุดสัปดาห์ อาจารย์จะไปหาซื้อหนังสือที่มีความรู้หรือหนังสือที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนมาวางไว้ที่ชั้นหนังสือ เพื่อให้นักเรียนได้ความรู้จากการอ่านหนังสือ ท่านยอมเสียเงินของท่านเพื่อให้นักเรียนได้อ่านหนังสือที่ตนเองสนใจ ผมจึงรู้ว่าอาจารย์เป็นผู้ที่มีน้ำใจมาก และในตอนเย็นของทุกวัน ผมจะเห็นอาจารย์กำลังช่วยสอนการบ้านให้นักเรียนที่มาถาม หรือถ้าตอนที่นักเรียนกลับไปแล้ว อาจารย์ก็จะนั่งทำงานอยู่ในห้องเรียนของอาจารย์ไม่มีวันไหนที่ผมเห็นอาจารย์กลับก่อนนักเรียนทุกคนสักครั้ง

ในวันหนึ่งที่ผมเรียนพิเศษตอนเย็นกับอาจารย์ อาจารย์ถามผมว่าอยากได้ทุนเรียนดีหรือเปล่า ผมตอบว่าอยากครับ แล้วอาจารย์ก็ยื่นใบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลำดับของทุนเรียนดีให้ แล้วบอกผมว่า ครูดีใจที่คุณอยู่ห้องครูในปีนี้ คำพูดของอาจารย์ทำให้ผมรู้ว่า อาจารย์รักและหวังดีต่อลูกศิษย์ และจะคอยสนับสนุนลูกศิษย์ให้ดียิ่งขึ้นเสมอ

สุดท้ายนี้ ผมอยากจะบอกอาจารย์ว่า สิ่งที่อาจารย์ได้ถ่ายทอดให้ผมทั้งในเรื่องความละเอียด ความมีระเบียบวินัยของอาจารย์ และเรื่องดี ๆ ต่างๆ ผมจะไม่ให้สิ่งเหล่านี้สูญเปล่า ผมจะนำมันมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อไป อาจารย์สมานครูที่ผมประทับใจ ผมจะไม่มีวันลืมอาจารย์ และจะจดจำอาจารย์ในฐานะที่เป็นอาจารย์ที่รักและหวังดีต่อผมและลูกศิษย์ทุกคนตลอดไปครับ

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงน้ำทิพย์ จุลหอม

โรงเรียนประเสริฐสุนทรียะ จักรวิวัฒน์ ๑

จังหวัดสระแก้ว

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูสุชาวดี วงษ์กิมวี่

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“ครู” ชื่อนี้มีอยู่ในทุกวงการ แต่ “ครู” ที่ฉันจะกล่าวถึงต่อไปนี้เป็นครูที่คอยอบรมสั่งสอนเด็กนักเรียนในโรงเรียนให้เป็นคนดี คนเก่งของสังคมเป็นครูคนดีที่ฉันประทับใจและถือเป็นแบบอย่างในการเรียน และการดำเนินชีวิตในทุกวันนี้

ครูดีที่ฉันประทับใจคือ **คุณครูสุชาวดี วงษ์กิมฮั่ว** เป็นครูประจำชั้นของฉันเอง ครูเป็นคนที่น่ารัก ใจดี สอนสนุกมากด้วย ครูจะมาสอนพวกเราทุกวันและบอกให้พวกเรามาเรียนทุกวันด้วย ครูบอกว่าคนที่ขาดเรียนคือคนที่ขาดทุนในการดำเนินชีวิตเมื่อเทียบกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้อง กิจกรรมตอนเช้าจะเริ่มจากท่องบทอาขยาน ท่องคำศัพท์ เพื่อเตรียมพร้อม เสร็จแล้วก็จะเริ่มกิจกรรมอ้อมทrophy การที่ครูให้ฝากเงินแต่ละวันเป็นการสอนให้พวกเรารู้จักประหยัดและอดออมไม่ฟุ่มเฟือย สู้ยี่สู้ร้าย ครูยังสอนให้พวกเราเป็นคนดี สามัคคีกันไม่เอาเปรียบผู้อื่น เคารพผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น ถึงแม้ครูจะไม่เห็นที่เราทำแต่เราก็เห็นเองและรู้อยู่แก่ใจ

ห้องเรียนของฉันสะอาดมากเพราะครูบอกเสมอว่าที่ที่สกปรกจะมีเชื้อโรคเยอะ ครูให้พวกเราทำความสะอาดโต๊ะ เก้าอี้ ป้องกันเชื้อไข้หวัด ๒๐๐๙ ครูจะดูแลนักเรียนทุกคนใครไม่ห่อข้าวมากินอาหารกลางวันก็โรงเรียนก็จะโดนครูว่า ไม่รู้จักประหยัด ใช้เงินเกินตัวขนาดครูยังห่อข้าวมากินที่โรงเรียนเลย เวลาครูถามอะไรนักเรียนจะตอบแบบไม่มีหางเสียง ครูบอกว่าคนที่พูดมีหางเสียงดูน่ารักดี พวกเราเลยทำตามครูชมเชย ฉันดีใจมาก เมื่อก่อนเราเจอครูก็ไม่รู้จักไหว้ทำความเคารพ ครูก็บอกว่าขนาดครูยังก้มมือไหว้ครูทุกคนในโรงเรียนเลย เราต้องรู้จักอ่อนน้อม

ถ่อมตน หลังจากนั้นพวกเราทำให้ครูเมื่อเจอกัน ครูก็บอกว่าน่ารักดี กลับบ้านให้
ให้พ่อแม่ผู้ปกครองด้วย คุบอก

ฉันชอบที่ครูสอนให้ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย แต่ต้องเป็นไปตามกฎกติกาของ
สังคม เป็นคนที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และกระทำตนถูกต้องตามระเบียบประเพณี
วัฒนธรรมไทย ครูให้เราท่องความเป็นไทยและเรียนเกี่ยวกับความเป็นไทย ๖ ข้อ คือ
“หน้ายิ้มแย้ม แถมมือไหว้ ใช้ภาษาไทย ใส่ใจวัฒนธรรม จดจำประวัติศาสตร์
รักชาติศาสน์กษัตริย์” ฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมากที่ครูให้ท่องอย่างน้อยก็ในฐานะที่
เราเป็นหนึ่งในประเทศไทย เพราะทุกวันนี้คนไทยถูกประเทศตะวันตกเข้ามากลืน
หมดแล้วเราควรที่จะหันมานิยมไทย ใช้ชีวิตแบบไทย ๆ ไม่ฟุ้งเฟ้อกับการเปลี่ยนแปลง
คุบอกว่าสังคมทุกวันนี้มีการชิงดีชิงเด่น และมีการคดโกงกันมากเราไม่ควรทำตัว
อย่างนั้นมันไม่ดีเลย เด็กนักเรียนบางคนมีปัญหาคัดเลือกให้ไปแข่งขันสะกดคำ
ภาษาอังกฤษ (Spelling Bee) ฉันได้อันดับที่ ๒ ระดับเหรียญเงิน สร้างความภูมิใจ
ให้กับฉันและโรงเรียนมาก นอกจากนั้นคือ ฉันได้ประสบการณ์มากมาย

ตั้งแต่ที่ฉันเรียนมาจากชั้นอนุบาล ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ฉันคิดว่า
คุณครูท่านนี้แหละเป็น “ครูดีที่ฉันประทับใจ” มากที่สุด ในแต่ละวันฉันเห็นท่าน
ทำงานตลอดเวลา คัดเลือกนักเรียนแข่งขันทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคณิตศาสตร์
ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คุบอกว่าถ้าจะทำอะไรต้องทำให้ได้ดี ถ้าทำเล่น ๆ ไม่
ทำเลยดีกว่า ครูให้พวกเราช่วยกันปลูกบวบเป็นกลุ่มในแปลงผักโรงเรียนเอาไว้กิน
และให้ปลูกพืชผักสวนครัวที่บ้านเอาไว้กินเอง ครูก็ปลูกมะละกอกับพริกไว้หลังบ้าน
เหมือนกัน คุบอกว่าถ้าเรามีเยอะก็แบ่งเพื่อนบ้าน ถ้าเหลือก็ขายได้จะได้มีเงิน
มาช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง เป็นการตอบแทนคุณอีกแบบหนึ่ง หรือนำมาฝาก
เป็นเงินออมที่โรงเรียนก็ได้ตามทฤษฎีพอเพียงของในหลวงที่เราเคารพรัก เวลา
ออมครูจะให้พวกเราทอนเอง ดิฉันรู้ว่าที่ครูทำนั้นเพื่อฝึกความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียน
เวลาที่พวกฉันฝากครูซื้อของครูจะซื้อมาให้จนครบทุกคนและครูไม่เคยคิดค่าน้ำมัน
หรือโอนเงินนักเรียนเลย ครูใจดีมาก และทุกเช้าฉันเห็นครูเจอครูคนอื่นในโรงเรียน
ครูก็จะยกมือไหว้ คุบอกว่าเราเป็นเด็กต้องมีสัมมาคารวะ อ่อนน้อมถ่อมตน รู้ตน
รู้จักที่ต่ำที่สูงคนจะได้รักและเอ็นดู

นี่เป็นเพียงบางเสี้ยวบางเหตุผลเท่านั้นที่ฉันจะเล่าถึงความดีของครูที่ฉัน
ประทับใจ ที่ทำให้ฉันรักครูท่านนี้มาก แล้วยังมีภาพเหตุการณ์หลาย ๆ อย่างที่เกิดขึ้น

ฉันมั่นใจว่ามีนักเรียนอีกจำนวนมากที่รักและประทับใจครูเช่นเดียวกับฉัน ถึงแม้ว่าการเขียนเรียงความนี้จะมีผลออกมาเป็นเช่นไร แต่ฉันก็เพียงอยากรำเรื่องราวครูดีที่ฉันประทับใจคนนั้นมาเล่าสู่กันฟังและฉันเองก็ตั้งใจจะยึดถือเป็นแบบอย่าง เพราะฉันเองก็มีความใฝ่ฝันอยากเป็นครูเหมือนกัน ฉันขอสัญญากับตัวเองว่า จะตั้งใจเรียนและเอาครูเป็นแม่พิมพ์ที่ดีจะเดินไปคว้าดวงดาวนั้นที่ฉันใฝ่ฝันให้ได้เหมือนกับ “ครูดีที่ฉันประทับใจ ครูดีคนนี้ไง คุณครูสุชาวดี วงษ์กิมฮั้ว”

รางวัลชมเชย

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงธนวันต์ สัตยากุลย์

โรงเรียนเทศบาล ๑ ทรงแพลวิทยา

จังหวัดราชบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
คุณครูนวรรตน์ ตังตระกุล

ครุฑ ที่จับประทับใจ

ในชีวิตของฉันนอกจากพ่อและแม่แล้ว ยังมีบุคคลอีกท่านหนึ่งที่ฉันรักและเคารพมากที่สุด ท่านเป็นบุพชนียบุคคลที่ให้ทั้งความรัก ให้ทั้งความรู้ คอยอบรมสั่งสอนฉันในทุก ๆ เรื่อง ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ฉันยังระลึกถึงพระคุณของท่านไม่เสื่อมคลาย บุคคลที่ฉันกล่าวถึงนี้ท่านก็คือ **คุณครูนวรรตน์ ตั้งตระกูล** ครูดีที่ฉันประทับใจนั่นเอง

คุณครูนวรรตน์ ตั้งตระกูล เป็นครูที่ฉันประทับใจที่สุด เพราะท่านเข้าใจและรับรู้ปัญหาต่าง ๆ ของฉัน ดูแลความรู้สึกของฉันได้อย่างลึกซึ้ง ท่านทุ่มเทการสอนให้กับนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อหวังให้นักเรียนมีความรู้ควบคู่คุณธรรม ท่านจะปลุกฝังให้นักเรียนเป็นคนดี มีความขยันหมั่นเพียร ฝึกระเบียบวินัยให้กับพวกเรา เพื่อให้เรามีอนาคตที่ดีและเป็นคนดีของสังคม ซึ่งนักเรียนทุกคนก็สัมผัสได้จากความตั้งใจอย่างทั่วถึง กิจกรรมรายาที่เรียบร้อยของครู คำพูดเพราะ ๆ ของครู ยังซาบซึ้งอยู่ในใจของนักเรียนทุกคนเสมอมา วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากมากสำหรับฉันแต่กลับเป็นเรื่องง่ายที่สุดอย่างน่ามหัศจรรย์ที่ได้เรียนกับท่าน เพราะท่านสอนสนุก ให้เราร้องเพลงเกี่ยวกับภาษาไทย เล่นเกมทบทวนความรู้ มีเกมหนึ่งที่ฉันชอบมากคุณครูได้นำผาขวดน้ำที่ใช้แล้วมารีไซเคิลเป็นเกมให้แข่งกันแยกอักษรสามหมู่ แยกตามมาตราตัวสะกด ฉันชอบจนไม่อยากจะเลิกเล่นครูจึงอนุญาตให้มาเล่นต่อตอนเย็นได้ ฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อให้พวกเรามีความสามัคคีมีน้ำใจในการช่วยเหลืองานซึ่งกันและกัน ตอบคำถามแลกเปลี่ยนเห็นสมควรแนะนำ ทำให้ฉันตื่นกับการเรียนจนไม่อยากจะหมดชั่วโมง และก็มีความรู้สึกว่า ๑ ชั่วโมงที่เรียนกับท่านช่างผ่านไปอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขที่ฉันปรารถนาให้มีทุก ๆ วัน นอกจากคุณครูนวรรตน์ ตั้งตระกูล จะเป็นครูที่สอนหนังสือดีแล้วฉันยังชื่นชมในความสามารถอันหลากหลายของท่าน ซึ่งฉันเคยเห็นตู้ในห้องพักครุฑมีโล่รางวัล และเกียรติบัตรที่ท่านได้รับรางวัลมากมาย เช่น

รางวัลลูกผู้มีความกตัญญูกตเวทียอย่างสูงต่อแม่เนื่องในวันแม่แห่งชาติของสภา
สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชินูปถัมภ์ รางวัลครูผู้มีผลงานด้าน
จริยศึกษาดีเด่นของกรมการศาสนา รางวัลครูดีเด่นของคุรุสภา จังหวัดราชบุรี รางวัล
ครูผู้สอนดีเด่น ของอำเภอบ้านโป่ง รางวัลครูผู้ฝึกสอนศิลปะการพูดดีเด่นของ
กระทรวงศึกษาธิการ รางวัลการแต่งคำขวัญต่อต้านยาเสพติดของอำเภอบ้านโป่ง
นอกจากนั้นท่านยังฝึกฝนนักเรียนพูดสุนทรพจน์ได้รับรางวัลระดับประเทศ ระดับภาค
ระดับจังหวัดและระดับอำเภออีกด้วย มีถ้วยรางวัลและเกียรติบัตรที่ฉันเห็นในตู้
ในแฟ้มเป็นร้อย ๆ รายการ คุณครูยังเป็นพิธีกรที่สวยและเก่งให้กับโรงเรียนให้กับ
เทศบาล และหน่วยงานอื่น ๆ อีกด้วย เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องมีการแสดง คุณครูจะ
ฝึกเด็กรำ เต้น แสดงจินตลีลาซึ่งเป็นที่ยินชอบของผู้ชมอย่างมาก งานพิเศษที่ท่าน
ทำเป็นประจำอีกอย่างหนึ่งคือเป็นบรรณารักษ์ห้องสมุด ท่านทุ่มเทให้กับงานจน
ห้องสมุดที่ดูรก ๆ ไร้ค่ากลับกลายเป็นสวรรค์ของหนอนหนังสือทั้งหลาย เพราะ
ท่านตระหนักดีว่าการอ่านเป็นดวงดาวแห่งความรู้ที่ไม่มีวันจะหริ่งแสง เป็นแสง
เทียนแห่งความคิดที่ไม่มีวันจะมอดดับ จัดบรรยากาศห้องสมุดได้น่าอยู่ สวยงาม
สร้างบรรณารักษ์น้อย ช่วยงานห้องสมุด ขายหนังสืออ่านสนุกและนำเงินมา
รวบรวมทำบุญซื้อ ปลูกฝังให้เราเป็นคนซื่อสัตย์ สอนให้เราหมั่นน้ำใจกับน้อง ๆ โดย
การอ่านหนังสือให้น้อง ๆ ฟัง ซึ่งฉันก็เป็นคนหนึ่งที่ได้เป็นบรรณารักษ์น้อยของครูด้วย
ท่านปลูกฝังให้พวกเรารักการอ่าน บันทึกการอ่านกันทั้งโรงเรียน เมื่อสิ้นปีก็มอบ
เกียรติบัตรที่ได้การรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการมามอบให้กับนักเรียนที่หน้าเสาธง
ทำให้พวกเราปลื้มใจเป็นที่สุด

ความประทับใจที่ฉันมีต่อครูนี้ ยังมีอีกมากมายที่ฉันไม่สามารถเรียงร้อย
ถ้อยคำบรรยายเป็นอักษรได้หมดภายในหนึ่งหน้ากระดาษ แต่เป็นความประทับใจ
ที่บรรจุแน่นอยู่ในดวงใจของฉันอย่างไม่วันลืม ฉันขอขอบพระคุณครูที่ได้มอบ
ความรู้ ความรัก ให้กับลูกศิษย์คนนี้เป็นความรักที่บริสุทธิ์ปราศจากอุลิสส์ตำแหน่ง
ความอคติ ใจดวงนี้ของลูกศิษย์คนนี้จึงน้อมคารวะแด่คุณครูผู้เป็น “ครูดีที่ฉัน
ประทับใจ” ตลอดไป

กราบคุณครูด้วยดวงใจศิษย์ได้ฟัง ดีที่หนึ่งกว่าใครโลกได้เห็น
คอยสอนสั่งเสริมส่งตรงประเด็น โลกได้เห็นพระคุณครูหนูบูชา

รางวัลชนะเลิศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงปัทมชนิตา ชำนิกุล

โรงเรียนอนุบาลนางรอง

จังหวัดบุรีรัมย์

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูโกสุม สวัสดิ์พูน

ดรuti ที่ฉันประทับใจ

ตลอดระยะเวลา ๑๒ ปี สำหรับชีวิตเล็ก ๆ ชีวิตหนึ่งของฉัน ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการศึกษาหาความรู้ที่โรงเรียน คุณครูคนแล้วคนเล่าที่ผ่านไปในแต่ละปี คือผู้มีพระคุณต่อชีวิตของฉันเป็นอย่างมาก แต่มีคุณครูท่านหนึ่งที่เปรียบเสมือนแม่ของฉันผู้ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับฉันมีส่วนสร้างและหล่อหลอมให้ฉันเป็นคนในวันนี้ได้ท่านเป็นครูที่ฉันประทับใจ รักและเคารพที่สุดที่ฉันอยากจะบอกเล่าความดีและความประทับใจที่มีต่อท่านให้ทุกคนได้รับรู้ คุณครูท่านนี้คือ **คุณครู โกล่อม สวัสดิ์พิบูล**

ฉันมักจะมองเห็นภาพ ภาพเดิมในทุกเช้าและทุกเย็นของทุก ๆ วัน ภาพที่ครูโกล่อม พานักเรียนกลุ่มหนึ่งเดินเก็บขยะรอบ ๆ บริเวณโรงเรียน คุณครูเป็นคนขยันและรักสะอาดแต่งกายสะอาดสะอ้าน เรียบร้อย มาโรงเรียนแต่เช้าทุกวัน ถ้าเห็นขยะเกลื่อนกลาดคุณครูไม่เคยรีรอที่จะนำนักเรียนเก็บกวาดทำความสะอาด คุณครูไม่เคยออกคำสั่งให้ใครทำอะไรเลยแต่คุณครูจะทำให้เห็นเป็นแบบอย่างคุณครูจะพูดจะบอกด้วยวาจาถ้อยคำที่สุภาพและมีเหตุผลเสมอ นักเรียนทุกคนเคารพเชื่อฟังคุณครูมิใช่เพราะความเกรงกลัวแต่อย่างใด แต่เพราะด้วยความเคารพและศรัทธาในตัวครูต่างหากที่ทำให้นักเรียนทุกคนปฏิบัติตามแบบอย่างคุณครู

ทุก ๆ พักกลางวัน คุณครูจะมีกิจกรรมให้นักเรียนนั่งสมาธิก่อนเข้าห้องเรียน เพื่อให้พวกเราใช้เวลาทบทวนตนเอง สำนวจจิตใจ และชำระล้างจิตใจของเราให้บริสุทธิ์ เตรียมพร้อมที่จะเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ ให้เข้ามาในชีวิต คุณครูมักจะมีคำสอนและแง่คิดดี ๆ ในการดำเนินชีวิตให้กับลูกศิษย์เสมอ ซึ่งฉันจดจำมันได้เป็นอย่างดี ครั้งหนึ่งคุณครูเคยบอกว่าคุณครูดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พ่อหลวงของปวงชนชาวไทย พระองค์ทรงเป็นตัวอย่างของครูที่ดี ทรงมีพระเมตตา ทรงเป็นผู้สั่งสอนวิชา วิทยาการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนชาวไทยอย่างเต็มพระปรีชาสามารถ โดยมีหวังสิ่งใดตอบแทนเพียงแต่มีพระราชประสงค์อยากเห็นปวงชนชาวไทยอยู่ดีมีสุข พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่มนำทฤษฎีการใช้ชีวิต

ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ และทรงสั่งสอนให้ทุกคนดำเนินชีวิตตามแนว
ทฤษฎีดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่าพระองค์ทรงเปรียบเสมือนครูของปวงชนชาวไทย
และคุณครูก็ยึดแบบอย่างของการเป็นครูที่ดีจากพระองค์ท่านเสมอมา และอีก
เรื่องหนึ่งที่คุณครูเล่าให้ฟัง ท่านมีความกตัญญู ท่านเล่าเรื่องของคุณแม่ท่านให้ฟัง
ท่านจะคอยอาบน้ำ บ้วนข้าวให้กับแม่ท่าน ท่านไม่เคยรังเกียจที่ต้องคอยทำทุก
อย่างให้ เพราะท่านเป็นคนกตัญญูรู้จักบุญคุณของพระคุณแม่ที่มีต่อเรา

นอกจากครูโกสุ่มจะเป็นครูที่สอนวิชาการต่าง ๆ แล้ว คุณครูยังเป็นครูสอน
นาฏศิลป์อีกด้วย ทุก ๆ พักกลางวันหลังจากรับประทานอาหารเสร็จคุณครูจะมา
เปิดห้องนาฏศิลป์เพื่อสอนนักเรียนที่สนใจ เมื่อมีงานชุมชนหรืองานส่วนรวมใด ๆ
คุณครูมักจะฝึกสอนลูกศิษย์เพื่อเข้าร่วมแสดงเป็นประจำทุกปี แม้จะไม่มีสิ่ง
ตอบแทนที่มีค่าใด ๆ แต่คุณครูก็ยังทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจเพื่ออุทิศตนเพื่อ
ประโยชน์ต่อส่วนรวม มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เป็นนิจ

แม้คุณครูจะทำงานหนักแต่ก็ไม่เคยบิปรักบั่น คุณครูยังเป็นคุณครูที่ทำให้
หน้าที่ของความเป็นครูได้อย่างสมบูรณ์ไม่ขาดตกบกพร่อง สั่งสอนลูกศิษย์ทุกคน
ทุกรุ่นด้วยความรักความเอาใจใส่ ไม่เคยเลือกที่รักมักที่ชัง เข้าใจความแตกต่าง
ของลูกศิษย์มีความเป็นกลางและซื่อสัตย์เสมอ คิดว่าไปตามคิด ถูกว่าไปตามถูก
คุณครูบอกว่าลูกศิษย์ก็เหมือนลูกของคุณครูคนหนึ่ง ที่สอนทุกอย่างแนะนำ
ตักเตือนทุกสิ่ง ก็เพราะด้วยความรักความหวังดีอยากเห็นลูกศิษย์ของครูประสบ
ความสำเร็จกันทุกคน ฉันไม่แปลกใจเลยว่าทำไมทุก ๆ ปี รุ่นพี่ที่จบไปมักจะกลับ
มาเยี่ยมคุณครูอยู่เป็นประจำ และตัวฉันเองก็คงจะเป็นเหมือนกับรุ่นพี่ที่อยากกลับมา
หาคุณครู มาหาโรงเรียน มาหาห้อง ๆ ตามคำสั่งสอนของคุณครูโกสุ่ม ที่สอน
และปลูกฝังให้ พวกเรารักกัน สามัคคีกัน ในสถาบันเดียวกัน

เพราะครูคือ ครูที่มีใบหน้าเต็มเปี่ยมไปด้วยรอยยิ้ม และเพราะครูคือครูที่มี
หัวใจเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม คุณครูของฉันท่านงดงามทั้งกาย วาจา และหัวใจ
เป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับฉันและเพื่อน ๆ เสมอ ช่วงชีวิตเล็กของฉันชีวิตนี้คงจะ
ไม่มีทางลืมได้เลยว่าครั้งหนึ่งฉันเคยเป็นลูกศิษย์ของครูดีที่ชื่อ “คุณครูโกสุ่ม สวัสดิ์พูน”

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงกษณิษา สุโพธิ์

โรงเรียนบ้านนาค้อ

จังหวัดขอนแก่น

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
คุณครู แม่ตฤณวัย

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

เริ่มแต่ฉันจำความได้ ฉันรู้เพียงว่าคนที่สอนให้ฉันพูด นั่ง เดิน นอน หรือทำอะไรได้ทุกอย่างก็คือ แม่พ่อเท่านั้น แต่พอฉันอายุได้ ๔-๕ ขวบ ใกล้ถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนระดับประถม ฉันจึงได้รู้จักคำว่า “ครู” ตามประสาเด็กเล็กและเมื่อฉันได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับคุณครูแต่นั้นมาฉันจึงได้รู้ว่า “ครูดี” นั้นมีค่ามีความหมายสำหรับชีวิตฉันและลูกศิษย์ทุกคนมากอย่างไร คือ ท่านได้ทำให้ฉันเกิด “ความรัก ความศรัทธาและความประทับใจ” จนฉันจำได้ไม่มีวันลืมและฉันตั้งปณิธานกับตัวเองไว้ว่าฉันจะรักเทิดทูนพระคุณครูดีนี้ไว้เหนือ “เศียรเกล้า” จะถือเอาคำสอนและการปฏิบัติตนของครูไว้เป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตของฉันตลอดไป ไม่ว่าจะทำอะไรหรือประกอบอาชีพใดก็ตาม

วันแรกที่แม่แต่งตัวให้ฉันด้วยชุดนักเรียนอนุบาลใหม่พร้อมกระเป๋านักเรียนและอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียนครบชุด ฉันรู้สึกตื่นเต้นและกังวลใจเมื่อจะต้องจากบ้าน พ่อ แม่ที่รักฉันและตามใจฉัน ดูแลฉันอย่างมีความสุขที่สุดในชีวิตอยู่แล้วจะต้องมาอยู่โรงเรียนกับคนที่ใคร ๆ เรียกว่า คุณครูที่ฉันเคยคิดเอาว่าจะต้องใจร้าย ดุและถือไม้เรียวไว้ตีนักเรียนอย่างน่ากลัว ตลอดเวลาพอแม่มาส่งฉันถึงโรงเรียนฉันจึงจับมือแม่ไว้แน่นไม่ยอมปล่อย ฉันเกิดอาการตกใจกลัวเมื่อมาเจอคุณครูและเพื่อนใหม่รู้สึกไม่ไว้วางใจ ตอนนั้นคุณครูแต่งตัวด้วยชุดเครื่องแบบสีทาก็มีเครื่องหมายติดเสื้อดูน่าเกรงขามแต่ดูสะอาดเรียบร้อย สบายตา คุณครูยกมือไหว้สวัสดิ์ดีทักทายผู้ปกครองด้วยคำพูดและท่าทางที่สุภาพอ่อนโยนเป็นกันเอง ฉันได้ยินพวกพี่นักเรียนเรียกว่า “แม่ครูน้อย” ดูท่าทางใจดี แต่ฉันก็ยังไม่กล้าสบตาคุณครูได้แต่แอบมองและอดคิดกลัวไม่ได้เพราะไม่เคยรู้จักกัน พอถึงเวลาเข้าห้องเรียนคุณครูเรียกเด็กใหม่ทุกคนเข้าห้องแม่พาฉันส่งถึงห้องฉันส่งถึงห้องฉันร้องไห้กอดขาแม่แน่นไม่ยอมปล่อยจะกลับบ้านด้วย “ไม่อยากอยู่โรงเรียน หลูกแล้ว” แม่ฉันเลยใจอ่อนเข้าห้องเรียนมานั่งเป็นเพื่อนสักพัก คุณครูขานชื่อนักเรียนตาม

บัญชีที่ละคนฉันนั่งฟังเพลินกว่าจะถึงชื่อของฉัน “เด็กหญิงเกษณีเยา สุโพธิ์” คุณครู
ขานชื่อฉันตกใจกลัวร้องไห้หันหาแม่ก็ไม่เจอเสียแล้วแม่แอบหนีกลับบ้านไปตอน
ฉันหลับ

ฉันวิ่งร้องไห้ตามแม่ถึงประตูโรงเรียน คุณครูรีบวิ่งตามและเรียกชื่อฉัน
พร้อมดึงฉันเข้ามากอดทั้งปลอบด้วยคำพูดและท่าทางดีอ่อนโยนดูอบอุ่นใจ ฉัน
สะอื้นเบา ๆ คุณครูก็ปลอบและอธิบายด้วยเหตุผลที่ชวนฟังโดยใช้คำแทนตัวว่า “แม่
ครู” ใช้คำแทนตัวฉันและเพื่อน ๆ ว่า “ลูกสาว ลูกชาย” เมื่อฉันได้ฟังรู้สึกอบอุ่นใจ
เหมือนอยู่กับแม่ฉันหยุดร้องไม่ยอมไปอีกแม่ครูชมว่าฉันเก่งและน่ารักฉันยิ้มด้วยความ
พอใจและมีความสุข แม่ครูยังให้รางวัลด้วยส้มลูกโตน่าทาน และให้ฉันกับเพื่อน ๆ
เล่นของเล่นหลายอย่างที่ฉันไม่เคยได้เล่นมาก่อน ฉันเริ่มมีความรู้สึกที่ดีกับคำว่า
“คุณครู” ฉันแอบมองแม่ครูด้วยความพอใจและเปี่ยมล้นด้วยความประทับใจเล็ก
หวาดระแวงลืมนึกว่า “ครูต้องดุและใจร้ายน่ากลัว”

ตั้งแต่วันนั้นมาและบอกกับตัวเองว่าฉันจะเป็นเด็กดี ฉันจะตั้งใจเรียนและ
เชื่อฟังคำสั่งสอนของแม่ครูให้ดีที่สุด ยิ่งนานวันเข้าฉันได้อยู่กับแม่ครูฉันยิ่งได้รับ
ความรู้เรื่องต่าง ๆ มากมายได้เรียนรู้ประสบการณ์สิ่งที่ดี ๆ จากแม่ครูที่เป็นทั้งคำ
สอนและเห็นจากการปฏิบัติตัวที่ดีงามของแม่ครูที่ฉันได้เห็นเป็นแบบอย่าง เช่น การ
แต่งกายที่เรียบง่ายแต่ดูสะอาดสุภาพสบายตา การพูดจาสุภาพอ่อนโยนมี
มารยาทเวลาที่แม่ครูพูดกับฉันและบุคคลอื่น ๆ ก็เหมือนดูเป็นมิตรจริงใจน่าฟัง และ
อีกอย่างที่ฉันเห็นว่าควรเอาเป็นแบบอย่างคือ แม่ครูเป็นคนขยัน พากเพียรและมี
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การสอนการติดตามดูแลฉันและลูกศิษย์ทุกคนใน
โรงเรียนแม้บางครั้งจะไม่ใชหน้าที่โดยตรงของแม่ครูก็ตาม เช่น การช่วยดูแลสั่ง
สอนอบรมนักเรียนชั้นเรียนอื่นที่ครูประจำชั้นไม่มาหรือให้คำปรึกษาช่วยเหลือคนที่
มีปัญหามาปรึกษาแม่ครูจะช่วยอย่างเต็มใจและเต็มความสามารถโดยไม่เคยคิด
ว่าไม่ใชหน้าที่นอกจากนี้ฉันยังเห็นแม่ครูช่วยนักเรียนเปิดห้องเรียน ห้องพักครูและ
เก็บจัดปัดกวาดห้องโดยไม่ถือตัวว่าเป็นครูแล้วนั่งชี้มือสั่งเฉย ๆ และฉันยังสังเกต
เห็นว่าแม่ครูนำเอาความรู้เกี่ยวกับการเกษตรตามแนวพระราชดำริของในหลวง
ของเรามาบูรณาการในการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนตาม
แนวเศรษฐกิจพอเพียงด้วย เช่น การปลูกพืชผัก บวบ ฟักต่าง ๆ แม่ครูใช้เวลาว่าง
ลงมือทำร้านบวบ ฟัก และบางครั้งก็ใส่ปุ๋ยรดน้ำเองเวลานักเรียนไม่ว่าง บางครั้ง

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงวิสรียา นันทพรศิริพงศ์

โรงเรียนอนุบาลดารณีท่าบ่อ

จังหวัดหนองคาย

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
คุณครูวารกรณ์ นาดนีน

ครุฑ ที่ฉันประทับใจ

“คุณครู” ถึงแม้จะเป็นคำสั้น ๆ แต่ก็มีความหมายยากที่จะหาคำใดมาแทนได้เราทุกคนล้วนแล้วแต่มีครูทั้งนั้นถึงแม้ว่าบางคนจะไม่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนก็ตาม เพราะไม่ว่าจะเป็นคุณพ่อ คุณแม่ หรือใครก็ตามที่เคยอบรมสั่งสอนเรามาแล้วแต่เป็นครูทั้งสิ้น และทุกคนก็ย่อมที่จะมีครูในดวงใจ คุณพ่อ คุณแม่ฉันยกให้เป็นครูคู่แรกและตลอดไป แต่ฉันอยากเล่าถึงคุณครูที่ฉันประทับใจที่โรงเรียน

ฉันเองก็เป็นคนหนึ่งที่มีครูที่ฉันประทับใจ ซึ่งความจริงแล้วฉันก็มีครูที่ประทับใจหลายท่าน แต่ครูที่ฉันประทับใจมากที่สุดนั้น ท่านเป็นคนที่เข้าใจในตัวฉัน ท่านใจดีมีเมตตา กรุณา คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ฉัน ท่านใจดีมีเมตตา กรุณา คอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ฉันในยามที่ฉันมีปัญหา เป็นคนอ่อนโยน คอยให้กำลังใจยามที่ฉันอ่อนแอหรือท้อแท้

ฉันยังจำได้ดีในวันที่ฉันเข้าโรงเรียนวันแรก วันที่ฉันได้มาพบเพื่อนใหม่ที่โรงเรียน ต้องจากพ่อและแม่ในเวลากลางวันเพื่อจะมาเรียนที่โรงเรียน วันนั้นฉันร้องไห้งอแงไม่หยุดเพราะรู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองโดนทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว ฉันยังไม่รู้จักใคร ไม่รู้จักสถานที่ที่ฉันต้องมาอยู่ ฉันรู้สึกท้อแท้ แต่แล้วก็มีใครคนหนึ่งเข้ามาหาฉัน พาฉันไปพบเพื่อน ๆ พาฉันไปเล่นกับเพื่อน ๆ คอยสอนฉัน ทำให้ฉันไม่รู้สึกเหงาและโดดเดี่ยว ฉันรู้สึกสนุกกับการไปโรงเรียน ใครคนนั้นก็คือครูของฉันเอง

ครูเป็นผู้ที่คอยสั่งสอนอบรมวิชาให้แก่ฉัน ทำให้ฉันมีความรู้สอนให้ฉันเป็นคนดี มีเมตตา รู้จักเห็นใจผู้อื่น ไม่รังแกคนที่อ่อนแอกว่า ทำให้ฉันนั้นเป็นคนที่มีเพื่อนเยอะและไม่มีปัญหากับเพื่อน การเรียนของฉันดีขึ้นตามลำดับเพราะมีครูคอยดูแล คอยถามฉัน หากฉันไม่เข้าใจในบทเรียนและหากฉันมีปัญหาอะไรหรือมีคำถามที่ไม่เข้าใจ ครูก็จะคอยให้คำปรึกษาแก่ฉัน

วันหนึ่งพ่อและแม่ของฉันติดธุระจึงทำให้มารับฉันช้ากว่าทุกวัน และเพื่อน ๆ

ของฉันก็กลับบ้านกันหมดแล้ว ฉันจึงนั่งรออยู่คนเดียวเมื่อคุณครูผ่านมาเห็นฉัน และรู้ว่าพ่อและแม่ของฉันยังไม่มารับ ท่านก็นั่งรอเป็นเพื่อนฉัน และช่วยสอนการบ้านฉันในระหว่างที่รอ ถึงแม้ว่าท่านจะมีงานหนักแค่ไหนแต่ท่านก็ยังเป็นห่วงฉันเสมอ ท่านรู้ว่าร่างกายของฉันนั้นไม่ค่อยแข็งแรงก็คอยบอกเพื่อน ๆ ช่วยกันดูแลฉันด้วยอย่างจริงจังกัน ให้รักกัน ฉันรู้สึกประทับใจคุณครูของฉันมาก ท่านไม่เคยดูค่าฉันและเพื่อน ๆ ของฉันเลย ท่านจึงเป็นที่รักของฉันและเพื่อน ๆ เสมอมา

เมื่อคุณครูมาถึงโรงเรียนจะเดินไปทักทายนักเรียนและคุณครูท่านอื่นเสมอ แล้วจึงเดินไปห้องพักครูทันที เมื่อฉันเดินผ่านห้องพักครูจะเห็นคุณครูตั้งหน้าตั้งตาทำงานอย่างขยันขันแข็ง แม้จะถึงเวลากลางวันถึงคุณครูจะเหนื่อยกับการสอนนักเรียนก็ตาม แต่คุณครูก็ยังช่วยงานคนอื่นเสมอ คุณครูเคยบอกนักเรียนทุกคนว่าอย่าปล่อยเวลาให้เสียเปล่า

วันหนึ่งฉันไปซื้อผักให้คุณแม่ที่ตลาด ฉันได้พบคุณครูกำลังเลือกซื้อของ คุณครูเป็นคนที่ใช้จ่ายไม่พุ่มเพอຍ ถ้าฉันไม่ได้มาในวันนั้นฉันคงไม่รู้ว่าคุณครูนั้นเป็นคนประหยัดที่ใช้จ่ายพอเพียง

เมื่อถึงเวลากลางวัน ฉันจะเดินไปซื้อน้ำดื่มฉันเห็นคุณครูกับนักเรียนคนหนึ่งยืนคุยกัน ฉันจึงรู้ว่านักเรียนคนนั้นไม่ได้ส่งงาน แต่คุณครูกลับยิ้มให้นักเรียนคนนั้นและพูดว่า “ไม่ส่งงานก็ไม่เป็นไร แต่คราวหลังขอให้ตั้งใจส่งงานนี้นะ” คุณครูพูดเสร็จก็เดินจากไป ฉันคิดว่าคุณครูเป็นคนดีจริง ๆ

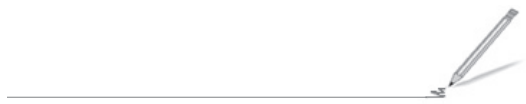
ฉันตั้งใจจะไปส่งงานคุณครู แต่เมื่อฉันเข้าไปห้องพักครู ฉันเห็นท่านกำลังทำความสะอาดอยู่ แม้แต่เศษขนมเล็ก ๆ คุณครูก็จะไม่ให้มี ฉันถึงรู้ว่าทำไมห้องพักครูถึงสะอาดอยู่เสมอ เพราะคุณครูเป็นคนทำนี่เอง

ฉันยังจำได้ดีในความมีวัฒนธรรมไทยที่ดีของคุณครู เมื่อนักเรียนผ่านมาไหว้ครู ครูรับไหว้ทุกคนและจะพูด “สวัสดีค่ะ” กับทุกคนเสมอ ฉันคิดว่าคุณครูเป็นคนสุภาพมาก

ทุกห้องเรียนได้จัดกิจกรรมแข่งขันคัดลายมือ คุณครูได้เป็นคณะกรรมการตัดสิน ฉันส่งผลงานเข้าประกวดด้วย เมื่อประกาศผล ฉันดีใจมากเพราะฉันได้รองชนะเลิศอันดับ ๑ และฉันคิดว่าคณะกรรมการตัดสินจากความสวยงามจริง ๆ และตัดสินได้ยุติธรรมที่สุด จากนั้นคุณครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันนำผลงานที่ ๑ - ๓ ของทุกระดับชั้นติดแสดงที่ป้ายนิเทศ

ในชั้นเรียน คุณครูอบรมเกี่ยวกับวินัยให้ทุกคน คุณครูพูดว่า “วินัยที่ครูพูดในวันนี้ ครูทำได้แล้วและอยากให้ทุกคนทำให้ได้เหมือนครูด้วย เมื่อครูพูดจบฉันรู้สึกทึ่งกับคุณครูมากที่ครูมีพรสวรรค์และความตั้งใจอยู่ในตัว และรู้สึกดีใจมากที่มีครูที่เก่งและฉลาดแบบนี้ ฉันฉันอยากเรียนกับคุณครูตลอดไป

เพื่อน ๆ ทุกคนรู้จักคุณครูที่ฉันประทับใจดีแน่นอนคือ **คุณครูวารารณ์** นั่นเอง และฉันเองคิดว่าเพื่อน ๆ ก็คงจะมีคุณครูที่ทุกคนประทับใจเช่นเดียวกัน วันนี้ฉันได้เรียนภาษาอังกฤษกับคุณครูที่อยู่ในดวงใจของฉันเสมอและตลอดไป

รางวัลชมเชย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงกัญมิมพร งามลอย

โรงเรียนบ้านหนองคะเน

จังหวัดขอนแก่น

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูระเบียบ วรฤทธิ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คำว่าครูเป็นคำที่มีความหมายยิ่งใหญ่ยิ่งใหญ่มาก ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย เช่น ครูคือพ่อพิมพ์ของชาติ คือบุคคลที่แนะนำให้คำสอนนักเรียนให้เป็นเด็กดี ครูคือพระคุณที่ ๓ ที่ควรเคารพนับถือ ครูเปรียบเหมือนเรือจ้าง ครูเป็นปูชนียบุคคล ครูเป็นผู้นำทางวิญญาณ ครูคือผู้ให้แสงสว่างแก่ศิษย์ ครูเป็นพ่อแม่คนที่ ๒ ของนักเรียน ซึ่งความหมายหรือคำเปรียบเทียบกับเหล่านี้เป็นคำกล่าวที่ถูกต้องทั้งหมด คนที่เป็นครูจึงต้องทำงานหนัก เพื่ออบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดีมีความรู้และอยู่ได้อย่างมีความสุขบนรากฐานเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อฉันเข้าโรงเรียนฉันได้รับการอบรมสั่งสอนจากคุณครูหลายท่าน ทุก ๆ ท่านล้วนแต่เป็นครูที่ดี มีความตั้งใจ อบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นเด็กดี มีความรู้เป็นที่รักของคุณครูและพ่อแม่ ฉันไม่เคยลืมคุณครูที่สอนฉัน ถ้ามีโอกาสได้รับใช้ท่านฉันจะปฏิบัติด้วยความเต็มใจยิ่งเพื่อแสดงถึงความกตัญญูรู้คุณท่าน

ฉันเฝ้ามองคุณครูท่านหนึ่ง เมื่อฉันเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ คุณครูสอนวิชา ดนตรี นาฏศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๕ ซึ่งสอนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง ขณะนั้นฉันอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ท่านสอนวิชาภาษาไทยและดนตรี-นาฏศิลป์ ฉันดีใจมากที่ได้เรียนกับท่านถึง ๖ ชั่วโมงใน ๑ สัปดาห์ เวลาเรียนฉันตั้งใจเรียนวิชาของท่านมาก ท่านสอนสนุกไม่เครียด มีการตอบโต้ สนทนา แสดงความคิดเห็น มีเหตุผล นักเรียนตอบถูกหรือผิดท่านชมแล้วให้ช่วยกันค้นหาคำตอบจนถูกต้อง ฉันทำการบ้านทุกครั้งในทุก ๆ วิชา แต่สำหรับภาษาไทยฉันตั้งใจทำมาก เพราะฉันอยากอ่านคำแนะนำข้อเสนอนี้จากคุณครู เวลาท่านตรวจงาน การบ้านของนักเรียนท่านชอบเขียนในสมุดของฉันว่า “ตัวหนังสือเล็กเกินไป ครูอ่านยาก” ขณะนี้ฉันได้ปรับปรุงตัวหนังสือของฉันเพื่อให้คุณครูอ่านได้ง่ายคุณครูท่านนี้คือคุณครูระเบียบ วรวิทย์ ท่านเป็นครูที่ฉันประทับใจมาก ตั้งแต่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว ดิฉันเห็นคุณครูขยัน เก่ง มีความสามารถพิเศษหลายอย่างนอกจากการ

สอนนักเรียน ฉันขอยกตัวอย่างที่ฉันประทับใจ**คุณครูระเบียบ วริฤทธิ** คือ

๑. ท่านสอนดนตรีไทย ฉันนั่งคอยที่ฉันซ้อมสีซอ ฉันก็เห็นคุณครูสอนนักเรียน ทั้งสีซอ ตีฆ้อง ตีระนาด ตีดจะเข้ ตีฉิ่ง ฉาบ โหม่ง กลอง เครื่องดนตรีทุกอย่างครู เล่นได้ และวงดนตรีไทยของโรงเรียนก็สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน ฉัน สมัครเรียนสีซอ อาจเป็นเพราะฉันยังตัวเล็ก ไม่มีความอดทนจึงลาออกฉันจึงเล่น ดนตรีไทยไม่เป็นเลย

๒. ท่านสอนวงดุริยางค์ ฉันไม่เคยเห็นครูผู้หญิงสอนนักเรียนตีกลอง เป่า เมโลเดียน แต่คุณครูระเบียบสอนนักเรียนได้ ท่านซ้อมนักเรียนตลอดปี เพราะวง ดุริยางค์ต้องบรรเลงทุกวัน เวลาว่างก็พาของโรงเรียนอื่น ท่านก็พานักเรียนไป ร่วมงาน ฉันเห็นพี่ๆ เขาไปฉันก็อยากไป จึงสมัครเป่าเมโลเดียน ตอนอยู่ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ฉันเป่าเพลงชาติได้แล้วหลังจากนั้นก็ฝึกเพลงอื่น ๆ ฉันก็ลา ออกเพราะมันยาก แต่พี่สาวของฉันก็ยังร่วมกิจกรรมต่อไป

๓. ท่านสอนฟ้อนรำ นาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นเมือง เวลาโรงเรียนมีงานวันแม่ วันพ่อ วันเด็ก วันสงกรานต์ จะมีการแสดงของนักเรียนมีการบรรเลงของวง ดนตรีไทย คุณครูระเบียบจะฝึกซ้อมทั้งวงดนตรีไทยและฟ้อนรำ เช่น รำอวยพร รำ บายศรีสู่ราชมงคล รำลอยกระทง รำสู่ขวัญและการแสดงพื้นเมืองทั้งภาคเหนือ ภาค กลาง ภาคอีสาน ท่านสอนได้ พี่สาวของฉันเข้าร่วมกิจกรรมนี้เช่นกัน แต่ฉันก็ไม่ได้ สมัครเพียงแต่ไปดูและคอยที่เวลาที่ซ้อมและชมว่าพี่สาวทุกคน

ด้วยเหตุนี้ที่ฉันประทับใจ คุณครูระเบียบ วริฤทธิ ถึงแม้จะไม่ได้เข้าร่วม กิจกรรมเหล่านั้นกับท่าน แต่ฉันเห็นว่าท่านเป็นคนขยัน มีความอดทน มีความ เพียรพยายามในการสอนและฝึกนักเรียน เอาใจใส่กับนักเรียนที่ท่านสอนดีมาก พี่สาวของฉันเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง ๓ อย่าง ฉันเสียใจมาก ถ้าไม่ลาออกก่อน ฉันคงจะเล่นดนตรีและรำได้เก่งเหมือนพี่ฉัน พี่ฉันเล่าให้ฟังว่า เวลาไปฟ้อนรำใน งานต่างๆ ของชุมชน เช่น งานลอยกระทง งานวันเด็ก งานกาชาด งานมงคลสมรส เวลากลางวัน คุณครูระเบียบ ไปส่งถึงบ้านและให้รางวัล เวลาวงดุริยางค์ไปร่วม งานกับโรงเรียนอื่น ๆ ก็ได้รับรางวัลเช่นกันและเห็นโรงเรียนอื่น ๆ อีกหลายโรงเรียน ฉันเห็นว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีมากและสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนอีกด้วย ป้าของฉัน เป็นครูอยู่ที่โรงเรียนบ้านหนองคะเนมานานแล้วเล่าให้ฟังว่าคุณครูระเบียบ วริฤทธิ เป็นคนเก่ง มีความสามารถหลายอย่าง ได้รับความไว้วางใจจากผู้อำนวยการให้

รับผิดชอบงานหลายอย่าง เพราะท่านเป็นคนมีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ มีความตั้งใจในการทำงานท่านพัฒนาตนเองในการสอนอยู่เสมอ ท่านได้เลื่อนวิทยฐานะเป็นอาจารย์ ๓ ก่อนครูทุกคนในโรงเรียน ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คณะครูและนักเรียน

คุณครูในโรงเรียนทุกท่านเป็นครูที่ดี ท่านตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดีมีความรู้ ให้ความรักแก่นักเรียนทุกคนเหมือนลูก พวกเราเรียกคุณครูว่า แม่ครู พ่อครู ท่านเปรียบเสมือน พ่อ แม่ คนที่สองของเรา แต่ครูดีที่ฉันประทับใจคือ แม่ครูระเบียบ วริฤทธิ ด้วยเป็นบุคคลที่มีความสามารถในหลายด้านและมีความขยันหมั่นเพียร อบรม สั่งสอน ฝึกฝนนักเรียน จนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนในด้านดนตรี นาฏศิลป์ ตลอดมานับเวลากว่า ๑๐ ปีแล้ว ถ้าฉันมีโอกาสได้เป็นครูฉันจะเอาแม่ครูระเบียบ วริฤทธิ เป็นแบบอย่างในการทำหน้าที่ของฉัน

ครูดีที่ฉันรัก	ฉันรู้จักมานาน
นักเรียนเรียกชื่อท่าน	แม่ครูระเบียบ วริฤทธิ
ประทับใจในความเก่ง	ที่ท่านเร่งฝึกสอนศิษย์
ให้มีผลสัมฤทธิ์	เกิดแก่ศิษย์ทุกคน
ขยันและซื่อสัตย์	ด้วยใจรักด้วยอดทน
ค่อยสอนค่อยฝึกฝน	ประพฤติตนเป็นแบบอย่าง
ความดีที่ท่านทำ	ขอจงนำอย่างละวาง
ถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์อ้าง	ดลให้ท่านพบความเจริญ

รางวัลชนะเลิศ ระดับประเทศ และ รางวัลชนะเลิศ ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กชายตราภูมิ หวังวิญญู

โรงเรียนแสงทองวิทยา

จังหวัดสงขลา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.สุพรรณนา สุขะพันธ์

ดร.จิราณี มากจ้อย

ดร.กรรข กลิ่นไสมณฑ

ครุฑ ที่ฉันประทับใจ

“ครุฑ” คำคำนี้มีความหมายสำหรับผมมาก ผมอ่านหนังสือออก เขียนหนังสือได้ก็เพราะครุฑ ตลอดระยะเวลา ๘ ปีที่เรียนหนังสือในโรงเรียน มีคุณครุฑหลายท่านได้ให้ความรู้และเอาใจใส่ในตัวผมถ้าจะถามว่าครุฑที่ผมประทับใจนั้นคือคุณครุฑท่านใด ผมคงตอบไม่ได้ เพราะคุณครุฑทุกท่านเป็นครุฑที่ผมเคารพรักและประทับใจ แต่ในวันนั้นผมขอเขียนถึงความประทับใจที่มีต่อคุณครุฑ ๓ ท่าน สามช่วงชั้นการศึกษาและสามสถาบัน ที่ท่านอยู่เคียงข้างผมเมื่อผมพบกับปัญหาที่ไม่รู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร

คุณครุฑท่านแรกเป็นคุณครุฑคนแรกในชีวิตผม ผมพอจะจำได้ว่า วันแรกของการไปโรงเรียน ผมสนุกมาก ได้วิ่งเล่นและมีเพื่อนมากมาย ขณะวิ่งเล่น ผมถูกเพื่อนกัดแขนอย่างแรง ผมร้องไห้เสียงดัง แต่เพื่อนก็ไม่ยอมปล่อย คุณครุฑเข้ามาแยกเพื่อนผมออกไป คุณครุฑกอดผม ปลอบผมและทanyaให้ผม คุณครุฑอยู่ใกล้ผมตลอดเวลาเพราะรู้ว่าผมตกใจ นับจากวันนั้นผมก็กลัวการไปโรงเรียน กลัวเพื่อน ทุกวันที่แม่ไปส่งผมที่โรงเรียน ผมจะร้องไห้ คุณครุฑจะเข้ามาจับ อุ้มผมและอยู่ดูแลผมจนผมคลายความกลัว เล่นสนุกกับเพื่อน ๆ ได้เหมือนเดิม ผมไม่เคยลืมอ้อมกอดอันอบอุ่นนั้นเลย อ้อมกอดจาก “คุณครุฑป่าหญิง” หรือคุณครุฑสุวรรณา สุขะพันธ์ ในรั้วโรงเรียนอนุบาลศรีสวัสดิ์วงศ์

เมื่อจบระดับชั้นอนุบาล ผมย้ายมาเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนสุวรรณวงศ์ตลอด ๓ ปี ในรั้วแห่งนี้ผมมีความสุขมาก คุณครุฑที่นี่ใจดีทุกคน แต่หลังจากมาเรียนได้ไม่นานผมก็ถูกเพื่อนรังแก เพื่อนจะใช้ไม้บรรทัดบ้าง ดินสอบ้าง จิ้มหลังผมขณะนั่งเรียน ในเวลาพักก็จะมาจุดตึงผมให้ไปเล่นด้วยถ้าผมไม่เล่นเพื่อนก็จะตีผม ผมไม่กล้าบอกใคร แต่คุณครุฑประจำชั้นก็พบปัญหานี้และเข้ามาช่วยผม คุณครุฑตักเตือนและเปลี่ยนที่นั่งเพื่อนของผม ผมมีความสุขมาก คุณครุฑบอกผมว่าเพื่อนไม่ได้ตั้งใจและต่อไปมีอะไรให้บอกกับครุฑ เพราะครุฑคือแม่ของผมเมื่อผมอยู่

ในโรงเรียน ผมซาบซึ้งใจมาก ผมไม่เคยลืมคุณครูผู้ใจดีท่านนี้เลย ท่านคือ **“คุณครูพีณี” หรือ คุณครูจิราณี มากจ้อย**

จบจากช่วงชั้นที่ ๑ แม่ตัดสินใจให้ผมมาเรียนช่วงชั้นที่ ๒ ที่โรงเรียนแสงทองวิทยา ณ ที่นี้เป็นที่ใหม่ที่แตกต่างจากโรงเรียนทั้ง ๒ แห่งที่ผ่านมา ที่นี้มีแต่นักเรียนชาย สถานที่ของโรงเรียนใหญ่มาก โปรแกรมที่ผมจะต้องเรียนก็เป็นโปรแกรมใหม่สำหรับผม เพื่อนๆ และคุณครูให้การต้อนรับสมาชิกใหม่เป็นอย่างดี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ผมมีความประทับใจต่อการสอนคณิตศาสตร์ของคุณครูท่านหนึ่งมาก ท่านไม่ได้สอนแค่เพียงให้นักเรียนคิดเลขเป็นหรือแก้โจทย์เลขได้ แต่ท่านสอนให้นักเรียนทุกคนเขียนหนังสือ ตัวบรรจง เขียนตัวเลขและเครื่องหมายต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ให้ชัดเจน การขีดเส้นต่าง ๆ ต้องใช้ไม้บรรทัด สมุดหนังสือต้องสะอาดเรียบร้อย ท่านจะตรวจแบบฝึกหัดของนักเรียนอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ใครทำถูก สะอาด เรียบร้อย ท่านก็จะเขียนคำชมเชยให้ใครทำผิดหรือไม่เรียบร้อย ท่านจะเขียนอธิบายถึงข้อผิดพลาดให้แก้ไข เวลาส่งการบ้านหรือรายงานต่าง ๆ ท่านจะสั่งอย่างชัดเจนเข้าใจ ท่านสอนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งค่อนข้างยากให้พวกเราเข้าใจได้ง่ายขึ้นและสนุกกับการเรียน คุณครูยังมีความอดทนเป็นอย่างมากในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนซึ่งมีนิสัยที่ไม่เหมือนกันเลยทั้งห้องเรียน เวลาสอนคุณครูจะสอนด้วยคำพูดที่สุภาพมาก นั่นทำให้ผมชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น ผลจากการเอาใจใส่ในทุกรายละเอียดของคุณครูทำให้ผมเขียนหนังสือสวยขึ้น ทำงานเป็นระเบียบ มีความรอบคอบไม่เฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ผมได้ใช้สิ่งเหล่านี้กับการเรียนทุกวิชา ทำให้ผมได้รับคำชมจากคุณครูหลาย ๆ ท่าน ซึ่งผมภูมิใจมาก

นอกจากนี้ ในตอนเช้าก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติคุณครูจะเสียสละเวลามาตักต้อนนักเรียนที่การบ้านยังไม่เรียบร้อยมีงานค้างหรือสอนเสริมให้กับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ ความเสียสละและความมีน้ำใจของคุณครูเป็นสิ่งที่ผมเห็นทุกวัน ความประทับใจต่อคุณครูไม่ได้มีเพียงเท่านี้ วันหนึ่งในขณะที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผมไม่กล้าขออนุญาตคุณครูไปห้องน้ำเพราะอยู่ในช่วงการเรียนการสอน ผมใช้ความอดทน จนจบคาบเรียน โดยไม่ได้ประเมินว่าความอดทนนั้นมันเกินที่เด็กอย่างผมจะทนได้ จึงทำให้ผมทำเลอะเทอะในห้องเรียน ผมตกใจมากไม่รู้จะทำอย่างไร คุณครูถามผมว่าเกิดอะไรขึ้น ผมตอบคุณครูทั้งที่ยังตกใจ เสียใจและอายมาก แต่คุณครูไม่ตำหนิผมเลย คุณครูยังบอกเพื่อน ๆ ทุกคนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดาที่มีพลาด

กันได้ ต่อไปถ้าใครต้องการไปห้องน้ำขออนุญาตครูได้ไม่ต้องกลั่นไว้ ที่สำคัญคุณครูช่วยผมทำความสะอาดพื้นห้องอย่างไม่รังเกียจทั้งๆ ที่คุณครูไม่ใช่ครูประจำชั้นของผม ผมไม่รู้ว่าจะกราบขอบพระคุณ คุณครูอย่างไร เพราะสิ่งที่ครูทำไม่แตกต่างจากแม่ของผม ผู้รู้สึกอบอุ่น คลายความตกใจ ผมไม่มีวันลืมความรู้สึกในวันนั้น และไม่ลืมความเอื้ออาทร ความรัก ความเข้าใจของ **คุณครูกรกช กลิ่นโสภณ** ที่มีต่อผมและเพื่อน ๆ ของผมทุกคนได้เลย

สำหรับผม ครูที่ดี ครูที่น่าประทับใจก็คือ ครูผู้ทุ่มเท ครูที่รัก เอาใจใส่ดูแล และเข้าใจในวัยของเด็ก ๆ เป็นกำลังใจให้ไม่ว่าศิษย์จะทำถูกหรือผิดพลาด ผมโชคดีที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือกับคุณครูที่ดีทุกท่าน ผมสัญญาว่า ผมจะเป็นคนที่ตั้งใจเรียนหนังสือ มีความกตัญญู เสียสละและมีน้ำใจ ให้สมกับที่เป็นลูกศิษย์ของคุณครูทุกท่าน

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กชายนิ่วสมี สีงตา:

โรงเรียนบ้านทรายแก้ว

จังหวัดยะลา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ตรุมีนา ชายมณี

ครูดี ที่จับประทีปใจ

คุณนับเป็นปูชนียบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการให้การศึกษาศึกษาเรียนรู้ ทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์ ตลอดจนเป็นผู้มีความเสียสละ ดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอนให้ศิษย์ได้พบกับแสงสว่างแห่งปัญญา อันจะเป็นหนทางในการ ประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเอง รวมทั้งการนำพาสังคมประเทศชาติก้าวไปสู่ความ เจริญรุ่งเรือง

จากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ก่อตัวมาเป็นเวลานาน มักมีการลอบทำร้ายครูบ่อยครั้ง ส่งผลให้เกิดอุปสรรคต่อการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ของครู แต่**คุณครูมินา ซายมัน** ก็มาสอนทุกวันและจะยิ้มแย้มกับนักเรียนในชั้นเรียนทุกครั้ง ผมรู้สึกรักและประทับใจคุณครูมากท่านเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของผม ท่านปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกายวาจา และจิตใจ รัก เมตตาศิษย์โดยให้ความช่วยเหลือส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตามความต้องการ ความถนัด ความสนใจของศิษย์อย่างจริงใจ รวมทั้งช่วยเหลือเพื่อนครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์โดยให้ความร่วมมือ แนะนำ ปรึกษากิจกรรมของชุมชน

คุณครูมีความเสียสละ ความพยายามและความอดทนอย่างมาก ทำทุกอย่างแม้ว่าตนเองจะเหนื่อยแค่ไหนท่านก็ไม่ยอมหยุดไม่ยอมท้อจะคอยบอก คอยสอน ถ้าลูกศิษย์ทำอะไรคุณครูก็จะช่วยทำด้วย เหนื่อยกว่าลูกศิษย์หลายร้อยเท่าจะเห็นได้จากการที่คุณครูสอนให้พวกผมและเพื่อน ๆ ปลูกผักไว้กินเพื่อประกอบอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนในโรงเรียนและจำหน่ายให้แก่ชุมชน เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียน ชุมชนและโรงเรียนใกล้เคียง รวมทั้งการทำเกษตรผสมผสานสู่โครงการอาหารกลางวันก็เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองแบบเศรษฐกิจพอเพียง คือการให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการและจัดสรรพื้นที่ดิน การทำบัญชีรายรับรายจ่าย การออมวันละ ๑ บาท และกิจกรรมการเกษตรให้เหมาะสม และ

สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ในโรงเรียน และความต้องการของนักเรียนเพื่อให้พออยู่พอกิน ตลอดจนเป็นการลดความเสี่ยงในการบริโภคผักสวนครัวที่มีสารพิษตกค้าง

การพัฒนาอาชีพ สร้างรายได้เสริม คุณครูให้ผมและเพื่อนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ทำน้ำยาล้างจานจำหน่ายในราคาถูก จะได้กำไรครั้งละ ๔๐-๕๐ บาท ผมเคยถามคุณครูว่าทำไมเราไม่ขายให้แพงกว่านี้ยังงี้ก็ขายได้อยู่แล้ว คุณครูบอกว่าที่ขายถูกเพราะต้องการช่วยเหลือผู้ปกครองนักเรียน เราไม่ได้ลงทุนอะไรมากมายนอกจากแรงกายหรือจิตอาสา ถ้าเราจะช่วยใครเราต้องไม่หวังสิ่งตอบแทน ต้องทำด้วยใจบริสุทธิ์แม้จะไม่ได้กำไรเลยเราก็ต้องทำเพื่อช่วยลดรายจ่ายผู้ปกครองแต่ต้องไม่ขาดทุน

ครั้งหนึ่งผมทะเลาะกับเพื่อน คุณครูเรียกผมกับเพื่อนไปพบประโยคหนึ่งที่คุณครูพูดแล้วผมรู้สึกประทับใจมากและจะปฏิบัติตามที่คุณครูสอน “เราเกิดเมืองไทยล้วนต่างก็เป็นคนไทย ทุกครั้งที่มีปัญหาขัดแย้งกันให้นึกเสมอว่าเรามีบิดาคนเดียวกันคือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และมารดาคนเดียวกันคือ สมเด็จพระบรมราชินีนาถ มีชาติเดียว ประเทศเดียว ให้นึกถึงบุญคุณของในหลวงและพระราชินี จงสนองทำความดีตอบแทนบุญคุณของแผ่นดิน เราทั้งหลายมีบุญมากที่ได้เกิดในพื้นที่แผ่นดินไทย เป็นประเทศที่ไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของใคร”

คุณครูจะคอยอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์ทุกคนเป็นเด็กดีมีความขยันหมั่นเพียร มีความกตัญญูรู้คุณ ผมยังจำได้คุณครูยังสั่งสอนให้ผมและเพื่อน ๆ ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดเพราะจะทำให้เราเสียอนาคตทำให้พ่อแม่เสียใจ คุณครูของผมคนนี้ทำงานไม่ค่อยจะมีเวลานั่งเขียนคือ ทาปากเหมือนครุคนอื่น ๆ แม้แต่เวลาจะรับประทานอาหารกลางวันก็ยังไม่เป็นเวลาเลย ต้องทำโน่นทำนี่ ทำทุกอย่างเพื่อลูกศิษย์ได้ประสบผลสำเร็จในทุก ๆ ด้าน ไม่ใช่เฉพาะการเรียนเท่านั้น ผมอยากบอกว่าผมรักและเคารพท่านอย่างมาก ผมไม่รู้จะตอบแทนบุญคุณของท่านอย่างไร ผมขอสัญญาว่าจะขยันเรียนหนังสือ เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่และของคุณครูตลอดไป ดังคำกลอนที่ว่า

ครูคือผู้มีคุณธรรมอันล้ำเลิศ ผู้ประเสริฐเลิศด้วยดวงใจ
ครูเป็นผู้นำที่ไม่หวังผลใด ครูนั้นจึงยิ่งใหญ่สมคำว่า “ครู”

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงวรรณิ์ กวงดี

โรงเรียนบ้านปากละงู

จังหวัดสตูล

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ครูประจวบ วัชรวิชัย

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ในชีวิตของคนเราแต่ละคน จะต้องมีส่วนที่ประทับใจ เช่น ประทับใจในสถานที่ต่าง ๆ ที่เคยไปพบเห็นมา หรือประทับใจบุคคลที่ชื่นชอบ สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้เราได้ เป็นบุคคลที่เรารัก ให้ความเคารพนับถือ ซึ่งอาจเป็นคนในครอบครัว หรือ คนที่รู้จัก สำหรับฉันบุคคลที่ฉันประทับใจไม่ใช่คนอื่น แต่เป็นคนที่ยกยอบรมสั่งสอนฉันให้เป็นคนดี มีความรู้ บุคคลคนนั้นคือ คุณครูของฉันนั่นเอง

ตั้งแต่ฉันเข้าโรงเรียน ได้เรียนกับคุณครูหลายท่าน ฉันประทับใจคุณครูทุกท่านแต่ คุณครูที่ฉันประทับใจที่สุดคือ **คุณครูชะอ้อน อ้อยจ่าย** ท่านเป็นคุณครูที่ขยัน เพราะท่านจะตรวจงานนักเรียน จนเสร็จทุกวัน ถ้าตรวจงานไม่เสร็จ ท่านจะนำกลับไปตรวจต่อที่บ้านจนเสร็จ ท่านคอยสอนฉันอยู่เสมอว่า ให้อ่านแต่หัวคำ ตี้นแต่เข้าเพื่อจะทำได้ไม่มึนงง ต้องรับประทานอาหารเช้าทุกวัน ท่านเป็นคนประหยัด เพราะท่านจะใช้ชอร์คจนหมด หมดจริง ๆ ชนิดที่ไม่เหลือแม้แต่นิดเดียว หากคุณครูท่านอื่นเข้ามาสอนในห้องเรียนแล้วใช้ชอร์คเหลือ ท่านก็จะเก็บใส่ภาชนะเล็ก ๆ ซึ่งทำจากขวดน้ำ แล้วนำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง ในเรื่องการใช้พดลม ท่านก็จะให้นักเรียนเปิดพดลมไม่เกินเลขหนึ่ง เปิดเฉพาะในขณะที่อากาศร้อน ปิดทุกครั้งที่ยอกจากห้อง ท่านยังเป็นคนที่ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ตรงต่อหน้าที่ ท่านยังเป็นคนที่มีระเบียบวินัย เพราะท่านจะคอยสอนให้นักเรียน แต่งกายให้เรียบร้อย พุดจาไพเราะ ในเรื่องของการจัดโต๊ะนักเรียนจะจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เมื่อจะลุกไปไหนหรือออกไปพักกลางวันก็ต้องขีดเก้าอี้ทุกครั้งในเรื่องของการมีมารยาท ท่านจะสอนให้นักเรียนมีมารยาทในการพูดจาสุภาพมีหางเสียง การไหว้ การกราบให้สวยงาม ส่วนเรื่องของความสะอาด คุณครูจะให้ฉันกับเพื่อน ๆ แบ่งพื้นที่หลังอาหารทุกวัน ล้างหน้า ทาแป้ง หวีผม เดินแถวเข้าห้องเรียน ท่านคอยบอกให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อย อาบน้ำตอนเช้าทุกวัน เลือต้องซักให้สะอาด รีดให้เรียบ ในเรื่องของความสามัคคีท่านจะแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม แล้วให้นักเรียน

เล่นเกม และทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้ช่วยกันคนละไม้คนละมือ มีส่วนร่วม
ร่วมคิด ร่วมทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยกัน ในเรื่องความมีน้ำใจท่านจะบอกให้นักเรียนแบ่ง
ปันความรู้ โดยการสอนการบ้านให้เพื่อนที่ไม่เข้าใจ หรือ จะจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน
สอนเพื่อนให้อ่านหนังสือ ท่านบอกอยู่เสมอว่า จะต้องนอนไม่ดึก ควรนอนไม่เกิน
ยี่สิบนาฬิกาสามสิบนาฬิกา เพราะการนอนดึกจะทำให้สมองมีนงง เรียนหนังสือ
ไม่รู้เรื่อง เมื่อทำสิ่งใดใจต้องจดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น ทำการบ้านให้เสร็จก่อนจึงจะไปเล่น
คุณครูของฉันมักจะนำสิ่งดี ๆ มาให้นักเรียนในชั้นได้อ่านกัน เพื่อจะได้
ยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านมักจะนำพระบรม
ราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาให้ฉันและเพื่อน ๆ ได้อ่านกัน และ
ติดไว้ในห้องเรียน เพื่อให้ได้อ่านกันบ่อย ๆ เช่น

ขอให้นักเรียนทั้งหลายตั้งใจรับความรู้ที่ครูสอน เพราะโอกาสเช่นนี้หายาก
ถ้าไม่เอาใจใส่พยายามเรียนก็จะหาโอกาสไม่ได้อีก เพราะเวลาที่เป็นเด็กนั้นมีน้อย
จึงขอให้ใช้เวลาให้ถูกต้อง สะสมความรู้ในทางหลักวิชา และความรู้ทั่วไป
ให้หมดและดีที่สุด แล้วจะไม่ต้องเสียใจ เมื่อโตขึ้นก็สามารถทำหน้าที่ของตนคือ
ทำมาหากินเลี้ยงชีวิตตน และช่วยส่วนรวมให้อยู่ได้ดีด้วยความก้าวหน้า และด้วย
ความร่มเย็น

นี่เป็นเพียงหนึ่งในพระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ฉันได้
อ่านแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตามที่คุณครูแนะนำ

ทุกคนคงรู้แล้วว่า คุณครูที่ฉันประทับใจท่านเป็นคนอย่างไร เพราะเหตุนี้ที่
ทำให้ฉันรักคุณครูแล้วคุณครูของทุกคนเป็นอย่างไรเป็นเหมือนคุณครูของฉันหรือไม่
ถ้าคุณครูของทุกคนเป็นเหมือนคุณครูของฉัน ก็อย่าลืมรักคุณครูท่านให้มาก ๆ นะคะ

รางวัลชมเชย

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๒ (ป.๔ - ป.๖)

ของ

เด็กหญิงศิริรัตน์ ชื่นพิบูล

โรงเรียนวัดโคกสमानคุณ

จังหวัดสงขลา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.ประสิทธิ์ เจนชล

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูดีที่ฉันประทับใจ คือครูที่รักลูกศิษย์เท่ากันทุกคน สามารถเป็นแบบอย่างให้แก่ลูกศิษย์และผู้อื่นได้ เป็นคนเก่ง เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม แต่งกายดีสุภาพ เรียบร้อย พุดจาไพเราะ ใจดีมีน้ำใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส

คุณครูประสิทธิ์ เจนชล เป็นครูที่เพิ่งย้ายเข้ามาใหม่ตั้งแต่เปิดภาคเรียน แต่ก่อนหน้านั้นฉันก็เห็นครูเป็นประจำ เพราะครูมาร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่โรงเรียนเป็นประจำคุณครูได้รับมอบหมายให้เป็นครูประจำชั้นของฉัน ท่านสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ และรับผิดชอบการแนะแนวด้วย ในสายตาของฉันท่านเป็นครูที่สอนวิชาภาษาไทยได้ดีและเก่งมาก เกือบทุกครั้งที่ท่านเข้าสอนท่านมักจะเริ่มต้นบทร้อยกรองที่ประทับใจและเป็นร้อยกรองที่ท่านแต่งเองหรือมีเกมนสนุกๆ มาให้นักเรียนเล่น ก่อนเรียน บางครั้งท่านก็เล่นิทานพื้นบ้านสนุก ๆ และมีคิดให้นักเรียนฟัง นอกจากนี้คุณครูท่านยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้นักเรียนร่วมกันทำในขณะที่สอนมากมายทำให้นักเรียนไม่เบื่อพอดังชั่วโมงสอนของท่านนักเรียนอยากจะเรียนเวลาสอนท่านจะตั้งใจสอนและเอาใจใส่เป็นพิเศษกับนักเรียนที่เรียนอ่อน โดยเฉพาะกับนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออกท่านสอนพิเศษในเวลาว่างให้ คุณครูจะเข้าสอนตรงเวลาและเต็มชั่วโมงทุกครั้ง และท่านมักจะมายืนรอให้นักเรียนหน้าห้องก่อนเวลาเสมอ ที่กล่าวมานั้นคือสิ่งที่ฉันประทับใจในตัวคุณครูท่านนี้

นอกจากนี้แล้วท่านยังเป็นแบบอย่างที่ดีที่ทำให้ฉันประทับใจคือ คุณครูเป็นคนขยัน มาโรงเรียนตั้งแต่เช้า ตั้งใจสอนอย่างจริงจัง และทำงานต่อเนื่องจนสำเร็จ คุณครูเป็นคนประหยัดท่านดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย กินง่าย อยู่ง่าย ท่านสอนให้นักเรียนใช้ค่าย ใช้เท่าไรจ่ายเท่าไรให้จดบันทึกไว้ ท่านจะรับฝากเงินนักเรียนเข้าบัญชีออมทรัพย์โรงเรียนทุกคน คุณครูเป็นคนซื่อสัตย์ประพฤติตนเป็นคนตรงต่อเวลา ท่านสอนให้นักเรียนซื่อสัตย์โดยให้ตรวจผลงานเองและบันทึก คุณครูเป็นคนมีวินัย ปฏิบัติตนตามกฎหมายจะเห็นครูสวมหมวกกันน็อกทุกครั้งที่มีรถจักรยานยนต์คุณครู

แต่งกายเรียบร้อยสอนให้นักเรียนเข้าแถวซื้ออาหาร ปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียน คุณครูเป็นคนสุภาพมีความอ่อนน้อมถ่อมตน สอนให้นักเรียนไม่พูดคำหยาบไม่ให้เป็นคนก้าวร้าวให้เป็นคนมีสัมมาคารวะ และแต่งกายเรียบร้อยตลอดเวลา คุณครูเป็นคนสะอาด เช่น แต่งกายสะอาดและเรียบร้อย มอบหมายให้นักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนและโรงเรียน ท่านจะช่วยนักเรียนทำความสะอาดเสมอ

นอกจากนี้ท่านตรวจร่างกายของนักเรียนเป็นประจำ เช่น ตรวจเล็บ ตรวจผม เป็นต้น คุณครูเป็นคนรู้จักสามัคคี เป็นคนใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน สอนให้นักเรียนใช้เหตุผลพูดจากันเมื่อมีปัญหา ไม่ทะเลาะกันไม่ดูหมิ่นศาสนาอื่น คุณครูเป็นผู้มีน้ำใจ และเสียสละเสมอ ครูมักจะนำของ เช่น ขนมและสิ่งของมาแจกนักเรียนเสมอ นักเรียนคนไหนไม่มีอุปกรณ์การเรียน ท่านก็จะหามาให้ ท่านสอนให้นักเรียนรู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตนเพื่อส่วนรวม เห็นอก เห็นใจผู้อื่นที่เดือดร้อนหรือผู้ที่ลำบากกว่าเรา

ที่ฉันเขียนมาทั้งหมดนี้คือ สิ่งที่คุณประทับใจ คุณครูประสิทธิ์ เจนชล และขอจบด้วยบทกลอนที่ท่านแต่งสองบทสุดท้ายที่มอบให้กับฉันและนักเรียนทุกคนว่า

“จะปั้นหม้อ	ปั้นไห	ปั้นไม่ยาก
ไม่ลำบาก	ขึ้นลายลักษณะ	ให้งามขำ
แต่ปั้นคน	เป็นคน	สมบูรณน้ำ
กุศลกรรม	ไตรทวาร	คืองานครู
กายกรรม	ทำด้วย	สุจริต
วจีกรรม	ชี้คำศิษย์	เสนาหุ
มโนกรรม	คิดงาม	เป็นตราฐ
นี่คือครู	จริงแท้	แน่นนอนเอย”

นี่คือสิ่งที่ยืนยันความประทับใจของฉันที่มีต่อคุณครูที่ฉันรัก

รางวัลชนะเลิศ ระดับประเทศ และ รางวัลชนะเลิศ

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงกาญจนา มุงเมือง

โรงเรียนวังเหนือวิทยา

จังหวัดลำปาง

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.สมเกียรติ มีลาก

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูคือพลังสร้างแผ่นดิน

ไทยทุกถิ่นนี้ร่มบงกชามหาพระคุณครู

(คำขวัญวันครู พ.ศ. ๒๕๔๗)

คำว่า “ครู” แม้จะเป็นเพียงคำสั้น ๆ แต่มีความหมายมากมาย ครูเป็นผู้ให้ทุกอย่างเปี่ยมไปด้วยจิตเมตตาโดยอมสละความสุขเพื่อจะอบรมให้ความรู้แก่ศิษย์ แม้บางครั้งครูจะเหนื่อยล้าไม่ยากสอนเพราะมีปัญหารูมเร้าที่ต้องขบคิด แต่ครูมีจิตวิญญาณของครูอยู่ในตัว ครูจึงละทิ้งปัญหาเหล่านั้นไว้ข้างหลังคอยประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ศิษย์ ครูจึงเป็นผู้มีเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นครูที่เราควรให้ความเคารพนับถือ เป็นปูชนียบุคคลและเป็นแม่พิมพ์ของชาติ

ในชีวิตของดิฉันได้ศึกษาเล่าเรียนมาหลายปี ได้รู้จักครูหลาย ๆ ท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ครูทุกท่านย่อมหวังจะให้ศิษย์ได้ดี มีความรักและหวังดีต่อศิษย์ราวกับบุตรของตน ดิฉันได้ศึกษาเล่าเรียนมาหลายโรงเรียน ความภาคภูมิใจและประทับใจของดิฉันต่อครูนั้นมากมายนัก หากจะกล่าวถึงพระคุณของครูทุกท่านคงบรรยายไม่พอต่อหน้ากระดาษที่จำกัดอย่างนี้เป็นแน่ จึงขอกล่าวถึงครูท่านหนึ่งที่ดิฉันรักและเคารพอย่างสูง ท่านเปรียบเสมือนพ่อคนที่สองของดิฉัน ท่านคือ **ครูสมเกียรติ มีลาก** ท่านเป็นครูสอนดนตรีไทยอยู่ที่โรงเรียนแจ้งท่ามวิทยฯ อำเภอแจ้งหม จังหวัดลำปาง ซึ่งเป็นบ้านเกิดของท่าน แต่ท่านมีครอบครัวอยู่ที่อำเภอวังเหนือ ท่านจะต้องเดินทางไปกลับด้วยระยะทางกว่า ๖๐ กิโลเมตรเป็นประจำทุกวัน ท่านสามารถย้ายมาสอนที่อำเภอวังเหนือได้ด้วยเหตุผลนาาประการไม่ต้องเหนื่อยในการเดินทาง แต่เพราะที่นั่นเป็นภูมิลำเนาของท่าน และท่านต้องเลี้ยงดูตอบแทนพระคุณบุพการีในฐานะลูก

ส่วนทางด้านการสอนของท่านนั้น ท่านได้สอนใกล้ชิดกับศิษย์เสมือนพ่อสอนลูก ดิฉันไม่ได้เป็นศิษย์รุ่นแรกของท่านมาก่อน แต่มีรุ่นพี่ที่เรียนมากับท่านมาแล้วหลายรุ่น พี่ ๆ แต่ละคนนั้นมีจิตใจที่ดีงาม ประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งหน้าที่การงานและอื่น ๆ เป็นอย่างมาก ดิฉันได้เริ่มรู้จักกับท่านครั้งแรกเมื่อท่านและลูกศิษย์ของท่านมาจัดค่ายสืบสานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น การตีกลองสะบัดชัยฟ้อน

พื้นเมือง ดนตรีพื้นเมืองต่าง ๆ ในเวลาเพียง ๗ วัน โดยไม่คิดค่าตอบแทนใด ๆ เพียงเพื่อจะอุทิศผลบุญตอบแทนครูอาจารย์ของท่านอีกที่ถึงจะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ แต่ท่านทำให้ศิษย์อย่างเราเปลี่ยนไปมากจากการไม่เคยรวมตัวกันทำอะไรต่างคนต่างอยู่ ทำให้เยาวชนของเราในหมู่บ้านเกิดความรักสามัคคีในหมู่คณะเกิดมิตรภาพระหว่งเพื่อน ตลอดจนทำให้เรามีความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี

ในการสอนของท่าน ท่านมักจะบอกว่า “ดนตรีช่วยให้คนเป็นคน” ครั้งแรกที่ได้ฟังก็ซาและไม่เข้าใจ ท่านจึงอธิบายให้ฟังว่า “ดนตรีนั้นไม่ว่าจะเป็นดนตรีประเภทใด ดนตรีจะทำให้เรามีสติและสมาธิ ซึ่งสมาธินี้จะทำให้เราดำรงชีวิตอยู่อย่างระมัดระวังไม่ประมาท” ท่านไม่ได้สอนแต่เพียงดนตรี แต่ท่านสอนการพูดจาปราศรัย การปฏิบัติตัว และการวางตัวในสังคมให้เหมาะสมกับกาลเทศะและการมีสัมมาคารวะต่อผู้อื่น

เมื่อเสร็จสิ้นการเข้าค่ายแล้ว ดิฉันก็คิดว่าท่านคงจะปล่อยให้เรานั่งกันเองอย่างไม่สนใจใยดีอีก เพราะเราเล่นเครื่องดนตรีแต่ละชนิดเป็นแล้วจะทำอย่างไรก็ช่าง แต่เหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิดเลยสักนิด ตลอดระยะเวลา ๓ ปีนับจากวันนั้น ท่านได้คิดโครงการสืบสานศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนอกโรงเรียน ท่านไม่ได้แต่เพียงคิด แต่ท่านปฏิบัติจริงโดยเริ่มจากอำเภอแจ้ห่ม ภูมิลำเนาของท่าน ท่านได้เข้าสอนเด็ก ๆ ในวันหยุดตามหมู่บ้านต่าง ๆ โดยประสานงานกับเจ้าอาวาสหรือผู้ใหญ่ในหมู่บ้าน ในการเรียนการสอนของท่านนั้นมีปัญหาอยู่บ้าง คือ บางหมู่บ้านไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องดนตรีที่จะใช้ในการเรียนการสอนด้วยความรู้ทางวิชาชีพในการผลิตเครื่องดนตรีไทย ท่านได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาใช้และผลิตเครื่องดนตรีให้ศิษย์ทุกคนได้ศึกษาทั้งประวัติความเป็นมาและวิธีการเล่นเครื่องดนตรีแต่ละชนิดและขยายผลจากอำเภอแจ้ห่มไปสู่อำเภอวังเหนือและอีกหลายตำบลด้วยกัน

หมู่บ้านของดิฉันก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่ครูดังขึ้นมา แต่ที่น่าประหลาดใจมากคือ โครงการนี้เป็นโครงการสอนฟรีโดยท่านได้ตั้งชื่อโครงการนี้ว่า “โครงการสอนฟรี ทำดีถวายในหลวง” เพราะในแต่ละครั้งที่ท่านเข้ามาสอนให้กับหมู่บ้านของเรา ทางผู้ใหญ่บ้านหรือเจ้าอาวาสให้ค่าตอบแทน ท่านก็จะรับเพราะหากปฏิเสธจะเป็นการเสียหน้าใจ แต่ทันทีที่ท่านรับ ท่านก็จะมอบคืนให้กับวัดหรือวงดนตรีของเราเพื่อเป็นทุนในการพัฒนาวงดนตรีและไม่ได้หักเงินเก็บไว้เลย

ที่แรกดิฉันนึกว่าท่านจะทำแบบนี้กับหมู่บ้านของเราเพียงแห่งเดียว แต่จากการสอบถามเพื่อน ๆ ในต่างหมู่บ้านที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนี้ คำตอบที่ได้คือท่านไม่รับเหมือนกัน ทุก ๆ วัน ท่านจะขับรถยนต์จากอำเภอวังเหนือไปสอนที่โรงเรียนแจ้ห่มวิทยาซึ่งตลอดระยะทาง ๖๐ กว่ากิโลเมตร และผ่านบ้านของดิฉันทุก ๆ เข้า ก่อนที่ดิฉันจะไปโรงเรียน ดิฉันจะออกมารอรับส่งที่หน้าบ้าน จะเห็นท่านออกจากบ้านไปเข้ามาและกลับบ้านเย็นมาก บางวันหากท่านกลับเร็วจะแวะเยี่ยมลูกศิษย์และให้โน้ตเพลงใหม่ ๆ กับศิษย์ทุกคน ในช่วงปิดเทอม ท่านจะสอนในทุก ๆ สัปดาห์ หมุนเวียนไปทุก ๆ หมู่บ้าน แต่ไม่สามารถสอนได้อย่างทั่วถึง ท่านจึงให้ลูกศิษย์ที่จบแล้วมาช่วยสอน ๑ คนต่อ ๑ หมู่บ้าน รุ่นพี่ที่มาสอนนั้นบอกว่า “หากอยู่ที่บ้านของตนได้รายได้วันละไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ บาทในการสอนพิเศษ แต่พอมาสอนที่หมู่บ้านของเราไม่ได้รายได้เลย แต่ที่มาสอนเพราะรู้สึกซาบซึ้งในการเสียสละของครูที่สอนเด็กให้เก่งและดีไม่เห็นแก่สิ่งตอบแทนซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เรา” และรุ่นพี่ยังบอกกับดิฉันว่า “ในเมื่อพวกน้อง ๆ มีโอกาสแล้ว จงแสวงหาความรู้ให้มากและนำแบบอย่างที่ดีของครูมาดำเนินชีวิต”

มีครั้งหนึ่งเป็นงานฉาบปูนกิจศพผู้ใหญ่ในหมู่บ้านของดิฉัน วงดนตรีของเราจะเล่นในงานประเภทนี้อยู่แล้ว ในทุก ๆ หมู่บ้านในตำบลร่องเคาะ แต่งานในวันนั้นวงดนตรีของเราไม่ได้แสดง จึงเป็นที่ครหาต่อว่าจากชาวบ้านอย่างหนักว่า “ในหมู่บ้านของตนไม่เล่น แต่กลับไปเล่นบ้านอื่นได้” เมื่อคุณครูสมเกียรติทราบเรื่อง ท่านได้ออกหน้าและแสดงความรับผิดชอบแทนพวกเราทั้ง ๆ ที่ท่านไม่ทราบเลยด้วยซ้ำว่ามีงานฉาบปูนกิจศพ แต่ท่านไม่ได้ต่อว่าตักเตือนเราเลย ท่านบอกเพียงหนึ่งประโยค คือ “**ไม่มีความภูมิใจใดจะเท่ากับการรับใช้บ้านเกิด**” ต่อมาในวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ครูจึงให้เราเป็นส่วนหนึ่งของการรับใช้บ้านเกิด โดยร่วมการแสดงวงดนตรีในงาน “ประวัติเจ้าพ่อพญาวัน” ทำให้พวกเราได้รับคำชมจากผู้ใหญ่มากมาย และทำให้เรารู้ว่าการรับใช้บ้านเกิดตนนั้นน่าภูมิใจอย่างยิ่ง ท่านได้ให้ความรักที่อบอุ่นเหมือนศิษย์ได้รับจากพ่อแม่เมื่อ ศิษย์มีความทุกข์อุปสรรคใด ๆ ท่านจะอยู่เคียงข้างคอยปลอบและให้กำลังใจซึ่งน้ำแสงสว่างให้ศิษย์ทุกครั้ง

ในอนาคตดิฉันอยากจะเป็นแพทย์ที่ดี ถึงแม้ความฝันของดิฉันนั้นไม่ใช่ครูผู้สั่งสอนศิษย์แต่ดิฉันจะยึดถือแบบอย่างที่ท่านมาปฏิบัติต่อพวกเราและนำมาปฏิบัติ

ต่อผู้อื่นในวันข้างหน้า ทั้งการสั่งสอนศิษย์และเสียสละอุทิศตัวทุ่มเทกับสิ่งที่ตนทำอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านใด ทั้งด้านครอบครัว ด้านมิตรสหาย และด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ของส่วนรวม ท่านจึงเป็นผู้ที่มีคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ประกอบด้วย ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อุตุน มีวินัย สุภาพ สะอาด กตัญญู สิ่งที่ศิษย์ทุกคนสามารถตอบแทนพระคุณของท่าน คือ กตัญญูกตเวทิต่อท่านด้วยการประพฤติตนเป็นคนดี มีความรู้คู่คุณธรรม และใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเองและสังคม

ดิฉันจึงขอนำเอาบทประพันธ์ของ พรไพสน คนมี มาให้ลูกศิษย์ทุกคนอ่านเพื่อน้อมระลึกถึงพระคุณของคุณครู

มิใช่เทพจากฟ้าลงมาเกิด
แต่ว่าเป็นมนุษย์มีเจตย์
เอกผู้ให้ทุกคนการทุกฐานถิ่น
ขอชีวิตยึดมั่นกตัญญูตา

มิใช่เลิศปัญญากว่าผู้อื่น
ปลูกคนตื่นจากความคิดอวิชา
ประสานศิลป์ประสิทธิ์ศาสตร์ชาติพัฒนา
สืบนี้วันน้อมวันทาครูอาจารย์

นักเรียนชั้น ม.๒/๑
โรงเรียนวังเหนือวิทยา

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงจากรุวรรณ แซ่ว่าง

โรงเรียนบ้านแม่โต

จังหวัดเชียงใหม่

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.พวง ทิศรัมย์

ดรuti ที่ฉันประทับใจ

ขอขอบคุณคุณครูผู้ใจดี

ที่ได้ชี้ทางสว่างให้แก่หนู

ขอขอบคุณทุกความดีในตัวครู

ที่เป็นผู้นำทางสว่างเอ๋ย

บทกลอนข้างต้นเป็นบทกลอนกล่าวขอบพระคุณครูที่อุทิศสาคูเดินทางมาไกลอุทิศชีวิตเพื่อสอนนักเรียน อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ถือว่าเป็นอีกอำเภอหนึ่งที่ขึ้นชื่อว่าทิวกันดาร และโรงเรียนของหนูก็เป็นหนึ่งในโรงเรียนที่เรียกได้ว่าการเดินทางมาโรงเรียนนั้นยากและลำบาก โรงเรียนบ้านแม่โต อยู่บนดอยสลับบ้างชัน อีกรั้งความเจริญจากเทคโนโลยียังมีน้อยกว่าโรงเรียนอื่น ๆ คำว่า “ห่างไกลความเจริญ” คงให้คำอธิบายได้ดี

หนูมีครูคนหนึ่งทีหนูประทับใจมากก็คือ **ครูพจนนา ทิศรัมย์ ๕๙** หนู ๒ ต.บ่อแก้ว อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๕๐ ท่านเริ่มรับราชการที่โรงเรียนบ้านแม่โต เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗ ๑๕ ปีที่ผ่านมา ครูเล่าว่าตอนแรกที่ท่านย้ายเข้ามาทำงานที่โรงเรียนบ้านแม่โต ครูพจนนามาด้วยใจมุ่งมั่น ครูทำงานทุกอย่างในโรงเรียนเพราะสมัยนั้นยังมีคนน้อย และโรงเรียนบ้านแม่โตก็ยังไม่พัฒนามากนัก ครูพจนนาบอกพวกเราว่าครูดีใจมากทีครูได้มาสอนนักเรียนแม่โต เพราะครูอยากให้นักเรียนบนดอยได้มีโอกาสเรียนและแสดงความสามารถเหมือนกับนักเรียนในเมือง ครูพยายามแสวงหาความรู้มาถ่ายทอดให้นักเรียน สมัยทีครูพจนามาทีโรงเรียนใหม่ ๆ ตอนนั้นถนนยังเป็นถนนดินแดงซึ่งเวลาฝนตกถนนจะลื่นและอันตรายมาก แต่ครูก็มานะพยายามเดินทางมาสอนหนังสือให้กับนักเรียนให้จนได้ ครูพจนนาเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนทุกคน หนูเข้ามาเรียนในโรงเรียนบ้านแม่โต เมื่อพุทธศักราช ๒๕๕๐ หนูเรียนอยู่ที่โรงเรียนบ้านแม่โตมาสามปีแล้ว หนูจะยึดถือครูพจนนาเป็นแบบอย่างเสมอ ทั้งในเรื่องของความประหยัดการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง การใช้เวลาให้คุ้มค่า และการแสวงหาความรู้ตลอดเวลา หนูเคยถามครูว่าถ้าครูมีโอกาสได้ย้ายไปสอนที่โรงเรียนอื่นทีมีความทันสมัยกว่าครูจะไปไหม ครูตอบว่า ถ้าครูไปแล้วใครจะมาสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้พวกเรา หนูรู้สึกประทับใจมากกับคำตอบนี้ของคุณครู รู้สึกถึงความรักและความเสียสละ

อย่างแท้จริงของคุณครูที่มอบให้กับนักเรียน ครูพจนารักโรงเรียนบ้านแม่โต่มาก เพราะครูทำงานที่โรงเรียนนี้มานานเห็นตั้งแต่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนไม่ถึง ๕๐ คน จนถึงปัจจุบันนี้เป็นโรงเรียนพักนอน มีนักเรียนกว่า ๓๐๐ คน หนูอยากถามครูพจนานานแล้วว่าคุณครูอยู่มาได้อย่างไรที่โรงเรียนบ้านแม่โต่ ทั้งๆที่โรงเรียนบ้านแม่โต่เป็นโรงเรียนที่ไม่ค่อยเจริญ ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ ไม่มีโทรทัศน์ และนักเรียนก็ยังไม่ค่อยชด คุณอยู่ได้อย่างไรมาตั้ง ๑๕ ปี แล้ววันหนึ่งหนูก็มีโอกาสได้ถามครู ครูพจนาดตอบว่า “คนเราไม่ได้อยู่ได้เพราะความเจริญ แต่คนเราจะอยู่ได้เพราะมีใจรักอย่างแท้จริง ทั้งรักโรงเรียน รักนักเรียน รักการทำงานของเรารักทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรา” วันนั้นเองที่หนูได้เรียนรู้จากครูว่าที่เราจะอยู่ได้และปรับตัวให้เข้ากับทุกอย่างนั้น เราจะต้องทำตัวเราให้รักรักทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเราก่อนแล้วเราก็จะอยู่กับสิ่งนั้นอย่างมีความสุข

ครูพจนาคือครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ เวลาครูสอนหนังสือ ครูก็แบ่งคุณธรรมเข้าไปด้วย อย่างเช่น ตอนเราเรียน ครูจะเก็บถุงขนมมาขึ้นหนึ่งแล้วเข้ามาสอนเกี่ยวกับรูปทรง พอสอนสอนไป ครูก็บอกว่าการที่เราจะซื้อของขึ้นหนึ่ง เราเคยดูรูปทรงและส่วนประกอบของมันบ้างไหม ว่ามีประโยชน์อย่างไร และก่อนที่เราจะซื้อเราก็ควรจะนึกถึงพ่อและแม่เสมอ เมื่อครูสอนอย่างนี้ ท่านก็แบ่งคุณธรรมด้านความประหยัดและความกตัญญูตเวทีให้กับเรา ถ้าเราไม่คิดให้ดี เราก็จะไม่รู้ว่าครูสอนโดยแบ่งคุณธรรม หนูยังจำได้ ครูบอกว่า “ทุกเวลาทุกวินาทีที่มีค่าเสมอ ถ้าเรารู้จักใช้เวลาให้คุ้มค่า แล้วเราทุกคนจะไม่ไร้ค่าถ้าแสวงหาความรู้ตลอดเวลา”

ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ครูพจนาคืออยู่ดูแลนักเรียนตลอด เมื่อมีนักเรียนไม่สบายก็ไปบอกให้ครูได้ทราบ ครูก็จะมาดูแลและหายาให้นักเรียนทาน นอกจากครูพจนาคือครูสอนวิชาคณิตศาสตร์แล้วยังเป็นครูประจำหอพักอีกด้วย โรงเรียนบ้านแม่โต่มีหอพักทั้งหมด ๑๒ หอพักแบ่งเป็น หอพักหญิงทั้งหมด ๕ หอ และหอพักชาย ๗ หอ แต่ละหอพักก็จะมีนักเรียนพักอยู่ประมาณหอพักละ ๑๕ คน และหอพักที่ครูพจนาคือดูแลก็คือหอพักหญิงแสงเทียนบนและแสงเทียนล่าง สองหอพักนี้เป็นหอพักที่มีนักเรียนพักนอนมากที่สุด รวมสองหอแล้วมีนักเรียนประมาณ ๗๐ คน ซึ่งจำนวนนี้ถือว่ามาก แต่ไม่เคยได้ยินครูบ่นว่าเหนื่อยและไม่อยากดูแลนักเรียนจำนวนมากๆ แบบนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามในความเป็นจริงครูพจนาก็ดูแลนักเรียน

ทั้งหมดไม่ว่าจะชายหรือหญิง ทั้งที่ยังเรียนอยู่และที่เรียนจบไปแล้ว ความรักและความห่วงใยที่ครูมีให้นักเรียนยังคงเหมือนเดิม ครูจะประชุมหอพักทุก ๆ วันพุธ ครูจะรับฟังปัญหาและความคิดเห็นของนักเรียนทุกคน ครูพจนานะจะให้โอกาสนักเรียนทุกคนแสดงความคิดเห็นและเสนอวิธีการแก้ปัญหาแล้วครูจะช่วยเสริมและแนะนำให้ ครูพจนานพยายามหาวิธีการสอนมาให้แก่นักเรียนทุกคนทำความเข้าใจ ครูจะไม่โทษนักเรียน ถ้านักเรียนไม่เข้าใจ แต่ครูจะพยายามหาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาสอนแทนเสมอ ครูรักและห่วงในเรื่องการเรียนของนักเรียนทุกคนมาก ครูจะชวนนักเรียนที่สนใจให้มาเรียนพิเศษหลังเลิกเรียนท่านจะกลับบ้านทุกวันศุกร์ตอนเย็นและกลับขึ้นมามากครั้งในวันอาทิตย์พร้อมกับของที่ท่านซื้อมาให้สหกรณ์โรงเรียน ครูพจนานะจะทำอย่างนี้เป็นกิจวัตร ยกเว้นบางครั้งที่ครูติดประชุมตามสถานที่ต่าง ๆ

ครูพจนานะเป็นคนที่มีประหยัดและสอนให้ผู้อื่นประหยัดด้วย เวลาทานข้าวครูก็จะทานเหมือนกับพวกเรา ไม่ว่ากับข้าววันนั้นจะอร่อยหรือไม่อร่อยก็ตาม ครูเป็นคนใจดีแม้บางครั้งจะขี้บ่นแต่ครูก็มีเหตุผล ครูจะให้โอกาสนักเรียนเสมอเมื่อนักเรียนทำผิดพลาด จะสอนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เมื่อนักเรียนคนไหนมีปัญหาที่สามารถนำไปปรึกษาแล้วครูพจนานะก็จะให้คำแนะนำที่ดีกลับมา ครูเป็นครูที่มีความอดทน ไม่เคยย่อท้อกับความยากลำบาก การทำงานที่หนักและภาระที่เยอะมากมาย หนูไม่เคยได้ยินครูพจนานบ่นสักครั้ง ครูจะส่งเสริมนักเรียนทุกคนในด้านการแสดงความสามารถและส่งเสริมให้ทุกคนไปในทางที่ดี บ่อยครั้งที่ครูจะพรวดสอนให้เรารู้จักรักและสามัคคีกันเพราะเราอยู่ด้วยกันมีอะไรเราก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เสียสละและมีน้ำใจให้กัน ครูพจนานะเป็นครูที่พูดจาไพเราะ แม้บางครั้ง บางถ้อยคำเวลาถูกครูดุเราอาจจะไม่อยากจะฟังคำบ่นเหล่านั้น แต่ที่สุดแล้วเราก็ได้รู้ว่าครูพจนานะทำให้เราทั้งหมดก็เพราะครูหวังดีและอยากให้เราได้ดี ครูพจนานะทำงานอยู่โรงเรียนนี้มา ๑๕ ปีแล้ว หนูประทับใจครูมากเพราะครูสามารถทำให้เด็กนักเรียนที่เกรงหลายคนหันมาทำแต่ความดี และเด็กนักเรียนเหล่านั้นก็คงจะประทับใจครูพจนานะไม่แพ้หนูเพราะนักเรียนเหล่านั้นต่างเรียกครูพจนานะว่า “แม่”

หากนึกถึงสำนวนไทยที่ว่า “ระยะทางพิสูจน์แรงม้า กาลเวลาพิสูจน์ใจคน” จนถึงวันนี้ ๑๕ ปีที่ผ่านมา คงทำให้ลูกศิษย์ไม่ว่าจะผ่านมากี่รุ่นต่อกี่รุ่นรวมถึงใครหลายต่อหลายคนเห็นแล้วว่าคุณครูกระดาศษทรายที่หนูประทับใจท่านนั้นไม่ได้เป็น

ครูที่แคร์ครูของโรงเรียนบ้านแม่ไต้ แต่ครูพจนาก็เป็นครูของลูกศิษย์ทุก ๆ คน ความรู้ คำสอนของครูไม่เพียงแต่สอนให้หนูเป็นคนดี แต่คำสอนของครูจะเป็นคำสอนที่ทำให้ทุกคนเป็นคนดี และถ้าทุกคนเป็นคนดีมีศีลธรรม มีความขยันหมั่นเพียรและมีความคิด มีจิตสำนึกที่ดี ใช้วิถีชีวิตตามรอยเศรษฐกิจพอเพียงตามแบบอย่างของครูพจนาก็แล้ว ประเทศไทยของเราก็คงจะมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นและประเทศไทยของเราก็คงจะมีแต่คนดี ๆ ที่มีคุณธรรม จริยธรรมมากขึ้น

ขอขอบคุณครูพจนาก็อดทนและอยู่ดูแลพวกเรามาโดยตลอด ขอขอบคุณครูที่สอนพวกเรา หนูขอสัญญาว่าหนูจะเป็นเด็กดี และเป็นคนดีของสังคมให้เหมือนกับคำที่ครูสอน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑

โรงเรียนบ้านแม่ไต้ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงพิชญา ปัทมาภรณ์พงษ์

โรงเรียนนารีรัตน์

จังหวัดแพร่

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.สมิต วงศ์ฟู

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

การที่คนเราจะอาศัยอยู่บนโลกใบนี้ได้อย่างมีความสุขนั้น ต้องพึงคิดเสมอว่าไม่ได้มีตัวเราเพียงคนเดียว แต่ยังมีครอบครัว พี่น้อง เพื่อน และคนในสังคมอีกมากมาย ที่เราต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ความรักและแบ่งปันน้ำใจให้แก่กัน การอบรมสั่งสอนเพื่อยกระดับความคิดของผู้อื่นให้สูงขึ้น การช่วยแก้ปัญหาและชี้แนะแนวทางที่ดีในการดำเนินชีวิต ถือว่าเป็นน้ำใจที่ยิ่งใหญ่ที่มวลมนุษยชาติให้แก่กัน ซึ่งบุคคลที่เสียสละและแบ่งปันน้ำใจ ที่ยิ่งใหญ่ได้ เราเรียกว่า “ครู”

ในยุคปัจจุบันคนเราส่วนใหญ่มักดูตัวตนของคนแค่เพียงภายนอก ความหมายของคำว่า “คนเก่ง” ในอุดมคติของพวกเขา คือ คนที่สอบได้ในลำดับที่ดี คนที่สอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง แต่ความหมายของคำว่า “คนเก่ง” ในอุดมคติของข้าพเจ้า คือ บุคคลที่สามารถอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจได้ เปรียบเสมือนเป็นแสงสว่างส่องนำหนทางที่มีมืดมิดให้สว่างสดใส และหาทางออกให้กับปัญหาที่มีได้ คนเก่งคนนั้นข้าพเจ้าเรียกว่า ครู ครูเป็นผู้เสียสละทั้งร่างกายและแรงใจ เพื่อสอนศิษย์ขึ้นเณะแนวทางทั้งด้านวิชาความรู้และด้านการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สองของเรา ครูไม่เคยกล่าวคำว่า “เหน็ดเหนื่อยและเบื่อหน่าย” ให้นักเรียนฟัง ในทางกลับกันนักเรียนบางคนอาจจะเบื่อหน่ายในความหวังดีของครู เห็นความหวังดีนั้นไม่มีค่า ไม่ได้ตั้งใจเรียน บางครั้งยังคิดว่าตนเองรู้และเข้าใจหมดแล้ว วิชาที่ครูสอนไม่มีความหมาย ซึ่งความคิดในข้างต้นเป็นความคิดที่ผิด เพราะครูมีประสบการณ์ชีวิตมากกว่าเรามาก ทั้งทางด้านความรู้และการดำเนินชีวิต ที่จะนำมาอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ได้อย่างไม่มีวันจบสิ้น ครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่คอยรับส่งศิษย์ให้ไปถึงจุดหมายปลายทาง ล้ำแล้วล้ำเล่า และครูยังเปรียบเสมือนเป็นพ่อพิมพ์ แม่พิมพ์ของชาติ ที่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูกศิษย์เสมอ

คุณครูที่ถือว่าเป็นปูชนียบุคคลที่ข้าพเจ้าประทับใจ คือ **คุณครูสมคิด วงศ์พู** ท่านเป็นครูที่มีอายุมากแล้ว และได้เกษียณอายุราชการมาเป็นเวลานาน แต่ท่านยังมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าท่านเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เก่งที่สุด ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด ท่านก็ยังเป็นที่รักของศิษย์ทุกคน ความรู้ของท่านไม่เคยเสื่อมลงไปตามอายุ ศิษย์ที่เคยเรียนกับท่านส่วนมากล้วนประสบความสำเร็จในชีวิตและหน้าที่การงานที่ดี ก่อนเริ่มเข้าสู่บทเรียนทุกครั้ง ท่านจะสอนถึงการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยสอนให้มีความภูมิใจในสิ่งที่ตนมี ไม่มีความฟุ้งเฟ้อและอยากได้ในสิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ท่านยังคงอยุ่ให้กำลังใจแก่นักเรียนทุกคน บางครั้งข้าพเจ้าผิดหวังในการสอบแข่งขันวิชาคณิตศาสตร์ ครูก็จะคอยให้กำลังใจให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาสู้ใหม่ จนประสบความสำเร็จในการเรียนทุก ๆ ครั้ง ครูจะทุ่มเทการสอนอย่างเต็มความสามารถ เติมเวลา และยังมีใจพิเศษที่ท่านคัดมาจากข้อสอบแข่งขันต่าง ๆ นอกบทเรียนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทุกวัน ซึ่งถือว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์และความรู้ให้แก่เด็กนักเรียนด้วย ครูสามารถเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนเกือบทุกคน ให้รักที่จะเรียนคณิตศาสตร์ ครูจะพูดเสมอว่า “คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ง่าย ถ้าเราหมั่นฝึกฝนคิดคำนวณ” และในบ้านของครูที่เป็นที่สอนหนังสือนั้นบรรยากาสร่วมรื่นตามธรรมชาติ มีต้นไม้ ดอกไม้ และพืชสมุนไพรที่ใช้ทำยาล้อมรอบบริเวณที่เรียน จึงทำให้อากาศเย็นสบาย โดยไม่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศ ซึ่งถือเป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ลดภาวะเรือนกระจกหรือภาวะโลกร้อนได้เป็นอย่างดี

ครูมีความรักให้เด็กนักเรียนและข้าพเจ้าอย่างมากมาย ข้าพเจ้าสามารถสัมผัสได้ถึงความรักและความหวังดีอย่างจริงใจของครู ในทุก ๆ ครั้งที่ครูว่ากล่าวตักเตือนเด็กนักเรียน ข้าพเจ้าไม่เคยถือโทษโกรธครู คิดเสมอว่าครูเป็นห่วงพวกเรา อยุ่อยากให้ได้ดีในวันข้างหน้า โดยครูจะพูดเสมอว่า “**ครูไม่หวังอะไรมาก แค่อะไรวันข้างหน้านักเรียนประกอบอาชีพที่ดีและเป็นคนดีของสังคม**” ถึงแม้ว่าครูจะไม่ได้สอนในโรงเรียนแล้ว แต่ครูก็ยังทันสมัย สอนให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักคุณธรรมพื้นฐาน ๔ ประการ คือ ๑) ชยัน ครูจะพูดเสมอว่า “เราต้องขยันนะ เพื่อให้ชีวิตประสบความสำเร็จ” ๒) ประหยัด แบบฝึกหัดที่ครูให้ทำ ครูจะเขียนด้วยลายมือของตนเอง ใช้กระดาษที่ประหยัดมาก ให้นักเรียนจดวิธีคิดด้านหลังกระดาษ ๓) ความซื่อสัตย์ ครูจะพูดเสมอว่า “มาเรียนกับครู จะไม่มีการบอกข้อสอบ

แต่จะเป็นการสอนให้นักเรียนเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้ด้วยตนเอง” ๔) มีวินัย ครูจะเน้นย้ำให้นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและครูก็จะสอนตรงเวลาเสมอ ๕) สุภาพ ครูจะใช้คำพูดที่สุภาพกับนักเรียนทุกครั้งและสอนให้นักเรียนมีความสุภาพเรียบร้อยกับผู้ใหญ่เสมอ และก่อนเรียนและหลังเรียนจะมีการแสดงความเคารพครูโดยการไหว้ทุกครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยด้วย ๖) สะอาด ห้องเรียนของครูสะอาด ครูจะคอยเน้นย้ำให้นักเรียนทุกคนรักษาความสะอาด ทั้งขยะลงในถังขยะ ไม่วางทิ้งเรี่ยราด ๗) สามัคคี ครูจะสอนให้นักเรียนมีความสามัคคีกันและรักกัน มีการช่วยกันแก้ปัญหาคณิตศาสตร์เป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความรู้ให้แกกัน ๘) มีน้ำใจ ครูจะสอนเสมอว่า คนที่เรียนเก่งต้องช่วยเหลือเพื่อน และอธิบายให้เพื่อนเข้าใจด้วย ในการเรียนกับครูนั้นไม่ใช่เรียนเพื่อเอาวิชาความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการเรียนรู้คุณธรรมที่จะมาใช้ในการดำเนินชีวิตด้วย ข้าพเจ้าจึงรัก เคารพครูมาก และจะประพฤติตนเป็นคนดีของสังคม ให้สมกับการเป็นศิษย์ที่ดีของครูตลอดไป

ในวันนี้ที่ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในด้านการเรียนคณิตศาสตร์และการสอบวัดความรู้วิชาคณิตศาสตร์ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศ ได้นั้นก็เพราะได้เป็นศิษย์ของครู ในการสอบแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะพบจุดอ่อนของตนเองคือ ขาดความรอบคอบในการทำข้อสอบ ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ ครูจะสอนให้ข้าพเจ้าตั้งสติก่อนสอบเสมอ ให้นึกถึงผู้ที่มีพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครู ซึ่งคำสอนนี้สามารถทำให้ข้าพเจ้าผิดพลาดน้อยลงได้ ในบางครั้งที่ข้าพเจ้าท้อแท้และสิ้นหวังในการเรียนและการสอบข้าพเจ้าก็จะนึกถึงใบหน้าและคำสอนของคุณครูเสมอ ทำให้มีกำลังใจขึ้น นอกจากการฝึกทำโจทย์ข้อสอบแล้ว ครูยังมีหนังสือคณิตศาสตร์ที่ตีมาให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเสมอ

บุคคลที่อบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีให้แก่ผู้อื่น ข้าพเจ้าเรียกคนคนนั้นว่า ครู และครูดีที่ข้าพเจ้าประทับใจนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่จบการศึกษาสูง ไม่จำเป็นต้องสอนอยู่ในโรงเรียนเท่านั้น แต่เป็นครูที่มีวิญญานของความเป็นครู สอนศิษย์ด้วยใจรัก มีความหวังดีต่อศิษย์ แม้ว่าศิษย์คนนั้นจะเป็นคนเก่งหรือไม่ ครูก็ให้ออกาสทุกคนเท่าเทียมกัน และนอกจากการสอนวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์แล้วต้องสอนคุณธรรมในการดำเนินชีวิตให้เป็นคนดีของสังคมด้วย ซึ่งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้เป็นคุณสมบัติของบุรุษนียบบุคคลที่ชื่อว่า คุณครูสมคิด วงศ์ฟู ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจทุก ๆ สิ่งในคำว่า “ครู” อย่างแท้จริง

พระคุณครู

ใครคือครู ครูคือใครในวันนี้
ใช่อยู่ที่เรียกว่าครูอาจารย์
ครูคือผู้ชี้ทางความคิด
ให้รู้ทุกขรียากรู้พากเพียร
ครูคือผู้ยกระดับวิญญาณมนุษย์
ครูคือผู้สั่งสมอุดมการณ์
ครูจึงเป็นนักสร้างผู้ใหญ่ยิ่ง
สร้างคนให้เป็นตัวของตัวเอง

ใช่อยู่ที่ปริญญามหาศาล
ใช่อยู่นานสอนนานในโรงเรียน
ให้รู้กฎรู้ผิดคิดอ่านเขียน
ให้รู้เปลี่ยนแปลงสู้รู้สร้างงาน
ให้สูงสุดกว่าสัตว์เดรัจฉาน
ปณิธานเพื่อมวลชนในตนเอง
สร้างคนจริง สร้างคนกล้า สร้างคนเก่ง
ขอมอบเพลงนี้มาบูชาครู

จากบทประพันธ์ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑
โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่

รางวัลชมเชย

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงชลริษา สดนามวย

โรงเรียนบ้านนาอิน

จังหวัดอุดรธานี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ครูกำไร กรแก้ว

ครุฑ ที่ฉันประทับใจ

อยากรู้เรื่องภาษา
 ความรู้หลากหลายมี
 “กำไร” คือชื่อครู
 ความรู้กว้างขวางไกล

เพื่อนเพื่อนจำ เชิญห้องนี้
 มาอ่านซีห้องรักประเทศไทย
 ท่านเป็นผู้ถ่ายทอดให้
 เราสุขใจเมื่อได้เรียน

หทัยชนก เบญจรัตน์ ภาณุพงษ์

บทร้อยกรองกาพย์ยานี ๑๑ ข้างต้น เป็นผลงานของรุ่นพี่ปี ๒๕๔๐ เขียนด้วยลายมือใส่กรอบไม้ทำเอง วางอยู่ในชั้นหลังห้องเรียน ซึ่งมีใบประกาศทั้งของครูและนักเรียนวางอยู่ด้วย อ่านแล้วบ่งบอกให้รู้ว่าผู้เขียนได้รับความรู้และมีความสุขในการเรียน

ฉันชื่อเด็กหญิงชลธิชา สดนามอญ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาอิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุวทรดิตถ์ เขต ๑ โรงเรียนของฉันเป็นโรงเรียนขยายโอกาส **ครูกำไร** **กรแก้ว** มีชื่อเล่นว่าครูกิม เป็นครูประจำชั้นของฉันตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ฉันรักและประทับใจคุณครู เพราะครูเป็นกันเองกับนักเรียน เป็นคนจริงจัง รับผิดชอบ แต่งตัวสะอาด เรียบร้อย ที่สำคัญ ครูแต่งบทร้อยกรองเก่งมาก เป็นพิธีกรเสียงก็เพราะ เวลาครูอ่านประวัติของผู้เสียชีวิตใครได้ยินขนลุกทุกคน ครูสอนภาษาไทยระดับมัธยมต้น สนุกมาก มีเกม เพลง และแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำอย่างหลากหลาย ในห้องเรียนจะมีตู้ขายเสียงเล็ก ๆ ชนิดพกพา พร้อมไม้ค็อก ๒ ตัวให้นักเรียนได้ฝึกพูด ฝึกอ่านกันจริง ๆ เพื่อนนักเรียนคนใดที่เรียนช้า ครูก็จับคู่ให้เพื่อนเก่ง ๆ ช่วยดูแล ให้เพื่อนช่วยเพื่อนเดี๋ยวนี้ห้องของฉันอ่านหนังสือกันได้ทุกคน

ห้องเรียนของฉัน ล้วนเต็มไปด้วยผลงานของนักเรียนและของคุณครู ปรับเปลี่ยนมุม บรรยากาศบ่อยมาก เพราะจะมีหน่วยงานต่าง ๆ มาตรวจเยี่ยม มาประเมินอยู่ตลอดเวลา ครูกำไร ท่านไม่เคยอยู่นิ่ง ส่งผลงานเข้าประกวดเสมอทั้งของครูเองและของนักเรียน เวลาคณะกรรมการมาตรวจเยี่ยม ครูก็จะให้นักเรียนแสดงฝีมือกันอย่างเต็มที่ ทั้งกล่าวต้อนรับ กล่าวขอบคุณ แต่งกลอนให้คณะกรรมการซึ่งทำให้คณะกรรมการพอใจมาก เพราะได้เห็นผลงานที่เกิดจากนักเรียนโดยตรง

สิ่งที่ฉันประทับใจครูกำไร กรแก้ว ขอขยายความกล่าวเป็นข้อ ๆ ดังนี้ ประการที่สำคัญที่สุดคือ คุณครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนในเรื่องความกตัญญู ทุกเช้าและเย็น ครูจะพาแม่ที่เป็นอัมพฤกษ์ ฝึกเดิน ครูต้องเหนื่อยมาก ครอบครัวยุคก่อนฉันยังคงนึกอยากเป็นลูกของครู สามีของครูเป็นตำรวจ ลูกของครูเป็นผู้ชายทั้ง ๓ คน สองคนหลังเป็นฝาแฝด น่ารักมาก

ประการที่สอง ครูตั้งใจสั่งสอนศิษย์ทั้ง ๆ ที่ครูมีภาระครอบครัว แต่ครูก็ไม่เคยละทิ้งหน้าที่ เวลาสอนก็จะสอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ ให้กับนักเรียน คำพูดที่ฉันชอบมากคือ ครูเรียกพวกเราว่า “ลูก” ทุกคน ครูเป็นคนจริง ใจหนักแน่น พูดคำไหนคำนั้น ถ้านักเรียนขาดเรียนหรือประพฤติน่าเกลียด ครูจะไปพบผู้ปกครองที่บ้านเพื่อหาทางแก้ไขร่วมกัน

ประการที่สาม ครูกำไรเป็นคนเสียสละ **ครูไม่ใช่เป็นคุณครูดีของนักเรียนอย่างเดียว แต่ครูเป็นครูดีของสังคม ของชุมชน** ภาพที่เราคุ้นตากันคือภาพที่ครูเป็นพิธีกรทั้งงานอวมงคลและงานมงคล รวมทั้งงานอื่น ๆ ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ประสานมา โดยเฉพาะเวลาถึงงานศพ ครูจะนัดหมายนักเรียนไปช่วยล้างจาน เสิร์ฟอาหารในเวลาค่ำ เชิญผ้าบังสุกุล และฝึกนักเรียนเป็นพิธีกรน้อยคู่กับครู โดยไม่คิดค่าตัวเลย ถ้าเจ้าภาพขาดเงิน ตอนเช้าครูก็จะประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ เชิญชวนให้นักเรียนแม่เมตตา สงบนิ่งให้ผู้เสียชีวิตและนำเงินไปฝากเข้ากองทุนขาว-ดำ ชุดของดุริยางค์สวย ๆ ของโรงเรียน ราคาประมาณหกหมื่นบาท โตะกลมสำหรับให้นักเรียนนั่งพักผ่อนใต้ต้นไม้ ชุดโต๊ะหมู่บูชา ทาสีอาคารใหม่หลัง ๒ ฯลฯ ล้วนมาจากเงินกองทุนขาว-ดำทั้งสิ้น สำหรับนักเรียนที่ไปช่วยงานนาน ๆ ครูก็จะซื้อของทำให้คนละ ๒ คู่

ประการที่สี่ ครูกำไรเป็นที่ปรึกษาได้ทั้งของนักเรียนและผู้ปกครอง ฉันเคยอ่านในแฟ้มงานแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ฉันรู้ว่าครูกำไรเข้าถึงนักเรียนจริง ๆ มีเจตนาของผู้ปกครองที่ไปทำงานต่างจังหวัด เขียนมาหาครูให้ช่วยดูแลลูก บางฉบับเป็นของเนรพ พระ ที่เป็นลูกศิษย์ของครูเขียนมา

ประการที่ห้า ครูกำไร กรแก้ว เป็นครูเศรษฐกิจพอเพียง ครูห่อข้าวมาทานทุกวันทั้ง ๆ ที่บ้านของครูขับรถมอเตอร์ไซด์ไปไม่ถึง ๕ นาทีก็ถึง ครูจะคอยเดินดูนักเรียนว่าใครมีกับข้าวอะไรมากินกันบ้าง นักเรียนที่ไม่ได้ห่อข้าวมากิน เวลาพบกับผู้ปกครอง ครูก็จะสอบถามสาเหตุ ปัญหา เพื่อหาทางแก้ไขต่อไป ครูเคยบอก

ว่าเราโตแล้ว รู้จักอดได้ เรียนสูงขึ้นจำเป็นต้องใช้เงินมาก ฉะนั้นควรช่วยผู้ปกครองประหยัด

ประการที่หก ครูเป็นผู้อนุรักษ์คนตรี กีฬา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ช่วงเวลากลางวันครูจะนัดนักเรียนมาสี่ซอ เปาขลุ่ย ที่ห้องทุกวัน ช่วงเย็นก่อนกลับบ้าน ครูทำไร กรแก้ว จะร่วมเล่นปิงปองกับนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เครียด นักเรียนและครูได้ออกไปเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในหมู่บ้าน แล้วครูก็จัดโครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก โดยเชิญวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความรู้ต่าง ๆ มาฝึกให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นกรายกย่องภูมิปัญญาในท้องถิ่นด้วย

ฉันลงสมัครเลือกตั้งนายกสภานักเรียนโดยแข่งกับพี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ฉันได้รับความไว้วางใจจากเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ การที่ฉันได้รับตำแหน่งนายกครั้งนี้ เพราะฉันได้รับการสนับสนุน การฝึกฝน และทุก ๆ เรื่องที่จะผลักดันให้ฉันเป็นคนดี จากครูทำไร กรแก้ว ฉันจึงประทับใจและรักคุณครูมาก และผู้ปกครองนักเรียนก็รักคุณครูทำไรเหมือนกัน ข้อความที่ครูเขียนไว้บนผนังหน้าห้องเรียน ฉันชอบมาก ครูเขียนว่า

**“ครูเห็นศิษย์ได้ดี
หวังเจ้าก้าวเดินไป**

**สุขเปรมปรีดีจะหาไหน
สร้างชื่อให้บ้านนาอิน”**

ฉันตั้งความหวังไว้ว่า ฉันจะยึดแบบอย่างของคนดี จากครูทำไร กรแก้ว

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๒ เลขที่ ๒๑

โรงเรียนบ้านนาอิน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๑

รางวัลชนะเลิศ

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

นายอภิสิทธิ์

โรงเรียนไตรโยคมนตรีกาญจนวิทยา
จังหวัดกาญจนบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ครูหม่อมแดงเรอริ้น

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

เมื่อเราเอ่ยถึง “ครู” เราทุกคนที่เป็นผู้อ่านคงจะรู้จักกันดีกับคำว่าครู เพราะเราจะได้เป็นอะไรสักอย่าง เราต้องมีการศึกษาหาความรู้และที่ขาดมิได้เลยก็คือคุณครู ครูเปรียบดังแสงสว่างทางสุ่มที่เรากำลังมุ่งไปให้ถึงฝันตามที่เราตั้งไว้

ครูคือผู้เพียบพร้อมด้วยความรู้ จรรยาบรรณ เพราะถ้าใครจะเป็นครูแต่ไม่มีความรู้ก็คงจะเป็นครูมิได้ และถ้าครูจะมีเพียงความรู้ก็คงจำนำไปใช้ในการสอนศิษย์มิได้ ครูจะต้องมีทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และความเอื้อเฟื้อต่อศิษย์ ครูเป็นผู้ที่ทำให้ศิษย์ได้ตั้งใจหวัง คอยผลักดัน สรรหาสิ่งดี ๆ มาป้อนให้แก่ศิษย์โดยไม่เคยคิดค่าตอบแทนและไม่เคยบ่นสักคำว่าเหนื่อยแต่กลับมีใบหน้ายิ้มที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มและความเอ็นดู เมื่อครูเห็นว่าศิษย์พร้อมจะรับความรู้ ทุกความรู้ความสามารถที่ท่านมีอยู่ ท่านจะมอบให้มิเคยขาดและท่านยังหาสิ่งใหม่ ๆ ให้แก่ศิษย์ ท่านไม่เคยท้อ แม้บางครั้งต้องอ่อนล้า ท่านพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้ศิษย์ได้ดี ตั้งใจหวัง ท่านไม่เคยคิดค่าตอบแทน แต่ท่านกลับคิดว่าการให้นั้นดีกว่าการรับ และท่านก็จะให้ต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะสิ้นลมหายใจ หรือหมดภาระหน้าที่ และถ้าหากว่าครูหมดภาระหน้าที่ในการเป็นครู ท่านก็ไม่เคยลืมศิษย์ ท่านยังให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตที่ดีแก่ศิษย์ แม้บางครั้งศิษย์อาจลืมครู แต่ครูยังรักศิษย์เสมอต้นเสมอปลาย และท่านก็ยังให้ความเอาใจใส่อย่างเสมอ โดยท่านไม่เคยรังเกียจศิษย์นั้นว่าจะจนหรือรวย แต่ท่านก็ยังรักทุกคนเหมือนเดิมโดยไม่มีเปลี่ยนแปลง

ครูที่ผมจะกล่าวถึงต่อไปนี้ ท่านไม่ใช่คนไทย แต่ท่านก็มีจิตวิญญาณความเป็นครูอย่างเต็มเปี่ยม ครูที่ผมประทับใจท่านนี้ ท่านชื่อครูหม่อมแคทเธอริน ท่านเป็นชาวนิวซีแลนด์ นอกจากท่านเป็นครูที่สอนพวกกระผมแล้ว ท่านยังทำหน้าที่เป็น Missionary ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ภูมิหลังดั้งเดิมท่านเป็นนักธุรกิจที่ ร่ำรวย คนหนึ่ง มีฐานะเพียบพร้อมทุกอย่างที่ต้องการไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ทรัพย์ สิ้นเงินทอง แต่ทำไมท่านต้องมาเป็นครู ทั้งที่ไม่มีเงินเดือน หรือแม้กระทั่งบางครั้ง

ไม่มีที่พักอาศัย นี่เป็นคำถามที่ผมถามตัวเองอยู่เสมอ ผมจึงคิดอยู่เสมอว่า ถ้าหากเป็นผม ผมคงจะไม่ทนลำบากอย่างแน่นอน แต่นี่เป็นเพียงความคิดของผม แต่ท่านกลับคิดตรงข้ามกับผม ท่านบอกว่าที่ท่านทำไปทุกอย่างก็เพื่อเป็นการอุทิศตัวเองเพื่อรับใช้เพื่อนชาวโลกด้วยกัน เพราะท่านสุขสบายมามากแล้ว ท่านเลยอยากใช้ชีวิตแบบคนธรรมดาทั่วไปบ้าง และท่านไม่ได้เพียงแต่พูดอย่างเดียว แต่ท่านก็ทำตามที่ท่านพูด ท่านเปลี่ยนชีวิตจากคนรวยคนหนึ่ง กลายเป็นคนที่ไม่มียังอะไรเลย ท่านทานอาหารทุกอย่างได้ตามปกติ แม้แต่อาหารบางอย่างที่ท่านไม่เคยเจอ ไม่เคยรับประทาน เพราะตอนที่ท่านอยู่ในประเทศนิวซีแลนด์ ท่านทานอาหารพวกขนมปัง แต่เมื่อท่านมาอยู่กับเรา ท่านต้องทานข้าวกับน้ำพริก ผักต้ม แกงกระเจียบ แม้กระทั่งอาหารทะเลแห้ง ท่านไม่เคยบน และตอนนี้ท่านได้มีที่พักอาศัยแล้ว และมีโรงเรียนสำหรับสอนหนังสือแล้ว โรงเรียนนี้มีชื่อว่า “แบมบูสคูล” (Bamboo school) ซึ่งตั้งอยู่ที่หมู่บ้านบ็องตี้ล่าง บ้านเลขที่ ๑๐๓/๑ หมู่ ๒ ตำบลบ็องตี้ อำเภอยะโยค จังหวัดกาญจนบุรี สาเหตุที่ท่านได้ตั้งโรงเรียนตรงนี้ก็เพราะว่าที่ตรงนี้ได้กบางส่วนยังขาดการศึกษาเพราะที่นี้การเดินทางไม่สะดวกและยังติดกับชายแดนไทยพม่า โรงเรียนนี้ก่อตั้งโดยความร่วมมือของชาวบ้าน นักเรียน หลังจากก่อตั้งแล้วเสร็จ ท่านรับนักเรียนมาเรียนและพักอยู่ในโรงเรียนนี้ โดยท่านเป็นคนสอน ท่านสอนตั้งแต่ ๑๘.๐๐ น. ถึง ๒๐.๐๐ น. โดยท่านสอนทักษะการอ่านการเขียน การพูดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากที่นักเรียนไปเรียนที่โรงเรียนของรัฐบาล ท่านพยายามช่วยนักเรียนทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ทุน การศึกษาและอื่น ๆ ท่านเป็นครูที่อดทนมาก ท่านใฝ่หาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา และท่านก็เปรียบเสมือนพ่อแม่ของพวกเราท่าน ท่านรับเด็กที่กำพร้าพ่อแม่ ขาดโอกาสทางการศึกษา โดยแรกเริ่มนั้นท่านสอนคนเดียว แต่หลังจากนั้นท่านก็ขอความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ที่อยู่ต่างประเทศ โดยเพื่อนของท่านก็พยายามหาผู้อุปถัมภ์โรงเรียนให้ Bamboo school มีนักเรียน ประมาณ ๖๐ คน นักเรียนที่มาอยู่ที่นี้ต่างเชื่อชาติกัน เช่น มอญ กะเหรี่ยง พม่า พวกเราทุกคนอยู่ร่วมกันที่นี้ได้ด้วยความรัก ความสามัคคี เด็กทุกคนที่อยู่ใน Bamboo school ตอนกลางวันจะไปเรียนที่โรงเรียนของรัฐบาลที่อยู่ใกล้ ๆ ส่วนตอนเย็นจะมาเรียนที่ Bamboo school โดยมีท่านเป็นผู้รับส่งนักเรียนท่านเก่งมาก และท่านก็ยังเป็นผู้ที่ใฝ่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา นอกจากท่านทำหน้าที่เป็นครู เป็น Missionary แล้ว ท่านยังทำหน้าที่ก่อสร้างสถานที่

การซ่อมแซมประติมากรรม การวางแผนงาน และนอกจากนี้ ท่านยังทำหน้าที่รักษาคนไข้ ในหมู่บ้าน ท่านไม่เคยบ่นให้พวกผมได้ยิน แม้แต่บางครั้งที่พวกผมรู้ว่าท่านเหนื่อย แต่ท่านก็ยังฝืนร่างกายทำงานต่อไป ท่านเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย หมอบอกว่าท่าน จะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ไม่นาน หมอบอกให้ท่านกลับไปรักษาตัวที่ประเทศของท่าน เมื่อท่านกลับไปแล้วอีกไม่นานท่านก็กลับมาหาพวกผม ท่านบอกว่าแม้ท่านจะต้องตาย ที่นี้ ท่านก็ยอม ท่านบอกว่าจะอยู่กับพวกผม และนี่คือกำลังของท่านที่จะสู้ต่อไป บางครั้งกำลังนี้แหละทำให้ท่านลืมความเจ็บปวดของโรคมะเร็งไป ตอนที่ท่านอายุ ๖๑ ปี ท่านมีอายุมากแล้ว แต่ท่านก็ยังทำงานไม่หยุด แต่กลับทำมากขึ้นกว่าเดิม ในแต่ละวันท่านต้องนำชาวบ้านที่ป่วยเป็นไข้มาส่งโรงพยาบาลเนื่องจากคนไข้มีอาการหนักมาก บางครั้งชาวบ้านในหมู่บ้านมีไข้มาปลุกท่านตอนดึก ๆ ท่านก็พร้อม ที่ให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง ท่านไม่เคยบ่นว่าง่วงนอน ผมรู้ว่าท่านเหนื่อยมากเพราะ ท่านต้องดูแลทั้งนักเรียนและคนไข้ ชีวิตของท่านจะใช้เวลากับงานเหล่านี้ ท่านมี เวลาพักผ่อนไม่เพียงพอจนทำให้บางครั้งท่านอ่อนเพลียมาก แต่ท่านยังสอนผม ว่าการให้เวลากับผู้อื่น ๆ นั้นดีกว่าการให้เวลาแก่ตัวเราเอง

บางครั้งท่านก็รู้สึกผิดหวังในตัวศิษย์ถึงกับร้องไห้ แต่ท่านก็ยังพูดอยู่เสมอ ว่าการให้อะไรดี ๆ กับใครสักคน เราควรให้ด้วยใจที่แท้จริง และไม่ต้องคิดที่จะหวังสิ่งตอบแทนใด ๆ ด้วย ท่านมักจะให้ความรู้ ด้านภาษาและคำแนะนำดี ๆ เสมอ แม้บางครั้งศิษย์จะทำให้ท่านเสียน้ำตา ท่านไม่เคยโกรธหรือเกลียดเลย แต่ท่าน กลับรักเราเหมือนลูกของท่าน ท่านให้ความเอ็นดู ให้ความรัก ความห่วงใย และความเอาใจใส่อยู่ตลอดเวลา ท่านจึงเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของพวกเรา

ท่านให้ทุกอย่างอย่างกับผมโดยเฉพาะท่านให้โอกาสทางการศึกษากับผม มาก ผมคิดว่าถ้าไม่มีท่าน ผมก็คงไม่ได้เรียนหนังสือมาจนถึงทุกวันนี้ และครูแหลม แคทเธอรินเป็นครูที่ดีผมประทับใจมากที่สุด ผมก้าวมาถึงจุดจุดนี้ได้ก็เพราะท่าน ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษและได้เป็น ตัวแทนของเขตตรวจราชการที่ ๖ เข้าร่วมแข่งขันระดับประเทศ ผมไม่ใช่คนไทย ผม เป็นคนกะเหรี่ยง ที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือและได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย โดยมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นศูนย์รวมใจของผมและเพื่อนอีกหลาย ๆ คน สิ่งนี้ทำให้ Bamboo school ของเราดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ พ่อหลวงสอน ผมสัญญาว่าตั้งใจเรียนเพื่อที่จะตอบแทนบุญคุณครู พ่อแม่ และแผ่นดินของไทยที่ทำให้ผมมีวันนี้ได้ “ขอขอบคุณครับ”

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงจิราภา บำรุงรักษ์

โรงเรียนจันทนาราม

จังหวัดจันทบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ตรุงจิตร ทรัพย์ชาตวนันต์

ดรุตี ที่ฉันประทับใจ

“ปาเจราจรียา โหนติ คณุตระรานูสาสกา” คำขึ้นต้นบทไหว้ครูที่พี่คนหนึ่งกล่าวในวันไหว้ครู ในขณะที่ฉันเรียนอยู่ชั้น ป.๑ ฉันไม่เข้าใจความหมายของบทไหว้ครูนั้น แต่ฉันยังจำได้แม่นอย่า ซ่างเป็นบทไหว้ครูที่ไพเราะมากจริง ๆ วันนั้นทำให้ฉันรักคุณครูของฉันมากยิ่งขึ้น

ฉันเริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนสฤชติเดชซึ่งเป็นโรงเรียนประถมชั้นแนวหน้าของจังหวัดจันทบุรี ฉันเห็นคุณครูคนหนึ่งสวยมาก แต่งกายสวยงามมาพุดอบรมนักเรียนหน้าเสาธงทุกวัน ซึ่งฉันมาทราบภายหลังว่าท่านคือ**คุณครูจงจิตร ทรัพย์ชาติอนันต์** เป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนสฤชติเดช ทุกคนจะเรียกท่านว่ารองจงจิตร ตอนฉันเรียนอยู่ชั้น ป.๑ ฉันรู้จักว่าท่านเป็นคุณครูที่สวยที่สุดในโรงเรียนสำหรับสายตาเด็กอย่างฉัน ซึ่งเป็นนักเรียนธรรมดาคนหนึ่ง แต่มีเหตุการณ์ได้นำพาฉันกับท่านรองจงจิตรมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นในเรื่องของ **“ความเมตตาครูณาต่อเด็กผู้ยากไร้และพิการ”** เหตุการณ์เกิดขึ้นตอนฉันเรียนอยู่ชั้น ป.๒ ฉันไปว่ายน้ำเล่นกับเพื่อน ๆ ที่แม่น้ำข้างบ้านในวันหยุดสุดสัปดาห์ ในวันนั้นฉันไม่รู้ว่เหตุการณ์ร้ายแรงที่เป็นจุดเปลี่ยนชีวิตของฉันจะเกิดขึ้น คือในขณะที่ฉันสนุกกับเพื่อน ๆ ในแม่น้ำ น้ำได้เข้าหูฉัน หลังจากนั้นฉันเริ่มมีอาการหูอื้อ แต่ก็คิดว่าคงไม่เป็นอะไรมากเดี๋ยวก็หายเอง แต่เมื่อเวลาผ่านไปกลับไม่ได้เป็นอย่างที่ฉันคิด ฉันรู้สึกปวดในหูและมีน้ำไหลออกมา มีอาการไข้ ตัวร้อน ยายของฉันได้พาพาให้ฉันกิน พาไปรักษาที่โรงพยาบาลพระปกเกล้า แต่อาการไม่ดีขึ้น กลับทรุดลงเรื่อย ๆ ฉันเริ่มไม่ได้ยินเสียงเหมือนที่ฉันเคยได้ยิน ฉันถามตัวเองว่า “ฉันกลายเป็นคนพิการไปแล้วหรือ”

ยายซึ่งเป็นผู้เลี้ยงดูฉันมาตั้งแต่แบเบาะเพราะพ่อกับแม่ของฉันแยกทางกัน เรียกว่าฉันเป็นลูกของยายก็ว่าได้ ยายเป็นห่วงฉันมากจึงนำเรื่องอาการป่วยของฉันมาปรึกษาครูประจำชั้นและรองจงจิตรได้รับทราบเรื่องนี้ด้วย จึงให้ฉันไปพบและเล่า

อาการป่วยของฉันให้รองจรงจิตรฟัง พร้อมทั้งทดสอบสมรรถภาพทางการได้ยิน
ของฉัน และเป็นจุดเริ่มต้นที่รองจรงจิตรเข้ามาดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือฉัน ทั้งด้านการ
บริจาคเงินประชาสัมพันธ์ให้คณะครูนักเรียนร่วมกันบริจาคเงินเพื่อนำเงินมาเป็นค่า
รักษาพยาบาลของฉันที่กรุงเทพฯ และจัดหาทุนการศึกษาให้ฉันทุกปี รองจรงจิตร
จึงเปรียบเสมือนแม่พระในใจฉัน

ฉันเริ่มรู้สึกว่าเป็นภาระของยายเพราะฐานะเรายากจน ยายมีอาชีพพับ
ถุงกระดาษขายและรับจ้างทั่วไปตามสภาพที่ร่างกายคนอายุ ๗๗ ปีจะทำได้ ยาย
ต้องแบ่งเวลามาดูแลฉันเป็นพิเศษ ฉันจึงสงสารยายมาก เมื่อฉันไปโรงเรียนฉันไม่
ได้ยินครูพูดหรือสอน ฉันคิดว่าแล้วฉันจะเรียนได้หรือ แต่เพื่อน ๆ ของฉันน่ารักมาก
คอยดูแลฉันเป็นอย่างดี โชคดีอยู่บ้างคือฉันอ่านหนังสือคล่องตั้งแต่เรียนอยู่ชั้น ป.๑
จึงทำให้การอ่านภาษาไทยของฉันไม่เป็นปัญหานับว่าฉันยังโชคดีอยู่ที่ฉันยังมีเพื่อน
ที่ดีไม่รังเกียจฉัน เมื่อฉันไม่เข้าใจบทเรียนฉันจะเขียนถามเพื่อน ๆ แล้วเพื่อน ๆ จะ
เขียนอธิบายให้กับฉัน รองจรงจิตรมาหาฉันบ่อย ๆ มาปลอบใจให้กำลังใจ ฉันรู้ว่า
ท่านเวทนาสงสารฉัน กลัวว่าฉันจะคิดมากเพราะมีปมด้อย ฉันได้รับกำลังใจที่ดี
จากทุกคนมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งรองจรงจิตร ทรัพย์สินชาตอนันต์

อยู่มาวันหนึ่ง ยายจะพาฉันไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ โดยรองจรงจิตรช่วย
ดำเนินการเรื่องค่าใช้จ่ายให้ฉัน ฉันตั้งใจมากที่จะได้ไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ ฉันหวัง
ว่าคงจะหายป่วยจากการเป็นคนหูพิการเสียที แต่ความหวังของฉันไม่เป็นอย่างที่
ฉันตั้งใจ คุณหมอบอกกับยายว่าหูของฉันหนักเกินไปที่จะรักษาได้ เพราะหูของฉัน
ดับไปแล้ว วิธีที่จะรักษาได้มีอยู่ทางเดียวคือการผ่าตัด ซึ่งต้องใช้เงินหลายแสนบาท
ฉันหมดหวังแล้ว ฉันกลายเป็นคนพิการที่ถาวรแล้ว รองจรงจิตรเป็นผู้ปลอบใจฉันให้
ฉันเข้มแข็งและต่อสู้ต่อไป ขอเพียงให้ฉันตั้งใจเรียนท่านพร้อมจะช่วยเหลือฉันอย่าง
ต่อเนื่องเสมอมา หากชีวิตของฉันขาดยายและรองจรงจิตรฉันจะเป็นอย่างไรฉันไม่
อาจคาดเดาได้เลย ฉันเริ่มชินกับสภาพความพิการทางหูของฉัน ฉันตั้งใจเรียนไป
ตามปกติปฏิบัติกิจกรรมทุกอย่างร่วมกับเพื่อน ๆ ฉันได้รับน้ำใจที่ดีเลิศจากครู
ประจำชั้นทุกชั้น จากการส่งต่อจากเพื่อน ๆ และรองจรงจิตรเพิ่มมากขึ้น ฉันได้
รับคำชมจากคุณครูและเพื่อน ๆ เสมอว่าผลงานของฉันเป็นแบบอย่างที่ดี ฉันนำ
ผลงานของฉันมาอวดรองจรงจิตร ท่านยิ้มและชมเชยให้กำลังใจฉัน และจากผล
งานที่ดีนี้เอง ฉันได้รับคัดเลือกไปร่วมจัดนิทรรศการเนื่องในงานมหัศจรรย์เด็กไทย

มหารกรรมปฏิรูปการศึกษา ณ อิมแพคเมืองทองธานี เป็นเวลา ๓ วัน ฉันรู้สึกดีใจ และตื่นเต้นมากที่โรงเรียนให้โอกาสคนพิการอย่างฉันได้เห็นโลกกว้าง และรองจวจิตรจะหิวผมถักเปียให้ฉันทุกวัน ฉันสนุกกับการเป็นวิทยากรทำตุ๊กตาให้คณะครู และเพื่อน ๆ ที่มาชมนิทรรศการ ซึ่งฉันจะไม่มีวันลืมเลย

ความภูมิใจที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของฉันคือ ตอนที่ฉันเรียนอยู่ชั้น ป.๕ ฉันมีโอกาสได้รับคัดเลือกเข้ารับประทานทุนการศึกษาจากพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ณ วังสุโขทัย ก่อนเข้าวังฉันกับเพื่อน ๆ ต้องไปซ่อมพิธีรับทุนที่โรงเรียนราชวินิต ฉันขอรับทุนด้วยความตั้งใจ ขั้นตอนการรับทุนช่างเหมือนกับที่ฉันเคยเห็นในโทรทัศน์ เมื่อเข้าไปถึงวังสุโขทัยคุณลุงผู้ใหญ่ใจดีกับพวกเราฉันรู้สึกเหมือนตัวเองลอยอยู่กลางอากาศ ฉันกลับมาเล่าความประทับใจให้ยายฟังไม่รู้ว่ายายจะฟังรู้เรื่องหรือเปล่า แต่ยายยิ้มคงภูมิใจกับฉันแน่ ๆ หลังจากนั้นอีก ๘ เดือนรองจวจิตรเอารูปที่ฉันไปรับทุนมาให้ยาย ยายดีใจมากและบอกกับฉันว่าที่ฉันมีโอกาสที่ดีในชีวิตเพราะรองจวจิตรให้โอกาสฉัน รู้สึกว่ารองจวจิตรเป็นผู้ที่มีบุญคุณกับฉันและยายมาก ฉันคิดเสมอว่า “ฉันจะตอบแทนบุญคุณท่านได้อย่างไรดีนะ” ตอนที่ฉันเรียนอยู่ ป.๖ เริ่มวิตกเป็นกังวลกับชีวิต ฉันคิดว่าถ้าจบ ป.๖ จะได้เรียนต่อไหม โรงเรียนที่จะไปเรียนต่อจะเข้าใจ ดูแลช่วยเหลือฉันเหมือนโรงเรียนสฤชดิเดชหรือไม่ การเรียนต่อครั้งนี้คงต้องใช้เงินจำนวนมากแน่ ๆ แล้ววันหนึ่งยายมาโรงเรียนแล้วพาฉันไปพบรองจวจิตร ฉันได้รับข่าวดีในชีวิตของฉันอีกครั้งเมื่อรองจวจิตรบอกกับฉันและยายว่าจะพาฉันไปสมัครเรียนต่อที่โรงเรียนโสตศึกษา จ.ชลบุรี และได้ติดต่อเป็นครูให้ฉันทุกเรื่อง รวมทั้งทุนการศึกษา **รองจวจิตรบอกกับฉันว่าไม่ต้องหาอะไรมาตอบแทนเพียงแต่ให้ฉันตั้งใจเรียนเท่านั้น ไม่ต้องกังวลเรื่องใดๆ หากมีปัญหาให้ไปพบรองจวจิตรได้ตลอดเวลา** ฉันซาบซึ้งใจมาก ฉันบอกกับยายว่า ยายจำชีวิตของเราไม่เอาภัพเสียทีเดียว เรายังมีรองจวจิตรที่เปรียบเสมือนนางฟ้าที่ดลบันดาลให้พวกเราผ่านอุปสรรคทั้งปวงได้ ยายของฉันยิ้มเช่นเคย

เปิดเทอมใหม่ ชีวิตใหม่ โรงเรียนใหม่ ฉันได้ไปเรียนต่อในชั้น ม.๑ ของโรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดชลบุรี วันปฐมนิเทศผู้ปกครองรองจวจิตรไปทำหน้าที่ผู้ปกครองของฉันร่วมกับยาย จะหาครูที่ยอมเสียสละขนาดนี้ได้ที่ไหนอีกนะ หลังจากรองจวจิตรส่งฉันเข้าหอพักเรียบร้อยแล้วท่านหยิบจดหมายฉบับหนึ่งให้ฉันก่อนกลับจันทบุรี ท่านเขียนวิธีปฏิบัติตนอยู่ในหอพัก การคบเพื่อน และให้ฉันตั้งใจเรียน ฉัน

ยังเก็บรักษาจดหมายฉบับนั้นเอาไว้เป็นอย่างดี ฉันใช้ชีวิตการเรียนที่โรงเรียนใหม่ปรับตัวเข้ากับเพื่อนใหม่ได้เป็นอย่างดี คุณครูใจดีทุกคน รองจวจิตรจะโทรศัพท์สอบถามเกี่ยวกับตัวฉันกับคุณครูอย่างสม่ำเสมอ และแล้ววันหนึ่งเมื่อฉันเรียนหนังสือที่โรงเรียนแห่งนั้นได้ ๒ สัปดาห์ ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาโทรศัพท์แจ้งรองจวจิตรว่าควรรับฉันกลับไปเรียนที่โรงเรียนเรียนร่วมใจ จังหวัดจันทบุรีจะดีกว่า เนื่องจากผลการทดสอบความรู้ของฉันมีความรู้มากกว่านักเรียนชั้น ม.๖ ของโรงเรียนโสตศึกษา ท่านผู้อำนวยการเกรงว่าการเรียนของฉันจะแยกลงหากเรียนอยู่ที่นั่น รองจวจิตรเป็นธุระติดต่อโรงเรียนแห่งใหม่ให้ฉันอีกเช่นเคย ปัจจุบันฉันเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดจันทาราม จังหวัดจันทบุรี ฉันดีใจมากที่ได้เรียนอยู่ใกล้บ้าน ใกล้ยาย ใกล้รองจวจิตร ฉันตั้งใจเรียนมากขึ้น คุณครูทุกคนในโรงเรียนวัดจันทารามทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวฉันจากรองจวจิตร จึงส่งเสริมสนับสนุนมอบหมายงานให้ฉันทำ โดยฝึกการพูดของฉันหน้าเสาธงตลอดเวลาที่ผ่านมา มีครูหลายคนคอยช่วยเหลือฉันมากมาย ฉันจึงมีความฝันว่า ฉันอยากเป็นครู และจะดูแลนักเรียนเหมือนที่รองจวจิตรดูแลฉัน ฉันจะตอบแทนบุญคุณท่านรองจวจิตรด้วยการพยายามศึกษาหาความรู้เพื่อทำความฝันของฉันให้กลายเป็นความจริงในสักวัน แม้โอกาสจะมีอยู่น้อยนิดในการที่จะมาเป็นครู แต่ฉันจะพยายามจนสุดความสามารถ

แม้ว่าฉันจะได้ยินเสียงบทให้ว่ครูเพียงปีเดียว แต่ความเป็นครูของคุณครูทุกคนที่สั่งสอนฉันมาจนถึงทุกวันนี้ นับว่าประเสริฐที่สุด และฉันมีครูที่เป็นแม่พระของฉันที่ฉันจะไม่ลืมเลือนท่านเลยตลอดชีวิตคือ ท่านรองจวจิตร ทรัพย์สินของท่านดีที่ท่านเสียสละให้ฉันทุกอย่างโดยไม่เคยหวังสิ่งตอบแทน บุญคุณของท่านกว้างใหญ่ไพศาลมาก ท่านเสียสละอะไร ๆ ให้ฉันมากมาย ฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในการที่ท่านได้ทำงานเพื่อเด็กพิการอย่างฉันคงส่งผลให้ท่านมีสุขภาพที่แข็งแรง ประสบความสำเร็จในชีวิต ทั้งหน้าที่การงานและครอบครัว ฉันขอสัญญาว่าฉันจะตั้งใจเรียนเป็นเยาวชนที่ดี จะคิดดี ทำดี เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการทำความดีให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปค่ะ

รองจวจิตรเป็นแม่พระในใจฉัน	พระคุณนั้นมากมายมหาศาล
คอยช่วยเหลือฉันมานานแสนนาน	ก็วันวานมิหวังสิ่งตอบแทน
ครูที่ดีอย่างนี้มีอีกไหม	ช่วยฉันไว้หลายครั้งเป็นหมั่นแสน
ทั้งเรื่องทุนเรื่องเรียนไม่ขาดแคลน	ใครจะแม่นรองจวจิตรสุดแสนดี

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงวาสนา ชะเอม

โรงเรียนบ้านลาดวิทยา

จังหวัดเพชรบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.รัตดา ภาณุมาต

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

เราทุกคนเรียนหนังสือเพราะต่างต้องการความรู้เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิต แต่บางคนกลับเรียนหนังสือเพียงเพราะต้องการจบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทางรัฐบาลกำหนดไว้เท่านั้น โดยที่พวกเขาเหล่านั้นไม่เคยคำนึงถึงเลยว่า มีใครคนหนึ่ง ที่ทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ ถ่ายทอดความรู้ที่คนคนนี้มีอย่างสุดความสามารถให้กับพวกเขา เพราะคิดว่าในอนาคตเขาเหล่านั้นจะเป็นกำลังสำคัญของชาติ ต้องมีความรู้และความสามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง ใครคนนั้นก็คือ ครู นั่นเอง

คำว่า ครู สำหรับหลายคนอาจเป็นคำสั้น ๆ ที่หมายถึงอาชีพรับราชการ อาชีพหนึ่งเท่านั้น แต่สำหรับฉัน คำคำนี้กลับมีความหมายมากมายจนฉันสามารถบอกได้เลยว่า ทุกวันนี้ที่ฉันมีความรู้ ในสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาหรือด้านการดำรงชีวิต ก็มีส่วมาจากครูทั้งนั้น ตั้งแต่ฉันจำความได้ ทุกวันที่ฉันไปโรงเรียนจะได้พบครูต่าง ๆ มากมายหลายท่านที่สั่งสอนฉันเรื่อยมา ครูทุกท่านตั้งใจสั่งสอน สิ่งต่าง ๆ กับศิษย์ทุกคนเสมอ เพราะต่างมีความหวังเดียวกันก็คือ หวังที่จะให้ศิษย์ทุกคนเป็นคนดีของสังคม และถ้ายังศิษย์คนใดเรียนเก่งพร้อมทั้งเป็นคนดีด้วย สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนเสมอ ครูก็จะยิ่งภูมิใจและสมหวังตั้งปรารถนาถึงแม้ก่อนหน้านั้น จะต้องเหนื่อยเพราะทุ่มเททั้งแรงกายและแรงใจ แต่ถ้าผลที่ได้คือการสร้างคนที่สามารถมาพัฒนาประเทศชาติได้ ครูก็ยอม ซึ่งแม้ครูจะเป็นที่ยกย่องในใจของหลาย ๆ คน แต่ฉันก็เคยได้ยินคำพูดที่ว่า ครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่ทำงานเพียงเพราะเป็นหน้าที่ ซึ่งจะได้รับเงินเดือนตอบแทนในภายหลัง แต่ฉันกลับมีความคิดที่สวนทางกับคำพูดนี้ เพราะถ้าครูเปรียบเสมือนเรือจ้างที่ทำงานเพียงเพราะเงินเท่านั้น ครูคงไม่ต้องลำบากทั้งกายและใจคอยถ่ายทอดความรู้ที่มีให้กับศิษย์ทุกคน อย่างสุดความสามารถ จนบางครั้งท่านเองก็ไม่มีเวลาพักผ่อนเลย เปรียบเสมือนแม่คนที่สองของเราทุกคน ท่านห่วงใยว่าถ้าลูกศิษย์ไม่มีความรู้ในวันนี้แล้วอนาคตจะทำอย่างไรกับชีวิตคงต้องพบความลำบากอย่างแน่นอน ท่านจึง

ต้องแบกภาระและความหวังอันยิ่งใหญ่ของหลาย ๆ คนไว้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองที่ต่างต้องการให้บุตรหลานของตนมีความรู้ความสามารถให้มากที่สุด และศิษย์ทุกคนที่มาเป็นนักเรียน เพราะก็ต่างคิดเสมอว่า ถ้าตนเองเรียนแล้วจะทำให้มีความรู้ในสิ่งต่าง ๆ มากมายจนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้

ความหวังอันยิ่งใหญ่นี้ จึงทำให้อาชีพครูเปรียบเสมือนแสงเทียนในใจของทุกคนที่ดูมีแสงสว่างในตนเองมากมายเหลือเกิน ถึงแม้ในบางครั้งแสงเทียนนั้นจะต้องลมจนเปลวเทียนหรือลั้งใกล้จะดับ แต่ถ้าเมื่อใดที่ลมสงบ แสงเทียนส่องสว่างได้เต็มที่ ทุกคนก็จะรู้สึกถึงแม้แสงสว่างนี้จะมาจากเทียนเล่มเล็ก ๆ แต่มันช่างสว่างไสวมั่นคง จนสามารถจัดความมืดที่เปรียบเสมือนความโง่เขลาออกไปได้ จึงไม่แปลกเลยที่อาชีพแห่งความหวังนี้ จะเป็นที่นับถือของบุคคลทุกชนชั้น รวมถึงฉันด้วย

ฉันรู้สึกประทับใจในตัวคุณครูท่านหนึ่งมาก ท่านเป็นครูโรงเรียนบ้านลาดวิทยา สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ท่านผมสั้น ดูจริงจังมาก ซึ่งถ้ามองภายนอก อาจคิดว่าท่านเป็นคนที่ดี แต่ถ้าได้เรียนและรู้จักท่านดีแล้ว จะรู้ได้เลยว่าท่านเป็นคนที่ดี ตลก เป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน และสอนสนุกมาก แต่เนื่องจากท่านเป็นคนที่ต้องต่อเวลาและเคร่งครัดในระเบียบวินัยนัก จึงทำให้ดูเหมือนว่าท่านเป็นคนที่ดี ซึ่งเหตุผลที่ทำให้ฉันประทับใจคุณครูท่านนี้ มีดังนี้

ประการแรก ท่านเป็นคนที่ขยันมาก ทุก ๆ วันฉันจะเห็นท่านทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย ตั้งแต่เช้าท่านก็จะไปตรวจตราความเรียบร้อยของห้องที่ท่านประจำชั้น ในเวลาเรียนท่านก็จะทุ่มเทเสมอกับการสอน เข้าห้องเรียนตรงต่อเวลา และท่านก็ใส่ใจในผลการเรียนของนักเรียนเป็นอันดับหนึ่งเช่นกัน สังเกตได้จากเมื่อคะแนนรวมปลายปีจะออกมา แต่นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนค่อนข้างน้อย ท่านก็จะหาหนทางให้นักเรียนทำเพื่อแลกกับคะแนนที่บวกเพิ่มให้ ซึ่งไม่ใช่การทำงานเพื่อประโยชน์ของท่านเอง แต่เป็นการทำงานเพื่อเพิ่มความรู้ให้ตนเองด้วย เช่น แปลคำศัพท์ ทำยาบทเรียน จุดศัพท์ภาษาอังกฤษ ๑ นาทีพร้อมรูปภาพประกอบ ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้รู้จักศัพท์ภาษาอังกฤษพร้อมความหมายเพิ่มมากขึ้น และเพื่อมีนักเรียนทำงานส่งท่านมาก ท่านก็ต้องตรวจงานที่มีมาก จึงทำให้บางครั้งท่านก็ต้องนอกดึก แต่ท่านก็ไม่เคยบ่นเลย จนทำให้ฉันคิดว่าวิชาภาษาอังกฤษของท่านผู้ที่จะเรียนผ่านได้ไม่ใช่เฉพาะคนที่เก่งเท่านั้น แต่ต้องเป็นคนที่ขยันเหมือนท่านด้วย จึงจะประสบความสำเร็จ และเรียนวิชาของท่านอย่างมีความสุขได้

ประการที่สอง ที่ฉันประทับใจในตัวท่าน เพราะท่านเป็นคนที่มีชื่อเสียงต่อหน้าทีความ เป็นครูมาก ถ้าวันใดท่านต้องไปประชุมที่อื่น หรือมีกิจกรรมของโรงเรียน แล้วทำให้ชั่วโมงเรียนหายไป จะทำให้นักเรียนห้องที่ขาดชั่วโมงเรียนไป เรียนได้ไม่เต็มที่ ท่านก็จะหาเวลามาชดเชยให้นักเรียนในช่วงพักกลางวันซึ่งเป็นเวลาพักของท่านเอง แต่ท่านเลือกที่จะใช้เวลาตรงนี้เพื่อทำให้นักเรียนได้รับความรู้เหมือนกับเพื่อน ๆ ห้องอื่น ฉันจึงคิดว่าครูท่านนี้มีความเป็นครูอย่างแท้จริง

ประการที่สาม ถึงแม้ท่านเองจะสอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่ท่านก็เป็นแบบอย่างที่ดีมากในเรื่องการใช้ภาษาไทยในฐานะคนไทยคนหนึ่ง ท่านจะพยายามพูดภาษาไทยให้ถูกต้องในเรื่องของการใช้ “ร” และ “ล” ซึ่งครูบางท่านอาจมองข้ามไป แต่ครูท่านนี้กลับเห็นความสำคัญของภาษาไทยอย่างแท้จริง ไม่ใช่เฉพาะการพูดเท่านั้น กิริยามารยาทของท่านเองก็เรียบร้อยมาก เหมือนกับหญิงไทย แต่ถึงจะเรียบร้อย ท่านก็กระตือรือร้นในการทำงานเหมือนผู้หญิงสมัยใหม่เช่นกัน ซึ่งบุคลิกส่วนนี้แหละที่เป็นลักษณะเด่นของท่าน

ประการที่สี่ ท่านเป็นคนที่มีน้ำใจต่อผู้ร่วมงานทั้งต่อคณะครูด้วยกันและนักเรียนทุกคน เมื่อใครมีปัญหาท่านก็จะช่วยเหลือเสมอ ทำให้ท่านและครูท่านอื่นสามัคคีกันเสมอมา ท่านจึงไม่มีปัญหากับใครด้วยความ เป็นมิตร และความมีน้ำใจของท่าน ส่งผลให้ท่านเป็นที่รักในหมู่คณะครูด้วยกันและในหมู่นักเรียนทั่วไป จึงสมควรอย่างยิ่งที่ท่านจะถูกนับถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต

ครูท่านนี้เป็นครูที่ดีมาก จนไม่อยากเชื่อเลยว่าฉันจะมีส่วนทำให้ครั้งหนึ่งท่านต้องเสียน้ำตามาแล้วในวันที่ใกล้จะสอบวัดผล (เอ็นที) ครูท่านตั้งใจจะมาตีข้อสอบให้ แต่เมื่อท่านอธิบายได้ ๑ ข้อ แล้วท่านถามคำตอบทุกคนก็เงียบ ทำให้ท่านไม่โหมก เพราะในชั่วโมงเรียนท่านพยายามจะเพิ่มเติมความรู้ให้ แต่นักเรียนกลับทำเหมือนว่าไม่ต้องการ ท่านเดินออกไปแล้วร้องไห้เพราะผิดหวังในตัวพวกเราทุกคนมาก ท่านบอกว่าท่านทุ่มเทเสมอกับห้องหนึ่ง สอง สาม เพราะอยากให้มีความรู้มากที่สุด แต่คำพูดสั้น ๆ ว่า ครูกินข้าวหรือยัง ที่ทำให้หายเหนื่อย มีกำลังใจทำหน้าที่ต่อ ท่านกลับไม่เคยได้ยินจากห้องหนึ่ง สอง และสามเลย แต่ได้ยินจากนักเรียนห้องท้าย ๆ ที่คอยห่วงใยท่านเสมอ และวันรุ่งขึ้นฉันและเพื่อน ๆ ไปหาท่านที่ห้องพักครู ท่านก็เสียน้ำตาอีก และบอกว่าท่านไม่สามารถรู้สึกกับห้อง ๒/๒ เหมือนเดิมได้อีก ทำให้ฉันรู้สึกผิดมากที่ทำให้ ครูท่านที่ฉันรักและเคารพมาก

ต้องเสียใจและเสียน้ำตา ถึงแม้จะไม่สามารถย้อนเวลากลับไปแก้ไขเหตุการณ์วันนั้นได้ แต่ฉันก็คิดเสมอว่าฉันจะตั้งใจบททวนบทเรียนที่ท่านสอนอยู่เสมอ ไม่ให้ระยะเวลา ๑ ปี ที่เราได้พบกัน จบลงไปพร้อมกับเหตุการณ์วันนั้น

ครูท่านก็มาสอนพวกเราเหมือนปกติทุก ๆ วัน ความสัมพันธ์ของเราก็ค่อย ๆ ดีขึ้นจนวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นวันสุดท้ายแห่งการส่งงาน ฉันให้งานเพื่อนยืมไป จึงจะไปของงานเพื่อนำไปส่งครู แต่เขากลับบอกว่างานของฉันหาย ฉันบอกตรง ๆ ว่ารู้สึกผิดหวังมาก จนอยู่ดี ๆ น้ำตาก็ไหลเพราะงานชิ้นนี้ ฉันทำมาเสร็จแล้วหนึ่งครั้ง แต่เพื่อน ๆ บอกว่าผิด จึงต้องกลับไปทำใหม่ เมื่อเพื่อนเขายืมไป มันก็หายอีก เพราะเขาใส่งานของฉันไว้ใต้โต๊ะ ทำให้ฉันต้องทำงานชิ้นนี้ถึง ๓ ครั้ง แต่ในความเสียใจ ฉันกลับได้รับโอกาสดี ๆ จากครูท่านที่ฉันประทับใจ ท่านเลื่อนกำหนดส่งให้ถึงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พร้อมทั้งยังปลอบว่าไม่เป็นไร และดูปลื้มใจฉันอีกด้วย จากเหตุการณ์นี้ กลับทำให้ฉันเข้าใจท่านในวันที่ท่านเสียน้ำตามากขึ้น ท่านคงรู้สึกเสียใจมาก เพราะถ้าทุ่มเทสิ่งใดลงไปแล้ว ผลที่ได้รับกลับคืนมันสวนทางกับความต้องการของเราเอง จนบางครั้งอาจทำให้เราเองเจ็บปวดได้ เราก็จะไม่อยากจะทำทุ่มเทสิ่งไหนลงไปกับคน ๆ เดิมอีกแล้ว

ครูท่านที่ฉันเคารพและรักมากที่สุดท่านนี้ก็คือ **ครูลัดดา ภาณุมาต** นั่นเอง ซึ่งถึงแม้เราจะได้พบและใกล้ชิดกันเพียง ๑ ปี แต่ท่านกลับเป็นครูคนแรกที่เปลี่ยนความฝันของฉันจากที่อยากเป็นตำรวจในอนาคต เพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่ทรงเกียรติ และจะทำให้สังคมในปัจจุบันมีแต่คนดีเท่านั้นได้ แต่เมื่อฉันได้พบกับท่าน ได้เห็นการทำงานที่มีแต่ความเสียสละเพื่อสร้างสรรค์คนดีให้สังคม ก็ทำให้ฉันเปลี่ยนความคิดและรักอาชีพครูอย่างสุดหัวใจ ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมาจนฉันเองอยากจะเป็นเหมือนท่าน อยากจะทำหน้าที่ดีของชาติให้ได้เหมือนกับท่าน

อาชีพครูอาจเป็นอาชีพที่ได้เงินตอบแทนน้อย แต่ต้องเหนื่อยทั้งกายและใจในการทำงานเพื่อที่จะทำให้ลูกศิษย์ทุกคนเป็นคนดีให้ได้ เราอาจไม่เห็นคุณค่าของท่านในปัจจุบัน แต่ถ้าวันใดความรู้ที่ท่านได้ให้เรามาส่งผลประโยชน์ต่อเรา เราก็จะเห็นคุณค่าของท่านทันที ซึ่งกว่าจะถึงวันนั้นทุกอย่างจะเป็นอย่างไร ก็ไม่มีใครอาจรู้ได้ เราควรอยู่กับปัจจุบันตอบแทนครูด้วยการเป็นคนดีของครูและประเทศชาติ ทำให้ทุกคำสั่งสอนของครูทุกคนเป็นประโยชน์ต่อเรา และถูกนำมาใช้ในการดำรงชีวิตให้มีความสุขบนพื้นฐานของความถูกต้องได้ตลอดไป

รางวัลชมเชย

ภาคกลาง

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กชายวิทธิธร เพ็ชรราช

โรงเรียนอมาตยกุล

กรุงเทพมหานคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

รองศาสตราจารย์

ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คำว่า ครู ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ ครูเป็นผู้มีพระคุณและมีความสำคัญต่อนักเรียนทุกคน ในอดีตครูถือไม้เรียวไว้ตีเด็กที่ทำผิดและไม่ตั้งใจเรียน หรือถือไม้เรียวเพื่อให้เด็กกลัว ว่าถ้าทำไม่ดีแล้วจะถูกครูตี แต่เดี๋ยวนี้ผมไม่เคยเห็นครูคนไหนถือไม้เรียวเลย จะเป็นเพราะกฎหมายไม่ให้ครูตีเด็ก หรือเป็นเพราะว่าครูมีวิธีการอื่นที่ดีกว่าในการที่จะทำให้เด็กตั้งใจเรียนและไม่ทำสิ่งที่ผิด แต่ที่แน่นอนที่สุด ครูที่โรงเรียนอมาตยกุลของผมไม่เคยมีใครถือไม้เรียวเลย ผมรู้ว่าครูมีรายได้เป็นเงินเดือนจากการสอน แต่ผมว่าสิ่งที่ครูทุ่มเทสั่งสอนผมนั้น มันมากมายเกินกว่าค่าจ้างที่ครูได้รับ ครูให้ทั้งวิชาความรู้ ความรักความเอาใจใส่และดูแลนักเรียนตลอดเวลา ผมว่าครูเหนื่อยทั้งวัน แต่ครูก็ไม่เคยที่จะหยุดสอนนักเรียนไม่ว่าครูจะเหนื่อยสักเท่าไรก็ตาม ไม่มีวันไหนที่ผมไปโรงเรียนแล้วครูบอกว่าวันนี้เหนื่อยไม่สอน ผมเรียนที่โรงเรียนอมาตยกุลมาตั้งแต่ชั้นอนุบาลมีครูมากมายที่เคยสอนผม และบางท่านก็ไม่เคยสอนในช่วงโมงเรียน แต่สอนบางสิ่งบางอย่างให้กับผม ผมประทับใจครูหลายท่านที่สอนผมให้ผมอ่านหนังสือได้ เขียนหนังสือได้ บางท่านสอนให้ผมติดกระดุมเสื้อ ผูกเชือกทรงเท้าตั้งแต่ชั้นอนุบาล แต่มีอยู่ท่านหนึ่งที่สอนให้ผมเข้มแข็งตอนผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ท่านสอนให้ผมรู้จักชาติอธิษฐานของตนเอง รู้จักต่อสู้เพื่อปกป้องตัวเอง และท่านสอนให้ผมตีเทนนิสด้วย ท่านเป็นครูดีที่ผมประทับใจ คนทุกคนในโรงเรียนอมาตยกุลเรียกท่านว่าอาจารย์

ผมชื่อ เด็กชายวริทธิ์ธร เพ็ชรราช กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนอมาตยกุล ผมรักโรงเรียน ผมชอบไปโรงเรียน ผมมีคุณครูที่ดี และเพื่อนที่ดีทุกคน เมื่อตอนที่ผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ผมเกิดความรู้ประทับใจคุณครูท่านหนึ่ง และจดจำมาถึงวันนี้ และยิ่งเวลาผ่านไป ท่านได้สอนสิ่งต่าง ๆ ให้ผมมากมาย ท่านคือ **อาจารย์เกียรติวรรณ อมาตยกุล** ซึ่งทุกคนในโรงเรียนอมาตยกุล เรียกท่าน

ว่า อาจารย์ ถึงท่านจะไม่ได้เป็นครูสอนในชั้นเรียนของผม แต่ท่านก็สอนการตีเทนนิสให้กับผม ผมชอบกีฬาเทนนิสมาก และที่ประทับใจที่สุดสำหรับผมคือ ตอนเมื่อผมอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ผมเป็นเด็กอ่อนแอและไม่สู้คน พอใครแก้มก็ได้อะไรมาให้ ที่จริงผมเป็นมาตั้งแต่อนุบาลแล้ว พอผมอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ อาจารย์ก็ยัดยัดทรมาน ท่านสอนให้ผมเข้มแข็ง ไม่ร้องไห้ และรู้จักที่จะปกป้องตัวเอง เวลาที่มีใครมาแก้ม สอนให้ผมต่อสู้และไม่ทำร้ายใคร แต่ก็ไมยอมให้ใครมาทำร้าย ท่านตีมือผมเบา ๆ และบอกให้ผมตีมือท่านกลับแรง ๆ แรงแจก แรงแจก แรงแจก อยู่อย่างนั้นหลายครั้ง ท่านบอกว่าอย่ากลัวว่าท่านเป็นอาจารย์ อย่ากลัวว่าเป็นใคร ท่านบอกว่าผมเป็นผู้ชาย วันนี้ต้องปกป้องตัวเองได้ วันข้างหน้าต้องปกป้องคุ้มครองคนอื่นได้ด้วย โดยเฉพาะแม่ของผม ผมจะอ่อนแอไม่ได้ ผมต้องเข้มแข็งตั้งแต่วันนี้

อาจารย์เป็นคนจิตใจดี คิดบวก พุดบวก และให้กำลังใจผมเสมอ อาจารย์ใช้คำพูดที่สุภาพ มีน้ำเสียงที่เข้มแข็ง แต่ฟังดูอ่อนโยน มีเมตตา ทุกครั้งที่อาจารย์พูดกับผม ท่านจะเรียกผมว่า “คุณ” เสมอ คำว่า “คุณ” ผมว่าเป็นคำที่สุภาพและให้เกียรติ แต่คำว่า “คุณ” ที่อาจารย์พูดออกมานั้น ฟังดูดีมากสำหรับผม เหมือนอาจารย์บอกว่ารักและเมตตาผม อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง เล่นเทนนิสอย่างมีความสุข อาจารย์เล่นเทนนิสเก่งมากในสายตาของผม ทั้งที่อาจารย์ก็มีอายุมากแล้ว การตีอย่างชาญฉลาด ค่อยคิด ค่อยตี มีความสม่ำเสมอ และรอบคอบ เป็นแบบอย่างที่ผมประทับใจและอยากจะทำตามให้ได้

ตอนนั้นผมเป็นนักกีฬาเทนนิสของโรงเรียนมาตยกุล ผมอยากจะทำทุกวัน นี่ผมเป็นนักกีฬาเทนนิสของโรงเรียนที่เก่งที่สุด ก็เพราะว่าผมกำลังคิดบวกอย่างที่อาจารย์สอนให้ผมคิดครับ แต่ผมก็รู้ว่าแค่คิดอย่างเดียวไม่ได้ ต้องลงมือทำด้วย ผมจึงตั้งใจฝึกซ้อมตามที่อาจารย์สอนด้วยความหวังว่าสักวันผมจะได้ตีเทนนิสได้ดีอย่างอาจารย์ เก่งแบบอาจารย์ และแข็งแรงแบบอาจารย์ อาจารย์สอนให้ผมพูดเสียงดัง ขานแต่เสียงดังและลงท้ายคำว่าครับทุกครั้ง ท่านสอนให้มีความสุภาพแม้กระทั่งตอนเล่นกีฬาที่ต้องไม่ลืมพูดว่าครับด้วย และสอนให้เข้มแข็งด้วยการกล้าพูดเสียงดัง ๆ ผมเป็นคนไม่ค่อยพูดและไม่กล้าพูด วันหนึ่งเมื่อซ้อมเสร็จอาจารย์ให้ผมตะโกนเสียงดังลั่นโรงเรียนว่า สวัสดีครับ ผมเป็นคนเก่งครับ ขอบคุณครับ ขอโทษครับ ผมรักแม่ครับ ผมตะโกนอยู่หลายครั้ง ถ้าไม่ดังพออาจารย์ก็ให้ผมตะโกนใหม่ ตอน

นั่นใคร ๆ ในโรงเรียนหันมามองผมกันใหญ่ ผมก็อาย ๆ เหมือนกัน แต่ก็สนุกดี พอกลับมาบ้านผมก็คิดว่าผมโชคดีที่อาจารย์สนใจผมและอยากทำให้ผมหายขี้อาย และกล้าพูดเสียงดัง ๆ อาจารย์สอนมารยาทในการแข่งขันให้ผมว่าต้องให้เกียรติคู่แข่งและตบมือให้เมื่อเขาตีได้ดีเช่นลูกวีนเนอร์ และถ้าเราชนะก็ต้องกล่าวชมและให้กำลังใจเขาด้วย คำว่าเยี่ยมครับ ดีครับ เสียใจครับ ขอขอบคุณครับ ต้องนำไปใช้ในสนามเทนนิสด้วย

อาจารย์ท่านเก่งหลายด้าน อย่างการเขียนหนังสือท่านก็เก่ง มีหนังสือมากมายที่อาจารย์เขียน ผมได้อ่านหลายเล่ม ล้วนแล้วแต่ให้ความรู้และแนะนำแต่สิ่งดี ๆ ที่ผมจำเอามาใช้เสมอ คือเรื่องการคิดบวก การพูดบวก ผลดีก็เกิดกับผมพูดดี ๆ ใครก็อยากฟัง คนฟังก็สบายใจ คนพูดก็ไม่ต้องเดือดร้อน เพราะคำพูดของตัวเอง อาจารย์มีวิธีการสอนโดยใช้คำพูดง่าย ๆ ที่เข้าใจง่าย และทำให้ดูเป็นตัวอย่งเสมอ ถ้าผมยังทำไม่ได้ อาจารย์ก็ยังคงอธิบายและสอนวิธีการให้ผมไปเรื่อย ๆ อาจารย์ไม่เคยมีอารมณ์โมโห โกรธ และให้กำลังใจต่อไป ท่านใช้คำพูดเชิงบวกที่ชัดเจนเสมอ อาจารย์ท่านแต่งตัวดี เวลาที่ใส่เสื้อเชิ้ตกับกางเกงขาสั้น ท่านก็ดูเป็นนักวิชาการที่ภูมิฐาน พอใส่ชุดกีฬากางเกงขาสั้นกับเสื้อกีฬา ท่านก็ดูเป็นนักกีฬาที่คล่องแคล่ว ที่สำคัญอาจารย์เกียรติวรรณ ท่านยึดถือหลักการมีชีวิตแบบพอเพียงแน่นอน เพราะผมเห็นอาจารย์ใส่เสื้อกีฬาสีของโรงเรียนตัวเดิม บางวันตัวสีดำ บางวันก็ตัวสีขาวมาเล่นเทนนิสเสมอ เท่าที่ผมจำได้ ผมไม่เคยเห็นอาจารย์ใช้ชุดกีฬาที่มียี่ห้อราคาแพง ๆ เลย ทั้งที่ผมคิดว่าท่านมีเงินมากพอที่จะซื้อเสื้อผ้าราคาแพงมาใช้ได้ หรือแม้แต่ไม้เทนนิสที่ใช้ก็ยังเป็นอันเดิมที่ผมเห็นตั้งแต่ผมเริ่มหัดเล่นเทนนิส จนวันนี้หลายปีผ่านไป อาจารย์ของผมก็ยังไม่ใช้ของเดิม อาจารย์เคยบอกกับผมว่าไม้เทนนิสอันไหนก็ใช้ได้ สำคัญที่ตัวเรา เมื่อก่อนผมไม่แน่ใจ แต่ตอนนี้ผมมั่นใจแล้วครับว่าเป็นอย่างที่ว่าอาจารย์พูดกับผมจริง ๆ เพราะผมได้ลองพิสูจน์ดูแล้วหลายครั้งเมื่อใช้ไม้เทนนิสของคนอื่นดีและทำตามที่อาจารย์เคยสอนผมก็ชนะได้เหมือนกัน

ครูดีที่ผมประทับใจนั้นยังมีอีกหลายท่านเพราะคุณครูของผมดีกับผมทุกคน ครูให้การสั่งสอนทั้งวิชาความรู้ ไม่ใช่แต่เพียงการเขียนอ่านหนังสือเท่านั้น ความเอาใจใส่และห่วงใยที่ครูแต่ละท่านมีให้กับผมและเพื่อน ๆ มีมากมายเกินกว่าจะเขียนเป็นเรียงความเพียงเท่านี้ ภาพที่ครูสอนพวกผมด้วยน้ำเสียงที่มุ่งมั่น พูดชัดเจนและ

อธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีกเวลาที่นักเรียนไม่เข้าใจ จนกว่านักเรียนจะเข้าใจ คำว่าเข้าใจมั้ย ของครูทำให้ผมรู้ว่าครูเป็นห่วงว่านักเรียนรู้อะไรแล้วหรือยัง ถ้ายัง ครูก็จะอธิบายใหม่ ผมว่าครูเหนื่อย แต่ครูก็อดทนเสมอ ผมขอบพระคุณครูทุกท่านที่ทำหน้าที่ของครู อย่างน่าประทับใจ สำหรับผมแล้ว ครูดีที่ผมประทับใจมีอยู่เต็มโรงเรียนอมตยกุล เลยครับ

ผมยังมีเรื่องราวอีกหลายอย่างที่ผมประทับใจในตัวอาจารย์เกียรติวรรณ ผมคิดว่าเมื่อเวลาผ่านไป ผมคงได้เจอคุณครูอีกหลายท่านกว่าผมจะโตและเรียนจบ ผมคงจะเกิดความรู้สึกดี ๆ และอาจจะมี ความประทับใจคุณครูท่านอื่นอีกก็ได้ แต่ถึงอย่างไร ผมมั่นใจว่าผมจะไม่มีวันลืมท่านอาจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมตยกุล คุณครูดีที่ผมประทับใจ ท่านนี้อย่างแน่นอน

รางวัลชนะเลิศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงพิมพ์รัตน์ กุชรรัมย์

โรงเรียนบ้านหนองใหญ่

จังหวัดบุรีรัมย์

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.จุฬาลักษณ์ พันธงาม

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คำว่าครูผู้สร้างสรรค้งานทุกอย่าง
ให้ความรู้คู่คุณธรรมนำต่อเติม

แนะแนวทางศิษย์ถึ้นหน้าพาส่งเสริม
ครูผู้เริ่มความต้งามตามครรลอง

ครูคือผู้ให้ความรู้ เป็นแบบอย่างที่ดี เสียสละ เป็นผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่ สร้างสรรค้งาน จรรโลงโลก มอบแสงสว่างแห่งชีวิตแก่ศิษย์ทุกคน ไม่ว่าจะร่ำรวยหรือยากจนทุกคนต้องมีครูที่คอยอบรมสั่งสอน ครูสอนคนให้เป็นคนดีมีความรู้ ศิษย์ทุกคนต้องมีครู ผู้ใดที่นำความรู้คำสั่งสอนสั่งของครูมาปฏิบัติย่อมประสบแต่สิ่งที่ดีงามทั้งชีวิตและหน้าที่ การงานที่ดี สังคมคงสงบสุขเพราะเชื่อคำครู แต่อย่างไรก็ตาม ครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูที่แท้จริงนั้นมีมาก ฉันขอกล่าวยกย่องครูดีที่ฉันประทับใจหนึ่งท่าน เพื่อจะได้ถ่ายทอดความภาคภูมิใจที่ฉันมีครูที่ดี

ครูดี ที่ฉันประทับใจคือ **คุณครูจุฬาลักษณ์ พันธงาม** ครูเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปลูกฝังจิตใจนักเรียนทุกคนให้เป็นคนดีมีคุณธรรมต่อสังคมและประเทศชาติ ครูสอนวิชาภาษาไทย วิชานาฏศิลป์ และวิชาแนะแนว ครูมีความขยันทำหน้าที่อย่างตั้งใจ และมีความพยายามทำหน้าที่ครูที่ดีมาตลอด ครูไม่แสดงท่าทางทอดยต่อหน้าทีครูดีของนักเรียน บางครั้งฉันเห็นครูต้องตามนักเรียนชายที่เกเรหนีเรียนให้เข้ามาเรียน ครูทำทุกวิธี โดยการพูดคุยตกลงกฎกติการะหว่างครูกับนักเรียน หรือเขียนสัญญาบันทึกลงในสมุดไว้ ครูจะพูดคุยเป็นกัลยาณมิตรกับนักเรียนทุกคน เป็นกันเองสามารถถามเรื่องความเป็นอยู่ สารทุกข์ชองนักเรียนได้ ครูคอยให้โอกาสทุกเรื่อง ให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีปัญหา คอยช่วยเหลือแนะนำตลอดเวลาทั้งที่อยู่โรงเรียน หรือเมื่อนักเรียนมีปัญหาอื่น ๆ จะโทรศัพท์ปรึกษาได้เสมอ ครูจะช่วยแนะนำหาทางออกได้ตลอดเวลา คุณครูไม่เคยถือตัว ไม่นิ่งเฉย จะมีแต่รอยยิ้ม น้ำเสียงที่อ่อนหวาน ฉันประทับใจครูมากด้วยกิจกรรมายาทแบบหญิงไทย ความอ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานการณ์และมีสัมมาคารวะต่อผู้เฒ่าผู้แก่หรือผู้ที่อาวุโสกว่า ครูจะสอบถาม ทักทายนักเรียน ฉันรู้สึกอบอุ่นใจ คุณครูแต่งตัวสะอาดและเรียบร้อยสวยงามแบบไทย ๆ ดูแล้วสดชื่นอร่าม ทุกวันครูจะห่อข้าวมารับประทานตอนกลางวัน ที่โรงเรียน ครูจะแบ่งอาหารให้สุนัขที่โรงเรียนทุกวัน ครูเป็นคนรักและสงสารสัตว์

จะสอนนักเรียนไม่ให้รังแกสัตว์ทุกประเภท ครูวางตัวได้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ครูมีความซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ต่อหน้าที่การงานเป็นอย่างดี คุณครูเป็นคนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของทุกคน และเป็นที่ยกย่องของเด็กทุกคนเป็นอย่างดี ครู มีความมุ่งมั่นที่จะทำเพื่อให้เด็กทุกคนจบการศึกษาจากสถาบัน เพราะโรงเรียนของเราเป็นโรงเรียนขยายโอกาสอยู่ชนบท ความพร้อมทางด้านสติปัญญา ด้าน เศรษฐกิจอาจไม่เพียงพอ แต่ครูสอนให้เรากล้าหาญในความเป็นชาวชนบทของเรา “เราเกิดเป็นเด็กบ้านนอกอยู่กับไร่นา สวน ธรรมชาติ อากาศที่บริสุทธิ์ เราได้เปรียบ เขา ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ในสวนมีผักปลอดสารพิษ ริมรั้วมียอดคนต่ำลึง ยอดกระถิน เก็บกินอย่างสบาย อย่าคิดน้อยเนื้อต่ำใจว่าเราเป็นเด็กบ้านนอก เราอยู่อย่าง เศรษฐกิจพอเพียง ใช้ชีวิตตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ของเรา จงกล้าหาญใจเกิด เหลืออยู่อย่างเดียวคือตั้งใจเรียนให้จบเพื่อจะได้วุฒิไป ทำงานหรือได้เรียนต่อในระดับสูง ๆ ต่อไป อย่าใช้ชีวิตแบบประมาท โรงเรียนขยาย โอกาสคือเขาให้โอกาสที่ดีแก่เราแล้ว นักเรียนต้องเรียนรู้ให้ทัดเทียมกับสถาบันอื่น ๆ เขา” นี่คือน้ำใจสอนของครูที่บอกเราอยู่เสมอ ครูสอนภาษาไทย สอนการปฏิบัติ และทฤษฎีควบคู่กันไป เราสามารถแต่งกลอนได้ไพเราะ อ่านภาษาไทยออกชัดถ้อย ชัดคำ อ่านทำนองเสนาะได้หลายแบบ เขียนและคิดวิเคราะห์เป็น เมื่อครูสอนครู จะบอกว่าสอนแบบบูรณาการ เช่น การแต่งกลอน ครูจะให้แต่งกลอนพร้อมวาดภาพ ประกอบตามจินตนาการ ครูชมว่าพวกเราเก่งมาก แล้วครูจะเก็บผลงานเราไว้ให้ รุ่นน้องศึกษาต่อ ครูสอนการอ่านทำนองเสนาะโดยครูอ่านให้ฟังและนำเสียงครู ไพเราะมาก พวกเราจะฝึกตามครูจนได้ ครูชมว่าเยี่ยมมาก ฉันมีกำลังใจที่จะฝึก และปฏิบัติตาม ครูจะพาเราออกงานช่วยเหลือชุมชน เช่น การรณรงค์ศิลปะ และอ่าน ขับเสภาเมื่อมีงานในชุมชน คุณครูเป็นผู้มีจิตสาธารณะช่วยเหลืองานชุมชนและ หน่วยงานต่าง ๆ ในงานฌาปนกิจศพคุณครูจะทำหน้าที่พิธีกรอ่านประวัติขับเสภา ชุมชนชาวบ้านจะชอบและนิยมครูมาก เมื่อได้ทุนคุณครูจะนำมาไว้ที่กองทุนโรงเรียน เป็นเงินไว้พัฒนาโรงเรียนและให้ทุนนักเรียนต่อไป

นักเรียนคนใดที่อ่านหนังสือไม่คล่องหรือไม่ค่อยออก ครูจะให้อ่านคำที่ง่าย และอ่านนิทาน คำกลอนง่าย ๆ อ่านนอกเวลาหรือเวลาว่าง ๆ อ่านซ้ำ ๆ กันจนเกิดความจำ ส่วนมากเป็นนักเรียนชาย ฉันเห็นครูทำเช่นนี้ประจำ จนเพื่อนอ่านหนังสือ ได้ ครูมีความมุ่งมั่นทุ่มเทพยายามสอนนักเรียนให้เกิดความรู้และความสามารถ

เฉพาะตัว ครูบอกว่าให้มีความสามารถพิเศษแต่ละคนเมื่อได้ไปศึกษาต่อ จะเป็นการ สะดวกแก่นักเรียนต่อไป ครูบอกว่าครูไม่ใช่นางเอก และครูอาจเป็นนางยักษ์ เมื่อนักเรียนเกเรหนีเรียนหรือไม่รับผิดชอบงาน แต่ทุกสิ่งทุกอย่างคือครูต้องการให้นักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่สำเร็จอย่างสง่างามทุกคนครูจะดูแลเมื่อนักเรียนทำตัวไม่ดี ครูมีวิธีลงโทษที่เหมาะสม ตกกลงกติกามารยาทก่อน เมื่อไม่ปฏิบัติตามจะให้ล้างห้องน้ำ หรือทำความสะอาดบริเวณ ทุกคนก็เต็มใจที่จะทำเพราะไม่ยึดถือกฎที่ตกลงกันไว้ก่อน ฉันเฝ้ามองครูตลอดเวลา สิ่งที่ครูทำทุกอย่างเพื่อนักเรียนทุกคน ครูมีความพยายามอย่างมาก เป็นสิ่งที่ฉันประทับใจอย่างมาก และคุณครูมีความเสียสละเอาใจใส่นักเรียนและช่วยเหลือมาโดยตลอด

ครูจะไปเยี่ยมบ้านนักเรียนพูดคุยปัญหาหรือถามเรื่องพฤติกรรมเด็กทุกคน เรื่องใดดี คุณครูคอยให้การสนับสนุนและส่งเสริม สิ่งใดเป็นปัญหา ครูจะประสานกับผู้ปกครองคอยให้การช่วยเหลือเท่าที่จะช่วยได้ ครูไม่ทอดทิ้งเด็กแม้จนจบออกไปแล้วก็ตาม ครูจะคอยถามไถ่อยู่เสมอ หรือบางคนมีปัญหาาก็กลับมาปรึกษาและขอความช่วยเหลือ เช่น กรณีนักเรียนไปทำงานกรุงเทพฯ แล้ว แต่เปลี่ยนใจอยากศึกษาต่อเมื่อมีความพร้อม คุณครูต้องช่วยเหลือพาไปขอร้องให้สถาบันนั้นให้โอกาสนักเรียนจนได้ศึกษาต่อ ครูส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษไปสู่จุดหมายปลายทางให้ประสบความสำเร็จหลายต่อหลายคน ครูให้โอกาสสำหรับเด็กที่ขาดโอกาสจนสามารถประสบผลสำเร็จได้หลายคน

เมื่อคุณครูมีภารกิจจะต้องเข้าอบรม ท่านจะมีใบงานให้เราทำงานโดยไม่ให้นักเรียนว่างงาน เมื่อคุณครูกลับมา ครูจะตรวจงานให้คะแนน ครูจะมีสมุดหลักฐานคะแนนให้เราได้ดูทุกวัน เป็นการเสริมแรง และกระตุ้นให้เรารับผิดชอบต่อหน้าที่ทำ ถ้าเราไม่ทำ เราจะไม่มีคะแนน จะอายเพื่อน ๆ ครูจะติดตามประเมินผลงานเราทุกงาน ทำให้เรากระตือรือร้นในการทำงานให้ดีและเป็นปัจจุบัน ครูบอกว่า “เราต้องมีความรับผิดชอบต่อ ต่อไปเมื่อโตขึ้นเราต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ ต้องฝึกฝน ถ้านักเรียนว่างงานอยากทำไม่ได้ให้บอก ครูจะไม่บังคับ จะให้งานง่ายกว่านี้แต่ใกล้เคียงกัน” ส่วนมากนักเรียนที่มีสติปัญญาไม่เก่ง ครูจะให้ทำในสิ่งที่ยากกว่า แม้กระทั่งการวัดผลประเมินผล ครูทำให้สองระดับ ครูจะให้โอกาสเสมอ ครูว่าคนเราย่อมมีดี ครูจะหยิบเอาสิ่งที่ดีของนักเรียนมาใช้ บางคนไม่เก่งวิชาการ อาจเก่งการปฏิบัติก็ได้พวกเราจึงมีความดีที่ทัดเทียมกัน ไม่รู้สึกรำคาญเป็นปมด้อยสำหรับใครบาง

คน เพราะความเป็นกัลยาณมิตรของครู การให้โอกาสและกำลังใจที่ดี ฉันมีความสุขที่ได้เรียนวิชาภาษาไทยกับคุณครู ฉันแต่งกลอนเก่ง อ่านทำนองเสนาะเป็น เขียนเรียงความเป็น เป็นคนชอบเขียน อ่าน คิด นักส่าบดสำนวน คุณครูคอยแนะนำและส่งเสริมให้กำลังใจเสมอ ฉันภูมิใจที่ได้มีครูที่ดีฉันรักและประทับใจ

ครูดี ที่ฉันประทับใจ เป็นครูบ้านนอกคนหนึ่งอยู่โรงเรียนบ้านหนองใหญ่ อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ครูผู้มีแต่ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ นอกจากนักเรียนคนดีตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เรียนให้จบการศึกษาทุกคน เท่านั้นครูก็ดีใจแล้ว คำสั่งสอนทุกคำ คำพูดทุกประโยคของครู ฉันขอจดจำตราบนานชีวิตจะหาไม่ คุณความดีของครูที่ฉันกล่าวมาเพียงบางส่วนเท่านั้น ถ้าจะพรรณาน่าไม่อาจจบสิ้น สิ่งที่ฉันอยากบอกคุณครูคือ

“ฉันรักคุณครูที่สุดเลย ฉันภาคภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ครู ฉันสัญญาว่าจะทำตัวเป็นเด็กดีสมกับคำสอนและต้นแบบของครูจุฬาลักษณ์ค่ะ”

ฉันขอฝากคำกลอนแด่คุณครูจุฬาลักษณ์ พันธงาม

จักขอเป็นเด็กดีที่ครูสอน
ด้วยจิตใจใหญ่หลวงคอยจุนเจือ
ขออวยพรคุณครูสู่ความสุข
เป็นร่วมโพธิ์ร่มทองแผ่บารมี

ศิษย์สังวรบุญคุณครูล้นเหลือ
ครูทำเพื่อศิษย์หญิงชายหวังให้ดี
ไร้ความทุกข์โรคภัยให้ลี้ภัยหนี
ปกชีวิตศิษย์นี้มีลมเย็น

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงกัญญา ตำบลนท

โรงเรียนบ้านซับพลู

จังหวัดนครราชสีมา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูเตือนใจ แสงสีแก้ว

ครุฑ ที่ฉันทประทับใจ

ฉันเป็นนักเรียนคนหนึ่งที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านซับพลู อ.ด่านขุนทด จ.นครราชสีมา โรงเรียนของฉันอยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ ๔๕ กิโลเมตร การคมนาคมไม่สะดวกเนื่องจากเป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร เช่น อ้อย มันสำปะหลัง หลาย ๆ คนเดินทางมาที่โรงเรียนของฉันมักไม่ประทับใจกับถนนสายนี้เลย แต่ทุกท่านทราบไหมว่า ณ โรงเรียนแห่งนี้มีคุณครูที่เสียสละ คอยดูแลนักเรียนอยู่ที่นี่ คุณครูท่านนี้คือคุณครูเตือนใจ แสงสีแก้ว ท่านเป็นครูที่สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง มัธยมศึกษาปีที่ ๓

ฉันยังจำได้ดีขณะนั้นฉันเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ คุณครูมาบรรจุวันแรกเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๖ คุณครูพูดแนะนำตัวเองหน้าเสาธงด้วยบุคลิกที่โดดเด่น แต่งกายสุภาพ พูดจาไพเราะน่าฟัง วันต่อมาคุณครูได้รับมอบหมายให้มาประจำชั้นเรียนของฉัน คุณครูดูแลเอาใจใส่ลูกศิษย์ทุกคนด้วยความเท่าเทียมกัน ห้องเรียนของฉันในขณะนั้นเป็นห้องเรียนที่สะอาดมากเพราะคุณครูสอนให้รู้จักความรับผิดชอบ มีวินัย ตรงต่อเวลา รวมทั้งสอนให้รู้จักเกรงใจซึ่งกันและกัน ถึงแม้ว่าในระดับชั้นต่อมาคุณครูจะไม่ได้สอนฉัน แต่ก็ยังคงได้ตามทุกข้อสุขของฉันเสมอ จนฉันอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จึงได้มาเรียนกับคุณครูอีกครั้ง และในครั้งนี้นี่เองที่ฉันรู้สึกซาบซึ้งถึงความเสียสละและความอดทนของคุณครูมาก เหตุนี้เองจากครูได้ฝึกซ้อมฉันและพี่ ๆ ชั้นมัธยมศึกษาอีกสองคนเพื่อเข้าแข่งขันการเขียนคล่องในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ผลปรากฏว่าพี่ ๆ ได้เหรียญทองและเหรียญเงิน ต้องไปรับเกียรติบัตรพร้อมเงินรางวัล ตอนนั้นคุณครูไม่มีรูดส่วนตัวจึงพานักเรียนนั่งรถโดยสารไปรับเกียรติบัตรรางวัลนั้น ทั้ง ๆ ที่ครูไม่สบาย แต่คุณครูไม่เคยบ่นจากวันนั้นถึงวันนี้เป็นเวลากว่าห้าปีแล้วที่คุณครูสอนอยู่ที่นี่ ท่านประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน ตรงต่อเวลา เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน เช่น วิชา

ลูกเสือ-เนตรนารี ท่านก็แต่งกายถูกระเบียบ ท่านสอนพวกเราว่าการแต่งกายเป็นเรื่องสำคัญอย่างหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นบุคลิกลักษณะของเราถึงแม้เราจะมีเครื่องแต่งกายชุดเก่า แต่ถ้าเรารู้จักซักทำความสะอาดก็จะทำให้น่าสวมใส่ คนอื่นมองก็จะทำให้รู้ว่าเราเป็นคนสะอาด มีระเบียบวินัย และยิ่งถ้าเราใส่ใจเรื่องความสะอาดโรคภัยไข้เจ็บก็จะไม่เกิด จิตใจก็ผ่องใส ทำให้มีอารมณ์ดี คิดและทำสิ่งที่ดี ๆ

ในด้านการจัดการเรียนการสอน ท่านทำหน้าที่อย่างจริงจัง และมีความตั้งใจอย่างสูงในการที่จะให้ความรู้กับนักเรียนทุกคน ท่านนำสื่อหรือหนังสือใหม่ ๆ ของท่านเอามาให้นักเรียนได้อ่านเพราะห้องสมุดโรงเรียนของเราขาดหนังสือภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาที่เราต้องการ และท่านก็เล่าเรื่องสนุก ๆ ที่พวกเราไม่เคยทราบมาก่อนให้พวกเราได้รับรู้และนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ แม้บางครั้งการสอนในห้องเรียนมีนักเรียนบางคนไม่สนใจ พุดจาไม่เหมาะสม แสดงกิริยาก้าวร้าว แต่คุณครูก็อดทน และหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อหยุดพฤติกรรมเหล่านั้น บางครั้งฉันก็สงสารท่านเหมือนกัน ท่านฝึกนักเรียนให้ทำงานเป็นกลุ่ม ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ ท่านบอกว่าประเทศชาติของเราตอนนี้ต้องการความสามัคคี ความสมานฉันท์ ฉันดูตัวอย่างเรื่องนี้จากการทำกิจกรรมของคุณครู ซึ่งท่านเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีคุณครูท่านอื่นทำกิจกรรมบ้าง ท่านก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เมื่อมีการแข่งขันในด้านวิชาการแต่ละครั้ง ท่านมุ่งมั่นฝึกซ้อมนักเรียนที่จะเข้าแข่งขันซึ่งรวมทั้งตัวฉันด้วย บางครั้งพวกเราท้อ แต่ท่านก็ให้กำลังใจโดยบอกว่าถ้าเราอยากชนะเราต้องพยายาม อดทน เราต้องรู้จักให้กำลังใจตนเอง เห็นคุณค่าและความสามารถของตนเอง นี่แหละคือการชนะอย่างแท้จริง ครูยกตัวอย่างตัวท่านว่า เมื่อก่อนท่านทำงานบัญชีที่บริษัทแห่งหนึ่งเพื่อส่งน้อง ๆ ให้เรียนจบจนจบปริญญาตรีก่อนแล้วตัวท่านเองจึงมีโอกาสดูเรียนต่อปริญญาตรีในวันเสาร์-อาทิตย์ ท่านมีความใฝ่ฝันที่อยากเป็นครู จึงพยายามอ่านหนังสือและสอบบรรจุหลายครั้ง จนกระทั่งท่านสอบได้และมาบรรจุที่นี้ตอนอายุท่านมากแล้วคือ ๓๖ ปี เหตุที่ท่านเข้ารับราชการตอนอายุมากแล้วและไม่เคยทำงานด้านการสอนหนังสือมาก่อน ท่านจึงต้องขยันและขวนขวายหมั่นหาความรู้ใส่ตนอยู่เสมอ โดยการอบรมและสอบถามผู้รู้ ท่านบอกว่าถ้าอยากได้ความรู้ยามัววอย ฉันชอบฟังท่านเล่าชีวิตของท่าน เพราะได้ข้อคิดดี ๆ หลายอย่างและฉันสามารถปฏิบัติตามได้

ครั้งหนึ่งในฤดูฝน ตอนนั้นข้าพเจ้าอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ คุณครูเป็นครูประจำชั้นที่มัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งมีนักเรียนจำนวน ๓๑ คน ท่านจะไปเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกคน และจะแวะถามข่าวคราวของนักเรียน ถ้านักเรียนขาดเรียนติดต่อกัน ๒-๓ วัน โดยไม่ทราบสาเหตุ ครั้งนั้นท่านได้ไปเยี่ยมบ้านเด็กชายชินทร์ ชินนอก ทำให้ท่านทราบว่านักเรียนขาดเรียนเพราะไปปรับจิ้งจัดอ้อยบ้าง หักข้าวโพดบ้าง บางวันก็ไปเก็บพริกปรับจิ้งเพื่อหาเงินมาให้แม่จ่ายค่าไฟฟ้าและซื้อข้าวสาร ในวันที่คุณครูไปเยี่ยมนั้นเป็นฤดูฝนทำให้เห็นสภาพบ้านของนักเรียนที่ฝนร่ำต้องไปหลบฝนอยู่มุมเล็ก ๆ ของบ้าน วันต่อมาท่านจึงได้นำสิ่งของใส่เกวียน (แต่ยังสภาพดีอยู่ไม่รั่ว) ไปให้นักเรียนคนนั้น สร้างความประทับใจให้กับผู้ปกครองและคนในชุมชนนั้นมาก ฉันทราบเรื่องเหล่านี้เพราะได้ยินผู้ปกครองพูดต่อ ๆ กันมา ไม่ใช่เฉพาะกับนักเรียนเท่านั้นที่คุณครูช่วยเหลือกับชุมชนของคุณครูก็ให้ความร่วมมือเมื่อมีโอกาส เช่น ช่วยผูกผ้าประดับตกแต่งพระบรมฉายาลักษณ์ของในหลวงเพื่อติดตั้งตรงทางเข้าหมู่บ้านซับพลู และท่านก็สอนให้ฉันผูกผ้าด้วย ท่านบอกว่าเมื่อฉันทำได้ก็สามารถช่วยผู้อื่นได้ การช่วยเหลือผู้อื่นอย่าหวังสิ่งตอบแทน นี่คือน้ำใจของท่านที่มีต่อชุมชน

วันที่น่าประทับใจอีกวันหนึ่ง วันนั้นเป็นเวรประจำวันของคุณครู ท่านมีหน้าที่ดูแลเรื่องการเข้าแถวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ก่อนเข้าเรียนภาคบ่ายนักเรียนทุกคนต้องคุณธรรม ๔ ประการและนั่งสมาธิทำจิตใจสงบก่อนการเรียนภาคบ่าย ระหว่างนั่งสมาธิท่านอบรมพวกเราว่าคุณธรรม ๔ ประการเป็นสิ่งที่เราควรนำไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ท่องจำเพียงอย่างเดียว ถ้าเราปฏิบัติตามได้ก็จะนำความเจริญมาสู่ตนเอง ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะเป็นใครก็ตาม แม้แต่ครูเองก็ยึดหลักคุณธรรมนี้ในการดำเนินชีวิต ไม่เพียงแต่เท่านั้นที่ฉันประทับใจ ยังมีอีกคือความพอเพียงของท่าน ท่านใช้จ่ายอย่างประหยัด ห่อข้าวมารับประทานที่โรงเรียน บางวันฉันก็นั่งรับประทานกับท่าน ท่านจะมีสมุดบันทึกเล็ก ๆ สำหรับจดบันทึกการใช้จ่ายของท่าน ท่านบอกว่าคุณนี่เศรษฐกิจไม่ดีเราต้องช่วยกันประหยัด ท่านใช้ของทุกอย่าง อย่างคุ้มค่า ท่านมักจะดูนักเรียนเสมอที่มักทิ้งยางลบ ไม้บรรทัด สมุด หรือแม้แต่กล่องข้าวไว้ตามโต๊ะนั่งเล่น หรือใต้ต้นไม้ต่าง ๆ โดยที่สิ่งของเหล่านั้นยังใช้ได้อยู่ ท่านบอกว่าท่านไม่ค่อยซื้อเสื้อผ้าชุดใหม่แต่นำชุดทำงานเก่ามาดัดแปลงปรับโน่นเปลี่ยนนี่ ก็ดูเป็นชุดใหม่ได้ เพราะท่านมีฝีมือด้านการตัดเย็บอยู่บ้าง บางครั้ง

ฉันให้ท่านเย็บกระดุมเสื้อให้ พอครั้งต่อไปท่านก็สอนให้ทำงานตอนนี้ฉันสามารถเย็บเสื้อที่ขาดให้คุณพ่อได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ฉันภูมิใจมาก บางครั้งฉันฝัน ฝันว่าวันหนึ่งฉันจะเรียนให้จบปริญญาตรีและสอบบรรจุเป็นคุณครูให้ได้แบบท่าน

ความประทับใจที่ฉันมีต่อคุณครูท่านนี้ ยากที่จะบรรยายได้หมด ฉันขอจดจำความประทับใจไว้ในความทรงจำตลอดไป

ครูคือใครเพิ่งเข้าใจในวันนี้
ประพุดิตินเป็นแบบอย่างไม่เว้นวัน
ที่ปรึกษาให้ฉันในยามทุกข์
ดูแลศิษย์ทุกคนด้วยยุติธรรม

คือผู้ที่ให้ทุกอย่างศิษย์อย่างฉัน
ทั้งสอนฉันให้เก่ง รู้ คู่คุณธรรม
ฉันมีสุขเพราะคุณครูช่วยชูค้ำ
ฉันจดจำประทับใจไม่รู้ลืม

บทกลอนนี้ฉันขอมอบให้แต่...คุณครูเตือนใจ แสงสีแก้ว ครูดี ที่หนูประทับใจ

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กชายหนึ่งบุรุษ จามนัวยพรสม

โรงเรียนเซนต์ยอแซฟสกลนคร

จังหวัดสกลนคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

คุณครูณงนุช สุนทรา

ครูดี ที่จับประทับใจ

ครู คือ แม่คนที่สองของศิษย์ ครูเป็นผู้คอยอบรมสั่งสอนศิษย์ ให้ความรู้ ให้แสงสว่างทางปัญญา ให้แบบอย่างที่ดี ชี้แนวทางการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ให้คำแนะนำความห่วงใยต่อศิษย์โดยไม่เห็นแก่อาภัพสินจ้าง ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทุ่มเทเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อลูกศิษย์ ท่านไม่ได้หวังอะไรจากลูกศิษย์มากมายนัก นอกจากการขอให้ลูกศิษย์เป็นคนดี ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องและดีงาม การที่ศิษย์จะเดินสุดเส้นทางการศึกษานี้ได้ศิษย์จะต้องมีแบบอย่างที่ดีงามซึ่งก็เป็นความโชคดีที่สุดของศิษย์ที่ได้มาพบกันคุณครูผู้เป็นแบบอย่างอันดีงามคนหนึ่งที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาที่เต็มมาตลอด คอยดูแลเอาใจใส่ มีความเป็นกันเองต่อศิษย์ ให้ความรักความผูกพัน บอมนวิชาความรู้ เมื่อศิษย์รู้สึกท้อแท้ก็คอยให้กำลังใจ และทำให้ศิษย์ได้รับรู้ ได้พบเจออะไรที่แปลกใหม่ในชีวิต

ครูดีที่กระผมประทับใจและให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างยิ่งคนนั้นคือ **คุณครูนนุช สุนทรา** คุณครูท่านเคยเป็นคุณครูที่ปรึกษาประจำชั้นของกระผม สมัยกระผมเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๕ ท่านจะเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์ทุกคน ไม่ว่าศิษย์นั้นจะเรียนอยู่ชั้นใดหรือห้องไหนก็ตาม คุณครูนนุช ท่านสมกับเป็นแม่พิมพ์ของชาติอย่างแท้จริง เพราะนอกจากท่านจะสอนวิชาดนตรีแล้ว ยังทำหน้าที่เป็นคุณครูผู้ให้บริการประจำห้องสหกรณ์อีกด้วย ใคร ๆ ต่างก็ทราบดีอยู่แล้วว่าการเป็นคุณครูประจำห้องสหกรณ์นั้นมันเหน็ดเหนื่อยและยุ่งยากขนาดไหน บางครั้งเมื่อทางโรงเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ท่านยังเสียสละเวลาส่วนตัวมาช่วยฝึกซ้อมรำให้กับนักเรียนและเพื่อนครูด้วยกัน นอกจากนี้แล้ว เวลารวันหยุดหรือช่วงเลิกสอนตอนเย็น คุณครูนนุชยังทำดอกไม้ประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ส่งขายเพื่อเป็นรายได้พิเศษไว้จุนเจือครอบครัวอีกด้วย ทั้ง ๆ ที่เวลารว่างของคุณครูก็แทบไม่มีอยู่แล้ว วันหยุดเสาร์ อาทิตย์ ท่านก็มักจะไปช่วยสอนกลุ่มแม่บ้านในชุมชน ทำดอกไม้ประดิษฐ์เป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ประจำชุมชนอีกด้วย ทุกวันคุณครูนนุชต้องตื่นขึ้นมาแต่เช้าเพื่อเตรียมอาหาร เครื่องใช้ส่วนตัวไว้ให้

น้องสาว ซึ่งเป็นคนพิเศษ มีพัฒนาการทางสมองและจิตใจที่เหมือนเด็ก ก่อนที่จะไปสอนหนังสือที่โรงเรียนหรือทำธุระหน้าที่ต่าง ๆ ตอนเย็นก็จะกลับมาดูแลน้องสาวตั้งแต่ตอนเช้า เช่นนี้เป็นกิจวัตรประจำวัน นอกจากคุณครูท่านต้องดูแลน้องสาวและรับผิดชอบงานในหน้าที่แล้ว ทุกวันธรรมสวันะ คุณครูยังไปถือศีล ๕ อีก ลูกศิษย์และเพื่อนครูที่โรงเรียนต่างก็รักคุณครูนงนุชกันทุกคน เพราะท่านใจดีมีเมตตาไม่เคยหงุดหงิดใส่ลูกศิษย์หรือเพื่อนครูด้วยกันเลย นอกเวลาเรียน กระทบมักจะเรียกคุณครูนงนุชว่า “แม่หนูช” เสมอ แม่หนูชของกระทบท่านยังไม่มีครอบครัว ท่านอาศัยอยู่กับน้องสาวเพียงสองคนพี่น้อง ซึ่งน้องสาวของคุณครูก็ช่วยเหลือตัวเองแทบไม่ได้เลย ภาวะทุกอย่างตกอยู่ที่คุณครูคนเดียว คุณครูนงนุชเป็นคุณครูที่งามทั้งกายและจิตใจ นอกจากดูแลเรื่องอาหาร การกินของน้องแล้ว คุณครูยังทำหน้าที่เป็นครูพิเศษสอนน้องสาวให้รู้จักช่วยเหลือตัวเองและให้รู้ว่าใคร เป็นใคร สิ่งไหนเป็นสิ่งไหน ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลยสำหรับลูกผู้หญิงตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งอย่างคุณครู บางครั้งเมื่อน้องสาวไม่สบาย คุณครูต้องคอยเช็ดตัวให้ตลอดทั้งคืนก็มี คุณครูท่านจะเป็นห่วงคนอื่นก่อนตัวเองเสมอ ไม่ใช่แต่เฉพาะกับน้องสาวตัวเองเท่านั้น ต่อคนอื่น ๆ คุณครูก็จะแสดงความห่วงใยเสมอ ดังเช่น ครั้งหนึ่งกระทบได้ไปเข้าค่ายพักแรมลูกเสือ กระทบเกิดไม่สบายปวดท้อง คุณครูเป็นคนแรกที่ได้จัดการหายามาให้รับประทาน และดูแลกระทบอย่างดี พร้อมกับติดต่อหาผู้ปกครองของกระทบว่า กระทบเคยมีอาการอย่างนี้มาก่อนหรือไม่ ทั้ง ๆ ที่คุณครูมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเนตรนารี และเรื่องหนึ่งที่คุณครูดูแลกระทบเป็นอย่างดีมาตลอดคือ เกี่ยวกับการแข่งขันภาควิชาการ คุณครูจะเป็นผู้คอยชี้แนะว่ากระทบควรจะเลือกอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องอะไร ประเภทไหน จากผลที่คุณครูคอยแนะนำกระทบมาตลอด จึงทำให้กระทบชนะเลิศอันดับที่หนึ่งของการแข่งขันภาควิชาการ โครงการตอบปัญหาธรรมะ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่วัดพระธาตุเชิงชุมวรวิหาร จังหวัดสกลนคร จัดการแข่งขันขึ้น และได้รับรางวัลชมเชยอันดับที่หนึ่งระดับประเทศ จากการแข่งขันโครงการตอบปัญหาธรรมะ “ทางก้าวหน้า” ครั้งที่ ๒๕-๒๖ นำมาซึ่งความภาคภูมิใจของกระทบเป็นอย่างยิ่ง นี่แหละคือตัวตนที่แท้จริงของคุณครูนงนุช นอกจากที่กระทบกล่าวมาแล้วนั้น คุณครูนงนุชยังมีสิ่งที่ดีมาก ๆ อีกประการหนึ่งก็คือ การประหยัดและการตรงต่อเวลา ทุกวันเวลา ๐๗.๐๐ น. คุณครูจะมาถึงโรงเรียนก่อนเพื่อนครูทุกคน ตอนกลับคุณครูก็จะกลับเป็นคนสุดท้ายเหมือนทุกวัน คือเวลา ๑๗.๓๐ น.

คุณครูท่านจะไม่เคยบ่นเคยพูดเลย ทั้ง ๆ ที่คุณครูยังมีหน้าที่รับผิดชอบที่บ้านอีกมากมาย ทุกวันคุณครูจะขับรถจักรยานยนต์คู่ใจมาโรงเรียนและกลับบ้าน ซึ่งระยะทางจากบ้านมาถึงโรงเรียนก็ไม่ใช่น้อยเลย ยิ่งช่วงหน้าฝน คุณครูนงนุชยิ่งลำบาก ไม่ใช่ที่บ้านคุณครูไม่มีรถโดยสารประจำทางแล่นผ่าน แต่เหตุที่คุณครูไม่นั่งรถโดยสารประจำทางเพราะว่ารถโดยสารประจำทางจะแล่นผ่านเป็นเวลา ถ้าช่วงวันไหนฝนตกรถโดยสารประจำทางจะออกแล่นช้ากว่าปกติ คุณครูก็เลยขับรถจักรยานยนต์มาเองสบายใจกว่ากันเยอะ คุณครูเคยเล่าให้กระผมฟังว่า รถจักรยานยนต์คันนี้มีอายุมากกว่ากระผมเป็นสิบปี และคุณครูก็คิดว่ามันจะเปลี่ยนคันใหม่ด้วย เพราะมันคือเพื่อนคู่ทุกข์คู่ยากของคุณครูนงนุช ช่วงกลางวัน คุณครูก็จะห่อข้าวมารับประทานที่โรงเรียนด้วย ซึ่งก็เป็นแบบอย่างที่ดีอีกแบบหนึ่งสำหรับนักเรียน และอีกอย่างคือ ประหยัดด้วย แถมยังถูกสุขภาพด้วยอีก เพราะคุณครูก็มีโรคประจำตัวเหมือนกัน คือ โรคกระเพาะอาหาร ซึ่งโรคนี้เป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ นอกจากต้องดูแลเรื่องอาหารการกินของตัวเอง โรคถึงจะไม่กำเริบนอกจากนี้คุณครูยังบอกอีกว่าเงินทุกบาททุกสตางค์มีค่าต่อเรามากโดยเฉพาะยุคปัจจุบันนี้อะไรก็ล้วนแพงไปหมด แม้กระทั่งน้ำมันก็ขึ้นราคา เราจึงควรรู้จักใช้เงินอย่างประหยัด วิธีใช้เงินอย่างประหยัดของคุณครูนงนุชก็คือ คุณครูได้นำแนวเศรษฐกิจพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปฏิบัติที่บ้านของคุณครู โดยจะปลูกผักสวนครัว ได้แก่ พริก หอม ผักกาด ถั่วฝักยาว และพืชสมุนไพรต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งหมดที่กระผมกล่าวมานี้ สามารถนำมาบริโภคได้และสามารถนำไปขายได้ด้วย โดยเฉพาะผักให้ประโยชน์มาก ช่วยให้อวัยวะแข็งแรง ส่วนสมุนไพรก็สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในคราวจำเป็นได้กับอาการของโรคที่ไม่รุนแรงนักเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายด้วย กระผมเคยได้ไปเที่ยวที่บ้านของคุณครูนงนุช ท่านได้เก็บผักสวนครัวและสมุนไพรบางชนิดมาทำกับข้าวให้กระผมรับประทาน กระผมรู้ซึ่งถึงรสชาติของอาหารที่คุณครูทำให้กระผมรับประทาน มันแตกต่างจากอาหารที่เราซื้อหากัน คุณครูบอกว่าการออมเงินไม่จำเป็นต้องหยอดกระปุกอย่างเดียว การปลูกผักหรือเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อไม่ต้องนำเงินไปซื้อจากข้างนอก ก็ถือเป็น การออมเงินได้เหมือนกัน ซึ่งประโยชน์ของการออมเงินก็คือ สามารถนำมาใช้ยามลำบากในอนาคตได้ โดยคุณครูได้ให้ข้อคิดกับกระผมไว้ว่า “ประหยัดเงินวันละนิด เสริมชีวิตวันละหน่อย พวกเราเด็กตัวน้อยน้อย จึงค่อยค่อยประหยัดเร็ว”

ทุกวันนี้ถึงแม้ว่าคุณครูจะไม่ได้เป็นคุณครูประจำชั้นของกระผมแล้วก็ตาม เวลาว่างกระผมมักจะแวะเข้าไปคุยหรือปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับคุณครูเสมอ คุณครูนงนุช สุนทรา เป็นต้นแบบที่ดีที่สุดในทุกโอกาสและทุกสถานการณ์ กระผมเด็กชายหนึ่งบุรุษ จามน้อยพรม มีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เขียนถึงคุณครูให้สังคมได้รับรู้ พร้อมกันนี้ กระผมขอเป็นหนึ่งในกำลังใจให้กับคุณครูนงนุช และคุณครูอีกหลาย ๆ ท่าน ให้มีพลังยืนหยัด ปฏิบัติตนสร้างสรรค์ประโยชน์ และความมั่นคงให้แก่ลูกศิษย์ เพื่อผลักดันให้ลูกศิษย์ก้าวไปในทิศทางที่ถูกต้อง

รางวัลชมเชย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงสิริกานต์ จุกะบาล

โรงเรียนร่องคำ

จังหวัดกาฬสินธุ์

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.มัทนา ติริเกษ

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คำว่า ครู ถ้าหากจะถามว่าครูคือใคร หลายคนคงคิดว่าครูก็คือคนที่คอยอบรมสั่งสอนศิษย์ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ดีกับศิษย์ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ครูท่านเป็นมากกว่านั้น ในชีวิตของคนเรา จะมีสักกี่คนที่คอยอบรมสั่งสอน คอยมอบความรัก ความอบอุ่น ความหวังดี ให้กำลังใจ ให้ความรู้ แนะนำแนวทางการดำเนินชีวิต และจริงใจต่อเรามาก คือ บิดาและมารดา ยังมีอีกท่านหนึ่งที่ลืมพระคุณท่านไม่ได้คือ ครู

ข้าพเจ้าเกิดมาก่อนที่จะเรียนหนังสือ ครูคนแรกของเราที่คอยสั่งสอน อบรมเลี้ยงดู คือ บิดาและมารดา จนกระทั่งข้าพเจ้าได้เริ่มเรียนหนังสือ ก็มีบุคคลที่คอยให้ความรู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งข้าพเจ้ามีความรู้สึกดีและประทับใจคุณครูท่านนี้มาก และท่านชื่อ **คุณครูอมิณา ศิริเกษ** ท่านเป็นครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ สอนในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม แต่ในความเป็นจริงแล้ว ท่านก็จะสอนในทุก ๆ เรื่อง ท่านจะคอยแนะนำในเรื่องต่าง ๆ สอนความผิดชอบชั่วดี ท่านเป็นคนยิ้มเก่ง อารมณ์ดี มีอัธยาศัยดี ไม่ถือตัว และหน้าตาท่านก็สวย ท่านทำหน้าที่เป็นแม่ของลูกได้อย่างสมบูรณ์แบบมาโดยตลอด เมื่อเวลาที่นักเรียนมีปัญหา ท่านจะช่วยเหลือและแนะนำแนวทางให้นักเรียนตลอด

ท่านคุณครูอมิณา ท่านมีอีกสิ่งหนึ่งที่ท่านไม่เหมือนคนอื่นคือ ท่านมีความเชื่อ ความศรัทธาที่แตกต่างกับคนอื่นในดินแดนที่ราบสูง ท่านเป็น “มุสลิม” นับถือศาสนาอิสลามท่านเป็นมุสลิมเพียงคนเดียวที่ใช้ชีวิตในกลุ่มชาวพุทธมานานหลายปี แต่แปลกมาก ท่านไม่เคยมีปัญหาอะไร ท่านมีความสุขในการใช้ชีวิต เพราะทั้งเพื่อนครู และนักเรียน ก็ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเป็นกันเอง มิตรภาพที่ดีแก่ท่านมาโดยตลอด ถึงแม้มีความเชื่อที่ไม่เหมือนกัน แตกต่างกัน ก็สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ เพียงแค่คนในสังคม มีความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน ศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนปฏิบัติตนดี ไม่ทำชั่ว เพราะฉะนั้น ศาสนาใดไม่ได้มากัดกัน ความสัมพันธ์ของเพื่อนมนุษย์แม้แต่น้อย

ท่านคุณครูอมีนา ท่านประจำอยู่ฝ่ายงานอนามัยโรงเรียน และฝ่ายปฐมพยาบาลของโรงเรียน ท่านจะทำหน้าที่ทั้งสองอย่างควบคู่กันไป คือ สอนและดูแลทุกข์สุขของนักเรียน เวลามีนักเรียนได้รับบาดเจ็บหรือไม่สบาย ท่านจะช่วยปฐมพยาบาลก่อน ถ้าไม่หาย ท่านจะขับรถพานักเรียนไปโรงพยาบาลใกล้เคียง ในการปฏิบัติงานในการเรียนการสอน งานฝ่ายปฐมพยาบาลนักเรียน ต้องมีบ้างที่ท่านต้องเหน็ดเหนื่อย แต่สิ่งหนึ่งที่ประทับใจท่านคือ ท่านไม่เคยย่อปากบ่นเลย และสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของท่านคือ ท่านจะยิ้มให้เด็กตลอดเวลา จะเป็นกันเองกับเด็กมากที่สุด พุดคุย แนะนำเด็กตลอด

กล่าวถึงเรื่องการสอนของท่าน ท่านสอนได้ดีในทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาพระพุทธศาสนา ถึงแม้ท่านจะเป็นมุสลิม แต่ท่านก็ทำหน้าที่ครูที่ดี คือ ถ่ายทอดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีที่สุดในสิ่งที่ท่านมีความเชื่อและศรัทธาในศาสนาอิสลาม ท่านคุณครูอมีนา ท่านยังมีอีกกิจกรรมหนึ่ง กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมชมรม มีชื่อว่า “ตามรอยพ่อ” ท่านทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของชมรมตามรอยพ่อ โดยชื่อชมรมมีเค้าโครงชื่อมาจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่า อยู่กินอย่างพอเพียง หล่อเลี้ยงชีวิตยั่งยืน นี่จึงเป็นที่มาของชื่อตามรอยพ่อ กิจกรรมในชมรมมีอยู่หลายกิจกรรม คือ กิจกรรมการเลี้ยงแพะ การเผาถ่านชีวภาพ การเลี้ยงปลาตุ๊ก การทำน้ำหมักชีวภาพ การปลูกพืชผักสวนครัว กิจกรรมดังกล่าวล้วนเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังนิสัย ปลูกจิตสำนึกให้นักเรียน เพราะได้ปฏิบัติเอง การเลี้ยงแพะจะได้ประโยชน์มาก คือ นำนมแพะมีความใกล้เคียงกับนมแม่มากกว่านมชนิดอื่น จึงควรนำมาบริโภค และนำนมนมแพะมาใช้ในการทำสบู่ เพราะในนมนมแพะมีวิตามินอีทำให้ผิวพรรณชุ่มชื้น การเผาถ่านชีวภาพจะได้ทั้งถ่านที่บริสุทธิ์เพราะผ่านความร้อน 1,000 องศาเซลเซียส และจะได้น้ำส้มควันไม้ใช้ในการนำไปรักษาบาดแผลของแพะได้ และคุณครูอมีนาท่านก็จะพานักเรียนปฏิบัติพร้อมกัน การทำน้ำหมักชีวภาพก็ได้เศษอาหารจากโรงอาหารบ้าง จากผู้ปกครอง ที่ให้การสนับสนุนกิจกรรม น้ำหมักที่ได้จะนำไปพ่นใส่ผักที่ปลูกเพื่อให้มีสีเขียวและกรอบ นำมารับประทาน ใครทำสบู่ ท่านก็จะสาธิตให้ดู และให้นักเรียนลองปฏิบัติเอง จะเป็นการสอนให้นักเรียนประหยัดค่าใช้จ่าย ที่สำคัญต้องการให้นักเรียนมีความรักความสามัคคีกัน ได้นำเอาความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ท่านจะคอยดูความสำเร็จของนักเรียนจากที่ท่านได้ พร่ำสอน และจะซึมซับเอาความรู้ที่ท่านถ่ายทอดไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากเพียงใด ท่าน คุณครูท่านจะเน้นเสมอว่าใช้ชีวิตอย่างพอเพียง พอมี พอกิน พอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประหยัดอดออม เพื่ออนาคตที่สดใสในวันข้างหน้า

การที่เราจะได้ดีได้นั้น ต้องเป็นศิษย์ที่มีครู คือ ต้องเชื่อฟังคำอบรม คำสั่งสอนของท่าน ระลึกถึงพระคุณของท่านเพราะท่านเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สองของเรา อบรมบ่มนิสัยไม่ได้ให้กลายเป็นคนดี ท่านคอยเป็นแบบอย่างที่ดีของเราอย่างคำที่ว่า ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ มีอีกท่านหนึ่ง ซึ่งท่านเป็นครูของชาวไทยทุกคน คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ท่านคอยแนะนำเราทุกด้าน ที่สำคัญคือการใช้ชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียง จึงขออน้อมรับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหล่อเลี้ยงชีวิตยั่งยืน เป็นไฟส่องนำทางชีวิตในอนาคต

รางวัลชนะเลิศ

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กหญิงภัทรารัตน์ ดวงอยู่

โรงเรียนที่ปราชญ์พิทยา

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.บุตติมา ริ้วเลิศศิริกุล

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ชีวิตคือการเดินทางที่ยาวไกล ต้องผ่านหลักกิโลเมตร ที่เป็นวัน...เดือน...ปี ช่วงชีวิตของเยาวชนคนหนึ่งที่มีอายุอย่างเช้า ๑๔ ปีอย่างฉับ ก็อยู่ในกฎเกณฑ์ของมวลมนุษยชนนั้นไม่มีข้อยกเว้น นั่นคือต้องย่างก้าวเพื่อที่จะเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางที่วาดหวังไว้ สองข้างทางที่เดินผ่านย่อมมีโอกาสที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ ทั้งที่ดีและไม่ดีคละเคล้ากันไป โดยเฉพาะในวัยเริ่มต้นย่อมมีชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถาบันที่เอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ และผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สำคัญนั้นก็คือ “ครู” แน่นนอนที่สุดว่าฉันต้องมี “แม่พิมพ์” ที่ประทับตราตรึงใจอย่างไม่รู้ลืมจนถึงวันนี้นั้นก็คือ คุณครูชุตินา ริ้วเลิศศิริกุล ที่เด็ก ๆ เรียกท่านว่า “ครูชู” หรือ “แม่ชู” แห่งโรงเรียนคุณนาราชาบุรี อ.เมือง จ.ราชบุรี สถานที่ที่ฉันได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ปัจจุบันฉันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไม่มีโอกาสได้รับความรู้จากท่านอีกเพราะต้องย้ายติดตามคุณแม่ไปที่ อ.เกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี แต่ก็ยังเก็บภาพที่ดีๆ ประทับใจไว้อย่างไม่เสื่อมคลาย

เปิดเทอมวันแรก ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เมื่อฉันเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ฉันมองเห็นภาพของคุณครูชุตินา ท่านมีลักษณะภูมิฐาน แต่งกายด้วยเครื่องแบบครูของโรงเรียน สะอาดสะอาดอ่านแต่ไม่ใช่เครื่องแบบชุดใหม่ และตลอดปีการศึกษาฉันไม่เคยเห็นท่านตัดเครื่องแบบใหม่ จนฉันและเพื่อนๆ อุดถามไม่ได้ว่าทำไมคุณครูถึงไม่ตัดเครื่องแบบตัวใหม่กับเขาบ้าง ท่านให้เหตุผลด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม สายตาอันอ่อนโยน และน้ำเสียงที่นุ่มนวลว่า “ครูปฏิบัติตามในหลวงท่าน ตามโครงการในพระราชดำริ อยู่อย่างพอเพียง เสื้อผ้าใหม่ราคาแพง ไม่ได้บงบอกถึงภูมิรัฐ ภูมิธรรม หรือภูมิฐานอะไรทั้งนั้น แต่การอยู่อย่างสมถะพอเพียงต่างหากที่จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันความฟุ้งเฟ้อให้ออกไปจากเราได้อันจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูกศิษย์และผู้ทีพบเห็น พวกเธอก็ต้องช่วยพ่อแม่ให้

จ่ายให้ประหยัด อย่าอยากได้ตามใจปรารถนา แต่ขอให้อยากได้ตามความจำเป็น จึงจะได้ชื่อว่าเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครูบาอาจารย์นะจ๊ะ” จากคำตอบที่ได้ยินทำให้ยิ่งเพิ่มความศรัทธาในตัวท่านมากยิ่งขึ้นนับตั้งแต่วันแรกที่ได้เป็นศิษย์ของท่าน

ท่านมีความขยันขันแข็งในการปฏิบัติหน้าที่ครู โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนก่อนหน้านั้นไม่เคยชอบเรียนภาษาไทย ไม่เคยชอบอ่านทำนองเสนาะ แต่พอได้เรียนกับท่านฉันเริ่มสนใจเรียนมากขึ้นเป็นพิเศษ “**โอ้วว่าสมเด็จพระเชษฐา...**” คือบทอาขยานบทแรกที่ฉันประทับใจและเพียรพยายามท่องจำได้อย่างแม่นยำท่านได้สอนทั้งวิชาภาษาไทยและวิชาชีวิต ที่กล่าวได้เช่นนี้เพราะความ มีน้ำใจที่งดงามของท่านกับวาทะที่สุภาพนุ่มนวลอยู่เสมอ ท่านมักจะถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ของฉันด้วยความห่วงใย ด้วยเหตุที่ว่าแม่ของฉันได้ลาออกจากโรงเรียนแห่งนี้เพื่อไปปฏิบัติธรรมและทำงานในที่แห่งใหม่ซึ่งไกลกันมาก ฉันไม่เคยปรึกษาบอกแม่สักคำว่าหัวใจฉันสลายเพียงใดที่ไม่มีแม่อยู่ใกล้ๆถึงแม้ว่าฉันยังมีพ่อคอยดูแลอยู่ไม่ห่าง ฉันรู้สึกหัวเหว อ่างว้าง อย่างบอกไม่ถูก ในช่วงเวลา ๑ ปีที่ฉันห่างแม่ ฉันมี “แม่ซู” ที่เติมเต็มความรู้สึกที่ขาดหายไป “แม่ซู” ใช้นิมนต์น้อยของท่านกอดฉันและลูบศีรษะอย่างแผ่วเบา พลางพูดปลอบโยนว่า “แม่เขามีความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจทำอย่างนั้น การที่แม่จะพักสมองและเริ่มต้นทำงานใหม่ให้ได้ ก็เพื่อน้องเชียร์ (เชียร์คือชื่อเล่นของฉัน) แม่ไม่ได้ทิ้งหนู สักวันครูเชื่อว่าแม่จะกลับมารับหนูไปอยู่ด้วย” และยังมีอีกมากมายที่ท่านสอนด้วยความรักและเมตตาจนฉันสัมผัสได้ไม่รู้ลืม **คำพูดที่พร่างพรู** ออกมาจากปากของท่าน เปรียบเสมือนหยาดน้ำทิพย์ที่มาขลิบหัวใจที่กำลังเหือดแห้งให้กลับฟื้นคืนชีพมาอีกครั้ง เล็กน้อยใจแม่และเข้าใจแม่มากขึ้น จากคำสอนของท่านในครั้งนั้น นับเป็นวินาทีที่ภูิกฤตให้เป็นโอกาสแห่งการเรียนรู้วิชาชีวิตที่จะต้องอดทนและต่อสู้ให้ยืนหยัดอยู่ได้บนพื้นฐานของความรักและความเข้าใจ ท่านทำให้ฉันพบทางสว่างที่จะก้าวเดินต่อไป ไม่พบกับทางตันของชีวิต

ท่านเอาใจใส่ในตัวเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเสมอ เด็กเรียนเก่งหรือไม่เก่งก็จะได้รับความรักความเมตตาจากท่านโดยจะเปิดโอกาสให้เด็กทุกๆ คนได้มีบทบาทหน้าที่ไปตามกำลังความสามารถ ท่านส่งเสริมคนเก่งให้เก่งยิ่งขึ้นพร้อมๆ กับการช่อมเสริมหรือเติมเต็มให้กับเด็กที่ยังพร่องอยู่ด้วยวิถีทางที่แตกต่างกันไป

และปลูกฝังให้นักเรียนมีความขยันเป็นพื้นฐาน ท่านมักจะพูดเสมอว่า “คนขยันแต่เรียนไม่เก่ง ยังมีโอกาสเก่งได้ไม่ยาก คนเรียนเก่งแต่เกียจคร้าน ก็มีโอกาสมักกับหนทางแห่งความเสื่อมได้ไม่ยากเช่นเดียวกัน”

ท่านมีความเข้าใจและเข้าถึงความเปลี่ยนแปลงของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างดี ท่านมักจะบอกเด็กๆ เสมอว่าเด็กที่กำลังโตและเข้าสู่วัยรุ่นอย่างพวกฉันนั้น มักจะพลาดได้เสมอแต่มุมมองของท่าน ท่านจะมองว่าพลาด แต่ไม่ใช่ความผิด เด็กต้องมีโอกาสเรียนรู้ทั้ง ๒ ทาง เมื่อดีก็ได้เรียนรู้ว่าดี แล้วทำต่อไป เมื่อไม่ดีก็ให้รู้เท่าทันว่าไม่ดี แล้วหยุดการกระทำ จึงได้ชื่อว่าเป็น “ยอดคน”

ท่านมักจะหยิบยกคำสอนของคุณพ่ออธิการ บาทหลวงจำเนียร จิตเสวีวงศ์ มาขยายผล ด้วยการสอนพวกฉันว่า “ทุกสรรพสิ่ง ในดีย่อมมีเสีย ในเสียย่อมมีดี ขึ้นชื่อว่าปิดทองพระจะปิดที่หน้าพระ หลังพระหรือที่ไหนก็ได้ แต่ภาพที่ปรากฏที่องค์พระ ทำยที่สุดแล้วนั้น นั่นก็คือ พระทั้งองค์สวยงาม” คำสอนนี้ทำให้พวกฉันรักสถาบัน “แม่ซู่” บอกว่าคนไหนเรียนเก่งก็ให้สร้างชื่อเสียงด้านวิชาการ คนไหนเรียนไม่เก่งแต่มีความสามารถพิเศษก็ให้สร้างชื่อเสียงด้านกิจกรรม และฉันก็เป็นอีกผู้หนึ่ง ที่กล่าวได้ด้วยความภาคภูมิใจว่าฉันมีส่วนสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนในด้านกิจกรรมโดยมีคณะผู้บริหารและคณะครูให้การส่งเสริม

ท่านเป็นครูที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานไม่ว่าจะเป็นครูหรือนักเรียน โดยเฉพาะกับเด็กๆ ประโยคที่พวกฉันออกจากปากท่านก่อนที่จะท่านจะตัดสินใจอยู่เสมอ นั่นก็คือ “แล้วพวกเธอคิดอย่างไร?” การเปิดประเด็นอย่างนี้ทำให้ฉันและเพื่อนๆ มีความสุขมาก ตามประสาของเด็กวัยรุ่นก็คือ อยากเดิน อยากโชว์ อยากช่วย การเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหาตนเองโดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ดูแล นั่นคือการให้เด็กได้เรียนรู้โลกของความเป็นจริง มิใช่หรือ นี่ก็คือครูที่ทันต่อโลกปัจจุบันมิใช่หรือ เพราะอย่างไรก็ตามพวกเราต้องโตขึ้นและต้องพบกับประสบการณ์ที่หลากหลาย เมื่อถึงวันนั้น..วันที่จะต้องคิดและตัดสินใจด้วยตนเองโดยที่ไม่มีใครสักคนอยู่ใกล้ๆ ก็คงจะสามารถประเมินสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบขึ้น ฉันจึงคิดว่าจะหาครูที่ตัวอย่างนี้ได้รู้สึกที่คนในสังคมไทยนี้ เพราะโดยส่วนใหญ่ ครูก็จะห้ามเด็กพูด ห้ามเด็กแสดงความคิดเห็น (ครูโบราณมักจะบอกว่าอย่าเถียง) และห้ามเด็กคิดนอกกรอบ เด็กไทยก็เลยถูกรวบงำด้วยกะลาใบเล็กๆ ของผู้ใหญ่ ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าได้อย่างไร ถ้าผู้ใหญ่ยังกดทับกะลาอยู่

ท่านสอนให้ลูกศิษย์ชาย ทำตัวให้เหมาะสมกับเป็นลูกผู้ชาย ให้เกียรติผู้หญิง ไม่เอาไรต์เอาเปรียบสตรี พร้อมกับสอนให้ลูกศิษย์หญิงรักษานวลสงวนตัว ไม่ประพฤติออกนอกกลุ่มนอกรทางหรือซิงสุกก่อนหาม ท่านให้คิดถึงจิตใจของผู้เป็นพ่อเป็นแม่ และรอลูกรักกลับถึงบ้านด้วยความปลอดภัย ไม่ตกเป็นเหยื่อของสังคมไม่หลงไหลไปตามวัตถุนิยม สังคมบริโภค ให้รักความเป็นไทย โดยเฉพาะวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม

ข้อสำคัญที่สุดที่ฉันประทับใจในตัวท่านก็คือ ท่านเป็นผู้ดำรงอยู่ในศีลทำไม่พวกเราจึงรู้... คำตอบคือเพราะการประพฤติปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวันของท่านเป็นเครื่องพิสูจน์ได้เป็นอย่างดี ท่านปฏิบัติทางกาย วาจา และใจ ยากที่จะหาใครเสมอเหมือน ความเมตตากรุณา การไม่ละเมิดในของของผู้อื่นทั้งสิ่งของและบุคคล การที่ไม่พูดหลอกลวงใครและสุภาพอ่อนหวาน ตลอดจนมีสติสัมปชัญญะไม่เสพของมีนเมาและสิ่งเสพติด ประกอบสัมมาอาชีพ นี่ย่อมเป็นเครื่องยืนยันว่าท่านเหมาะสมที่จะได้ชื่อว่า “แม่พิมพ์ของชาติ” ได้อย่างภาคภูมิใจ เป็นครูดีบนพื้นฐานของคุณธรรม ๘ ประการคือ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ

ฉันไม่มีโอกาสได้กราบลา “แม่ซุ” ในวันที่ฉันย้ายสถานที่เรียน แต่ฉันจะจดจำคำสอนและกำลังใจที่เคยได้รับจากท่าน การจากกันในครั้งนี้จะเป็นการขยายผลเมล็ดพืชแห่งความดีที่มี “แม่ซุ” ได้บ่มเพาะจนฉันได้เติบโตเหมือนเป็นต้นกล้าต้นน้อยๆ เป็นต้นกล้าแห่งคุณธรรมที่จะขยายผลเป็นคุณงามความดีไปในภายภาคหน้า ฉันสัญญากับตัวเองไว้ว่าจะเติบโตเป็นคนดีของสังคม ให้พ่อแม่คุณครู และโรงเรียนคุณนาราชาบุรีที่ฉันรักได้ภาคภูมิใจ เพราะอย่างน้อยฉันก็ได้ผ่านการประดิษฐ์กรรมจากครูฝีมือดีที่นี้

แต่หลายคนหลายความคิด หลายชีวิตหลายเส้นทาง ย่อมดีกว่าคนเดียวชีวิตเดียวและทางเลือกเดียวไม่ใช่หรือ ไม้ต้นเดียวมิอาจเป็นป่าไม้อุดมสมบูรณ์ได้ แม่น้ำสายเดียวมิอาจให้ความชุ่มชื้นแก่พื้นดินทั่วประเทศไทยได้ ครูคนเดียวก็มิอาจรับผิดชอบภารกิจในการทำงานที่ได้ชื่อว่า “งานสร้างคนให้เป็นคน” ได้ทั้งประเทศ ฉันจึงอยากขอผู้ที่ได้ชื่อว่า “ครู” ทั่วทั้งประเทศได้ทำงานด้วยจิตวิญญาณของการเป็นครู ด้วยการอุทิศตน ท่ามกลางหัวใจของเด็กนักเรียนที่ยังเป็นผ้าขาว รอให้ครูแต่งแต้มให้สวยงามและเติมเต็มในสิ่งที่ยังพร่องอยู่ อย่างมุ่งแต่ทำผลงานเพื่อ

เลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งจนลืมไปเลยว่า “พวกเราด่าๆ” กำลังรอกการประสิทธิ์ประสาท
วิชาและต้องการ “พลังชีวิต” จากผู้ที่ได้ชื่อว่า... ครู คุณครูชุตีมา รวีเลิศศิริกุล
คือ “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” ท่านคือ พลังของแผ่นดินในการสร้างเยาวชน
และสร้างชาติ ฉันอยากจะบอกกับคุณครูและทุกท่านว่า ฉัน...เด็กหญิงภัทรารัตน์
คงอยู่ หรือน้องเชียร์ โชคดีที่สุดในโลก ที่มีโอกาสได้เป็น ลูกศิษย์ของคุณครู

คือน้ำเย็น

ดับกระหาย

ให้ชีวิต

คือเข็มทิศ

นำทาง

สว่างไสว

คือแม่พิมพ์

อุทิศตน

บนถิ่นไทย

ขอร้อยใจ

ต่างมาลา

บูชาครู

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

เด็กชายมนวสิน มนตรี

โรงเรียนวรนาธิเฉลิม

จังหวัดสงขลา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.สุพัตรา นัตรา

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“ใครคือครูครูคือใครในวันนี้ ไซ่อยู่ที่เรียกว่าครูอาจารย์ ครูคือผู้ชี้แนะทางความคิด ให้รู้ทุกขุริยากรู้พากเพียร ครูคือผู้ยกระดับวิญญาณมนุษย์ ปลูกสำนึกสั่งสมอุดมการณ์ ครูจึงเป็นนักสร้างผู้ยิ่งใหญ่ สร้างคนให้เป็นตัวของตัวเอง	ไซ่อยู่ที่ปริญญาหมาศาล ไซ่อยู่นานสอนนานในโรงเรียน ให้รู้กฎรู้ผิดคิดอ่านเขียน ให้รู้เปลี่ยนแปลงสู้รู้สู้งาน ให้สูงสูดกว่าสัตว์เดี๋ยวจักงาน มีดวงมานเพื่อมวลชนใช้ตนเอง สร้างคนจริงสร้างคนกล้าสร้างคนเก่ง ขอมอบเพลงนี้มาบูชาครู”
--	--

บทกลอนข้างต้นของท่านอาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ กล่าวถึงครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง สังคมไทยกำลังต้องการ ครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีเช่นนี้ เพราะในปัจจุบัน โลกมีวิทยาการและเทคโนโลยีที่ก้าว ล้ำและทันสมัยมากยิ่งขึ้นเรียกว่า “ยุคโลกาภิวัตน์” ครูจึงมีบทบาทสำคัญไม่ต่าง ไปจากพ่อแม่ ยิ่งสังคมยุคใหม่ต้องดิ้นรนท่ามาหากินส่งผลให้พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแล ลูก ๆ เท่าที่ควร ภาระหน้าที่ของครูจึงเป็นภาระที่หนักเพราะการสร้างคนให้เป็นคน ที่สมบูรณ์นั้น มิใช่เพียงการสอนหนังสือให้อ่านออก เขียนได้ หรือให้ความรู้ในบท เรียนเท่านั้น แต่เป็นภาระความรับผิดชอบที่ผูกพันด้วยจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่อง ที่ต้องอาศัยความเพียรพยายาม วิริยะ อุทิศหาอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ครูที่ดี จึงต้องทุ่มเท อุทิศกายและใจให้กับการสร้างคนเพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพ

บางคนอาจมีคำถามในใจว่า ในสภาพสังคมปัจจุบันจะยังมีครูดีที่น่าประทับใจ อย่างที่บทกลอนกล่าวไว้จริงหรือ...แต่สำหรับผมมีคำตอบ ผมได้รู้จักคุณครูท่าน หนึ่ง และประทับใจมากตั้งแต่วันที่ผมมาสมัครสอบเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่โรงเรียนวรรณารัตน์เฉลิม จังหวัดสงขลา วันนั้นครูทำหน้าที่คอยดูแลความเรียบร้อย อำนาจความสะดวกให้กับผู้ปกครองและนักเรียนที่มาสมัครสอบด้วยใบหน้าที่ยิ้ม แยมแจ่มใส ผมยืนถือใบสมัครเพื่อเข้าแถวเตรียมให้ตรวจใบสมัคร ครูเดินเข้ามา โอบบ่าผมแล้วพูดว่า “สอบให้ได้นะ ครูอยากสอนเธอ” ครูคงไม่ทราบว่า ครูได้ สร้างกำลังใจให้ผมอย่างมาก เพราะตอนอยู่ชั้นประถม ใครๆ ก็มองว่าผมเป็นเด็ก สมารถสู้ และเรียนหนังสือก็ไม่เก่ง คงสอบเข้าเรียนต่อที่ไหนไม่ได้ ตั้งแต่วันนั้นวัน

ที่ผมพบครู ผมตั้งใจอ่านหนังสือและสามารถสอบเข้าเรียนต่อได้จริงๆ ผมสอบติด ๑ ใน ๑๒๐ คน และสอบจัดห้องได้อยู่ห้อง ๑ ผมดีใจมากและไม่เคยลืมคำพูดของคุณครูอีกเลย ครูท่านนั้นคือ **ครูสุพัตรา นัครา**

จนมาถึงวันนี้ผมอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ผมดีใจมากผมได้มีโอกาสได้เป็นลูกศิษย์ของ ครูสุพัตรา นัครา อย่างเต็มตัว ครูเป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเป็นครูที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และในตอนเช้าทุกวันผมเห็นครูสุพัตรา นัครา จัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านหนังสือในตอนเช้าข้างสนามหน้าโรงเรียน มีนักเรียนนั่งห้อมล้อมครู ผมมองดูครูแล้วผมยิ่งสัมผัสได้ถึงครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง อาจเป็นเพราะตลอดชีวิตการเรียนที่ผ่านมาของผมไม่ค่อยได้รับการยอมรับจากคุณครูหลายๆ ท่าน เพราะผมเป็นคนชอบสนุกสนาน ครูหลายคนจึงมองว่าผมเอาแต่ไร้สาระไปวัน ๆ ทำทางไม่น่าจะเอาดีได้ แต่ครูสุพัตรา ไม่เคยทำให้รู้สึกเช่นนั้นเลย เวลาสอนครูเอาใจใส่นักเรียนทุกคน ครูพยายามเข้าใจในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในห้อง และหาทางพัฒนานักเรียนทุกคนได้อย่างเหมาะสม

ไม่เพียงเท่านั้น ในการปฐมนิเทศและกิจกรรมทักษะชีวิต ครูทำหน้าที่ดูแลนักเรียนให้มีระเบียบ วินัย รู้จักทำงานร่วมกันอย่างสนุกสนานและมีความสุข ครูทำหน้าที่เสมือนเป็นพ่อแม่คนที่สองของลูกที่ทั้งสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลูกฝังค่านิยมในการดำรงชีวิต ให้ศรัทธาในการทำความดีว่าเป็นรากฐานของความสำเร็จทุกอย่าง สอนให้รู้จักประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน มีวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม สอนให้รู้จักมีชีวิตอยู่อย่างพอดีและพอเพียง ครูสอนให้พวกเรา มีความสามัคคี มีน้ำใจให้แก่กัน ครูจุดประกายพลังความดี พลังความเป็นคน พลังของความกระตือรือร้น พลังของความใฝ่ฝัน จุดประกายให้ผมและเพื่อน ๆ รู้จักตัวเอง รู้ว่าตนเองอยากทำอะไร รู้ว่าเกิดมาเพื่ออะไร ครูสอนให้ผมรู้จักความเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

เป็นที่รู้กันว่าวิชาภาษาไทยเปรียบเสมือนยาขมสำหรับนักเรียนหลายคน รวมทั้งผมด้วย แต่ครูก็มีวิธีสอนที่สนุกไม่น่าเบื่อ บางครั้งครูให้เล่นเกมเกี่ยวกับภาษาไทย ทำให้เราสนุกและเรียนรู้ภาษาไทยไปด้วย และผมชอบฟังครูเล่าเรื่องวรรณคดีไทย ทำให้ผมเห็นคุณค่าของการมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ รู้สึกภูมิใจที่เกิดมาบนแผ่นดินไทย มีวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงาม มีภาษาไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งแสดงถึงรากเหง้าแห่งความเป็นไทย

นอกจากนี้ครูยังปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้ผมและเพื่อนๆ ในห้อง และคงจะไม่ใช่แต่เฉพาะห้องที่ครูสอนเท่านั้น เพราะผมเห็นครูให้นักเรียนอ่านหนังสือแล้วบันทึกการอ่านมาให้ครูทุกวันตอนเช้าก่อนเข้าแถว ครูชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านว่า จะทำให้เราเกิดปัญญา รู้จักคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความได้ การถ่ายทอดความรู้ของครูเต็มไปด้วยความเมตตา โอบอ้อมอารีต่อผมและเพื่อนๆ โดยไม่หวังผลตอบแทน ครูให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง ทุ่มเทกำลังกายและใจในการสอนลูกศิษย์อย่างเต็มที่ ครูมีความยุติธรรม ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

ในคาบสอนครูไม่เคยยึดถืออารมณ์และความต้องการของครูเป็นใหญ่ ครูจะถามนักเรียนในห้องถ้าเห็นใครมีพฤติกรรมที่น่าเป็นห่วง บางครั้งครูก็ดุ และปลอบนักเรียนไปพร้อมๆ กัน แต่ผมเข้าใจดีว่าครูมีความปรารถนาดีต่อนักเรียนทุกคน ต้องการให้ลูกศิษย์ประพฤติดี มีคุณธรรม เป็นคนดีของครอบครัว ของสังคม ของประเทศชาติและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ผมขอเป็นตัวแทนของเพื่อนๆ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑ อวยกบอก ครูว่า ครูคือ “**ครูดี ที่น่าประทับใจ**” สำหรับพวกเราทุกคน ผมและเพื่อนๆ มีความรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของครูเป็นที่สุด และขอสัญญาว่า จะพยายามประพฤติตนเป็นคนดีตามที่ครูพร่ำสอนจะตั้งใจศึกษาหาความรู้เพื่ออนาคตข้างหน้าจะนำความรู้ความสามารถสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสังคม ประเทศชาติต่อไป ผมจะศรัทธามั่นคงในการทำความดีตามที่ครูสอน เพื่อเป็นกำลังสำคัญนำพาประเทศชาติอันเป็นที่รักของเราก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและความผาสุกมั่นคงตลอดไป

มีคนเปรียบครูเป็นเช่นเรือจ้าง
เปรียบเป็นเทียนส่องทางสว่างไสว
เปรียบเป็นสายธารน้ำจืดชื่นใจ
เปรียบบงชัชสรรสร้างทางชีวิต
แต่ฉันขอเปรียบครูเป็นเช่นพ่อแม่
คอยดูแลแนะนำลูกที่ถูกลืม
เป็นพ่อแม่อุปถัมภ์นำชีวิต
ให้ลูกศิษย์อยู่รอดปลอดภัยพาล

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

นายปภัทกร พ่วงพี

โรงเรียนหัวไทรบำรุงราษฎร์

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.วิโรจน์ เพชรรัตน์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครู คำว่า นี้ อาจจะเป็นคำสั้นๆ พูดง่ายๆ แต่ความหมายของคำว่า ครู มีความหมายที่ยิ่งใหญ่เพราะครูเปรียบเสมือนแม่พิมพ์ของชาติ อาจจะไม่เหมือนแสงเทียนที่เป็นตัวนำพาแสงสว่าง ชี้แนะแนวทางไปสู่ความสำเร็จให้แก่นักเรียน

หากจะนึกย้อนกลับไป เมื่อตอนที่กระผมกำลังศึกษาอยู่ประถมสี่ คุณครูที่กระผมประทับใจและยังจดจำจนถึงทุกวันนี้คือ **คุณครูวิโรจน์ เพชรรัตน์** ท่านมีอุปนิสัยที่โอบอ้อมอารี และมีจิตใจเมตตา นอกจากท่านได้ให้ความรู้วิชาแก่นักเรียนแล้ว ท่านยังมีความสามารถในการแต่งกลอนสด ขับร้องเพลง ตลอดจนการภาคหนังตะลุง ท่านมีน้ำเสียงที่ไพเราะเสนาะหู และสร้างความบันเทิงความสนุกสนานแก่นักเรียน และท่านได้นำเรื่องจากละครมาสอดแทรกในการเรียนการสอนเพื่อเป็นข้อคิดดีๆ ในการดำเนินชีวิต เช่น ท่านได้ภาคหนังตะลุงตอนมโนราห์ ได้พรากจากพระสุธิน ท่านได้สอดแทรกอารมณ์สะท้อนถึงความเศร้าและอาลัยอาวรณ์ของมโนราห์ ซึ่งทำให้กระผมและเพื่อนๆ ต่างเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครจนน้ำตาไหลล้นออกมา

คุณครูวิโรจน์ เพชรรัตน์ ท่านมีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดสงขลา แต่ท่านได้มาทำการสอนอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโรงเรียนเล็กๆ ในพื้นที่ชนบทชื่อโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ เป็นอาคารไม้ สองอาคาร ไม่มีโรงอาหาร ไม่มีสนามฟุตบอล และยังขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนทั้งยังขาดครูในหลายวิชา ซึ่งท่านได้สอนในวิชาต่างๆ รวมกันถึงหกวิชาอย่างไม่เคยรู้จักเหน็ดเหนื่อย

ในแต่ละวันท่านได้ใช้เวลาเดินทางจากที่บ้านมาสอนที่โรงเรียนเป็นเวลาสี่ชั่วโมง โดยท่านจะนั่งรถเมย์จากสงขลามาลงยังป้ายรถเมย์ของอำเภอหัวไทร ซึ่งท่านต้องต่อรถมอเตอร์ไซด์เข้ามาในหมู่บ้านอีกประมาณสามกิโลด้วยความยากลำบาก ซึ่งกระผมได้เห็นถึงความพยายามและอุทิศตนของคุณครูวิโรจน์ ที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และย้ายไปสอนในโรงเรียนที่สะดวกกว่าโรงเรียนแห่งนี้โดยกระผม

ได้ถามอาจารย์ว่า “ทำไมคุณครูไม่ย้ายไปสอนที่ในตัวเมืองใกล้ๆ บ้านคุณครู” ท่านก็ได้ตอบว่า “ไม่เคยรู้สึกเหน็ดเหนื่อย และมีความสุขในการสอนนักเรียนที่นี่ ซึ่งแม้ที่นี่เป็นพื้นที่กันดารและห่างไกลความเจริญ แต่นักเรียนที่นี่ต้องการคุณครู และครูเองก็ผูกพันและรักลูกศิษย์โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์” ซึ่งประโยคนี้ได้ยิน ก้องหูกระฆังมาจนถึงทุกวันนี้ คำพูดนี้ทำให้เห็นว่า ท่านเป็นคนที่เสียสละ และ มีความอดทนอย่างแท้จริง

คุณครูวิโรจน์ ท่านได้จัดการเรียนการสอน มีความเข้าใจในเนื้อหาและลูกศิษย์ สามารถสอบถามข้อสงสัยเรื่องเรียน ซึ่งท่านเองก็ไม่เคยมีความเบื่อหน่ายและพร้อมที่จะหาความรู้ใหม่ ๆ มาสอนแก่นักเรียนอยู่เสมอๆ ท่านได้นำโอวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการสอนวิชาภาคเกษตรกรรม โดยท่านได้ให้นักเรียนนำพืชผักสวนครัวและพืชสมุนไพรในท้องถิ่น มาปลูกภายในโรงเรียนเพื่อใช้พื้นที่ในโรงเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และได้นำมาเป็นอาหารกลางวัน และยารักษาโรค ให้แก่เด็กนักเรียน และท่านได้จัดทำโครงการออมทรัพย์ ภายในโรงเรียน โดยให้นักเรียนออมเงินในแต่ละวัน วันละสองบาทเพื่อให้นักเรียนรู้จักประหยัดอดออม และใช้จ่ายอย่างพอเพียงให้พอเหมาะกับเศรษฐกิจปัจจุบัน

กระผมยังจำเหตุการณ์ที่กระผมได้ประทับใจคุณครูวิโรจน์ มาจนถึงทุกวันนี้ คือ ท่านให้นักเรียนนำต้นพริกมาปลูกในวิชาเกษตรกรรม เมื่อต้นพริกกำลังจะผลิดอกออกผล ช่วงเวลานั้นฝนก็เกิดตกติดต่อกันหลายวัน จนคุณครูวิโรจน์ ได้ตากฝนเพื่อช่วยนักเรียนขนย้ายต้นพริกขึ้นมาบนอาคาร เพื่อไม่ให้น้ำท่วมพริกเสียหาย แต่อีกวันคุณครูก็ไม่สบายเป็นไข้หวัด แต่ท่านก็ยังมาสอนนักเรียนได้ตามปกติ

ซึ่งนอกจากท่านได้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนแล้ว ท่านยังถามไถ่ปัญหาทุกข์สุขแก่นักเรียนซึ่งกระผมจำได้ว่า เมื่อตอนที่กระผมไม่สบายนั้น ท่านเป็นคนดูแลและคอยเช็ดตัวให้กระผมในห้องพยาบาล แต่เมื่อไข้ไม่ลดลง ประกอบด้วยอาการอาเจียน เกิดผื่นแดงตามเนื้อตามตัว ท่านก็ได้นำกระผมไปส่งที่บ้าน และยังรับกระผมกับแม่ไปโรงพยาบาลในตัวอำเภอ เมื่อกระผมไปถึงโรงพยาบาลก็ได้เฝ้าระวังอาการ จนกระทั่งอาการไม่ดีขึ้นทางโรงพยาบาลจึงได้ส่งตัวกระผมไปโรงพยาบาลในตัวเมือง เมื่อถึงโรงพยาบาลคุณหมอก็ได้วินิจฉัยว่าเป็นไข้เลือดออก ตลอดระยะเวลาที่ผม

รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล คุณครูวิโรจน์ ได้ติดตามอาการและได้นำครอบครัวท่าน มาเยี่ยมกระผมที่โรงพยาบาล ซึ่งทำให้กระผมได้เห็นนอเหนือจากการเป็น คุณครูที่ดีแล้ว ท่านยังเปรียบเสมือนแม่คนที่สอง ที่รักลูกศิษย์เหมือนลูกอย่างแท้จริง

ครูวิโรจน์ ได้ทำให้กระผมเข้าใจว่า นอกจากสมองและสองเท้าที่กระผมได้ เหยียบย่างเข้าไปในโรงเรียนแล้ว แต่สิ่งที่ผมได้รับกลับมานั้น มีทั้งประสบการณ์ ความเข้าใจ และความอบอุ่นจากคุณครู นอเหนือจากความรู้แล้ว ท่านยังปูแนวทาง ในการใช้ชีวิตและการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสิ่งที่กระผมได้รับจากคุณครู วิโรจน์ และโรงเรียนแห่งนี้มีมากกว่าตำราเรียนในหนังสือบางเล่ม ซึ่งบางความรู้ ที่คุณครูได้ถ่ายทอดเราก็ไม่สามารถเปิดอ่านได้เฉกเช่นหนังสือเรียน

ผ่านมาแล้วสามปีที่ผมได้จบประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ ผมได้นำความรู้และปรัชญาหลักคำสอนของคุณครูวิโรจน์ มาดำเนินชีวิต และเป็น แนวทางในการเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งคุณครูวิโรจน์ก็ยังถามไถ่ถึงทุกข์ สุข อยู่ เป็นประจำ แม้กระทั่งตอนนี้กระผมใกล้จะจบมัธยมศึกษาปีที่สามแล้ว กระผมก็ยัง ประทับใจคุณครูวิโรจน์มาจนถึงปัจจุบันนี้ แม้โรงเรียนในช่วงประถมศึกษา จะเป็นแค่ โรงเรียนเล็กๆ ทุกกันดาร ความสะดวกจะเข้าไม่ถึง แต่มีสิ่งหนึ่งที่กระผมได้รับรู้ นั่น คือ ความอบอุ่นที่ไม่คั่นกลางระหว่างครูกับลูกศิษย์ แม้ทุกวันนี้ผมจะเปลี่ยนคำว่า ครู ไปเป็นอาจารย์ แล้วก็ตาม แต่ความหมายสองคำนี้ก็ยิ่งใหญ่ไม่ต่างกัน

กระผมขออวยกกล่าวขอบพระคุณ คุณครูวิโรจน์ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และ ข้อคิดดีๆ ในการดำรงชีวิต กระผมขอสัญญาว่า กระผมจะนำคำสั่งสอนของท่านไป ปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ กระผมตั้งใจเรียนและเป็นลูกศิษย์ที่ดีแก่คุณครูทุกท่าน กระผมจะขอเป็นเปลวไฟของแสงเทียนที่มีแสงสว่างอยู่ในตัว และเดินไปสู่เป้าหมาย อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ

รางวัลชมเชย

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๓ (ม.๑ - ม.๓)

ของ

นางสาวสุภาภรณ์ ทองรอด

โรงเรียนคันทพิทยาคาร

จังหวัดตรัง

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.สมใจ เส็นบัต

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“ครูดีเป็นศรีแผ่นดิน

ศิษย์ทั่วถิ่นศรัทธาบูชาครู”

บุคคลที่ได้รับสมัญญาว่าเป็นเพศหญิงหรือผู้หญิงที่ฉันรู้จักมีหลายบทบาทหลายตำแหน่ง หลายฐานะ เฉกเช่นเดียวกันวีรสตรีที่เก่งกล้าสามารถ มีคุณความดี มีพระคุณต่อชาติต่อแผ่นดินควรค่าแก่การยกย่องสรรเสริญเทิดทูนบูชาก็มีหลายท่าน แต่สำหรับฉันจะกล่าวถึงผู้หญิงซึ่งมีฐานะและบทบาทเป็น “ครู” และเป็น “ครูดีที่ฉันประทับใจ” ท่านมีนามว่า **คุณครูสมใจ เส็นบัด** เป็นครูสอนนิชากาษาไทย ณ โรงเรียนคันฉุกพิทยาคาร ตำบลประเหลียน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

หากเปรียบครูเป็นเรือจ้าง ลูกศิษย์ก็คงเป็นผู้โดยสาร ที่เรือจ้างลำนี้จะคอยบรรทุกลูกศิษย์ไปส่งให้ถึงฝั่งด้วยความปลอดภัย และผู้หญิงรูปร่างเล็กผิวนวลคลุ้มศรีชะด้วยผ้าอัยาบ แต่งกายมิดชิดตามหลักการของศาสนาอิสลาม เป็นคนพูดเก่ง จิตใจดี มีความรับผิดชอบและความขยันหมั่นเพียรเป็นเลิศ มีความสามารถหลากหลาย ผู้หญิงคนนั้นคนที่เป็น “ครูดีที่ฉันประทับใจ” ทุกบทบาท ทุกอิริยาบถ ทุกคำพูด ทุกการกระทำของท่านล้วนเป็นแม่แบบ “**เป็นแม่พิมพ์ที่ดีของชาติ**” ซึ่งตัวฉันสามารถเรียนรู้ ดูแบบและค่อยๆ ซึมซับรับแบบอย่าง และเลียนแบบได้อย่างเต็มภาคภูมิ ดังคำกล่าวที่ว่า “**ร้อยคำสอนไม่เท่าหนึ่งการกระทำ**” ผู้หญิงคนนี้ปฏิบัติภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทุกอย่างโดยจิตสำนึกและโดยบทบาทของความเป็นครู ได้อย่างสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง

สิ่งที่ฉันประทับใจในตัวท่าน อาทิเช่น ความขยัน ท่านมีความขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของตนเอง รู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัด ใช้ชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน รู้จักคิดก่อนใช้ มีการเก็บออม ใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย มีน้ำใจรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับครูด้วยกันและลูกศิษย์ทุกคน มีวินัยปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของสถานศึกษา และมีวินัยทั้งต่อตนเองและสังคม พุดจาสุภาพ นอกจากนี้ท่านยังรับฟังความคิดของผู้อื่น ไม่ลำเอียงหรือเลือกที่รักมักที่ชัง

อีกเรื่องก็คือปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุคคลอื่นเสมอมา ก็คือการปฏิบัติ ตามหลักการของศาสนาอิสลามที่ท่านนับถืออย่างเคร่งครัด เพราะศาสนาอิสลาม มีข้อปฏิบัติและข้อห้ามมากมายที่เป็นรายละเอียดและข้อปลีกย่อยนานับการ ให้ทุกคนปฏิบัติ เช่น การสวดมนต์ประจำวันหรือการละหมาดวันละ ๕ เวลา การ ถือศีลลอดในเดือนรอมฎอน การบริจาคทาน และอื่นๆ ท่านปฏิบัติตนตามหลักการ ของศาสนาทุกข้อ ทำให้ท่านเป็นคนดีของสังคม เป็นสาวกที่ดีของศาสดา เป็นสมาชิก ที่ดีของชาติ เป็นครูที่ดีและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนอยู่ในกรอบ ในประเพณี และปฏิบัติตนตามหลักการของศาสนาด้วยความเคร่งครัดเสมอมา

ครูคอยสอนฉันหลายเรื่อง อาทิเช่น เรื่องความขยันหมั่นเพียร ครูคอยสอน และคอยเตือนฉันอยู่เสมอให้มีความขยันหมั่นเพียร โดยเฉพาะด้านการเรียนด้านการ ศึกษาให้ขยันเรียนและอย่าเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น เพราะจะทำให้เราไม่สบายใจ เรามีความสุขในแบบของเรา คนอื่นเขาก็มีความสุขในแบบของเขา จะให้ เหมือนกันนั้นไม่ได้ เพราะคนเราเลือกเกิดไม่ได้แต่เมื่อเกิดมาแล้วอยากให้มีเป็น อย่างไร เราก็ต้องขวนขวายเอาเอง ครูหรือคนอื่นก็คงช่วยไม่ได้มากนัก และครูก็ ยังเตือนใจด้วยสุภาษิตไทยให้ฉันฟังอยู่บ่อยๆ ว่า “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความ สำเร็จอยู่ที่นั่น” ถ้าฉันอยากมีอยากเป็นอย่างไร ก็ต้องพยายามไปให้ถึงจุดหมาย ที่วางไว้ให้ได้ สิ่งที่จะนำพาไปได้ก็คือ ความขยันหมั่นเพียร เพราะการศึกษานั้น เป็นรากฐานที่มั่นคงที่สุดของชีวิต ดังคำกล่าวที่ว่า “รากฐานของชีวิตคือการศึกษา”

นอกจากนี้ครูคนนี้ยังคอยปลุกฝังให้ฉันปฏิบัติตนเป็นคนดีมีศีลธรรม คอย สอนให้ฉันใช้ชีวิตด้วยการปฏิบัติตามหลักศาสนา สอนให้ฉันเป็นคนดีมีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองและผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ครูสอนให้ฉันเคารพผู้ใหญ่ มีความ นอบน้อมต่อผู้ที่มีอาวุโสกว่าและที่สำคัญครูสอนให้ฉันและเพื่อนฯ ในห้องรักใคร่กัน เพราะเราก็มีกันอยู่เพียงแค่ ๒๖ คน ที่จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน นอกจากนั้น ครูยังสอนฉันให้มีความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเป็นผู้ที่มีน้ำใจแก่ผู้อื่น อยู่เสมอ

ครูคอยสนับสนุนให้ฉันรู้จักการเผชิญโลกกว้างอย่างกล้าหาญ คือสนับสนุน ให้ใช้อำนาจการตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิตด้วยตนเอง โดยครูจะคอยติดตามและ ตักเตือนให้อยู่ในทางที่ถูกต้องเสมอ ฉันจึงเป็นเด็กดีและมีความมั่นใจในตนเองสูง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นผู้นอบน้อมต่อผู้ใหญ่โดยเฉพาะคุณครูทุกๆ ท่าน ไม่เกรงกลัว

โดยขาดเหตุผลเมื่อต้องเข้าหาท่านเหล่านั้น นี่แสดงถึงการให้อิสระทางความคิด แก่ฉันและนักเรียนคนอื่น ๆ อย่างแท้จริง

ครูไม่เพียงอบรมให้ฉันเป็นเด็กดี แต่ยังส่งเสริมให้มีคุณภาพอีกด้วย ทั้งด้าน สุขภาพกาย สุขภาพใจ สติปัญญาและความสามารถ เรียกได้ว่า ทุกความสำเร็จของ ฉันล้วนแต่มีครูเป็นผู้วางรากฐานและจุดประกายความฝันทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะความสามารถนั้น เหตุที่ฉันกล้าคิด กล้าฝันและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องนั้น เป็นเพราะครูคอยสนับสนุนส่งเสริมเมื่อฉันทำกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะฉันจะ ทำได้ดีหรือไม่ก็ตาม ครูจะคอยให้กำลังใจ ช่วยฝึก ช่วยติและช่วยขัดเกลาผลงานให้ จึงไม่น่าแปลกที่ฉันจะประสบความสำเร็จได้รับรางวัลในการประกวดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเขียนเรียงความ การแต่งคำประพันธ์ การแต่งคำขวัญ ทั้งนี้เป็นเพราะครู สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ฉันทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเอง แม้ยาม ที่ฉันรู้สึกท้อแท้เพราะงานปัญหาอุปสรรคงานของฉันสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ครูในบทบาท “แม่พิมพ์ที่ดีของชาติ” ครูเป็นผู้อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคน ดีของสังคมมีความรู้คู่คุณธรรม กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในทางสร้างสรรค์ และ ครูเป็นผู้อบรมสั่งสอนขัดเกลาจิตใจ ครูจึงเปรียบได้ดั่งเทียนไขที่ยอมเผาไหม้ตนเอง ยอมหลอมละลายตัวเอง เพื่อให้แสงสว่างแก่ศิษย์ หาก मैंไม่มีครูแล้วก็เหมือน แสงเทียนดับมอด ไฉนเลยศิษย์จะเดินไปในทางที่ดีที่ถูกที่ควรได้ ฉันตั้งปณิธาน เอาไว้ว่าฉันจะปฏิบัติตนเพื่อตอบแทนพระคุณของครู ด้วยการปฏิบัติตนตามแบบ ท่านผู้ซึ่งเป็น “ครูดีที่ฉันประทับใจ” และเป็น “แม่พิมพ์ที่ดีของชาติ” ตลอดไป

เยาวชนหรือนักเรียนจะเป็นต้นกล้าที่เติบโตอย่างสมบูรณ์แบบ และสง่างาม ในอนาคต สถาบันการศึกษาและประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้า หากเพียงแต่ครู ผู้ที่มีบทบาทเป็นครูทุกคนพึงรักษาบทบาทของตนและประพฤติตนแบบ “ครูดีที่ฉันประทับใจ” คุณครูสนใจ เส้นบัด คนนี้

“ครูคือเทียนธรรมนำชีวิต

เป็นเข็มทิศนำทางที่สดใส

นำให้ศิษย์ก้าวหน้าและก้าวไกล

ครูผู้ให้คือครูดีที่ควรชม”

รางวัลชนะเลิศ

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวสายพิน แยมลุก

โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์

เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดรอรุณกัญญา เชื้อเมืองพาน

ดรuti ที่จับประทีปใจ

ฉันเป็นแค่นักเรียนชาวไทยภูเขาคนหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารห่างไกล ความเจริญ แม้หมู่บ้านฉันจะอยู่บนคอย การสัญจรไปมาลำบาก แต่ก็มีครูท่านหนึ่งที่ยอมเสียสละความสุขของตน เพื่อขึ้นมาพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กชาวเขาให้มีโอกาสได้รับการศึกษาและยอมอุทิศตนเพื่อเด็กชาวเขาอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เปรียบเหมือนแสงธรรมที่จะคอยส่องนำชีวิตเด็กชาวเขาให้พบเจอกับอนาคตที่สดใส

หมู่บ้านแม่มอญเป็นที่อยู่อาศัยของชาวเขาเผ่าอาข่าและเผ่าลีซอ ซึ่งเป็นหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงราย ตั้งอยู่บนพื้นที่สูง เป็นถิ่นทุรกันดาร ห่างไกล ความเจริญ เมื่ออย่างเข้าฤดูฝนหมู่บ้านก็ถูกปกคลุมไปด้วยเมฆหมอก ถนนหนทางก็เจิ่งนองไปด้วยน้ำฝน วันไหนที่ฝนตกหนัก ๆ การสัญจรไปมาก็ลำบาก แต่ถึงกระนั้น ทุก ๆ วันก็ยังมีครูท่านหนึ่งที่สะพานกระเป่าสวมเสื้อกันฝนขี่มอเตอร์ไซด์ สู้ดั้นด้นบุกป่าฝ่าดงขึ้นมายังหมู่บ้านเพื่อมาสอนหนังสือให้กับเด็กชาวเขาที่ด้อยโอกาสทุก ๆ เข้า เราจะได้เห็นภาพที่เด็ก ๆ มาขึ้นคอยครูอยู่หน้าโรงเรียนเพื่อที่จะช่วยกันหิ้วของให้คุณครู วันไหนที่เห็นเสื้อกันฝนครู เปรอะเปื้อนไปด้วยซีโคลน นั่นก็หมายความว่าครูต้องซึ่งรถล้มระหว่างทางที่ขึ้นมาโรงเรียน เด็ก ๆ ก็จะพากันถามว่าครูคะครูเจ็บตรงไหนบ้าง ครูเหนื่อยไหมคะ ครูก็จะยิ้มแล้วตอบว่า แคครูได้เห็นหน้าพวกหนู ครูก็หายเหนื่อยแล้วจะ ซึ่งรอยยิ้มของครูนั้นเป็นรอยยิ้มที่จริงใจเต็มเปี่ยมไปด้วยเมตตา ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกอบอุ่นและสบายใจทุกครั้ง ที่ได้อยู่ใกล้ เมื่อขึ้นมาถึงโรงเรียน สิ่งแรกที่ครูจะทำก็คือเตรียมมะละมังและแปรงขัด เพื่อให้เด็กนักเรียนได้ล้างเท้าก่อนจะเข้าห้อง เพราะเด็กนักเรียนบางคนไม่มีรองเท้าใส่ จึงเดินมาเรียนด้วยเท้าเปล่า ทำให้เท้าเปรอะเปื้อนไปด้วยซีโคลน แม้ว่าเด็กจะหน้าตามอมแมมสักเพียงไร ท่านก็ไม่เคยรังเกียจ แต่กลับพาไปล้างหน้าทำความสะอาดและปะแป้งให้ ช่วยเปลี่ยนเด็กที่หน้าตามอมแมมให้กลายเป็นเด็กน่ารัก ท่านเป็นคนที่มอบคุณธรรมในความเป็นครูสูง ไม่ย่อท้อต่อความเหนื่อยยากลำบาก และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคขวากหนาม

ที่ขวางกั้น แต่กลับใช้ความเหนียวยากและอุปสรรคเหล่านั้นเป็นตัวผลักดันให้ตัวเองมีกำลังใจที่จะทำไปตามอุดมการณ์ที่ตั้งไว้ ท่านเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ซึ่งเข้ากับทุกคนได้ดี เป็นคนไม่ถือตัวไม่รังเกียจในความเป็นเด็กชนเผ่าของนักเรียน แต่กลับใช้ชีวิตให้เหมือนเป็นคนชนเผ่าเดียวกัน

ช่วงเย็นหลังเลิกเรียนก็จะไปเยี่ยมบ้านนักเรียนไปพูดคุยกับผู้ปกครอง เวลาชุมชน มีกิจกรรมก็จะเข้าร่วมและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเสมอ ทำให้เป็นที่รู้จักของคนในชุมชนและเป็นที่เคารพรักของคนในชุมชนนักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้มีมนุษยสัมพันธ์แล้ว ท่านยังเป็นคนร่าเริง แจ่มใส มีน้ำใจ มองโลกในแง่ดี ใครอยู่ใกล้ด้วยก็มีความสุขเวลานักเรียนมีปัญหา ก็จะคอยให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจเสมอ และบ่อยครั้งท่านยอมเสียสละความสุขของตนเอง เพื่อช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหาโดยไม่รู้จักรอคอยเหนื่อย ซึ่งฉันเองก็เป็นเด็กนักเรียนคนหนึ่งที่มีโอกาสได้รู้จักกับท่าน ทำให้ฉันรู้สึกเหมือนได้พบเจอกับสิ่งดี ๆ สิ่งหนึ่งในชีวิตเลยทีเดียว

ครั้งหนึ่งเมื่อตอนฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่ฉันจะเรียนอยู่ในโรงเรียนแม่มอญวิทยา เพราะเป็นโรงเรียนขยายโอกาสประจำหมู่บ้าน จึงเปิดทำการสอนถึงแค่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใกล้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ แล้ว แต่ฉันก็ยังไม่รู้เลยว่าจะไปสมัครเรียนต่อที่ไหน ไม่รู้ว่าจะไปเรียนอะไรดี ช่วงนั้นฉันรู้สึกสับสนไปหมด มันเกิดคำถามขึ้นมากมายในใจของฉัน ซึ่งฉันไม่สามารถหาคำตอบได้เลย เพราะฉันไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนต่อ การติดต่อสื่อสารกับโลกภายนอกก็ทำได้ลำบาก ยิ่งถ้าเป็นฤดูฝนด้วยแล้วเหมือนกับตัดขาดจากโลกภายนอกเลยก็ว่าได้ แม้จะมีครูแนะแนว แต่ครูก็แนะแนวได้ไม่เต็มที่เพราะมีหน้าที่รับผิดชอบหลายอย่าง เช่น ทำอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียน เป็นครูสอนภาษาอังกฤษและเป็นครูแนะแนว ปัญหาใหญ่จึงเกิดขึ้น ฉันไม่รู้จะทำอย่างไรดี รู้สึกสับสนไปหมด มองไปทางไหนก็ไม่เห็นหนทางที่จะได้เรียนต่อ ฉันรู้สึกกระวนกระวายใจไม่รู้ว่าจะอนาคตตัวเองจะเป็นอย่างไร จะได้เรียนต่อหรือจะต้องจบลงโดยการเอาวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ไปสมัครทำงาน ท่ามกลางความสับสน วุ่นวายที่เกิดขึ้นกับฉันก็ได้มีมืออื่น ๆ จากครูท่านหนึ่งมาจุดฉันออกจากกองทุกข์แห่งความสับสน คอยเป็นธุระพาฉันไปสมัครเรียนตามสถานศึกษาต่าง ๆ คอยจัดหาอาหารและให้ที่พักแ่ฉัน เมื่อยามที่ฉันมาสมัครเรียนขอมล่ำบักหลยเปรอะซี้โคลนพาฉันลงมาสมัครเรียนโดยไม่บ่นสักคำ

ไม่ได้ขอค่าตอบแทน ไม่ได้ขอรอะไรจากฉันทั้งนั้น ซึ่งอันที่จริงแล้วท่านไม่จำเป็นที่จะต้องมาลำบากช่วยฉันก็ได้ เพราะไม่ได้เป็นครูแนะแนว และฉันก็ไม่ได้เป็นคนที่รู้จักที่สนิทสนมคุ้นเคยกับท่าน เป็นแค่นักเรียนในโรงเรียนคนหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้เป็นญาติที่ไม่ได้มีสายสัมพันธ์อะไรกับท่าน ไม่ได้แม้แต่จะเป็นชนเผ่าเดียวกัน แต่ท่านก็ยังมีน้ำใจ คอยให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ฉันเสมอจนฉันสามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนที่ฉันใฝ่ฝันได้ นั่นก็คือโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงประจำจังหวัดเชียงราย

ภายหลังจากที่ทราบข่าวว่าฉันสอบเรียนต่อได้ ท่านก็พาฉันไปอยู่บ้าน ให้ฉันไปเรียนปรับพื้นฐานเพราะพื้นฐานฉันไม่ดีเลย ระยะเวลาที่เรียนปรับพื้นฐานนั้นท่านก็คอยจัดหาอาหารและให้ที่พักแก่ฉัน เลี้ยงดูฉันเหมือนเป็นลูกคนหนึ่ง ตลอดระยะเวลาที่ฉันได้พักอยู่กับท่านนั้น ท่านจะคอยอบรมสั่งสอนฉันเหมือนแม่สอนลูก สอนให้ฉันเป็นคนดี มีวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักประหยัดอดออมมีความขยันหมั่นเพียร มีความกตัญญูต่เวทีย ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคขวากหนาม และสอนให้ฉันรู้จักทำอะไรอย่างมีหลักการ บางครั้งฉันก็ไม่เชื่อฟังตามที่ท่านสอน แต่ท่านก็จะไม่ว่าจะปล่อยให้ฉันทำตามที่ฉันคิด เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นกับฉันท่านก็จะนำความผิดพลาดนั้นมาเป็นตัวอย่างสอนฉัน ท่านจะเน้นย้ำกับฉันเสมอว่าในการจะทำอะไรเราต้องทำอะไรอย่างมีหลักการ มีจุดมุ่งหมาย และทำจุดมุ่งหมายนั้นให้สำเร็จ ซึ่งวิธีการสอนของท่านนั้นไม่ได้กำหนดสูตรตายตัวเหมือนตำราเรียนแต่เป็นการสอนที่เน้นให้เรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็น ซึ่งทำให้ฉันได้รู้ว่าการที่จะทำอะไรนั้นหากเรามีแม่แบบที่ดีผลของการกระทำของเราก็จะออกมาดีว่าการสอนแบบที่ใช้แต่คำพูดเหมือนดังสำนวนไทยที่กล่าวไว้ว่า “ตัวอย่างที่ดีมีค่ามากกว่าคำสอน” เช่น ถ้าท่านต้องการจะสอนให้ฉันเป็นคนมีน้ำใจ ท่านจะไม่สอนฉันโดยใช้แต่คำพูด แต่จะสอนโดยการปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่าง โดยการให้ความช่วยเหลือและแบ่งปันสิ่งของให้ผู้อื่น ท่านยังเป็นคนที่ใช้จ่ายอย่างประหยัด โดยซื้อของเท่าที่จำเป็นและดัดแปลงสิ่งของที่ไร้ค่าให้สามารถนำกลับมาใช้งานใหม่ได้ เช่น นำกล่องนมมาสานเป็นเสื่อสำหรับรองนั่ง นำเศษกระดาษที่เหลือจากการใช้งานมาฉีกปะเป็นรูปภาพที่สวยงามเอาไว้ใช้ตกแต่งห้องเรียน นอกจากนี้ใช้จ่ายอย่างประหยัดแล้ว ท่านยังเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความขยันขันแข็งไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ทำงานทุกอย่างโดยยึดหลักอิทธิบาทสี่ คือ ฉันทะ รักในงานที่ทำ วิริยะ ขยันหมั่นเพียร จิตตะ เอาใจใส่ต่องาน

ทุกอย่าง วิมังสา คอยตรวจสอบ แก้ไขงานในจุดที่บกพร่องและพัฒนางานให้ดีขึ้น กว่าเดิมเสมอ ท่านยังเป็นคนที่พูดจาสุภาพ มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน เป็นคนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นและคำตักเตือนจากผู้อื่น แม้ผู้ที่มาตักเตือนจะอายุน้อยกว่า แต่ท่านก็ยอมรับฟังคำตักเตือนด้วยดี และกล่าวคำขอบคุณผู้ที่มาตักเตือนเสมอ ท่านสอนฉันเสมอว่าคนเรานั้นไม่มีใครที่ดีพร้อมไปเสียทุกอย่าง ทุกคนย่อมมีจุดบกพร่อง แม้บางครั้งเราคิดว่าเราทำดีแล้ว แต่มันก็ยังมีจุดบกพร่องที่เรายังไม่เห็น เหมือนขนคิ้วที่อยู่บนใบหน้าของเราแต่เรากลับมองไม่เห็น หากเราทำตัวเหมือนน้ำที่เต็มแก้ว ก็จะไม่มีการอยากติเตียนเรา เพราะเหมือนกับเป็นการเทน้ำลงไปใแก้วที่เต็ม ต่อให้เทไปเท่าไรน้ำก็มีแต่ล้นออก ไม่เกิดประโยชน์อันใด โอกาสที่เราจะได้เห็นจุดบกพร่องของตัวเองก็จะหมดไปแต่ตรงกันข้ามหากเราทำตัวเหมือนแก้วน้ำที่ว่างเปล่า คนที่อยู่ใกล้เราเวลาเห็นข้อบกพร่องของเรา เขาก็อยากติเตียนให้เราแก้ไขปรับปรุง ในจุดที่บกพร่อง ซึ่งจะทำให้เราได้พัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น ดังนั้น เราต้องทำตัวให้เหมือนแก้วที่ว่างเปล่า เมื่อใดก็ตามที่เราทำได้อย่างนั้น เราก็จะมีกระจกที่คอยส่องสะท้อนเงา ให้เราได้เห็นข้อบกพร่องของตัวเองเพิ่มขึ้นอีกหลายบาน และสอนให้ฉันรู้จักขอบคุณผู้มาตักเตือนเสมอ ท่านเป็นคนที่ชอบแบ่งปันให้ความเป็นกันเองกับทุกคน ทำให้ผู้ที่อยู่ใกล้รู้สึกสบายใจ และท่านจะพยายาม ฝึกภาษาเฝ้าของฉันเพื่อเอาไว้สื่อสารกับผู้ปกครองที่พูดภาษาไทยไม่ได้ เวลาไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้านท่านก็จะ ทักทายผู้ปกครองของนักเรียนด้วยภาษาเฝ้าของฉันว่า “อู่ตู่ทิ้งมา” แปลเป็นไทยว่า **สวัสดิ์คะ** ซึ่งจะเรียกรอยยิ้มและเสียงหัวเราะจากผู้ปกครองได้มากเลยทีเดียว เพราะ สำเนียงจะแปลก ๆ ไม่เหมือนที่พวกฉันพูดกัน แต่ถึงอย่างนั้นก็ตามทุกรอยยิ้มทุก เสียงหัวเราะและทุกคำพูดที่เกิดขึ้นนั้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันดีงามระหว่าง ท่านและผู้ปกครองของเด็ก

แม้กาลเวลาจะผ่านไปจนตอนนี้ฉันศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แต่ ท่านก็ไม่เคย ทิ้งฉัน ยังคงคอยดูแลเป็นห่วงเป็นใยฉันเหมือนเมื่อ ๒ ปีที่แล้ว ท่านเป็นคนพาฉันมาสมัครเรียน เป็นผู้ปกครองแทนพ่อแม่ของฉัน เพราะพ่อแม่ของฉันอยู่บน ดอยจึงไม่สะดวกในการเดินทาง ตลอดระยะเวลาที่ฉันมาเรียนอยู่ในโรงเรียนดำรง ราษฎร์สงเคราะห์แห่งนี้ท่านจะเป็นผู้ปกครองมาประชุมแทนพ่อแม่ของฉันเสมอ คอย มาเยี่ยมฉันที่หอพักคอยให้คำปรึกษาเมื่อยามฉันมีปัญหา และอีกสิ่งหนึ่งที่ท่านได้ สร้างความประทับใจให้กับฉัน คือ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ ที่ผ่านมาเป็นวัน

ที่ฉันต้องเซ็นสัญญาเงินกู้ยืมกองทุนเพื่อการศึกษา ในเวลาบ่ายโมงตรง โดยต้องมีผู้มาค้ำประกัน ซึ่งท่านก็มาเป็นผู้ค้ำประกันให้กับฉัน แต่มีสิ่งหนึ่ง ที่น่าประทับใจมากกว่า นั่นก็คือท่านยอมลางานครึ่งวันเพื่อมาเป็นผู้ค้ำประกันให้กับฉัน ซึ่งท่านได้เดินทางลงมาจากโรงเรียนแม่มอญวิทยาในเวลา ๑๑.๕๐ น. ซึ่งระยะทางระหว่างโรงเรียนแม่มอญวิทยากับโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์นั้นห่างกันประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นถนนลูกรังประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณหนึ่งชั่วโมง ระหว่างทางนั้นรถก็ยางแตก ท่านต้องรีบไปเข้าคู่อ้อมรถและเปลี่ยนยางรถเพื่อที่จะมาเซ็นสัญญาเป็นผู้ค้ำประกันให้กับฉันโดยที่ป้ายวันนั้นท่านไม่ได้ทานข้าวเที่ยงเลย ฉันรู้สึกประทับใจและขอบคุณในตัวท่านมาก ๆ ที่ยอมลำบากเพื่อฉันมาโดยตลอด ความเสียสละและความมีน้ำใจของท่านทำให้ฉันได้มีวันนี้ วันที่ฉันได้เรียนต่อในสถานศึกษาที่ฉันใฝ่ฝันทำให้ฉันได้รู้ว่าชีวิตของเด็กคนหนึ่งที่ได้เต็มไปด้วยคำถามและความสับสนตอนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สามารถผ่านตรงจุดนั้นมาได้เพราะมีท่านคอยช่วยเหลือ

ครูท่านนั้นก็คือ **คุณครูอรุณทัย เชื้อเมืองพาน** หรือครูตี๋ม ที่ทุกคนรู้จัก ครูตี๋มไม่ได้เป็นคนที่สวยงามเลิศเลอ ไม่ได้ร่ำรวยอะไรมากมายนัก แต่สิ่งหนึ่งที่ครูมีและมีค่ามากกว่ารูปร่างหน้าตาและแก้วแหวนเงินทองก็คือความมีน้ำใจ ความเสียสละ และความจริงใจ เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถซื้อใจคนได้ ครูตี๋มทำให้ฉันได้เข้าใจว่าเชื้อชาติและศาสนาไม่เป็นอุปสรรคในการที่เราจะมีความรู้สึกดี ๆ ให้แก่กัน ความสัมพันธ์ที่ดีเริ่มต้นจากการที่คนเรามีความจริงใจให้แก่กันเสมอ เหมือนดังที่ครูตี๋มมอบให้แก่ฉันและนักเรียนทุก ๆ คนในโรงเรียนแม่มอญวิทยา ครูตี๋มเหมือนครูกระดาดทรายที่จะคอยขัดเกลาให้เด็กนักเรียนไม่หลงเดินทางผิด เป็นผู้ที่ยอมอุทิศตนเพื่อพัฒนาเด็กชาวเขาให้มีโอกาสทางการศึกษา เหมือนเป็นเรือจ้าง ที่จะคอยบรรทุกลูกศิษย์และส่งลูกศิษย์ให้ถึงฝั่ง พลอยยินดีกับความเจริญก้าวหน้าของลูกศิษย์ ทุกอย่างที่เกิดทำลงไปนั้นเกิดจากจิตวิญญาณของความเป็นครู ท่านไม่เคยคิดที่จะขอค่าตอบแทนใด ๆ จากสิ่งที่ท่านทำลงไป หากวันนั้นฉันไม่มีครูตี๋มมาช่วยไว้ ฉันก็ไม่อาจคาดเดาได้ว่าอนาคตของฉันจะเป็นเช่นไร ในเมื่อวันนี้ ฉันได้มีโอกาสเรียนต่อ ฉันก็จะตั้งใจเรียนเป็นคนดีของสังคมและทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ครูตี๋มได้มอบให้แก่ฉันทำให้ฉันอยากเจริญรอยตามท่านเพื่อที่จะได้กลับไปพัฒนาบ้านเกิดของตัวเองกลับไปมอบโอกาสดีให้แก่เด็ก ๆ ในชุมชนดังเช่นที่ครูตี๋มได้มอบให้แก่ฉัน

บนยอดดอยที่ดูจะขาดแคลนไปเสียทุกอย่างทั้งโอกาสทางการศึกษาและอะไรอีกหลาย ๆ สิ่ง คุณภาพชีวิตของผู้คนก็ด้อยการพัฒนา ทุก ๆ ชีวิตอยู่กันด้วยความยากลำบาก เด็ก ๆ ในชุมชนก็ไม่ได้รับการศึกษา เมื่อโตขึ้นมาก็ไม่มีความรู้ ทำให้ต้องไปเป็นลูกจ้างของคนอื่น ภาพเหล่านี้เห็นบ่อยจนกลายเป็นภาพที่ชินตา แต่แล้ววันหนึ่งก็ได้มีครูผู้เสียสละดั้นด้นขึ้นมาสอนหนังสือให้กับเด็กด้อยโอกาสเหล่านั้น ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสทางการศึกษา เหมือนเป็นผู้ปั้นก้อนดินให้กลายเป็นดาว ผู้ฟันฝ่าต่ออุปสรรคทั้งหลายอย่างไม่ย่อท้อ ดังบทกลอนที่มีผู้กล่าวไว้ว่า

ครูนั้นเป็นลมหายใจไทยทั่วถิ่น
เสกปั้นดินให้เป็นดาวไม่ก้าวข้าม
ยกวิญญานศิษย์ที่ด้อยให้คล้อยตาม
จึงสมนามครูนักสู้คู่เมืองไทย

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวเพชร พุ่มจันทร์

โรงเรียนนิคมศิลป์อนุสรณ์

จังหวัดเพชรบูรณ์

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.สุทธกัญญา วัฒนกุล

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“ครูไทยคือลมหายใจแผ่นดิน บั้นคนทั่วถิ่น จากดินสู่ความสดใสเต็มสวนที่ขาด
वादส่วนที่หวังให้สมตั้งใจ สร้างคนให้งามน้ำใจ นำไทยสู่ความเลิศล้ำ”

จากส่วนหนึ่งของเพลง “นักสู้ครูไทย” ประพันธ์โดยครูสลา คุณวุฒิ และขับร้องโดย คุณไมค์ ภิรมย์พร เนื้อเพลงทั้งหมดถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อเทิดทูนและให้กำลังใจแด่ครูทั่วผืนแผ่นดินไทยจากปลายปากกาของผู้ที่เคยได้ชื่อว่า “ครูบ้านนอก” ก่อนจะกลายมาเป็นนักประพันธ์เพลงที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน จากบทเพลงนี้ทำให้ฉันนึกถึงครูที่ฉันรักและประทับใจท่านนี้

“คุณครูสุทธิกาญจน์ แหวนหล่อ” สอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนนิยมศิลป์อนุสรณ์ ทุก ๆ เข้าครูจะมาโรงเรียนก่อนเข้าแถวเคารพธงชาติ เมื่อถึงเวลาเข้าสอนครูไม่เคยเข้าสอนสายหรือขาดสอนแม้สักวันเดียว ครูไม่เคยบอกกับนักเรียนว่าครูรักการสอนมากเท่าใด แต่นักเรียนก็ทราบจากการสอนของครู ทุกคาบที่ครูสอนครูจะนำความรู้ที่เป็นเหตุการณ์ในปัจจุบันมาให้ให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์เรื่องราวต่าง ๆ โดยใช้เหตุและผลมาประกอบ ไม่ว่าจะเป็กริดความรู้หรือข้อสอบ ครูจะไปศึกษาค้นคว้าขวนขวายมาให้กับนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสอบอยู่เสมอ นอกจากนี้ครูยังเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกสถานที่เรียนตามความพอใจของนักเรียน แม้วิชาประวัติศาสตร์ในความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจะเป็นวิชาที่น่าเบื่อและไม่ค่อยอะไรแปลกใหม่ ซึ่งขัดกับความรูสึกของวัยที่ต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ แต่วิชาประวัติศาสตร์ของครูกลับเป็นคาบเรียนที่มีนักเรียนขาดเรียนน้อยมากที่สุดวิชาหนึ่ง นักเรียนทุกคนได้เรียนอย่างมีความสุขเนื่องจากครูเข้าใจนักเรียนและนักเรียนเองก็มองเห็นความตั้งใจของครูอย่างแท้จริงนอกจากคาบเรียนปกติแล้วครูยังเป็นครูที่ปรึกษาชุมชนนุมนดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งมีได้เพียงแต่จะเล่นดนตรีเท่านั้น ครูยังมีฝีมือด้านการเขียนตัวอักษรหรือป้ายต่าง ๆ อีกด้วย

ครูมีความสามารถทางด้านกีฬาแทบจะทุกชนิดและเล่นได้ดีมากถ้ามองอย่างผิวเผินแล้ว นักเรียนหลายคนที่ไม่เคยเรียนกับครูคงคิดว่าครูสอนวิชาพลศึกษา หลังเลิกเรียนครูจะกลับบ้านไปเปลี่ยนเสื้อผ้าที่ครูชอบใส่มากที่สุด เป็นเสื้อสีขาวตัวหนึ่ง

ซึ่งคาดว่าครูคงใช้มาตั้งแต่ยังเป็นหนุ่มแล้ว เนื่องจากสีของเสื้อที่เปลี่ยนเป็นสีเหลือง
หม่นแทนสีขาว เนื้อผ้าที่ยุ่ย ตะเข็บเสื้อมีรอยปริขาด ฉันทเคยถามครูครั้งหนึ่งว่าเมื่อไร
ครูจะซื้อเสื้อตัวใหม่สักที ครูก็ตอบกลับมาพร้อมรอยยิ้มว่าครูชอบเสื้อตัวนี้เพราะใส่
เล่นกีฬาสบายดี ครูไม่ได้สนใจว่ามันเก่ามากแค่ไหน แต่ในเมื่อยังใส่ได้ก็อยู่ครูจึงไม่มี
ความคิดจะซื้อเสื้อใหม่ ครั้นเมื่อถึงวันปีใหม่ครูกลับไปซื้อเสื้อและของขวัญเล็ก ๆ
น้อย ๆ มาให้นักเรียนจับฉลาก โดยไม่สนใจว่าจะมีใครให้ของขวัญครูหรือไม่ การ
กระทำเช่นนั้นของครูทำให้เราเข้าใจและซึ่งใจในความเป็นครูที่มีให้กับนักเรียนอย่าง
เต็มเปี่ยม หลังจากที่ครูกลับบ้านเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วครูก็กลับมาพร้อมกับไม้แบดมินตัน
และร่อนนักเรียนที่มีความสนใจมาเล่นแบดมินตันกับครูที่หอประชุมหรือถ้าไม่มีใคร
มาครูก็จะเดินไปเล่นวอลเลย์บอลกับนักกีฬา วอลเลย์บอลของโรงเรียน พร้อมกับส่ง
รอยยิ้มให้กับนักเรียนที่เดินผ่านไปมาข้างสนามวอลเลย์บอล หลังจากที่นักเรียน
กลับบ้านหมดทุกคนแล้วครูก็จะวิ่งออกกำลังกายรอบโรงเรียน จนแสงสุดท้ายของ
ดวงตะวันหมดไปจากท้องฟ้า ต่อจากนั้นครูจะปั่นจักรยานกลับบ้าน นี่เป็นทาง
หนึ่งที่ครูได้ช่วยประหยัดพลังงานและยังลดสภาวะโลกร้อนอีกด้วย

ทุก ๆ เช้าและเย็นครูจะปั่นจักรยานสำรวจต้นสาละและต้นไม้อื่น ๆ ในโรงเรียน
พร้อมกับส่งยิ้มทักทายกับนักเรียน หน้าของครูเต็มไปด้วยรอยยิ้มเสมอ ครูไม่ใช่ผู้ชาย
ที่หน้าตาดีเหมือนพระเอกละคร แต่สิ่งที่ทำให้ครูมีเสน่ห์และโดดเด่นคือรอยยิ้มและ
บุคลิกของครู ครูมีอารมณ์ขันแบบไม่ต้องปรุงแต่ง คำพูดของครูเรียกเสียงหัวเราะจาก
นักเรียนได้เสมอแม้ไม่ได้ตั้งใจให้นักเรียนหัวเราะ ที่โรงเรียนไม่เคยมีใครเคยเห็นครู
เครียดหรืออารมณ์ไม่ดี ครูมักเก็บความรู้สึกต่าง ๆ ไว้ในใจได้ดีมากจนนักเรียนดู
ไม่ออกเลยว่าครูมีความทุกข์หรือสุขอย่างไร บางครั้งนักเรียนทะเลาะกันต่อหน้าครู
ครูจะนั่งมองและยิ้มให้จนนักเรียนละลายใจและเลิกทะเลาะกันในที่สุด เมื่อฉันเรียน
อยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นครูมีห้องทำงานอยู่ห้องหนึ่ง ซึ่งอยู่ภายในโรงเรียน ห้อง
ทำงานของครูเต็มไปด้วยสีน้ำ พู่กัน ฝ้ายดิบ โฟม ไม้อัดและอุปกรณ์อื่น ๆ อีกมาก
ครูไม่ได้สอนวิชาศิลปะ แต่เนื่องจากครูมีฝีมือทางด้านเขียนผ้าและป้าย ดังนั้นครูจึง
ได้รับมอบหมายจากท่านผู้อำนวยการให้เป็นฝ่ายศิลปของโรงเรียนเพื่อดูแลเรื่อง
การเขียนป้ายในงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนหรือชุมชนจัดขึ้น ต่อมาเมื่อ
เข้าสู่ยุคคอมพิวเตอร์เฟื่องฟู งานทำด้วยมือก็น้อยลง นอกจากจะเสียเวลาแล้วยังค้า
สมัยเกินไปโรงเรียนจึงเปลี่ยนมาใช้ไว้นิลแทนการเขียนโฟมหรือผ้า ห้องทำงานของครู

ที่เคยมีเสียงหัวเราะของนักเรียนที่มาเรียนเขียนป้าย เสียงดีดพิณและโหวดของนักเรียนชุมนุมดนตรีพื้นบ้าน จึงหายไปอย่างน่าใจหายกลายเป็นห้องเรียนธรรมดาห้องหนึ่งในโรงเรียน (เดิมคือห้องกิจกรรม แต่ในปัจจุบัน ห้องดังกล่าวเป็นห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ ซึ่งอยู่ข้างห้องเรียนของฉัน ทำให้ฉันคิดถึง ภาพและบรรยากาศเก่า ๆ ที่ผ่านมามากครั้งที่เดินผ่าน)

ในด้านการแต่งกายครูมักจะต้องแต่งกายสะอาด สุภาพ เรียบร้อย ถูกระเบียบ และเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียนเสมอ บางครั้งนักเรียนทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนร้ายแรงเพียงใดครูไม่เคยดูตักนักเรียน ครูเพียงแต่ตักเตือนนักเรียนด้วยความหวังดี และคำตักเตือนของครูยังคงแผ่อารมณ์ขันอยู่เป็นประจำ ครูให้ความคุ้นเคยหรือเป็นกันเองกับนักเรียน แต่เชื่อว่าจะไม่ชอบเขตให้รู้ว่าเรียนหรือเล่น ครูนอกจากจะเป็นคนสุภาพเรียบร้อยแล้วยังเข้ากับทุกคนได้เป็นอย่างดี มีกิจกรรมร่ายทศิ พุดจาไพเราะ ให้เกียรติและเคารพสิทธิทุกคนไม่ว่าแม้แต่กับนักเรียนจนทำให้ฉันแอบคิดในใจว่าจะมีใครในโรงเรียนบ้างที่ไม่ชอบครู สุดท้ายฉันก็หาคำตอบให้กับคำถามของตัวเองได้ว่าคงไม่มีใครที่มองข้ามครูของฉันคนนี้ได้ โดยเฉพาะลูกศิษย์ที่มีความรักและเคารพครูคนนี้

ครูมีบ้านไม่ใหญ่นัก แต่ร่มรื่นและเต็มไปด้วยต้นไม้ที่ครูปลูกไว้รอบบ้าน มีเรือนโล่ง ๆ ข้างบ้านสำหรับนั่งรับแขก ครูเลี้ยงสุนัขไว้หลายตัวสำหรับเฝ้าบ้าน แต่สุนัขของครูกลับใจดีและเป็นมิตร ต่อทุกคน จนครูณอริญ แหวนหล่อ ภรรยาของครูเปรยว่า ถ้าหากขโมยเข้าบ้านคงกระดิกหางต้อนรับใจกันพอดี แม้จะมีต้นไม้และสัตว์เลี้ยงในบ้านครูจะมีมาก แต่บ้านของครูก็ยังสะอาดและน่าอยู่ขณะลมพัด ยอดไม้หน้าบ้าน กิ่งก้านที่เอนไปมาดูคล้ายต้นไม้กำลังเต้นรำอย่างเปลิดเปลิน คนในบ้านก็รู้สึกเย็นสบาย ทั้งจากร่มเงาของต้นไม้และจากสายลม หากคำกล่าวที่ว่าสิ่งแวดล้อมมีผลต่อจิตใจของคนในบ้านจริงแล้ว ฉันเชื่อว่าจิตใจของครูและภรรยาจะสะอาดและผ่องใสเหมือนกับบรรยากาศของบ้านเป็นแน่ ที่เห็นได้ชัด ก็จากรอยยิ้มที่ไม่เคยเหือดห่างจากใบหน้าของครู

มีสิ่งหนึ่งที่ครูย้ำนักเรียนห้องเรียนเก่งอยู่เสมอคือ สิ่งที่จะนำพาให้เรา มีชัยเหนือการได้เกรดสี่ทุกตัวมากกว่าการสอบได้คะแนนเต็ม นั่นคือความสามัคคี การที่เรารู้จักและรับผิดชอบหน้าที่ของตนเอง ช่วยเหลือกันให้เกิดประโยชน์ซึ่งกันและกัน ไม่ก้าวก่ายหน้าที่ผู้อื่น มีใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นได้โดยไม่ถือคติ รู้จักการ

อยู่ร่วมกัน การเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดี สมาชิกในห้องเรียนย่อมมาจากหลายสถานที่และมีความแตกต่างกันทั้งด้านขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ดังนั้นเราต้องรับความแตกต่างและปรับตัวให้ได้เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสงบสุข ครูไม่เพียงแต่จะสอนทฤษฎีเท่านั้น แต่ครูยังปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างกับนักเรียนอีกด้วย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑ ความว่า “...มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่า พอประมาณ ไม่สุดโต่ง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็จะอยู่เป็นสุข พอเพียงนี้อาจจะมีมาก อาจมีของหรูหราก็ได้ แต่ว่าต้องไม่เบียดเบียนคนอื่น ต้องให้พอประมาณ ตามอัตภาพ พูดจาก็พอเพียง ทำอะไรก็พอเพียงปฏิบัติตนก็พอเพียง” หรือแม้แต่เรื่องราวเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันครูได้ให้ข้อคิดกับพวกฉันว่าการที่เราจะรับข่าวสารหรือเรื่องราวอะไรก็ตามแต่เราควรใช้วิจารณญาณคิดไตร่ตรองให้ดีเสียก่อนว่า ควรเชื่อหรือไม่ สิ่งใดผิดสิ่งใดถูก ต้องใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ

“ครู” คือบุคคลที่มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และอบรมสั่งสอนศิษย์ หน้าที่นี้เป็นสิ่งที่หนักหนายิ่งนักเมื่อเทียบกับชีวิตปุถุชนคนหนึ่งที่ยังคงมีความกระหายความต้องการภายในจิตใจ แต่ครูต้องละสิ่งเหล่านั้นเพื่อสั่งสอนนักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมครูเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อความก้าวหน้าของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะครูเปรียบเสมือนแม่พิมพ์ที่หล่อหลอมและปลุกฝังเยาวชนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความรับผิดชอบและมีความสุข ดังนั้นแม่พิมพ์ทั้งหลายเหล่านี้จึงต้องเป็นแม่พิมพ์ที่ดีและสมบูรณ์พอที่จะเป็นแบบอย่างให้กับเยาวชนได้ และปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างโดยยึดหลักคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ อันได้แก่ ชยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ เพราะหากตัวครูไม่สามารถดำรงตนเป็นผู้มีคุณธรรมแล้ว ครูจะสอนศิษย์ให้มี “คุณธรรม” ได้อย่างไร ในวันที่ฉันรู้สึกว่าเป็นผู้ที่โชคดีเหลือเกินที่ได้พบ ครูที่ดีและมีคุณธรรมเช่นคุณครูสุทธิกาญจน์ แหวนหล่อ ท่านนี้สิ่งเดียวที่ฉันสามารถตอบแทนความดี ของครูได้คือการเผยแพร่ความดีของครูผ่านกระดาษไม้ก็แผ่นนี้ คุณงามความดีของครูมากเกินกว่าที่จะบรรยายหรือพรรณนาได้หมด แต่จะอย่างไรก็ตามฉันจะยึดมั่นจดจำคำสอนของครูและจะดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของครูตลอดไป

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวดวงดาว หล้าหีบ

โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม

จังหวัดนครสวรรค์

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.ลัดดา วัฒนพุร

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

จะมี “ศิษย์” ลักก็คนกันที่ไม่เคยให้ฉายาของ “ครู” ทั้งที่ตั้งใจเพราะความประทับใจและที่ตั้งใจเพราะความตลกคะนองสนุกสนานก็ตาม เช่น ฉายา “ครูระเบียบ” คงไม่ต้องอธิบายว่าทำไมครูจึงได้ฉายานี้และเชื่อว่าทุกโรงเรียนต้องมี “ครูระเบียบ” อย่างแน่นอน เพราะถ้าหากขาดครูระเบียบโรงเรียนก็คงไม่เป็นโรงเรียนได้แน่ หรือฉายา “ครูคุณนาย” ก็คงมีไม่น้อย ซึ่งครูมักเป็นคนแต่งตัวสวย เดินไปไหนต้องกางร่ม พุดจาไเพราะ ส่วนฉายา...”ครูแม่ค้า” ก็น่าจะเป็นแบบอย่างเรื่องความขยันในการทำมาหากินได้ดี เช่นกัน... แต่ไม่ว่าศิษย์จะสรรหาฉายา ไดมาตั้งให้ครูก็ตาม ฉันเชื่อว่าไม่มีใครคิดลบหลู่ครู-อาจารย์ อย่างแน่นอน ฉันเองก็มีความประทับใจครูคนหนึ่งและให้ฉายาครูว่า “ครูผู้ให้ชีวิต”

วันนั้นเมื่อห้าปีที่ผ่านมามีฉันจำได้ดี ขณะนั้นฉันเรียนอยู่ชั้น ม.๑ ฉันมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนสนิทที่ฉันรักมากคนหนึ่งซึ่งทุกวันนี้เราก็ยังเป็นเพื่อนที่รักและสนิทกันที่สุด ฉันเองก็ไม่ว่าความคิด เช่นนั้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร หลังจากทะเลาะกับเพื่อนด้วยสาเหตุจากการเข้าใจผิดอะไรกันบางอย่าง ฉันรู้สึกน้อยใจเพื่อนมาก ฉันจึงหนีเข้าไปในห้องน้ำครูที่อาคาร ๔ ฉันเห็นขวดน้ำยาล้างห้องน้ำวางอยู่ด้วยอารมณ์ชั่ววูบฉันตัดสินใจยกขวดน้ำยาล้างห้องน้ำซึ่งมีน้ำยาเหลือเพียงเล็กน้อยดื่มเข้าไปนิดหน่อย เมื่อดื่มเข้าไปแล้วก็รู้สึกกลัวตายขึ้นมาทันใด ฉันจึงเปิดประตูออกมาและพบเพื่อนยืนอยู่หน้าประตูพอดี เพื่อนได้กลิ่นน้ำยาจากตัวฉันจึงวิ่งไปตามครู ฉันจำได้ว่าครูที่วิ่งมาดูฉันเป็นคุณครูตัวเล็ก ๆ ผิวขาว ผมยาว ตอนนั้นฉันไม่รู้ว่าครูชื่ออะไร เพราะคุณครูไม่ได้สอนฉัน คุณครูพาฉันขึ้นรถกระบะและขับพาฉันไปที่ โรงพยาบาลท่าตะโกซึ่งเป็นโรงพยาบาลประจำอำเภอ ครูพาฉันไปที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลมาสอบถามอาการ ฉันรู้สึกหน้ามืดจะเป็นลม ได้ยินเสียงครูคุยกับหมอแล้ว ๆ ดังมาไกลแสนไกล... ฉันนอนพักดูอาการอยู่โรงพยาบาลทั้งวัน แพทย์ลงความเห็นว่าปลอดภัยจึงอนุญาตให้กลับบ้านได้...หลังจากวันนั้นฉันก็แอบมองครูทุกวันแต่ฉันไม่กล้าเข้าไป

คุยกับครู ฉันมารู้ทีหลังว่าคุณครูชื่อ “คุณครูลัดดา กุมนาน้อย” ซึ่งตอนหลังคุณครูก็เปลี่ยนนามสกุลมาใช้ “อัมพพ” จนถึงทุกวันนี้

ความเกี่ยวพันระหว่างฉันกับคุณครูยังไม่จบเพียงแค่นั้น เมื่อฉันขึ้นไปเรียนชั้น ม.๔ ห้อง ๔ ฉันได้ครูที่ปรึกษาคนใหม่ คือ **คุณครูลัดดา อัมพพ** ฉันรู้สึกดีใจมากยิ่งขึ้นเมื่อรู้ว่าโรงเรียนมีนโยบาย ให้ครูที่ปรึกษาดูตามนักเรียนตลอด ๓ ปี ทำให้ฉันรู้จักครูมากขึ้น เพื่อน ๆ เคยพูดว่าครูขี้บ่นจู้จี้ ฉันก็เคยเห็นด้วย แต่สิ่งที่ครูบ่นจู้จี้ล้วนเป็นประโยชน์ต่อเราทั้งสิ้น จะไม่ให้ครูบ่นได้อย่างไรก็ลูกศิษย์ครูแต่ละคนส่วนใหญ่มาจาก ม.๓ ห้องท้าย ๆ ทั้งนั้น ฉันรู้จักเพื่อน ๆ ของฉันดี ฉันจึงรู้สึกสงสารครูมาก ห้องอื่น ๆ มีครูที่ปรึกษา ๒ คน แต่ห้องฉันมีครูที่ปรึกษาเพียงคนเดียว ตลอด ๓ ปีมานี้ครูก็ไม่เคยแสดง ท่าทีว่าท้อแท้ให้ฉันเห็น ครูเป็นคนอดทนในทุกเรื่อง โดยเฉพาะปัญหาของลูกศิษย์ที่เข้ามาให้ครูทุกข์ใจและตามแก้ไขอยู่บ่อย ๆ ฉันจึงชื่นชมและประทับใจครูมาก ครูเคยถามฉันว่าเรียนจบแล้วอยากทำงานอะไร ฉันเคยบอกครูว่าฉันอยากเป็นครู ครูบอกว่าคนจะเป็นครูต้องมีความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีความอดทนสูง รับผิดชอบ เมตตา มีระเบียบวินัย เสียสละ และต้องอุทิศเวลา เธอคิดว่าเธอมีสิ่งเหล่านี้หรือเปล่า ถ้ามีสิ่งเหล่านี้เธอก็เป็นครูได้ฉันยิ้มแต่ไม่ได้ตอบครู...

ครูพูดเสมอว่า “ดวงดาว” ถ้าไม่มีเธอสักคนครูคงจะแย่ เธอช่วยครูได้มากทีเดียว คำพูดนี้ ครูยังเคยพูดกับผู้ปกครองในวันประชุมผู้ปกครองเกือบทุกครั้ง เมื่อครั้งประชุมผู้ปกครองภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๒ ที่ผ่านมา ครูก็พูดถึงฉันว่าเป็นหัวหน้าห้องที่ดีช่วยแบ่งเบาภาระครูได้มาก แล้วอยู่ ๆ ครูก็เงิบพูดอะไรไม่ออกและทุกคนก็เห็นหน้าตาครู ฉันคิดว่าไม่มีใครที่เข้าใจว่าทำไมครูถึงต้องร้องไห้ มีเพียงฉันคนเดียวเท่านั้นที่รู้ว่าทำไมครูถึงร้องไห้ เพราะเวลาครูมีงานเร่งด่วนอะไรหรือมีงานที่เกี่ยวกับนักเรียนของครู ฉันจะมีโอกาสได้ช่วยเสมอ ฉันจึงรู้ว่าตลอด ๓ ปี ครูมีภาระมากมาย ทั้งงานสอน งานชุมชน และงานที่เกี่ยวกับการดูแลลูกศิษย์ของครูทั้ง ๔๓ คน ถ้าครูถามฉันอีกว่าโตขึ้นอยากเป็นอะไรฉันจะตอบครูว่าเป็นอะไรก็ได้ที่...ไม่ใช่ครู

ครูเป็นคนขยัน งานของครูไม่เคยค้างไม่อาจจะเป็นงานสอนหรืองานเกี่ยวกับการดูแลนักเรียน สมุดการบ้านนักเรียน สมุดบันทึกการอ่าน ครูนัดส่งและนัดรับสมุดตรงตามเวลา ป่อยครั้งที่ฉันเห็นครูนั่งตรวจงานจนเย็น ระยะเวลาหลังมานี้ครูบ่นให้ฟังว่าครูแกล้ง ความจำไม่ดี ซื้หลังซื้ลืมบ่อย ๆ ให้ฉันช่วยเตือน เรื่องโน้นเรื่องนี้ประจำจำได้ว่าเมื่อครั้งครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนครูจะให้ฉันเป็นคนเตรียมเอกสารเยี่ยมบ้าน

เตือนเรื่องให้ผู้ปกครองเซ็นสมุดเล่มไหนบ้าง เพราะถ้าไม่เตือนครูก็ลืมจริง ๆ ฉันออกเยี่ยมบ้านกับครูทุกครั้ง วันหนึ่ง ๆ จะได้เพียงไม่กี่บ้านเพราะครูจะคุยนานมากคุยได้สารพัดเรื่อง ผู้ปกครองก็ชอบที่ครูเป็นกันเองไม่ถึงตัวใคร ๆ ก็ฝากลูกกับครูทั้งนั้น ครูบอกว่าให้ครูดูคนเดียวไม่ได้หรือผู้ปกครองก็ต้องช่วยกันด้วย เพื่อน ๆ ที่เรียนชั้นเดียวกันแต่อยู่คนละห้องเล่าให้ฉันฟังว่าครูที่ปรึกษาของเขาไปเยี่ยมบ้านวันเดียว ครบทุกบ้านเพราะไปถ่ายรูปร่างอย่างเดียวไม่คุยอะไรมาก เขาอธิบายห้องฉันว่ามีครูที่ปรึกษาคอยดูแลดีมีเพียงคนเดียวก็คุ้มแล้ว ฉันเคยเล่าให้ครูฟัง ครูบอกว่า “ขนาดครูดูแลพวกเขาอย่างนี้ยังไม่ได้ดีเท่าที่ครูต้องการเลย ถ้าทิ้ง ๆ ขว้าง ๆ คงแย่กว่านี้”

เมื่อครั้งเรียน ม.๕ ฉันเป็นไข้เลือดออกนอนชมอยู่โรงพยาบาลหลายวัน มีครูคนเดียว ที่ไปเยี่ยมฉันชื่อของไปฝาก ไม่ใช่ฝากฉันเพียงคนเดียว ฝากยายของฉันด้วยและยังให้เงินยabbyซื้อขนมให้ฉันกินด้วย เรื่องความมีน้ำใจของครูเล่าก็วันก็ไม่หมด โดยเฉพาะกับครอบครัวของฉัน ครูมักจะมีอะไรติดไม้ติดมือมาฝากฉันและยายของฉันเสมอ บางครั้งก็ซื้อมาบางครั้งก็เป็นของที่บ้านของครู เช่น กลัวย กระต้อนขนุน หรือแม้แต่เสื้อผ้า อาจเป็นเพราะว่าครูเห็นว่าครอบครัวของฉันค่อนข้างยากจน ครูจึงเป็นผู้ให้กับฉันมาโดยตลอด และที่สำคัญครูเคยทำงานที่ขอความถึงผู้อำนวยการเรื่องขอความอนุเคราะห์ยกเว้นการเก็บเงินบำรุงการศึกษาให้กับฉันซึ่งยายหาเงินให้ไม่ทัน และเพื่อนอีกคนหนึ่งซึ่งประสบวาทภัย บ้านพัง ไม่มีที่อาศัย ท่านผู้อำนวยการพิจารณาอนุญาตและให้งานแนะแนวช่วยจัดหาทุนช่วยเหลือด้วย ครั้งนั้น ฉันและเพื่อนดีใจมากและรู้สึกถึงบุญคุณอันยิ่งใหญ่ของครูที่มีต่อศิษย์ผู้ยากไร้...และสิ่งนี้ทำให้ฉันมีมานะ พยายามและตั้งใจเรียนเพื่อตอบแทนคุณของครูลัดดา ทั้ง ๆ ที่ฉันเองไม่ใช่คนเรียนเก่ง แต่ครูก็ให้กำลังใจ ฉันเสมอ เมื่อก่อนฉันเคยท้อเรื่องการเรียนเพราะหัวไม่ตี อ่านเท่าไรก็ไม่จำ แต่ครูบอกว่าคนเรียนไม่เก่ง แต่ขยันดีกว่าคนเรียนเก่งแต่เกียจคร้าน ฉันก็ถือเอาคำของครูมาเป็นเครื่องเตือนใจฉันตลอดมา เมื่อภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๑ ฉันได้เกรดเฉลี่ยสูงเป็นที่หนึ่งของห้องได้รับเกียรติบัตรเรียนดีถึงแม้จะไม่ได้อันดับยอดเยี่ยม เท่านี้ฉันก็พอใจและภูมิใจแล้วที่ทำให้ยายและคุณครูมีความสุข ครูมักสอนให้พอใจในสิ่งที่ตนมีและสิ่งที่ตนเป็นอยู่จะได้ไม่รู้สึกเดือดร้อน ฉันเคยถามครูว่าครูไม่อยากมีลูกหรือ ครูก็ตอบว่าเคยอยาก เคยเป็นทุกข์เพราะความอยากก็เลยเลิกอยาก ตอนนั้นครูจึงไม่เป็นทุกข์แล้ว คำพูดนี้บอกเช่นกันที่ทำให้ฉันเลิก

น้อยใจในวาสนาของตัวเองที่เกิดมาไม่มีอะไรพร้อมอย่างคนอื่น ๆ เขาเพราะครอบครัว
ของฉันแตกแยกพ่อแม่เลิกร้างกันทิ้งให้ฉันอยู่กับยายเพียงลำพัง นาน ๆ แม่จะกลับ
มาเยี่ยมสักครั้ง เมื่อก่อนฉันจะเป็นคนคิดมาก และคิดน้อยใจชีวิตอยู่บ่อย ๆ แต่ตั้ง
แต่มีครูลัดดาชีวิตฉันก็มีค่าขึ้นหลายเท่าและจะไม่ยอมท้อแท้สิ้นหวัง อีกต่อไป

เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมาโรงเรียนมีกิจกรรมกีฬาภายใน ๓ วัน คณะสีฟ้าของเรา
มี ม.๖ เพียงห้องเดียวซึ่งเป็นรุ่นพี่ที่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำแก่น้อง ๆ ฉันคิดว่าคนที่
เหนื่อยที่สุดน่าจะเป็นครูลัดดาอาจจะไม่ได้เหนื่อยกายแต่ครูคงเหนื่อยใจน่าดู ปัญหา
สำคัญที่ครูหนักใจที่สุดคงเป็นเรื่องที่ลูกศิษย์ของครูถือโอกาสไปค้างคืนบ้านเพื่อนเพื่อ
เตรียมการในพิธีเปิดกีฬาซึ่งจะเป็นประเพณีอย่างนี้ทุกปี โดยเฉพาะบรรดาลูกสาว
ทั้งหลายเพราะครูจะเตือนเสมอเรื่องให้รักษานวลสงวนตัวไม่ให้นอกถิ่นนอกทางเพราะมัน
มีตัวอย่างให้เห็นเรื่องตั้งท้องในวัยเรียน ครูจะเน้นเรื่องนี้มากเพราะลูกสาวของครู
แต่ละคนก็ล้วนสวย ๆ ทั้งนั้น หูตาก็วิบวับไม่เบา ฉะนั้นครูจึงไม่ไว้วางใจในเรื่องนี้ ครู
ไปที่บ้านที่เพื่อน ๆ นัดกันไปตากแดดรถขบวน ครูมีเงาะกับขนมไปฝากพวกเธอทุกคน
ด้วย เพื่อน ๆ เคยพูดล้อว่าครูชี้เหนียวเพราะขอให้พาไปเที่ยว ครูไม่เคยพาไปสักที
แกล้งขอเงินก็ไม่ให้ด้วย ครูบอกว่าครูไม่ได้มีเงินไว้สำหรับแจกใคร ถ้าถึงเวลาให้...
ก็ให้เองโดยไม่ต้องมาขอ ก็จริงอย่างที่ครูพูด เวลาถึงเทศกาลปีใหม่ทีครูก็จะซื้อขนม
มาเลี้ยง ซื้อของขวัญมาให้นักเรียนจับฉลากกันทุกปี ใครได้ของขวัญจากครูถือว่า
โชคดีเพราะครูไม่ได้ให้ของขวัญใครง่าย ๆ และเราจะได้ของขวัญจากครูอีกทีก็คือต้อง
สอบให้ได้คะแนนดี ๆ และสอบผ่านทุกวิชา ครูจะซื้อของขวัญมาให้ โดยจะแจกใน
วันประชุมผู้ปกครองของทุกภาคเรียนฉันและเพื่อน ๆ อีกหลายคนจะได้ของขวัญจาก
ครู ทุกภาคเรียน วิธีนี้ทำให้เพื่อน ๆ หลายคนตั้งใจเรียนมากขึ้นเพราะหวังจะได้รับ
ของขวัญจากครูและที่สำคัญคือทำให้ผู้ปกครองภาคภูมิใจและชื่นใจที่บุตรหลานของ
ตนเรียนดีจนได้รับรางวัล จริง ๆ แล้วครูไม่ใช่คนชี้เหนียวอย่างที่หลายคนคิด แต่ครู
เป็นคนใจง่ายเป็นต่างหาก รู้ว่าอะไรจำเป็นและไม่จำเป็น สิ่งใดที่เป็นประโยชน์แล้ว
ครูไม่เคยรีรอที่จะใจง่าย ครูสอนลูกศิษย์ให้รู้ถึงคุณค่าของเงินทุกบาททุกสตางค์
ให้ใช้จ่ายเงินที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้มาโรงเรียนในแต่ละวันให้คุ้มค่า มีเพื่อน ๆ หลาย
คนชอบหนีเรียนบ่อย ๆ ครูจะบอกเสมอว่า... กว่าพ่อแม่จะหาเงินมาได้แต่ละบาท
แต่ละสตางค์ต้องเหน็ดเหนื่อยแสนสาหัส... ลูกกลับใจเงินไม่คุ้มค่ากับความ
เหนื่อยยากของพ่อแม่ บางคนก็ฟัง บางคนก็ไม่ฟัง แต่ครูก็ไม่เคยเหนื่อยที่จะพูด...

เด็ก ๆ สมัยนี้ใช้ภาษาพูดจាកันถึงอกถึงใจ... ไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชาย เรื่องนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ที่ทำให้ครูภาษาไทยอย่างครูลัดดาหนักใจ ครูจะดูทุกครั้งที่ได้ยินใครเรียก อี..ไอ้..กู..มึง เวลาอยู่ต่อหน้าครู เพื่อน ๆ มักจะแก้งพูดจาไพเราะใส่กัน ทำนองประชดครู เช่น คุณดาว... หยิบปากกาให้ห้องน้ำหน่อยค่ะ เมื่อลับหลังครูก็จะใช้ภาษาเดิม ๆ แต่บางครั้งก็ติดนิสัยการพูดจาดี ๆ ไปใช้โดยไม่รู้ตัวเช่นกัน อยู่น้อย ก็รู้สึกเกรงใจครูบ้าง ฉันคิดว่าการที่ครูดูทุกครั้งที่ได้กพูดจาไม่ดี ก็ทำให้เด็กเปลี่ยนนิสัยไปโดยไม่รู้ตัวได้เช่นกัน ก็ดีกว่าการที่ครูไม่ใส่ใจทำเป็นหูทวนลมไม่รู้ไม่ชี้ น่าจะเกิดผลเสียมากกว่า

ห้องเรียนภาษาไทยของครูก็มีบรรยากาศสมกับเป็นห้องเรียนภาษาไทยจริง ๆ ครูจัดห้อง ได้สวยงาม มีความรู้หลากหลายให้คำแนะนำในห้องของครู โดยเฉพาะครูมีความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ ห้องของครูจึงเต็มไปด้วยงานประพันธ์ ส่วนหนึ่งเป็นผลงานของครูเอง ส่วนหนึ่งเป็นผลงานของนักเรียน ในช่วงพักกลางวันฉันเห็นรุ่นน้องมายืนอ่านกลอนในห้องของครูอยู่บ่อย ๆ เวลาใครมีงานอะไรไม่ว่าจะเป็นงานแต่ง งานบวช ขึ้นบ้านใหม่ วันเกิดหรือแม่แต่งงานศพ มักจะมาขอให้ครูแต่งกลอนให้เสมอ ฉันอยากเก่งเหมือนครู... แต่คงยังอีกไกล

คนส่วนใหญ่มักจะเปรียบเทียบว่าเป็นดั่งเรือจ้าง มีหน้าที่เพียงส่งผู้โดยสารให้ถึงฝั่งก็จบลง เพียงเท่านั้นไม่มีอะไรต้องผูกพัน ไม่มีอะไรต้องดูแล ไม่มีอะไรต้องชี้แนะ ไม่มีอะไรต้องเป็นห่วงเป็นใย แต่ครูในความรู้สึกของฉันไม่ใช่เรือจ้างอย่างที่หลายคนคิด แต่ครูคือ “ผู้ให้ชีวิต” โดยเฉพาะครูลัดดา อัฒพุด ครูผู้ให้ชีวิตใหม่กับฉัน ถ้าวันนั้นไม่มีครูก็คงไม่มีฉันในวันนี้ และถ้าไม่มีครูตัวอย่างครูก็คงไม่มีเด็กตัวอย่างฉันและเพื่อน ๆ ที่ดีอีกหลาย ๆ คนเช่นกัน อีกไม่กี่เดือนฉันก็ต้องจากครูไปศึกษาต่อที่สถาบันอื่น ฉันคงคิดถึงครูมาก รุ่นพี่ที่จบ ม.๖ ไปเคยกลับมาเล่าให้รุ่นน้องฟังว่าเมื่อไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยก็อย่าหวังว่าจะหาครูที่เอาใจใส่เราได้มากเท่าตอนเรียนระดับมัธยมนี้ไม่มีอีกแล้ว ฉันก็คิดอย่างนั้น... และก็คงไม่มีใคร ที่เป็นครูดีที่ฉันประทับใจได้เท่ากับคุณครูลัดดา อัฒพุด อีกเช่นกัน ฉันจะนำแบบอย่างที่ดี ๆ และคำสั่งสอน ที่ดี ๆ ของครูไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและจะเป็นเด็กดีของครู จะไม่ทำให้ครูต้องผิดหวัง... นี่คือนิสัยที่ให้กับครูดี ที่ฉันประทับใจ...

รางวัลชมเชย

ภาคเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวกาญจนา พลขันธ์

โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก

จังหวัดสุโขทัย

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.อติวัน ทวารศักดิ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

วิชา อุบลรัตน์ เสฏฐา

“ในบรรดาสິงที่งอกงามทั้งหลาย วิชาเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด”

จากข้อความข้างต้นนี้หลายคนคงเคยได้ยินแล้วว่าไม่มีสิ่งใดที่สามารถเปรียบเทียบกับวิชาความรู้ เพราะวิชาความรู้นั้นอยู่ติดตัวเราได้ตลอดเวลา ไม่มีใครหรือสิ่งใดสามารถนำไปได้ไม่ว่าเราจะใช้เท่าใดก็ไม่มีวันหมด มีแต่จะเพิ่มพูนขึ้นแล้วใครกันล่ะที่เป็นผู้สอนวิชา ใครกันล่ะที่เป็นผู้ให้ความรู้ ถ้าไม่ใช่คุณครู

คุณครูเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่ ๒ ของเรา เพราะนอกจากพ่อแม่ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระคุณสูงสุด ท่านเป็นผู้ให้ชีวิต ให้ความรัก ให้ความห่วงใยและความอบอุ่นแก่เราแล้ว ก็ยังมีคุณครูที่คอยช่วยสอนวิชาความรู้และดูแลความประพฤติของเรา รวมไปถึงให้คำแนะนำและคำปรึกษา ให้เรารู้จักผิดชอบชั่วดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข เนื่องจากในสังคมไทยเราในปัจจุบันนี้เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดคุณครูมากกว่าพ่อแม่ ทำให้เด็ก ๆ รู้สึกผูกพันและคุ้นเคยกับคุณครูมากจนบางครั้งในเรื่องบางเรื่องเด็ก ๆ เลือกที่จะปรึกษาคุณครูมากกว่าปรึกษาพ่อแม่ เพราะคิดว่าคุณครูน่าจะเข้าใจและสามารถให้คำปรึกษาได้ดีกว่าดังนั้นคุณครูทุกคนควรจะปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก ๆ เพื่อให้เด็ก ๆ มีความประทับใจและชื่นชมในตัวของคุณครู ถ้าครูประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสม เช่น มั่วสุมเล่นการพนัน ดื่มสุราเมามายไม่ได้สติ ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วจะให้เด็ก ๆ เคารพสักการะคุณครูได้อย่างไร

ฉันได้ชื่อว่าเป็นศิษย์คนหนึ่งที่มีครูและครูที่ฉันรู้สึกรักเคารพและประทับใจมากที่สุดก็คือ **คุณครูอัศวิน ถาวรศักดิ์** หรือที่ฉันเรียกท่านว่า “**ครูตัน**” เดิมแล้วครูตันเป็นคนจังหวัดพิจิตร แต่ได้เข้ามาบรรจุเป็นครูในจังหวัดสุโขทัยที่โรงเรียนเทศบาลเมืองสวรรคโลก ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ฉันกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ ครูตันได้เข้ามาบรรจุเป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ในช่วงแรกท่านสอนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๖ แต่ด้วยความขยันหมั่นเพียรในหน้าที่และภาระงานของท่าน จึงทำให้ท่านได้เลื่อนขั้นมาสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการเรียนวิชาภาษาไทยที่ใคร ๆ ก็ดูเหมือนว่าน่าเบื่อ แต่ถ้าได้เรียนกับครูต้นแล้ว ฉันเชื่อว่าความน่าเบื่อทั้งหมดจะหายไปกลายเป็นความสนุกสนานที่มีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ เพราะนี่คือ วิธีการสอนในแบบของครูต้น ครูต้นท่านจะพยายามสรรหามุขตลก ๆ มาประกอบในการสอนทั้งที่มีสาระและไร้สาระบ้างเล็กน้อย พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ท่านยังพยายามสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยและเป็นกันเองจะได้สะดวกในการเรียนการสอน ครูต้นจะเป็นคนรักความสะอาดมาก สมุดวิชาภาษาไทยของนักเรียนทุกคนที่ท่านสอนจะต้องสะอาดเรียบร้อยตัวหนังสือก็ต้องเป็นตัวบรรจงครึ่งบรรทัดและสละสลวยสามารถอ่านออกได้ง่ายทุกคนคงแปลกใจว่าทำไมต้องเป็นเฉพาะวิชาภาษาไทย ทั้ง ๆ ที่วิชาอื่น ๆ สมุดก็ควรจะสะอาดเรียบร้อยเช่นเดียวกัน จริง ๆ แล้วสมุดของพวกเราที่สะอาดเรียบร้อยด้วยกันทุกเล่มทุกวิชา แต่สำหรับวิชาภาษาไทยจะพิเศษกว่าวิชาอื่น ๆ เพราะทุกครั้งที่เราส่งงานถ้าสมุดใครสะอาดเรียบร้อยครูต้นจะมีดาวให้ ซึ่งดาวนี้ก็จะเป็นคนแนะนำช่วยเหลือ ค่ะแนะนำสอนจึงเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้พวกเรามีความตั้งใจในการทำงานมากยิ่งขึ้นสำหรับในการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งครูต้นจะต้องพูดเสมอว่า “นักเรียนใช้กระดาษด้านที่เหลือนะ” เพราะครูต้นท่านจะนำกระดาษรีไซเคิลมาให้นักเรียนใช้ในการทำแบบฝึกหัด ท่านคอยบอกเสมอว่าเราควรจะทำวางอยู่ในพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สิ่งไหนที่คิดว่านำกลับมาใช้ใหม่ได้ก็ควรจะใช้ ไม่จำเป็นต้องซื้อของใหม่มาใช้ให้เกิดการฟุ่มเฟือยเงินทอง พวกเราทุกคนก็เลยต้องใช้กระดาษรีไซเคิลกันมาโดยตลอด นอกจากนี้ครูต้นยังเป็นต้นแบบที่ดีของนักเรียนซึ่งท่านเป็นผู้ที่คิดริเริ่มจัดตั้ง “ธนาคารคุณหนู” ขึ้นมาเพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนได้รู้จักออมเงิน โดยท่านจะให้แบ่งเป็น ๔ ส่วนจากเงินที่นักเรียนนำมาโรงเรียนและใช้เพียง ๓ ส่วน เก็บไว้ออม ๑ ส่วน เพราะฉะนั้นฉันและเพื่อน ๆ จึงมีเงินเก็บกันทุกคน และเงินส่วนนี้พวกเราก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้อีกมากมาย

ในทุก ๆ คาบที่ได้เรียนวิชาภาษาไทย คือโรงเรียนของฉันจะสอนเป็นคาบคาบละ ๕๐ นาที ครูต้นจะเข้าสอนตรงตามเวลาทุกครั้ง ไม่เคยเข้าสอนช้าเกินกว่า ๕ นาทีเลย ถ้าวันไหนครูต้นไม่อยู่ท่านก็จะสั่งงานไว้ ท่านบอกว่าครูทุกคนได้รับเงินเดือนมาจากการเสียภาษีของผู้ปกครอง ดังนั้นก็ต้องทำหน้าที่สอนหนังสือแก่ศิษย์

ให้ดีที่สุด ต้องเห็นแก่ศิษย์มากกว่าเห็นแก่ตัว และต้องถ่ายทอดความรู้กับศิษย์อย่างเต็มความสามารถโดยไม่ปิดบังอำพราง เราทุกคนเองก็เหมือนกันมีหน้าที่เรียนก็ต้องตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด เพื่ออนาคตที่ดีของตนเอง ครูต้นท่านเป็นครูที่มีจรรยาบรรณไม่เคยลำเอียงหรือมีอคติกับใครพร้อมทั้งให้โอกาสกับศิษย์ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน คณะคุณคณะคุณท่านจะให้จากผลงานไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวเลย เพราะท่านเห็นว่าอนาคตของศิษย์ก็เหมือนอนาคตของชาติ

โดยปกติแล้วครูต้นมักจะให้พวกเราทำงานกันเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อฝึกให้เรา มีความสามัคคีกัน ท่านจะคอยสอนพวกเราเสมอว่าไม่ว่างานสิ่งใดก็ตาม ถ้าขาดความสามัคคีแล้วจะไม่มีวันประสบผลสำเร็จเพราะไม่มีใครสามารถอยู่ได้ โดยไม่พึ่งพาอาศัยผู้อื่น นอกจากนี้ครูต้นยังสอนให้พวกเราเป็นคนมีน้ำใจและมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน เพราะการมีน้ำใจเป็นส่วนหนึ่งของคนดี ดังเช่น ครูต้นซึ่งท่านก็เป็นคนมีน้ำใจมากคนหนึ่ง ไม่ว่าทางโรงเรียนจะจัดกิจกรรมใด ๆ ท่านก็จะเข้าร่วมช่วยงานด้วยทุกครั้ง เช่น กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่ กิจกรรมวันสุนทรภู่ ท่านก็จะช่วยมาเป็นพิธีกรให้ เนื่องจากท่านเป็นครูฝ่ายวิชาภาษาไทยและมีความสามารถทางด้านกาพย์กลอน รวมถึงเป็นผู้ที่แต่งกายสุภาพเรียบร้อย รู้จักกาลเทศะ พูดจาไพเราะอ่อนหวาน จึงทำให้ท่านทำหน้าที่พิธีกรได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ครูต้นเป็นครูที่มีระเบียบวินัยสูงมาก นักเรียนทุกคนที่ได้เรียนกับท่านจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ก่อนเข้าเรียนต้องแต่งกายสุภาพให้เรียบร้อย และจัดโต๊ะให้เป็นระเบียบ ถึงเวลาส่งงานก็ต้องส่งตรงตามกำหนดไม่เช่นนั้นจะถูกลงโทษ ยกเว้นแต่ผู้ที่มีเหตุจำเป็นจริง ๆ ครูต้นจะละเว้น โทษให้ ถึงแม้ครูต้นจะเป็นครูที่เจ้าระเบียบแต่เชื่อใหม่ว่าฉันและเพื่อน ๆ ไม่เคยรู้สึกหวาดกลัวครูต้นเลย เพราะในความเจ้าระเบียบของครูต้นนั้นแฝงไปด้วยความโอบอ้อมอารี พวกเราคิดว่าที่ครูต้นลงโทษพวกเราเพราะอยากให้พวกเราเป็นคนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และรู้จักหน้าที่ที่ตนเองต้องรับผิดชอบนอกจากนี้ท่านยังเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็งมีความอดทนสูง แม้ท่านจะรู้สึกโกรธนักเรียนเพียงใด แต่ท่านก็ไม่เคยแสดงกิริยานั้นออกมาเลย ท่านจะตั้งหน้าตั้งตาสอนศิษย์ด้วยจิตใจที่มั่นคงและจะขมใจตนเองไว้ ไม่ให้แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสมออกมาให้ศิษย์ได้เห็น เพราะจะได้ไม่ทำให้เกิดความขุ่นข้องหมองใจซึ่งกันและกัน

ฉันได้เรียนกับครูต้นตอนฉันอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ปัจจุบันนี้ฉันอยู่ชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ ๕ แล้ว แต่ไม่มีโอกาสได้เรียนกับครูต้นอีก เพราะครูต้นต้องย้ายไปเป็นครูในจังหวัดพิจิตรที่โรงเรียนเทศบาลบ้านปากทาง ใจจริงแล้วฉันไม่อยากจะให้ครูต้นต้องจากพวกเราไปเลย แต่ด้วยภาระและหน้าที่ ที่ต้องดูแลครอบครัวแล้ว ฉันก็เข้าใจครูต้นและอยากให้ครูต้นทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุด ตลอดเวลาที่ผ่านไปฉันได้เรียนกับครูต้น ถึงแม้ว่าจะเป็นระยะเวลาสั้น ๆ เพียงแค่ ๑ ปี แต่ก็ทำให้ฉันรู้สึกประทับใจในตัวครูท่านนี้มาก ฉันอาจจะไม่ใช่ นักเรียนที่เรียนดีสักเท่าไร แต่สำหรับวิชาภาษาไทยของครูต้นแล้วรับรองได้ว่าฉันเข้าเรียนทุกคาบไม่เคยขาดเรียนเลย แม้แต่คาบเดียว บางครั้งฉันอาจจะทำตัวเกเรไม่สนใจการเรียน ขวนเพื่อนคุยในขณะที่ครูต้นกำลังสอนอยู่ ฉันรู้ตัวว่าสิ่งที่ฉันทำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควรเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ครูต้นต้องเสียใจและเสียความรู้สึก แต่กว่าฉันจะคิดได้ตอนนี้ก็สายเกินไปแล้ว ถ้าฉันสามารถหมั่นเข้มนานาฬิกาให้ย่อนเวลากลับคืนมาได้ ฉันจะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่ทำตัวก้าวร้าวกับครูต้น และจะเชื่อฟังในสิ่งที่ครูต้นคอยอบรมสั่งสอนทุกอย่าง

จากทุก ๆ การกระทำที่ฉันได้ล่วงเกินครูต้น ทั้งกาย วาจา และใจ ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ถ้าในสิ่งที่ฉันทำนั้นทำให้ครูต้นต้องรู้สึกเสียใจและไม่พอใจ ฉันก็ต้องกราบขอโทษครูต้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย แม้ว่าฉันจะไม่มีโอกาสได้กราบขอโทษครูต้นด้วยตัวของตัวเอง แต่ฉันหวังว่าครูต้นคงพร้อมที่จะให้อภัยฉันเสมอ ถ้ามีโอกาสหวังว่าฉันคงจะได้พบกับครูต้นอีกและเมื่อถึงเวลานั้นฉันจะกราบขอโทษครูต้นด้วยตัวของตัวเอง เพื่อน ๆ ทุกคนเองก็เหมือนกันในวันนี้วันที่มีครูอยู่คนเราจะรักและเคารพท่านให้มาก ๆ เพราะถ้าวันหนึ่งท่านไม่ได้อยู่กับเราแล้วเพื่อน ๆ จะต้องเสียใจเหมือนที่ฉันกำลังเป็นอยู่

ฉันเชื่อว่าคุณครูทุกคนต่างก็หวังดีกับศิษย์เสมอ ที่ท่านดูว่ากล่าวศิษย์เพียงเพราะอยากให้ศิษย์เป็นคนดี มีศีลธรรม จิตใจของคุณครูนั้นมากด้วยความเมตตา กรุณาจึงมุ่งที่จะสั่งสอนและอบรมศิษย์ ให้มีความรู้ควบคู่กับความดี สามารถที่จะเสียสละความสะดวกรสบายของตนเพื่อประโยชน์ของศิษย์ด้วยความจริงใจโดยไม่หวังผลตอบแทน ดังนั้นศิษย์ทุกคนจะต้องปฏิบัติตนเป็นคนดีไม่ทำตัวก้าวร้าวหรือติดสินนิทาครูลับหลัง เพราะถ้าวันนี้ไม่มีครู วันพรุ่งนี้ก็ไม่มีความหวัง

รางวัลชนะเลิศ ระดับประเทศ และ รางวัลชนะเลิศ

ภาคกลางและภาคตะวันออก

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวบุษยาภรณ์ เวลาวัลย์

โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

กรุงเทพมหานคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.กัลยากร มั่นถาวรวงศ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คนแรกที่สั่งสอน
ให้ชีวิตจิตวิญญาณ
คนที่สองรองลงมา
ถ่ายทอดความรู้ให้

คือบิดรและมารดา
คอยห่วงหาเอาใจใส่
ผู้นำพาสู่โลกใหญ่
หมดหัวใจคือคุณครู

คำประพันธ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของบิดามารดาในฐานะผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูกตั้งแต่เล็กจนโตด้วยความรักความห่วงใยห่วงหาอาทร ในทางธรรมจัดบิดามารดาเป็นพระอรหันต์และเป็นครูคนแรกของลูก ส่วนบุคคลสำคัญที่รองลงมาจากบิดามารดาและจัดเป็นครูคนที่สองของลูกคือ ครูอาจารย์ที่ท่านคอยให้ความรู้อบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดีมีศีลธรรมอยู่ในกฎระเบียบของสังคม ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ตลอดจนให้ความรักความห่วงใยเฉกเช่นบิดามารดา อาชีพครูนี้เป็นอาชีพที่ทุ่มเททั้งกำลังกายกำลังใจ มีความพากเพียรพยายามเพื่อให้ศิษย์ประสบความสำเร็จดังปรารถนา ด้วยเหตุนี้คำโบราณจึงเปรียบครูเหมือนเรือจ้างมีหน้าที่คอยนำผู้โดยสารข้ามแม่น้ำไปสู่ฝั่งอย่างปลอดภัย คนแจวเรือจ้างต้องอดทนต่อความยากลำบากเหงื่อไหลไคลย้อยครั้งแล้วครั้งเล่าก็เพื่อความปลอดภัยของผู้โดยสารด้วยความซื่อสัตย์ในหน้าที่ของตนฉันใด ครูของศิษย์ก็ต้องอดทนอดกลั้น ประพฤติตนเป็นแม่พิมพ์ที่งดงามของศิษย์ด้วยความภาคภูมิใจในหน้าที่ฉันนั้น

ดิฉันเป็นคนโชคดีเพราะในชีวิตตั้งแต่จำความได้นั้น ได้เรียนหนังสือกับครูที่ดีทั้งสิ้น ครูของดิฉันแต่ละท่าน มีความแตกต่างกันในด้านการสอน การอบรม การแต่งกาย การพูดจา รวมถึงการปฏิบัติตน แต่ทุกคนก็หวังให้ลูกศิษย์เป็นคนดี มีความสำเร็จในชีวิต สามารถนำความรู้ของครูไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดิฉันจึงรักและเคารพครูของดิฉันทุกท่านแต่มีครูอยู่ท่านหนึ่งที่ดิฉันรักและประทับใจเป็นพิเศษท่านชื่อ **ครูกัลยากร มั่นถาวรวงศ์** เพราะท่านมีลักษณะความเป็นคนที่ดีหน้าประการคือหนึ่ง สอนหนังสือสนุกสนาน สอง บุรณาการคุณธรรม สาม น้อมนำความเป็นไทยสี่ ใส่ใจดูแลศิษย์ ห้า ให้แนวคิดทำงานที่สร้างสรรค์ ซึ่งดิฉันจะขอถ่ายทอดความประทับใจในตัวท่านเป็นข้อ ๆ ดังนี้

หนึ่ง...สอนหนังสือสนุกสนาน ครูกัลยากรเป็นครูที่ปรึกษา เมื่อดิฉัน

เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑๓ และท่านสอนวิชาภาษาไทยก่อนที่จะได้เรียนวิชาภาษาไทยกับครูกัลยากรนั้น ดิฉันและเพื่อน ๆ หลายคนในชั้นเรียน ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทยเลย บางคนก็แอบนั่งหลับ โดยเฉพาะวิชาหลักภาษาไทย ซึ่งน่าเบื่อยิ่งนัก แต่เมื่อได้เรียนกับครูกัลยากร ท่านไม่เพียงแต่ให้ความรู้เท่านั้น ท่านให้ความสนุกสนานในการเรียน โดยท่านจะนำบทเพลง บทกลอน เรื่องสั้นที่ท่านแต่งขึ้นเองมาใช้เป็นสื่อการเรียน การสอนในห้องเรียน ทำให้ดิฉันเข้าใจ จดจำ เรื่องที่เรียนง่ายขึ้น และมีความสุขสนุกสนานไปพร้อมกัน เช่น ก่อนพักเที่ยงรับประทานอาหาร ท่านจะสอนให้ทุกคนมีความกตัญญูต่อชาวนาและควาย เพราะเป็นผู้ปลูกข้าวให้เรากิน ท่านจึงสอนให้นักเรียนร้องเพลง ค.ควาย ซึ่งมีเนื้อร้องสั้น ๆ แต่มีความหมายกินใจ ทำให้ดิฉันรับประทานข้าวหมดจานทุกครั้ง จากเนื้อเพลงที่กล่าวว่า “ค.ควายอยู่ในนา เป็นเพื่อนชาวนาปลูกข้าวให้เรากิน พระคุณไม่มีสูญสิ้น เพราะเรากินข้าวจากแรงควาย” ในชั่วโมงหลักภาษาไทย เมื่อท่านสอนเรื่องคำสมาสเสร็จแล้ว ท่านนำเพลงชื่อ “เพลงวิธีสมาส” มาร้องในห้องเรียน เพลงนี้ดิฉันชอบมากเพราะทำนองไพเราะและให้ตัวอย่างการจดจำ คำสมาสได้ เนื้อเพลงวิธีสมาสมีดังนี้

“หนูเออยจะบอกให้	สมาสคำครั้งใด	ไม่ต้องใช้วิธีรรชนี
หนูเอยตัวอย่างนี้	หมั่นจดจำให้ดี	จะไม่มีควมผิดพลาด
เช่น นาคราช	ธุรกิจ วิทยาศาสตร์	วาทศิลป์ มัชฌิมวัย
ภารกิจ วิทยาลัย	รัตนตรัย	ทักษะสัมพันธ์”

ในเวลาเรียนวรรณคดี เรื่องบทละครเห็นแก่ลูก ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ท่านก็จะนำบทเพลงเห็นแก่ลูก ซึ่งเป็นการสรุปเรื่องราวทั้งหมด ในบทละครมาเป็นเพลงที่ไพเราะ ทำให้เข้าใจเรื่องได้อย่างดี เวลาเรียนเรื่องพระอภัยมณี ท่านก็ทำให้ดิฉันและเพื่อน ๆ เคลิบเคลิ้มไปกับเสียงขับเสภาที่ไพเราะของท่าน คุณครูกัลยากร ยังสามารถวิจารณ์ตัวละครในเรื่องพระอภัยมณีเป็นบทกลอนได้อย่างไพเราะในชุด “คีตรสบทกลอนสุนทรภู่” ซึ่งท่านจะนำมาสอนให้นักเรียนร้องเป็นทำนองเพลงสังขาร ในวันที่ ๒๖ มิถุนายน เพื่อระลึกถึงครูสุนทรภู่ โดยเฉพาะตอนที่พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อ ท่านได้วิจารณ์ถึง “ความรักที่ไม่เหมาะสมของนางผีเสื้อกับพระอภัยมณีในที่สุดก็ต้องพบกับความตาย” โดย

ท่านตั้งชื่อว่าตอน “คู่กรรม” ยามที่ท่านขับร้องบทกลอนเป็นทำนองสังฆารานัน ไพเราะยิ่งนัก ถ้อยคำในบทกลอนที่ท่านแต่งก็ซาบซึ้ง เศร้า และให้ข้อคิดระคนกัน ดิฉันได้ฟังแล้วน้ำตาไหล ภาคภูมิใจในความสามารถของครูกัลยกร ของฉันยิ่งนัก

สอง...บูรณาการคุณธรรม ครูกัลยกร เป็นครูผู้ให้ความรู้คู่คุณธรรมเสมอ ในเวลาสอน ท่านจะสอดแทรกคุณธรรมในการดำเนินชีวิตที่พอเพียง ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความเป็นไทย ให้อนุรักษ์และสืบทอดความเป็นไทย ครูกัลยกรท่านจะย้ำบอกกับนักเรียนเสมอว่า **“ครูขอฝากความเป็นไทยไว้ในจิตวิญญาณของพวกเขาทุกคนด้วย เพื่อความมั่นคงของประเทศไทย”** คำพูดของครูประโยคนี้ทำให้ดิฉันประทับใจยิ่งนัก

ครูกัลยกรเป็นครูดีมีคุณธรรมอย่างเด่นชัดคุณธรรมในตัวของคุณครูที่สมควรเป็นแบบอย่างคือ ความกตัญญู ท่านย้ำเตือนลูกศิษย์เสมอว่า **“คนเราควรรู้จักบุญคุณคน ไม่ว่าจะ เป็นพ่อแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณ เราต้องรู้จักกตัญญู กตเวทิตาให้มากที่สุด”** นอกจากนั้นท่านยังชอบทำบุญ บริจาคทาน ตักบาตร เป็นประจำ ท่านสอนให้ลูกศิษย์ทุกคนรู้จักการให้โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ครูกัลยกรจะซื้อดอกไม้ไปไหว้ศาลพระภูมิและพระพุทธรูปสังฆาราม ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำโรงเรียนเป็นประจำ แม้แต่ภายในห้องเรียน ท่านก็นำพวงมาลัยมาบูชารูปคุณแม่ของท่านที่เสียชีวิตไปแล้ว ที่ตั้งอยู่บนโต๊ะทำงานของคุณครูเคียงคู่กับหนังสืออ่านบทร้อยกรองเสริมสร้างคุณธรรม เรื่อง ดอกสร้อยร้อยพระคุณแม่ ซึ่งท่านแต่งขึ้นเองสำหรับใช้แจกในงานพระราชทานเพลิงศพคุณแม่ของท่าน โดยวางไว้ในพานสีทองใบเล็ก บางครั้งดิฉันจะขออนุญาตครูเปิดอ่านจึงรู้ถึงความพากเพียรและความกตัญญูที่ท่านสามารถแต่งกลอนดอกสร้อยร้อยพระคุณแม่ได้ถึงหนึ่งร้อยบท แต่ละบทมีความไพเราะทั้งนั้น เช่น เรื่องความกตัญญู ท่านแต่งไว้ว่า

“ความเอ๋ยความกตัญญู
กตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี
ถ้าลูกแม่ไม่มีกตัญญู
ชาตินี้มีโอกาสเกิดเป็นคน

จะเชิดชูชีวิตลูกให้สุขศรี
เป็นคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่ในใจคน
ชีวิตน่าอดสูจิตหมองหม่น
ต้องฝึกตนให้กตัญญูตาเอย”

สาม...น้อมนำความเป็นไทย ครูวัลลภกรมีความเป็นไทยอยู่ในตัวของท่านและแสดงออกเป็นแบบอย่างที่ดียิ่ง นั่นคือท่านพูดภาษาไทยได้ชัดเจน ชัดถ้อยชัดคำ สุภาพเรียบร้อย อ่อนหวาน อ่านทำนองเสนาะได้ไพเราะมาก และท่านสามารถแต่งบทประพันธ์ทั้งด้านร้อยแก้วร้อยกรอง เช่น เรื่องสั้น นิทาน บทเพลง บทกลอน งานเขียนของท่านทุกเรื่องนอกจากจะให้ความรู้แล้วยังแฝงด้วยคุณธรรมและค่านิยมความเป็นไทยได้เหมาะสม ในด้านการแต่งกายครูวัลลภกรถือเป็นแบบอย่างที่ดีในการแต่งกายไม่ว่าจะแต่งชุดผ้าไทยหรือชุดทั่วไป แสดงให้เห็นถึงความเรียบร้อยเหมาะสมกับวัยและถูกต้องตามกาลเทศะเป็นแบบอย่างที่ดีมาโดยตลอด

สี่...ใส่ใจดูแลศิษย์ตลอดระยะเวลาหนึ่งปี ที่ดิฉันได้อยู่ใกล้ชิดกับท่านในฐานะที่ท่านเป็นครูที่ปรึกษาและสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ท่านเป็นครูที่มีความเมตตาากรุณาสูง คอยดูแล เอาใจใส่นักเรียนทุกคนอย่างเสมอภาค ท่านหมั่นสอนให้พวกเราทุกคนอยู่ในศีลธรรมปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน เวลาดิฉันและเพื่อนมีปัญหาใด ๆ จะปรึกษากับท่านได้ทุกเรื่อง คุณครูจะคอยให้คำแนะนำให้กำลังใจอยู่เคียงข้างตลอดเวลา ถึงแม้ท่านจะมีภาระงานมากเพียงใดถ้านักเรียนมีปัญหาท่านจะให้ความสำคัญกับนักเรียนก่อน ครูวัลลภกรเป็นคนใจดียิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนกล้าเข้าพบท่าน ห้องเรียนประจำ “๒๓๖” ที่ท่านดูแลสะอาดเรียบร้อย การจัดสิ่งของและเอกสารต่าง ๆ เป็นระเบียบท่านปลูกฝังนิสัยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบการดูแลรักษาความสะอาดห้องเรียน โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ดูแลรักษาห้องเรียนกลุ่มละ ๑ สัปดาห์ หมุนเวียนเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ นักเรียนบางคนขาดความรับผิดชอบท่านก็จะตักเตือนและให้แง่คิดที่ดีไม่ให้เอาเปรียบผู้อื่น ชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่ไม่สมควรกระทำ แม้กระทั่งเรื่องความรักในวัยเรียนท่านจะคอยดูแลสั่งสอนเป็นพิเศษคอยแนะนำการปฏิบัติตนให้อยู่ในจารีตประเพณีเหมือนแม่ที่คอยสอนลูกอยู่เสมอ ดั่งคำกลอนที่ดิฉันขอมอบให้ครูวัลลภกรดังนี้

“ครูนี้เสียสละ	มานะสอนศิษย์ให้ดี
มุ่งหมายให้ศิษย์นี้	เป็นคนดีมีน้ำใจ
สอนสั่งมิใช่ซัง	ทุกครั้งที่ทำผิดไป
ด้วยรักและห่วงใย	ให้อภัยเสมอมา”

ห้า...ให้แนวคิดการทำงานที่สร้างสรรค์ ครูก็เลยกรให้แนวคิดการทำงานที่สร้างสรรค์แก่นักเรียนเสมอในการเรียนการสอน ท่านยังเสริมประสบการณ์ในการทำงานที่ถูกต้อง เช่น การทำรายงาน การทำโครงงาน การนำเสนอสื่อต่าง ๆ การทำงานเป็นกลุ่ม เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนรู้จักคิดกล้าแสดงออกและรู้จักความสามัคคีในการทำงาน เวลาที่ครูก็เลยกรได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานนอกโรงเรียนท่านก็จะนำประสบการณ์ดี ๆ กลับมาเล่าให้นักเรียนฟังเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ รวมทั้งนำของฝากเล็ก ๆ น้อย ๆ ขนมอร่อย ๆ มาให้นักเรียนเสมอ เวลาที่มีข่าวเกี่ยวกับการศึกษากิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงประสบการณ์ในการดำรงชีวิตของท่านท่านก็จะนำมาเล่าสู่กันฟังเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีในการประพฤติตน ครูก็เลยกรจะมาโรงเรียนเข้าเสมอ คอยดูแลนักเรียนให้เข้าแถวอย่างเป็นระเบียบ ดูแลสุขภาพอนามัยของนักเรียน การแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

นอกจากนี้เมื่อมีกิจกรรมใด ๆ ที่จัดขึ้นภายในห้องเรียน เช่น งานวันมอบตัว เป็นศิษย์ งานวันปีใหม่ ครูก็เลยกรจะให้ความร่วมมือให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ทำให้กิจกรรมเหล่านั้นสร้างความประทับใจให้กับทุกคน แม้กิจกรรมภายนอกของโรงเรียนท่านจะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเมื่อตอนที่ดิฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ได้มีโอกาสร่วมงานกับท่านอีกครั้ง ท่านเลือกนักเรียนมาช่วยจัด ชู้มแสดงผลงานของครูและนักเรียนที่โรงเรียนหวัง ดิฉันได้เห็นการทำงานอย่างมีระเบียบมากของท่านก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรจะคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนแล้วแบ่งงานเป็นส่วน ๆ และแบ่งคนรับผิดชอบ เมื่อแบ่งงานแล้วท่านจะให้อิสระในการคิด การออกแบบ การนำเสนอของนักเรียนโดยท่านจะอยู่ห่าง ๆ คอยให้คำแนะนำ เมื่อทำงานเสร็จก็ไปส่งนักเรียนถึงบ้านทุกคนเพราะท่านเป็นห่วงนักเรียนในการเดินทางกลับบ้าน ดิฉันและเพื่อน ๆ รู้สึกซาบซึ้งและประทับใจในความเสียสละของครูก็เลยกรที่ท่านทำงานเหนื่อยมาทั้งวันแล้วสมควรจะได้กลับบ้านพักผ่อนเร็ว ๆ แต่กลับต้องไปส่งนักเรียนกลับบ้านก่อนกว่าท่านจะได้กลับบ้านพักผ่อนก็ดึกมากทีเดียว

ถึงแม้ว่าดิฉันจะเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มาแล้วสองปี แต่ครูก็เลยกรก็ยังคงเป็นห่วงเป็นใยดูแลเอาใจใส่คอยเป็นกำลังใจและให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ กับดิฉันมาโดยตลอดถึงแม้ท่านจะไม่ได้เป็นครูที่ปรึกษาแล้วก็ตาม เมื่อดิฉันมีปัญหาอะไรก็จะเข้าไปพบท่านเหมือนเคย แต่ตอนนี้ดิฉันเรียนหนักขึ้นเพราะอยู่ชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ ๕ จึงไม่ค่อยมีโอกาสพบท่านบ่อยนัก แต่ความรู้สึกดี ๆ ที่ดิฉันมีต่อครูกัลยากร ยังคงเหมือนเดิม วันไหนครูปิ่นดิฉันและเพื่อน ๆ ได้นำพวงมาลัยไปกราบท่าน ครูกัลยากรรับพวงมาลัยด้วยความยินดีแล้วพูดว่า “ครูขอขอบใจมากนะที่พวกเธอยังไม่ลืมครู ครูขออวยพรให้เธอทุกคนมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียนนะจ๊ะ” เป็นถ้อยคำที่ดิฉันประทับใจยิ่งนัก

ตลอดเวลาที่ดิฉันได้รู้จักและใกล้ชิดกับครูกัลยากร ดิฉันรู้สึกประทับใจเป็นพิเศษในการทำหน้าที่ของครูที่ดี ท่านได้แสดงความสามารถให้ดิฉันเห็นหลายด้าน เช่น ในการสอนท่านมีกลวิธีสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียน สนุกสนาน รู้จักการทำงานที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ท่านคอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนเสมอภาคกัน ไม่ลำเอียงและคอยปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม โดยท่านเป็นแม่พิมพ์ที่ดีมาโดยตลอด ดิฉันขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับการดูแลเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีอยู่ในกฎระเบียบของสังคม การให้วิชาความรู้ที่ติดตัวอย่างคงทนถาวรกับศิษย์คนนี้อย่างดี ดิฉันขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายคุ้มครองครูกัลยากร มั่นถาวรวงศ์ ให้มีสุขภาพกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทุกประการขอผลบุญที่ครูได้สร้างศิษย์ให้เป็นคนดีของสังคมส่งผลให้ครูกัลยากร มั่นถาวรวงศ์ ประสบความสำเร็จทุกคืนวัน

คุณครูกัลยากร
ครูสอนด้วยหัวใจ
ครูเป็นแม่แบบอย่าง
ให้ความรู้คู่ความดี
สืบนิวาสกราบครู
ที่ฉันประทับใจ

ครูผู้สอนภาษาไทย
หวังให้ศิษย์เป็นคนดี
วางรากฐานให้ศิษย์นี้
รักศักดิ์ศรีความเป็นไทย
นักต่อสู้ผู้ยิ่งใหญ่
ขอมอบให้ครูกัลยากร

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคกลางและภาคตะวันออก

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวพลอยพลิ้น โพธิ์เพชรทอง

โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

พระอาจารย์ชัยณรงค์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

วินาทีแรกที่พระอาจารย์ประจำวิชาพระพุทธศาสนารูปใหม่ของพวกเรามายืนอยู่หน้าชั้นเรียนและกล่าวคำทักทายนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษว่า Good Morning Class ด้วยสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษาอย่างไม่ผิดเพี้ยน ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ทุกคนรู้สึกแปลกใจและสงสัยว่าพระภิกษุสงฆ์รูปนี้ ใช้ชาวไทยหรือไม่ ดูจากรูปลักษณะภายนอกแล้วท่านก็ดูเหมือนพระภิกษุชาวไทยทั่วไป แต่เพราะเหตุใดท่านจึงพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วเช่นนี้ นี่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาครั้งแรกกับ**พระอาจารย์ชัยณรงค์**

ภายหลังพวกนักเรียนก็ได้ทราบว่าพระอาจารย์ชัยณรงค์ท่านเป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน ผู้เติบโตในอเมริกาและท่านมาบวชเป็นพระภิกษุที่เมืองไทยได้ก่าพรรษาแล้ว ในห้องเรียนพระอาจารย์ได้ให้ความรู้และอบรมพวกเราในเรื่องพระพุทธศาสนาและคุณธรรม แถมยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้พวกเราทำเพื่อพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้และในด้านจิตใจ เช่น ในทุก ๆ สัปดาห์พวกเราจะต้องเขียนวิเคราะห์เหตุการณ์อะไรก็ได้ที่เราได้กระทำในสัปดาห์นั้น วิเคราะห์ว่าเราได้ปฏิบัติตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องเบญจศีลเบญจธรรมข้อไหนบ้างอย่างไร

พระอาจารย์บอกเสมอว่า “ในทุก ๆ สิ่งที่เราทำในชีวิตประจำวันจะมีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ” และเราสามารถนำมาวิเคราะห์ในเชิงธรรมะได้ เช่น การไปซื้อของ เราซื้อสัตย์ เราพูดจาสุภาพกับคนขายหรือไม่ เป็นต้น พระอาจารย์เป็นผู้ชี้ให้ข้าพเจ้าเห็นว่าธรรมะมีอยู่ทุกที่ทุกเวลาในชีวิตประจำวันของเรา ไม่ใช่แค่เฉพาะเวลาเราไหว้พระสวดมนต์หรือไปวัด นอกจากนั้นที่กศีล ๕ นั้น พระอาจารย์ยังจัดให้มีการได้วาทิในห้องเรียนเกี่ยวกับเรื่องจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และวิทยาการสมัยใหม่ เช่น การทำแท้ง การใช้ส้วมในการทดลอง การฉีดสารเคมีที่ทำให้เสียชีวิตอย่างไม่ทรมานในผู้ป่วยที่สมองตายแล้ว เป็นต้น แล้วนักเรียนก็ต้องหาเหตุผลมาสนับสนุนฝ่ายของตนเองไม่ว่าจะเป็นการอ้างอิงคำสอนทาง

พระพุทธศาสนา หลักจริยธรรม สิทธิมนุษยชน ฯลฯ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและชอบกิจกรรมได้วาทินีมากจึงเสนอพระอาจารย์ว่าอยากให้ออกไปจัดกิจกรรมได้วาทินีอีก พระอาจารย์บอกว่าถ้านักเรียนสนใจก็สามารถไปลองแข่งขันได้วาทินีที่เป็นภาษาอังกฤษได้ พระอาจารย์จะเป็นผู้ฝึกซ้อมให้ ดังนั้นภายในช่วงปิดเทอมคือช่วงปลายเดือนมีนาคมถึงกลางเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ พระอาจารย์ก็ได้เมตตาฝึกซ้อมการได้วาทินีให้ข้าพเจ้าและเพื่อนๆ อีกห้าคน และได้ส่งเข้าแข่งขันการได้วาทินีระดับประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสหภาพยุโรป จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๑๘-๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้าพเจ้าได้ประสบการณ์ใหม่ๆ มากมาย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือได้แรงบันดาลใจและมุมมองใหม่ ๆ จาก**พระอาจารย์ชัยณรงค์ผู้** ซึ่งเป็น “ครูดี” ที่ข้าพเจ้าประทับใจ หากจะกล่าวถึงคุณธรรม ๘ ประการ ข้าพเจ้าก็มั่นใจว่าพระอาจารย์มีครบทุกข้อ ดังที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอต่อจากนี้

ข้าพเจ้ายกย่องและชื่นชมพระอาจารย์ชัยณรงค์ในความมานะเพียรพยายามของท่านในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นการเตรียมการสอนในห้องเรียนหรือเตรียมการฝึกซ้อมในการได้วาทินี ท่านตั้งใจทำงานหาข้อมูลเกี่ยวกับสถิติและข่าวสารเหตุการณ์ปัจจุบันตลอดเวลาเพื่อให้ทีมของโรงเรียนเราพร้อมที่สุด สำหรับการแข่งขัน ท่านมีความเพียรพยายามในการอธิบายเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถิติให้เราฟัง โดยจะไม่นอกเรื่องและให้ทุกคนมีสมาธิในการฟัง มีบางครั้งบางคราวที่ท่านจะสอดแทรกอารมณ์ขันในขณะที่อธิบายอยู่เพื่อให้พวกเราได้หัวเราะกันอย่างผ่อนคลายและไม่เคร่งเครียดจนเกินไป เวลาซ้อมได้วาทินีพระอาจารย์จะคอยดักเตือนพวกเราในจุดบกพร่องของตัวเอง รวมถึงแนะนำว่าเราควรพูดอะไรในสถานการณ์แบบนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระอาจารย์พึงพอใจในงานที่ท่านทำไม่ว่าจะเป็นศาสนกิจ การสอน พระพุทธศาสนาหรือการฝึกซ้อมได้วาทินี รวมถึงการได้วาทินีของตัวเองด้วย และท่านทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาเพื่องานต่าง ๆ อย่างเต็มที่เพื่อให้นักเรียนออกมาดี พระอาจารย์มักกล่าวเสมอว่า “การได้วาทินีทำให้เราเป็นคนมีเหตุผล สามารถมองสิ่งต่าง ๆ ได้หลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี และเรียนรู้ความจริงโดยการวิเคราะห์ด้วยวิจญาณญาณของตนเอง อีกทั้งทำให้สามารถเลือกเดินทางสายกลางที่เราคิดว่าถูกต้องดีงาม”

พระอาจารย์มีคุณลักษณะประหยัด ท่านแต่งกายด้วยจีวรสีส้มอมเหลืองสะอาดเรียบร้อย และสวมรองเท้าธรรมดา ๆ สีสุภาพ แลดูเรียบง่ายเหมือนภิกษุ

สามแฉกทั่วไป ท่านใช้สิ่งของอย่างไม่ฟุ่มเฟือย ใช้ปากกาเขียนกระดานจนน้ำหมึกหมดเกลี้ยงก่อนที่จะทิ้ง ท่านให้นักเรียนอ่านเอกสารประกอบการเรียนจากในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยไม่ต้องพิมพ์แจกให้แก่ักเรียนทุกคนเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายหรือถ้าบางอย่างจำเป็นต้องพิมพ์จริง ๆ ท่านก็จะนำกระดาษที่ใช้ไปแล้วด้านหนึ่งกลับมาใช้อีกด้าน ส่วนการส่งการบ้านท่านให้ส่งทางคอมพิวเตอร์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งนับว่าเป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรกระดาษของโรงเรียนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กล่าวถึงเรื่องการซื้อสัตย์ ข้าพเจ้าก็คิดว่าพระอาจารย์มีคุณธรรมประการนี้อีกเช่นกัน โดยสังเกตได้จากกรณีที่พระอาจารย์ปฏิบัติตัวตรงต่อหน้าที่ในการสอนวิชาพระพุทธศาสนา มาตรงต่อเวลาเสมอ ๆ ท่านรู้หน้าที่ของท่านเป็นอย่างดีและพร้อมที่จะปฏิบัติอย่างเต็มที่และถูกต้อง บางครั้งที่ท่านติดธุระ ไม่สามารถมาสอนได้ ท่านจะบอกนักเรียนล่วงหน้าและสั่งงานสำหรับคาบเรียนที่ท่านจะไม่มาสอน แม้ว่าพระอาจารย์จะเติบโตในประเทศสหรัฐอเมริกาประเทศแห่งเสรีภาพทางความคิด แต่เมื่อมาอยู่ในเมืองไทย พระอาจารย์ท่านกับปฏิบัติตามอย่างมีระเบียบวินัยของสังคมไทยและอยู่ในพระวินัยของพระภิกษุสงฆ์ ท่านยังสั่งสอนให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎกติกาของการได้วาที โดยเมื่อไรที่เราได้ยื่นสัญญาหมดเวลาพูดให้เราหยุดพูดทันที แม้ว่าเราอาจจะยังพูดเนื้อหาที่เราต้องการพูดไม่จบเพื่อให้เป็นการรักษากฎกติกา

นอกจากนี้ท่านยังมีวินัยในตนเอง แม้ว่าท่านจะมีภารกิจมากมายไม่ว่าจะเป็นปฏิบัติศาสนกิจต่าง ๆ เช่น การบิณฑบาต การสวดมนต์ การทำหน้าที่สอนวิชาพระพุทธศาสนา และท่านยังต้องศึกษาในสาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ท่านก็ยังสามารถแบ่งเวลามาฝึกซ้อมได้วาทีให้พวกเราด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยเมตตา

พระอาจารย์มักพร่ำสอนให้ทุก ๆ คนมีกิริยามารยาทดีงามสุภาพเรียบร้อยทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ตัวอย่างของความสุขภาพเรียบร้อยนี้เห็นได้จากกิริยามารยาทของท่านพระอาจารย์ ท่านมีสัมมาคารวะ เวลาท่านพูดคุยกับอาจารย์ท่านอื่นหรือผู้ปกครองท่านใดที่อาวุโสกว่าครั้งหนึ่งขณะที่ท่านกำลังคุยกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองท่านนั้นได้กราบขอบพระคุณและกล่าวยกย่องพระอาจารย์ที่ฝึกซ้อมได้วาทีให้เราจนได้รับรางวัล พระอาจารย์กล่าวด้วยความถ่อมตนและรักษาภิรียมารยาทว่า “ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก เด็ก ๆ มีความตั้งใจฝึกซ้อมและมีความสามารถ

กันเองด้วยต่างหาก” นี่แสดงให้เห็นว่าท่านวางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทยทุก ๆ ฝีก้าว ทุก ๆ อิริยาบถ ตามสถานภาพและกาลเทศะ แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็มีความมั่นใจในตนเอง ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเป็นเหตุเป็นผลและรับฟังความคิดเห็นที่ขัดแย้งในห้องเรียน ท่านจะถามประจำว่า “ใครมีความคิดเห็นอย่างไร สงสัยอะไรไหม เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด” ใครจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างจากเราก็ไม่ผิด เพราะพระพุทธเจ้าสอนว่าเราจะสามารถพิจารณาความจริงโดยอาศัยการตรិตรองด้วยสติสัมปชัญญะของตนเอง ไม่ควรคล้อยตามผู้อื่นหรือเชื่อคำสอนของท่าน หรือแม้แต่คำสอนของพระพุทธเจ้าเพียงเพราะถือว่าเป็นอาจารย์ ด้วยเหตุนี้เอง พระพุทธศาสนาจึงเป็นไปตามหลักการวิทยาศาสตร์ เนื่องจากทุกคนสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตนเอง

พระอาจารย์ชัยณรงค์เป็นผู้ที่ผ่องใสทั้งทางกาย วาจา ใจ ท่านแต่งกายสะอาดสะอ้าน ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสอารมณ์เบิกบาน ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นท่านโกรธเลยเพียงแต่ครั้งเดียว ท่านพูดจามีมารยาทระมัดระวังกิริยาตนเองตามวินัยของพระภิกษุสงฆ์ ท่านยังใช้วาจาของท่านในทางสร้างสรรค์ โดยท่านได้วิจารณ์พวกเราเวลาฝึกซ้อมได้วาทะที่เพื่อที่จะให้พวกเราแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการพูดให้ดีขึ้น ท่านมักจะใช้ถ้อยคำที่ทำให้กำลังใจเพื่อกระตุ้นให้พวกเราพยายามฝึกฝนต่อไป ทางด้านจิตใจท่านปราศจากความมัวหมอง ท่านสอนให้นักเรียนมองโลกในแง่ดีไม่ถือแค้นหรือโกรธเคืองผู้อื่น ท่านบอกว่าบางครั้งเราต้องหัวเราะกับตัวเองบ้าง ท่านเคยเล่าว่าในระหว่างที่ท่านเดินทางไปเข้าร่วมประชุม ณ ต่างประเทศ มีชายคนหนึ่งถามท่านว่าทำไมจึงต้องใช้ “กระโปรงสีส้ม” พระอาจารย์ไม่ได้โกรธแต่อย่างใด ท่านยังคงยิ้ม ๆ อธิบายให้ชายผู้นั้นทราบถึงวัฒนธรรมการแต่งกายของพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ท่านได้ฝึกฝนจิตใจตนเองมิให้ขุ่นมัว อีกทั้งท่านยังสอนให้พวกเรานั่งสมาธิเพื่อทำจิตใจให้สงบผ่องใสและให้ตั้งจิตอธิษฐานเพื่อแผ่เมตตาให้ทุกชีวิตบนโลกใบนี้

หากกล่าวถึงความสามัคคี ข้าพเจ้าขอชื่นชมในตัวพระอาจารย์ว่าท่านสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและยังสามารถสร้างความปรองดองให้แก่มุคคณะ ทำให้ทุกคนร่วมใจปฏิบัติงานให้บรรลุผล ตามที่ต้องการ ท่านไม่เคยเอารัดเอาเปรียบผู้อื่นและไม่เคยทะเลาะกับใคร ส่วนหนึ่งที่ทำให้ท่านเป็นกรรมกรตัดสินการได้วาทะ คือ ท่านยอมเปิดใจรับฟังเหตุผลและยอมรับความแตกต่าง

หลากหลายทางวัฒนธรรมทางความคิด ความเชื่อ และพร้อมที่จะปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในฐานะพระภิกษุสงฆ์ ทางพระพุทธศาสนา พระอาจารย์ไม่เคยกล่าวลบหลู่ศาสนาอื่น ไม่เคยเหยียดผู้ที่นับถือศาสนาอื่น ซึ่งมีความเชื่อไม่เหมือนกับพระพุทธศาสนา ท่านยังส่งเสริมความสามัคคีโดยการส่งนักเรียนจำนวนหนึ่งไปร่วมกิจกรรมค่ายเยาวชนสมานฉันท์ ซึ่งเป็นกิจกรรมกลุ่มเยาวชนที่นับถือศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทยให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมุมมองที่แตกต่างกันไปเพื่อปลูกฝังความเข้าใจและความปรองดองของทุก ๆ ศาสนา อันจะนำไปสู่สังคมที่สงบสุข ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าได้เห็นพระอาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้ยุติความบาดหมางอันเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม เรื่องมีอยู่ว่ามีลูกศิษย์คนหนึ่งซึ่งเติบโตในต่างประเทศ เขาจึงไม่ค่อยรู้จักขนบธรรมเนียมประเพณีไทยสักเท่าไร เขาแสดงกิริยามารยาทไม่เหมาะสมต่อผู้อาวุโสท่านหนึ่งซึ่งเขาไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัวด้วยน้ำเสียงแข็งกระด้างและไม่ได้ไหว้เพื่อแสดงความเคารพ เป็นเหตุให้ผู้อาวุโสท่านนั้นโกรธเคืองและไม่พอใจลูกศิษย์คนนั้น ลูกศิษย์คนนั้นก็ไม่เข้าใจว่าเขาทำอะไรผิด และเพราะเหตุใดจึงต้องขอโทษ พระอาจารย์ได้ถามทั้งสองฝ่ายว่าเกิดอะไรขึ้น หลังจากนั้นพระอาจารย์ได้อธิบายให้ลูกศิษย์ผู้นั้นฟังและให้กล่าวคำขอโทษ สุดท้ายลูกศิษย์คนนั้นก็กล่าวคำขอโทษกับผู้อาวุโสแม้จะไม่เต็มใจ ผู้อาวุโสผู้นั้นก็เดินจากไป ลูกศิษย์ผู้นั้นยังแสดงอาการโมโหออกมา พระอาจารย์จึงกล่าวอธิบายอย่างอ่อนโยนว่า ในสังคมไทยผู้ที่อายุน้อยกว่าต้องแสดงความเคารพผู้อาวุโสกว่าและต้องแสดงความเคารพด้วยการไหว้ จึงจะถูกต้องตามกาลเทศะ แต่พระอาจารย์เองก็เข้าใจวัฒนธรรมอื่น ๆ เป็นอย่างดีว่าแตกต่างจากวัฒนธรรมไทย แต่ก็ให้เกียรติเสมอว่าตอนนี้เราอยู่ในประเทศไทย เราต้องปฏิบัติตามวัฒนธรรมของที่นี่

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าพระอาจารย์มีความรับผิดชอบมากมายในฐานะพระภิกษุสงฆ์ ในฐานะอาจารย์ผู้สอนวิชาพระพุทธศาสนา และในฐานะนักศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในเวลาเดียวกัน แต่ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณและซึ่งใจที่พระอาจารย์กรุณามาฝึกซ้อมการได้วาทะที่ให้นักเรียน สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจของพระอาจารย์ที่สละเวลาของตนเองมาช่วยผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนั้น ในการฝึกซ้อมแต่ละครั้งพระอาจารย์ต้องเดินทางมาไกลอีกด้วย นับว่าเป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบากของตนเอง

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้ามีครุฑที่ข้าพเจ้าประทับใจ คือ “พระอาจารย์ชัยณรงค์” เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตและการทำงาน นอกจากคุณธรรม ๘ ประการที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้ายังเชื่อว่าพระอาจารย์วิชาพระพุทธศาสนาของข้าพเจ้ารูปนี้เป็นผู้ที่ประกอบด้วยคุณธรรม อันเป็นที่น่ายกย่อง ประการอื่น ๆ อีกมากมาย ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลากรรูปนี้ควรค่าอย่างยิ่งแก่การเป็น “แม่พิมพ์ของชาติ” ที่น่าสรรเสริญสืบต่อไป

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคกลางและภาคตะวันออก

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นายวุฒิชัย พรมจิต

โรงเรียนพรหมมานุสรณ์

จังหวัดเพชรบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.เก็จวลี กริธาร

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

หากวันนี้ไม่มีครูผู้สอนสั่ง ศิษย์ก็ยังไม่เรียนได้หรือไม่หนอ
หากวันนี้ร่างไปใครจะรอ ใครจะพ้อถึงครูบ้างอย่างไรกัน

จากกลอนบทนี้คงเป็นคำถามในใจให้ทุกคนได้คิดว่า หากวันนี้ไม่มีคุณครูคอยสั่งสอนศิษย์แล้วจะเป็นเช่นไร สำหรับฉันแล้วคิดว่าฉันคงจะอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อาจจะไม่ได้อ่านต่อในระดับสูงขึ้น คงไม่มีความรู้และทักษะประสบการณ์เพียงพอในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ และเมื่อเป็นเช่นนั้นฉันคงไม่สามารถที่จะสร้างฐานะทางครอบครัวเลี้ยงดูแม่ของฉันได้ แล้วประเทศชาติเล่า จะอาศัยผู้ใดช่วยที่จะพัฒนาให้ชาติได้เจริญก้าวหน้าได้ ถ้าคนไทยขาดผู้ซึ่งให้ความรู้ปูรากฐานและมีคุณูปการต่อเด็กและเยาวชน บุคคลผู้ที่ฉันกล่าวถึงนี่ก็คือคุณครูนั่นเอง

ตั้งแต่เกิดมาฉันมักได้ยินคำว่าครู ครูนั้นเปรียบเหมือนเรือจ้างที่คอยส่งนักเรียนคนแล้วคนเล่าให้ถึงปากผืน **ครูเก็จวลี ภิรัต** ของฉันก็เช่นกัน ฉันเห็นครูเก็จวลีคอยสั่งสอนลูกศิษย์คนแล้วคนเล่า จนรุ่นพี่ที่ฉันรู้จักจบไปจากโรงเรียนพรหมานุสรณ์ฯ แห่งนี้แล้วหลายคน ครูก็ยังคงทำหน้าที่ของครูอย่างมีความสุขเพื่อน ๆ ในกลุ่มของฉันเคยถามว่าครูไม่เบื่ออาชีพครูบ้างเลยหรือครับ ครูตอบพวกฉันว่าครูโชคดีที่ได้เป็นครู เพราะได้มีโอกาสทำบุญทำกุศลทุกวันโดยที่ไม่ต้องลงทุนเงินทองอะไรมากมาย ครูมีโอกาสดีกว่าพวกหมอที่ต้องคอยรักษาคนไข้ หรือพวกวิศวกรที่มีโอกาสแค่สร้างตึก แต่ครูได้มีโอกาส **“สร้างคน”** ครูของฉันเป็นคนขยัน อดทน และมีความรับผิดชอบสูงมาก เมื่อครั้งที่ฉันเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ฉันโชคดีที่ได้เป็นนักเรียนในห้องประจำชั้นของครูเก็จวลี และยังได้เรียนวิชาสังคมศึกษากับครูอีกด้วย ฉันไม่เคยเห็นครูย่อตัวต่องานต่าง ๆ ที่ครูได้รับมอบหมาย ทั้งงานสอนซึ่งถือเป็นงานหลักของครู ครูจะเข้าสอนด้วยสีหน้าอารมณ์ที่ยิ้มแย้มแจ่มใส แว่นตาของครูกระตือรือร้นเสมอ ครูจะมีข่าวสารระความรู้มาเล่ามาซักถามความคิดเห็นของพวกเราเป็นประจำ ทำให้ฉันและเพื่อน ๆ ต้องคอยติดตามข่าวสารบ้านเมืองเพื่อมาคุยมาตอบคำถามของครู แต่ในบางครั้งก็ครูเข้าห้องสอนด้วยใบหน้าที่นิ่ง ๆ พวกเราในห้องจะรู้ทันทีว่ามีความผิดปกติเกิดขึ้นกับพวกเราในห้อง ครูจะถามว่ามีใครจะเล่าอะไรให้ครูฟังไหม ซึ่งก็จะมีเพื่อนในห้องลุก

ขึ้นยืนบอกเล่าที่การกระทำที่ผิดกฎระเบียบของโรงเรียน และในช่วงหลัง ๆ แทบไม่ต้องมีคำถามจากครู แต่จะมีเพื่อนบอกเล่าถึงการกระทำผิดของตัวเอง เพราะเวลาที่ครูเกิดจิวลีทำหน้าหนึ่ง ๆ แล้ว นักเรียนจะรู้สึกว่าคุณอากาศในห้องหนาวมาก แม้ว่าอากาศนอกห้องจะร้อนสักเพียงใด วิธีการสอนของครูจะเป็นไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจนพวกเราารู้สึกว่าครูปรับเปลี่ยนวิธีสอนได้เร็วมาก ครูใช้สื่อและวิธีการใหม่ ๆ มาสอนนักเรียน เช่น ให้นักเรียนเรียนรู้เรื่องหน้าที่ของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยโดยให้นักเรียนทำโครงการในโรงเรียนตามที่กลุ่มนักเรียนสนใจ ซึ่งกลุ่มของฉันทำโครงการสุขภาพสร้างสุข รับผิดชอบทำความสะอาดห้องน้ำของนักเรียน ปรับปรุงพื้นที่โดยรอบและปลูกต้นไม้เป็นสวนหย่อมหน้าห้องน้ำ ระหว่างการทำโครงการทำให้ฉันได้รู้ว่านักการที่ดูแลห้องน้ำทำงานหนักเพียงใดและมีเพื่อนนักเรียนหลายคนที่ไม่ช่วยกันรักษาความสะอาดห้องน้ำ หลังจากเสร็จโครงการแล้ว ทำให้พวกฉันทุกคนที่ทำโครงการนี้ช่วยกันรักษาความสะอาดของโรงเรียนไม่เพียงแต่เฉพาะห้องน้ำเท่านั้น พวกฉันยังช่วยกันดูแลทรัพย์สินสมบัติต่าง ๆ ของโรงเรียนไม่ให้ชำรุดเสียหาย และหาเวลาว่างที่จะอาสาช่วยงานของคุณครูอีกด้วย

นอกจากงานการสอนแล้ว คุณครูยังต้องรับผิดชอบงานอื่น ๆ ทั้งในโรงเรียนและงานของหน่วยงานต่าง ๆ ครูมักจะทำกับกลุ่มนักเรียนที่ทำงานกับครูเสมอว่า ถ้ายังมีคนในทีมงานเราทำ แสดงว่าเรายังมีความสามารถ ยังมีคุณค่าอยู่ แต่ถ้าเราไม่มีงานทำ แสดงว่าเราไม่มีฝีมือหรือเขาลืมนเราไปแล้ว งานที่ฉันได้มีโอกาสร่วมงานกับครูเกิดจิวลีในปีนี้ก็คืองานคณะกรรมการนักเรียนและงานชมรมต้นกล้าเพชรบุรี ซึ่งคุณครูเป็นที่ปรึกษา ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน จึงมีทั้งกิจกรรมภายในและภายนอกโรงเรียน กิจกรรมคณะกรรมการนักเรียนโรงเรียนของฉันประสบความสำเร็จอย่างมากในช่วงที่ครูเกิดจิวลีทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา จะเห็นได้จากรางวัลต่าง ๆ ทั้งในระดับเขตพื้นที่ ระดับจังหวัด หรือในระดับประเทศ และจากการที่โรงเรียนต่าง ๆ มาดูงานคณะกรรมการนักเรียนที่โรงเรียนของฉันมากมายหลายคณะ ฉันได้มีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการนักเรียนจัดให้กับนักเรียนในโรงเรียน เช่น กิจกรรมค่ายอาสาสร้างฝาย สร้างบ้านดิน ไปดำเนินปลูกข้าว ให้น้องโรงเรียนประถมศึกษา กิจกรรมประกวดวงดนตรีสากล กิจกรรมการแข่งขันสตรีทพาส สตรีทบอล สตรีทวอลเลย์บอล หรือกิจกรรมที่สอนน้อง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ฉันประทับใจมาก เพราะทำให้ฉันได้ไปสอนน้องโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่ห่างไกล

ได้เอาหนังสือ ของเล่นที่ฉันไม่ใช้แล้วไปให้น้อง ได้ไปจัดงานวันเกิดให้น้อง ทำให้ฉันอึดใจและภูมิใจกับการเป็นผู้ให้ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะกรรมการนักเรียนที่จัดขึ้น ฉันรู้จากเพื่อนที่เป็นคณะกรรมการนักเรียนว่าครูที่ปรึกษาเปิดโอกาสให้คณะกรรมการเป็นคนคิดกิจกรรม เพราะครูบอกว่ากิจกรรมเป็นของนักเรียน ครูเป็นเพียงที่ปรึกษา เพราะฉะนั้นนักเรียนต้องช่วยกันคิดว่าอยากทำอะไรแล้วนำไปเสนอกับครู จากนั้นคณะกรรมการนักเรียนกับครูจะช่วยกันคิดวางแผนต่อไป เรื่องการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ส่วนใหญ่ครูที่ปรึกษาจะรับไปทำ ส่วนการลงมือปฏิบัติครูจะให้คณะกรรมการนักเรียนทำเอง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง แต่ครูก็ยังคงคอยเฝ้าดูคอยให้คำปรึกษาช่วยแก้ปัญหา ซึ่งถ้าครูเปิดโอกาสให้นักเรียน โรงเรียนของฉันคงไม่มีกิจกรรมดี ๆ ให้นักเรียนได้เรียนรู้นอกห้องเรียนจากชุมชน จากท้องถิ่น จากธรรมชาติ ได้ลงมือปฏิบัติจริง ฉันกับเพื่อน ๆ ก็คงจะพลาดโอกาสดี ๆ ในชีวิตไปอย่างน่าเสียดาย

ในการทำงานแม้จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมายเพียงใดก็ตาม คุณครูยังคงสนุกกับการทำงานท่ามกลางนักเรียนหลายสิบคน ในมุมมองของฉัน คุณครูก็กังวลที่ฉันได้เห็นวันนี้ยังคงเป็นคุณครูที่กังวลคืนเดิมที่ฉันเคยเห็นและได้รู้จักมานับตั้งแต่ฉันเข้าเรียนที่นี่ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จนวันนี้ที่ฉันเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งนอกเหนือจากการที่เห็นครูมาโรงเรียนตั้งแต่เจ็ดโมงเช้าและกลับบ้านสามสี่ทุ่มแทบทุกวัน แม้ในวันเสาร์ อาทิตย์ หรือช่วงปิดภาคเรียนที่ฉันมาซ้อมกีฬาที่โรงเรียน ฉันก็ยังพบครูนั่งทำงานอยู่ในห้องแผนงานอยู่เสมอ ในความรู้สึกที่ลึก ๆ ส่วนตัวของฉันแล้ว คุณครูเป็นคนที่มีความรับผิดชอบในหน้าที่สูงมาก ครูบอกว่าถ้าไม่เป็นเหตุสุดวิสัยจริง ๆ ครูจะไม่ลาหยุด ฉันจะพบครูตอนเช้าที่กิจกรรมหน้าเสาธงทุกวัน ครูจะเดินพูดคุยทักทายกับน้องนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ห้อง ๑๒ บางครั้งก็เดินเลยไปพูดคุยกับนักเรียนห้องอื่น ๆ ด้วย ซึ่งฉันสังเกตว่า นอกจากพูดคุยกับนักเรียนตามภาพที่เห็นแล้ว ครูยังกวาดสายตาดูตรวจดูความเรียบร้อยของนักเรียนไปพร้อมกันด้วย ครูจะมีคำพูดทักท้วงนักเรียนที่ผูกโบว์ผิดระเบียบของโรงเรียนว่า “โบว์สวยจัง เอามาฝากครูไว้ก่อนดีไหมคะ ตอนเย็นก่อนกลับบ้านค่อยมารับคืนไป” หรือพูดกับนักเรียนชายที่ไม่ยอมตัดผมว่า “สงสัยว่าเธอจะเรียนหนักจนลืมตัดผม หรือว่าร้านตัดผมปิดร้านไปแล้ว” ซึ่งนักเรียนที่ผิดระเบียบแล้วโดนครูทักอย่างนี้มักจะยิ้มตอบแบบอาย ๆ แล้วก็รีบเอาโบว์เก็บลงกระเป๋า หรือบอกว่าเย็นนี้ผมจะรีบไปตัดผมครับ

คุณครูก็จิวลีเคยพูดในห้องเรียนเสมอว่า **ครูไม่สามารถเลือกลูกศิษย์หรือ
ปฏิเสธลูกศิษย์ได้** ดังนั้นเมื่อใครมาเรียนที่นี่หรือมาเรียนห้องนี้ ครูก็จะต้องสั่ง
ต้องสอนตามหน้าที่ของครู หากนักเรียนจะโกรธเกลียดหรือไม่พอใจครู ครูก็จะ
ไม่โกรธ และก็จะทำหน้าที่ของครูต่อไป เพราะหากมองข้ามหรือไม่ใส่ใจนักเรียน
ก็ถือว่าครูปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง ซึ่งหากคนเราไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่แล้ว คุณค่า
ในตัวเองย่อมจะลดลงไปด้วย ทำให้ฉันรู้สึกว่าคุณครูมีความจริงใจ จริงจัง ตั้งใจ และ
เต็มທີ່กับการเป็นครูบ่อยครั้งที่ฉันเห็นคุณครูเรียกนักเรียนไปพบที่ห้องพักครูเป็นการ
ส่วนตัว และฉันก็จะพบว่านักเรียนคนนั้นมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น โดยที่ฉันไม่อาจรู้
เลยว่าครูพูดอะไรกับนักเรียนคนนั้นบ้าง อีกสิ่งหนึ่งที่ครูคอยย้ำเตือนเสมอคือเรื่อง ความ
ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อหน้าที่ ครูจะไม่ชอบการโกหกคดโกง ครูจะสอนให้
นักเรียนพูดความจริง ยอมรับและกล้าเผชิญกับความจริงเมื่อนักเรียนทำผิดแล้ว
ยอมรับผิด ครูจะถามถึงเหตุผลที่ทำหากมีเหตุผลและความจำเป็นจริง ๆ ที่ต้องทำ
ที่ต้องฝ่าฝืนกฎระเบียบครู ครูจะนำกรณีของเพื่อนมาพูดคุยในห้องแล้วในที่สุด
พวกเราก็ต้องเป็นฝ่ายบอกให้ครูยกโทษให้เพื่อน ครูก็จะไม่ลงโทษแต่ย้ำนักเรียน
ว่าอย่าให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก แต่ถ้านักเรียนทำไปเพราะความคึกคะนองหรือ
เจตนา ครูจะลงโทษตามกฎหมายของห้องที่พวกเราได้ช่วยกันตั้งกฎเอาไว้ เมื่อพวกเราขาด
เหลือสิ่งใด คุณครูก็จะให้หยิบยืมหรือคอยหามาให้อย่างสุดความสามารถของ
ครูเลยทีเดียวได้ ฉันจึงมักจะเห็นภาพเงาตาที่ครูก็จิวลีใส่หมวกกันน็อกสีเทา
ซีมอเตอร์ไซด์เก่า ๆ พร้อมด้วยข้าวของเต็มตะกร้าหน้ารถไปหมด

ในเรื่องของการใช้เวลา ใช้ชีวิตให้คุ้มค่าครูเคยบอกพวกเราว่า วันพรุ่งนี้ไม่
มีจริง มีแต่วันนี้และเวลานี้ที่แน่นอน เพราะฉะนั้นครูจะสอนให้พวกเราเต็มที่กับ
งานที่ทำงานและงานที่รับผิดชอบจะไม่เสียดายหรือเสียใจภายหลังเมื่อเวลาผ่านไป
ครูบอกว่าพวกเราเป็นนักเรียนที่ขอให้เต็มที่กับการเรียน และเมื่อต้องทำกิจกรรม
ก็ให้เต็มที่กับการทำกิจกรรม เพราะกิจกรรมจะสอนให้พวกเราเรียนรู้ที่จะทำงาน
ร่วมกับผู้อื่น ได้เรียนรู้กับสิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รู้จักอดทน
รู้จักเสียสละเพื่อผู้อื่น กิจกรรมต่าง ๆ ที่พวกเราทำจะช่วยขัดเกลาให้เราเป็นคนดี
นอกเหนือไปจากความเก่งที่พวกเราได้ฝึกฝนจากห้องเรียน ครูมักบอกเสมอว่า
เวลาของทุกคนมีค่าเท่ากัน ไม่มีเวลาของใครมีค่ามากกว่าของคนอื่น ดังนั้นเมื่อถึง
ชั่วโมงสอนครูจะสอนเต็มเวลาเต็มความสามารถ เพราะหากเรียนไม่เต็มชั่วโมง
คนที่เสียโอกาสก็คือนักเรียน ในชีวิตของข้าราชการครูซึ่งต้องตั้งมั่นอยู่ในความถูกต้อง

ต้องกับทุก ๆ เรื่องเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การสอนนักเรียน หรือแม้แต่การทำงานกับเพื่อนครูหรือกับนักเรียน การทำงานของคุณครูก็จวลิตทุก ๆ งาน จึงสามารถบ่งบอกอะไรได้มากมายหลายอย่าง โดยครูเองจะสอนให้พวกเราเห็นว่าเมื่อคนเราจะทำอะไรก็ตาม จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสม และที่สำคัญครูบอกพวกเราว่าไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้ มีแต่ไม่ได้ทำ และถ้าเราคิดดี ทำดีแล้ว เราต้องได้รับสิ่งดี ๆ ตอบแทน ทำให้ทุก ๆ ครั้งที่พวกเราต้องทำงานโดยมีครูเป็นที่ปรึกษาหรืออยู่เคียงข้าง พวกเราจะรู้สึกมั่นใจว่างานของพวกเราต้องสำเร็จ และมีผลงานออกมาดีแน่ ๆ ตลอดเวลาครูได้กระทำเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเห็น งานที่ครูรับผิดชอบประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากความทุ่มเท มุ่งมั่น ยึดในความถูกต้องเหมาะสม มีการวางแผนที่ละเอียดรอบคอบ มากกว่าที่จะคอยความช่วยเหลือจากผู้อื่น ทำให้นักเรียนเรียนรู้และสามารถนำไปเป็นแบบอย่างที่ดีได้ นอกจากนี้ครูยังถ่ายทอดวิธีการและประสบการณ์ที่ดีให้แก่นักเรียนโดยไม่ปิดบัง ทำให้พวกเรารู้สึกมั่นใจและอบอุ่นทุกครั้งที่ได้ทำงานร่วมกับคุณครู หลายครั้งที่ได้มีโอกาสดำเนินงานร่วมกัน ฉันรับรู้ว่าคุณครูจะดูแลนักเรียนทุก ๆ คน ด้วยความรักความจริงใจ ไม่ว่านักเรียนจะเป็นใครมาจากไหน โดยครูถือหลักที่ได้เคยบอกกับนักเรียนทุกคนว่าคนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้ ซึ่งในครั้งแรกตัวฉันเองก็ยังไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ครูพูดนั้นจะเป็นจริงได้ครูยังได้บอกกับฉันอีกว่า คนทุกคนไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะโชคดีที่เกิดในครอบครัวที่พร้อม บางคนก็เกิดในครอบครัวที่ขาดแคลนอัตคัดขัดสน แต่ถ้าจิตใจของนักเรียนนั้นงดงาม บริสุทธิ์ พวกเราก็จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ครูจะคอยทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของพวกเราเสมอ ครูเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนทุก ๆ คน และทุก ๆ เรื่องที่นักเรียนถาม ไม่ว่าจะจะเป็นปัญหาครอบครัว การเรียน การคบเพื่อน หรือแม้แต่รับฟังความคิดเห็นที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ครูก็จะรับฟัง พร้อมกับตะล่อมชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องให้พวกเรา ทำให้พวกเรารู้สึกว่าอบอุ่นเพราะมีที่ปรึกษาที่คอยรับรู้เรื่องของพวกเรา และปลอดภัยเสมือนอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งดูเหมือนจะเป็นครอบครัวที่ใหญ่มาก เพราะมีแม่แก่จวลิตและลูก ๆ หลายสิบคน ทั้งน้องชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ พวกฉันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และพี่ ๆ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ครูจะบอกว่าถ้าเราเป็นครอบครัวเดียวกัน เราต้องเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน คอยดูแลห่วงใยช่วยเหลือกัน พี่ ๆ ต้องคอยช่วยครูดูแลน้อง และน้อง ๆ เองก็ต้องเคารพและเชื่อฟังพี่ ๆ อีกด้วย พวกเรามักจะมีโอกาสดำเนินงานร่วมกันด้วย

ครั้ง ซึ่งครูจะย้ำว่าถ้ากินข้าวหม้อเดียวกันแล้ว ต้องรักกันห้ามทะเลาะกันเด็ดขาด ถ้าใครทะเลาะกันหรือมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ครูจะเรียกมาคุยทั้งหมดโดยให้ทุกคนได้พูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนเอง แล้วครูก็จะรับฟังแล้วค่อย ๆ คลายปมต่าง ๆ ทำให้พวกเราคืนดีและเข้าใจกันมากขึ้น ดังนั้น งานโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลังไหลเข้ามาในห้องคณะกรรมการและห้องแผนงานของเรา สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะพลังขับเคลื่อนจากครอบครัวของเรา

บุคลิกอีกอย่างหนึ่งของคุณครูที่ประทับใจฉันคือความเป็นผู้นำที่ดี ครูจะมีบุคลิกที่โดดเด่นมากในเรื่องนี้ ครูมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล พูดจาไพเราะ เสียงดัง ชัดเจน น่าฟัง สามารถทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตาม เห็นด้วย และพร้อมที่จะปฏิบัติตาม ครูสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ฉับไว ครูมักจะบอกกับนักเรียนเสมอว่า ผู้นำต้องรู้จักรับผิดชอบมากกว่ารับชอบ เพราะในสังคมจะหาคนแสวงหาความชอบได้มากมาย แต่จะหาคนยอมรับผิดชอบต่อความผิดได้น้อยมาก และถ้าจะเป็นผู้ตามต้องเป็นให้ได้แบบกอไก่ที่ลู่ลมและไม่โค่นหักง่าย ต้องอ่อนน้อมถ่อมตนเพราะความอ่อนน้อมถ่อมตนของเด็ก ๆ จะได้รับความเอ็นดูและการให้อภัยจากผู้ใหญ่เสมอ ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และต้องมีความสามัคคีพร้อมที่จะฝ่าฟันกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ครูจึงได้ฝึกนักเรียนของครูทุกคนให้มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในตัวเอง รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตัวเอง หน้าที่ของการเป็นลูกที่ดี หน้าที่ของการเป็นนักเรียนที่ดี และหน้าที่ของการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ด้วยเหตุผลที่ฉันได้กล่าวมาทั้งหมด จึงสรุปได้ว่า

*ครูเป็นครูเหนือกว่าครูคนอื่น
เป็นทั้งที่พ่อแม่และلميซิมิตร*

*ครูหยิบยื่นแต่สิ่งดีมีให้ศิษย์
ประทับใจศิษย์ตราตรึงหนึ่งในใจ*

สำหรับฉันแล้ว คุณครูแก้วจวดี กวีธรร เป็นผู้มีคุณธรรมของความเป็นครู อยู่ครบถ้วน ซึ่งครูจะแตกต่างจากครูท่านอื่น ๆ ตรงที่ครูเป็นผู้รอบรู้และเชี่ยวชาญ เป็นทั้งมิตรมากด้วยประสบการณ์ทุก ๆ ด้าน เป็นทั้งที่ ผู้ชู้้นายามสับสน เป็นทั้งพ่อแม่และผู้ชู้้นายามอัปจน ทั้งเป็นคนคอยโอบอุ้มยามพลาดพลั้ง นี่แหละคือครูที่อยู่ในใจของฉันและเป็นครูดีที่ฉันประทับใจ

รางวัลชมเชย

ภาคกลางและภาคตะวันออก

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวจินตนา ชำนาญชล

โรงเรียนคลองพลูวิทยา

จังหวัดจันทบุรี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.สุวิมล บัวบาน

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

นิยามคำว่า “ครู” ของฉันคือ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ คอยอบรมปลูกฝังจิตใจที่ดีงามให้รู้จักผิดชอบชั่วดี โดยไม่คิดถึงความยากลำบากของตนเองเพียงเพื่ออยากให้เป็นคนดีเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ฉันจึงอยากถ่ายทอดความรู้สึกดี ๆ และความประทับใจที่มีต่อ “ครูของฉัน”

ฉันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนคลองพลูวิทยา ตำบลคลองพลู อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โรงเรียนของฉันมีต้นไม้เป็นรั้วของโรงเรียน ไม่ว่าจะมองไปทางไหนก็จะมีต้นไม้ที่สวยงามปกคลุมบังแดดบังลมให้กับพวกเราทำให้โรงเรียนร่มรื่น โรงเรียนคลองพลูวิทยาเป็นโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กนักเรียนส่วนใหญ่มีเชื้อสายของซึ่งเป็นชนพื้นเมืองของชาวจันทบุรี โรงเรียนของฉันมีคำขวัญว่า “รู้หน้าที่ มีวินัย ใฝ่ศึกษา จรรยางาม สืบสานวัฒนธรรมของ” ซึ่งเป็นคำขวัญที่โรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้มีความรู้ความดีความรับผิดชอบมีวินัยในตนเองและสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ใกล้จะสูญหายไปรวมทั้งสามารถปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์แบบมากที่สุด

ครูที่ฉันประทับใจนั้นเป็นครูผู้สอนรายวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมและยังเป็นครูท่านเดียวที่ห่อข้าวมารับประทานที่โรงเรียน ท่านดำเนินชีวิตบนความพอเพียงเป็นคนประหยัดไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ฉันยังรู้อีกว่าท่านได้ทำบุญซื้อข้าวรับ-จ่ายจ่ายมาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว ท่านเคยถามฉันและเพื่อนว่า “ถ้าเรามีปลาเค็ม ๒ ตัว ยาวตัวละ ๑ ศอก เราจะทำอย่างไรให้ท่านได้นานที่สุด” ฉันจึงตอบไปว่า “เราก็นำไปปลาเค็มไปแขวนไว้แล้วนั่งมองและทานข้าวไป แค่นี้เราก็มีปลาเค็มไว้ทานได้อีกนาน

เลยคะ” ครูหัวเราะและตอบว่า “ผิด” และครูก็บอกว่า “ถ้าเราอยากให้มีปลาเค็มของเราทานได้นาน เราก็แบ่งปลาเป็นส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ตามจำนวนเพื่อนบ้าน แล้วนำไปให้เขา บางทีสิ่งที่เราได้อาจกลับมาอาจไม่ใช่ปลาเค็ม แต่อาจเป็นรอยยิ้มหรืออาหารอย่างอื่นกลับมาแทนก็ได้” คำตอบนั้นทำให้ฉันกับเพื่อนรู้เลยว่าครูกำลังสอนอะไรให้พวกเรา ครูบอกว่า “คำตอบของคำถามนี้ไม่ยากเลยถ้าเรารู้จักคำว่าแบ่งปันและมีน้ำใจ” ครูยังสอนฉันอีกว่าในยุคข้าวยากหมากแพงอย่างนี้เราควรประหยัดอดออมมีจุดยืนของการดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงคือพอประมาณ หมายถึงไม่มากเกินไปไม่น้อยเกินไปในทุก ๆ เรื่องคือความมีเหตุผลตัดสินใจในทุกเรื่อง ต้องใช้เหตุผลต้องคำนึงถึงผลที่จะตามมาคือการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีหมายความว่าพร้อมรับผลกระทบต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และถ้าเรารู้จักทำบุญชื้อรายรับ-รายจ่าย เราก็จะรู้ว่าเราได้ใช้จ่ายอะไรไปบ้าง สิ่งที่เราใช้จ่ายไปจำเป็นหรือไม่จำเป็น ถ้าไม่จำเป็นก็ตัดออกไป เราก็จะมีเงินเหลือไปทำประโยชน์อย่างอื่นได้อีก มีอยู่วันหนึ่งครูให้ฉันและเพื่อน ๆ ไปกวาดใบไม้แล้วนำไปกองรวมกัน ส่วนเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งก็ไปรวบรวมเศษอาหารมาใส่ถังไว้ ฉันถามครูว่าทำไมไม่ต้องทำเช่นนั้น ท่านตอบว่าครูจะนำไปทำปุ๋ยหมักทั้งประหยัดเงินและยังได้ปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ทรงให้ประชาชนชาวไทยใช้ชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ความขยันของครูท่านนี้ก็เป็นเหตุผลข้อหนึ่งที่ทำให้ฉันนับถือท่านมากเพราะท่านเป็นคนที่จริงจังกับงานที่ได้รับมอบหมายมากทำงานหามรุ่งหามค่ำตลอดตั้งใจสอนอะไรก็จะสอนอย่างจริงจังไม่ย่อท้อ จนกว่านักเรียนจะทำได้โดยเฉพาะเรื่องของการประหยัดความมีสัมมาคารวะและการสวดมนต์ให้ถูกต้องท่านบอกว่า “มารยาทและความมีสัมมาคารวะเป็นของที่คู่กับคนไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ซึ่งปัจจุบันเริ่มหายไปเพราะคนไทยส่วนใหญ่รับเอาอารยธรรมของชาวตะวันตกเข้ามา ครูจึงอยากให้ต้นกล้าน้อย ๆ ที่นั่งอยู่ตรงนี้ช่วยกันสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามนี้ให้พวกเราเป็นรากแก้วของประเทศไทยของเราต่อไป” ครูได้สอนเรื่องการไหว้ในแต่ละระดับให้ถูกระดับท่าไหว้ ฉันก็ได้ยึดการไหว้ของครูเป็นตัวอย่าง แต่ก็ไม่เคยทำได้สวยเหมือนท่านเลยสักครั้ง ส่วนเรื่องการสวดมนต์โรงเรียนของฉันเป็นโรงเรียนแก่นนำวิถีพุทธ โดยกิจกรรมในตอนเช้าของทุกวันจะต้องมีบทสวดมนต์บทสวดอิติปิโส ๙ จบ และบทแผ่เมตตาประกอบอยู่ด้วยทุก ๆ วันศุกร์ก็จะมารวมกันสวดมนต์

สรภัญญะดำนักเรียนสวดมิตตครูก็จะบอกและสอนจนกว่านักเรียนจะสวดมนต์ถูกต้องโดยเฉพาคำว่า “อรหันต์” นักเรียนส่วนใหญ่มักออกเสียงว่า ออ-ระ-หัน ซึ่งแปลว่าสัตว์ในเทพนิยาย แต่คำอ่านที่ถูกคือ อะ-ระ-หัน ซึ่งแปลว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ฉะนั้นจำคำสอนของครูได้และพยายามนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

ความมีน้ำใจของครูที่ฉันประทับใจท่านนี้ทำให้เพื่อนของฉันอีกหลายคนประทับใจในตัวท่านมากเพราะไม่ว่านักเรียนคนไหนมีปัญหาหรือมีเรื่องเดือดเนื้อร้อนใจอะไรท่านก็จะเข้ามาพูดคุย ถามไถ่เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นและยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือโดยไม่สนใจว่านักเรียนที่ท่านเข้ามาช่วยนั้นจะยากดีมีจนอย่างไร ท่านจะช่วยด้วยความหวังดี ความสงสาร ความเห็นอกเห็นใจ และไม่เคยหวังสิ่งใดตอบแทน เพื่อนร่วมห้องของดิฉันคนหนึ่งเคยเล่าถึงความประทับใจที่มีต่อครูท่านนี้ให้ฉันฟังว่า วันนั้นเขาอยู่ที่โรงเรียนคนเดียวเพื่อน ๆ กลับบ้านกันหมดแล้ว แต่ผู้ปกครองยังไม่มารับ พอดีครูท่านกำลังจะกลับบ้านท่านก็อาสาไปส่งที่บ้าน ฉันก็ยิ่งประทับใจในตัวท่านมากขึ้น เพราะทั้ง ๆ ที่บ้านเพื่อนของดิฉันไม่ได้อยู่ทางเดียวกับบ้านของครูท่านนี้แต่ครูก็มีน้ำใจไปส่งเพื่อนฉันที่บ้าน พอถึงฤดูผลไม้ท่านก็จะดูว่านักเรียนคนไหนมีความขยันและอยากช่วยทำงานเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ ท่านก็จะจ้างไปช่วยเก็บผลไม้ที่บ้านของท่าน ท่านทำอย่างนี้เป็นประจำทุก ๆ ปี เพื่อสอนให้นักเรียนรู้ว่าเส้นทางทุกเส้นทางไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป แต่บางเส้นทางนั้นอาจโรยด้วยหนามกุหลาบที่เราจะต้องฝ่าฟันไปให้ได้และสอนให้รู้ว่าเงินทุกบาททุกสตางค์นั้น ไม่ได้หาง่าย ๆ ควรเห็นคุณค่าของเงินที่ได้มาอย่างสุจริตและได้รู้ถึงรสชาติของความยากลำบากของพ่อแม่ที่ต้องทำงานหาเลี้ยงพวกเราให้เติบโตได้ เรียนหนังสือถึงทุกวันนี้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นการปูพื้นฐานวิชาอดทนให้แก่นักเรียนสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่แข็งแกร่งและมีความกล้าหาญที่จะต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของนักเรียนได้ ถ้าล้มแล้วก็ต้องลุกขึ้นมาต่อสู้กับปัญหาและต้องพยายามก้าวผ่านมันไปให้ได้เพราะยังมีบททดสอบใหม่บทต่อไปให้นักเรียนพิสูจน์ตัวเองอีกมากมาย นอกจากนี้ฉันยังมีโครงการระยะยาวร่วมกับครูท่านนี้ด้วยนั่นก็คือ “โครงการปลูกป่า” โดยคุณครูท่านนี้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ครูให้ฉันและเพื่อน ๆ เพาะไม้หอมคนละ ๓๐ ต้น ส่วนเมล็ดไม้หอมนั้นก็ไม่ต้องไปหาที่ไหนไกลเพราะว่าที่โรงเรียนของฉันมีต้นไม้หอมและต้นไม้หอมเหล่านี้ก็เติบโตจนสามารถมีเมล็ดออกมาได้มากมาย ฉันและเพื่อน ๆ ส่วนหนึ่งก็ไปช่วย

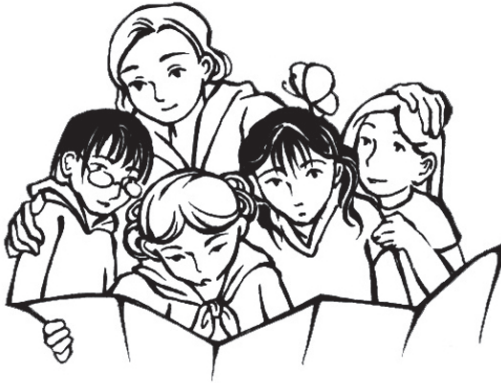
กันเก็บเมล็ดไม้หอมมา ส่วนเพื่อน ๆ อีกส่วนหนึ่งก็มีหน้าที่นำดินใส่ถุงเพาะจากนั้นก็นำเมล็ดไม้หอมไปเพาะและช่วยกันดูแล เมื่อไม้หอมงอกขึ้นมาจนได้ขนาดต้นกล้าที่เหมาะสมในการนำไปปลูกแล้ว ครูฉันทน์และเพื่อน ๆ ก็จะนำไม้หอมที่เพาะขึ้นมาเองนี้ไปปลูกบนภูเขาและป่าที่แห้งแล้งเนื่องจากถูกทำลาย ครูบอกว่า “ต้นไม้ใหญ่หลายต้นที่เคยอยู่บนภูเขาหรืออยู่ในป่านั้นถูกลักลอบตัดเอาไปขายซึ่งเป็นความเห็นแก่ตัวของคนบางกลุ่ม ทำให้ภูเขาและป่าของเราเกิดความแห้งแล้งขาดความชุ่มชื้นและยังส่งผลให้เกิดปัญหาภาวะโลกร้อนด้วย ถึงแม้ว่าคนกลุ่มน้อยอย่างพวกเราจะหยุดปัญหาภาวะโลกร้อนไม่ได้แต่พวกเราก็สามารถชะลอการเกิดภาวะโลกร้อนได้บ้าง โดยการปลูกต้นไม้ ประหยัดพลังงาน เป็นต้น” แต่ในเรื่องการปลูกต้นไม้ครูจะบอกพวกเราว่าเป็นการช่วยกันดูแลและฟื้นฟูป่าที่เป็นแหล่งอาศัยของสิ่งมีชีวิตอีกมากมายให้กลับมา มีความสมบูรณ์อีกครั้ง เพื่อนของฉันทน์ถามคุณครูด้วยความสงสัยว่า “เรามีไม้หอมประมาณหนึ่งพันกว่าต้นจะพอหรือคะ แล้วจะไปปลูกที่ไหนกันดีละคะ” ครูยิ้มและตอบว่า “ป่าเขาที่ไหนที่เขาต้องการเราก็จะไปที่นั่นแหละลูกและเราไม่ต้องกลัวว่าต้นไม้หอมที่เราเพาะไว้จะน้อยเกินไปเพราะว่าต้นไม้หอมเหล่านี้เมื่อเขาเจริญเติบโตขึ้นเขาก็จะมีเมล็ดและเมล็ดก็จะขยายพันธุ์ต่อไปเอง ป่าของเราก็จะกลับมาชุ่มชื้นได้เร็วขึ้น ทั้งนี้ครูก็ต้องขอแรงและความสามัคคีของพวกเราทุก ๆ คนมาช่วยกันฟื้นฟูดูแลป่าของเราให้กลับมาสมบูรณ์เหมือนเดิม” ซึ่งฉันทน์ก็เป็นคนรักธรรมชาติอยู่แล้ว เพราะธรรมชาตินั้นมอบอากาศที่ดี ๆ ให้กับฉันทน์มอบความร่มรื่นและมอบความชุ่มชื้นให้กับฉันทน์และคนอื่น ๆ ฉันทน์จึงอยากตอบแทนบุญคุณของธรรมชาติที่ช่วยสร้างความอุดมสมบูรณ์ให้กับโลกคอยดูแลปกป้องสิ่งมีชีวิตทั้งหลายให้อยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข โดยการปลูกต้นไม้และสานต่อโครงการระยะยาวของครูท่านนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ฉันทน์จึงรู้ว่าเมื่อไรไม้หอมที่ฉันทน์และเพื่อน ๆ ช่วยกันปลูกขึ้นมา นั้นจะงอกและได้ขนาดพอที่จะให้เขากลับไปเจริญเติบโตในป่าและภูเขาที่บ้านของเราสักที เพราะฉันทน์คิดว่าครูท่านนี้ก็คงอยากจะได้คืนต้นไม้หอมพวกนี้ให้กับป่าเช่นเดียวกับฉันทน์

ครูที่ฉันทน์ประทับใจท่านนี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ครูสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ท่านยังเป็นครูของฉันทน์ในหลาย ๆ เรื่อง ทำให้ฉันทน์ปรับตัวและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เมื่อก่อนนั้นฉันทน์เป็นคนใจร้อนว่ามพุดอะไรไม่คิด แต่พอคิดได้ว่าไม่สมควรพุดมันก็หายไปเสียแล้ว ฉันทน์เป็นคนที่ชอบเอาความ

คิดของตนเองเป็นใหญ่โดยไม่สนใจความคิดของใคร คิดแต่ว่าความคิดของตนเอง ถูกที่สุด และไม่สนใจว่าเพื่อนจะโกรธฉันหรือไม่ ฉันไม่เคยสนใจความรู้สึกของใครมากกว่าความรู้สึกของตัวเอง แต่พอฉันได้มาเรียนกับครูท่านนี้ทำให้ฉันเข้าใจหลายอย่างเกี่ยวกับตัวครูท่านนี้มากขึ้นและฉันก็ได้เห็น ในบางครั้งครูก็ยอมฟังความคิดเห็นของนักเรียน บางเวลาก็เรียนกันแบบเพื่อนคือไม่มีครูไม่มีนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่และมีอิสระในความคิดที่ต่างคนต่างพบเห็นมาเล่าและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน ครูเป็นคนที่มีความเห็นชอบใน ทุกเรื่อง ครูเคยสั่งงานเป็นกลุ่มให้ฉันและเพื่อนทำ แต่ปัญหาก็คือเพื่อนบางคนไม่ ช่วยทำ ส่วนเพื่อนบางคนก็มีความคิดที่ต่างกันไป บางครั้งทำให้เกิดการถกเถียง ถึงแม้จะรู้ว่าตนผิดแต่ก็ไม่ยอมขอโทษจนทำให้งานที่ได้รับมอบหมายออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ครูก็บอกและสอนว่า “การที่เราจะทำงานกลุ่มให้ออกมาดีที่สุดนั้น คุณสมบัติที่สมาชิกทุกคนต้องมีก็คือความสามัคคี การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การ รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มและการแสดงความคิดเห็นจะต้องสอดคล้อง เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งกลุ่มโดยไม่คิดว่าตนเองถูกเสมอไป เหมือนกับสุภาษิต ที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม” และการรู้จักคำว่า “ขอโทษ” ที่เป็น คำง่าย ๆ แต่พูดยากแต่อย่างไรก็ตามทุกคนเกิดมาต่างพ่อต่างแม่กันย่อมมีความคิด ที่แตกต่างกันไป การที่เราจะให้งานกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้นเราจะต้องร่วมมือ ร่วมใจกันไม่ใช่แค่จะเพียงความคิดเห็นของเราเพียงคนเดียวแต่ความหลากหลาย ของความคิดความหลากหลายของวัฒนธรรมจะทำให้งานกลุ่มของเรานั้นออก มาดีที่สุด” ตั้งแต่นั้นมาฉันก็มีหลักในการทำงานกลุ่มที่ดีขึ้นจากคนใจร้อนก็ค่อย ๆ ปรับนิสัยให้ตัวเองเป็นคนใจเย็น เพราะการที่ครูสอนครั้งนั้นทำให้ฉันนึกย้อนไปถึง วันที่ครูแลกเปลี่ยนความคิดกับนักเรียนคนหนึ่งนั้นครูก็ทำหน้าที่ของการเป็นผู้นำ ที่ดีและทำหน้าที่ผู้ตามที่ดีเช่นกันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่นถึงแม้ว่าผู้อื่นจะมีคุณวุฒิน้อยกว่า ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้สิ่ง ที่ครูสอนทำให้ฉันรู้ว่าการที่ฉันจะอยู่ในสังคมที่มีคนจำนวนมากฉันต้องมีความ สามัคคียอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติตามในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดีด้วย

ครูทำให้ฉันประทับใจมากในเรื่องที่กล่าวมาข้างต้นและอีกหลายเรื่องที่ฉัน ไม่ได้กล่าวถึง ครูท่านนี้มีชื่อว่า **ครูสุวิมล บัวบาน** แต่ถึงแม้ว่าท่านจะสอนวิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งอาจเป็นวิชาที่คนส่วนน้อยจะชอบแต่คน

ส่วนมากอย่างฉันไม่ค่อยจะชอบเรียนสักเท่าไร แต่ทุกคนย่อมมีวิชาที่ตนชอบต่างกันไป แต่ครูสุวิมลทำให้ฉันเข้าใจเรื่องคุณธรรม มารยาท และเรื่องอื่น ๆ อีกมากมาย ซึ่งเมื่อก่อนนี้ฉันไม่เคยแม้แต่จะสนใจเลย ฉันจึงขอขอบพระคุณครูสุวิมลมากที่สอนให้ฉันเข้าใจและรู้จักตนเองมากขึ้น เอาใจใส่ผู้อื่น ช่วยเหลือเพื่อน รักษาวัฒนธรรมไทยให้อยู่คู่กับประเทศไทยต่อไป ฉันจึงเขียนเรียงความนี้เพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงตัวตนของครูซึ่งเป็นครู “ครูดี ที่ฉันประทับใจ”

รางวัลชนะเลิศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวสุลีพร ตรี:รมย์

โรงเรียนดงมะไฟพิทยาคม

จังหวัดยโสธร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.พงศ์โรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

คำว่า “ครู” นี้มีความหมายลึกซึ้งยิ่งนัก ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ศิษย์ให้มีปัญญา หลุดพ้นจากความโง่เขลา คอยอบรมพร่ำสอน เพื่อให้ศิษย์เป็นคนดี ครูจึงเป็นผู้มีพระคุณยิ่งใหญ่มหาศาล แม้จะรู้ว่าครูทุกคนมีบุญคุณต่อเรากระนั้นก็ตาม ยังมีลูกศิษย์อีกหลายคนลืมบุญคุณของครู ไม่ชอบครู ครั้งหนึ่งตัวฉันเองก็เคยโกรธและไม่ชอบครูเช่นกัน เพียงเพราะความคิดในวัยเยาว์ที่โง่เขลาจับไม่ได้ที่ครูดูต่ำกว่าแล้ว

ย้อนไปเมื่อครั้งที่ฉันเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ช่วงโมงแรกกับการเรียนวิชาภาษาไทยกับ ครูที่ชื่อพงศ์วัช จรุงภูษิตวิวัฒน์ ฉันยังจำได้เสมอ “ชื่ออะไร ทำไมไม่อ่านหนังสือไม่ออก จบมาได้อย่างไรเนี่ย” คำพูดของครูที่เหมือนจะตำหนิหลังจากให้ฉันทดสอบการอ่านออกเสียง แต่ด้วยเสียงที่ตั้งเกินไป ประกอบกับหน้าตาที่เข้มข้มของครู ฉันรู้สึกว่าคุณกำลังดูต่ำกว่าแล้วฉัน ฉันรู้สึกกลัว สับสน ระคนกับความเจ็บใจว่าทำไมครูต้องตวาดฉันด้วยเสียงดังราวกับฉันทำผิดอย่างใหญ่หลวง ฉันรู้สึกว่าคุณกำลังจะทำให้ฉันอับอายขายหน้าเพื่อน ๆ นี่เป็นช่วงโมงแรก มันเป็นครั้งแรกที่ฉันได้เรียนภาษาไทยกับครูคนนี้ สิ่งแรกที่ฉันได้รับต้องเป็นคำดูต่ำ ฉันรู้สึกไม่ดีและไม่อยากจะเรียนกับครูคนนี้ และทำให้ฉันไม่ชอบวิชาภาษาไทยนับแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

คุณครูพงศ์วัช จรุงภูษิตวิวัฒน์ ท่านเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยที่ใคร ๆ ก็บอกว่าท่านเก่งที่สุดในโรงเรียน แดกฉานภาษาไทยไปทุกเรื่อง ทั้งเรื่องการสอน การอ่านทำนองเสนาะ ขับเสภา สิ่งที่ยืนยันว่าท่านเก่งเห็นจะเป็นท่านได้รับเกียรตินิยมเหตุนี้กระมังที่ทำให้นักเรียนหลายคนรู้จักท่านดี และมีนักเรียนหลายคนอยากจะเป็นศิษย์ที่ท่านรักที่สุด แต่สำหรับฉันแล้วไม่เลย ฉันไม่ชอบเพราะฉันคิดว่าท่านเป็นคนทีเจ้าระเบียบที่สุด จู้จู้จุกจิก พิรีพิไร เราทำอะไรมีผิดนิดผิดหน่อย ต้องโดนบ่นต่ำกว่าแล้ว ช่วงโมงภาษาไทยจึงเป็นช่วงโมงที่ฉันต้องจำใจนั่งเรียน และทำให้ฉันเครียด

ทุกครั้ง เพราะไม่รู้ว่าจะวันไหนคุณครูจะให้ฉันทดสอบอะไรอีก ฉันกลัวโดนครูดู ฉันไม่กล้าแม้จะเอ่ยปากพูดกับเพื่อนว่าเวลาครูสอนมันช่างเป็นเวลาที่อึดอัดที่สุด เท่าที่ฟังและสังเกตเพื่อนในห้องส่วนใหญ่ดูเหมือนจะชอบวิชานี้เหลือเกิน เพื่อนบางคนบ้างก็พูดว่าท่านสอนเข้าใจง่าย ตลก เป็นครูที่ใจดีที่สุดในชั้น ฉันก็ได้แต่ยิ้ม เพราะไม่รู้จะพูดอะไรดีในเมื่อเพื่อน ๆ เขาไม่คิดอย่างเรา

๑ ปีผ่านไปสำหรับการเรียนภาษาไทย ดูเหมือนฉันจะโล่งใจและภาวนาว่าอย่าได้พบเจอกับครูท่านนี้อีกเลย แต่เชื่อหรือว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ฉันก็ได้เรียนวิชาภาษาไทยกับครูพงศ์วิรัชอีก แต่เมื่อเวลาเปลี่ยน ใจของคนเราก็เปลี่ยน อาจจะเป็นเพราะฉันโตขึ้น มีความคิดขึ้น ฉันเริ่มทบทวนว่าทำไมเพื่อนหลายต่อหลายคนจึงชื่นชอบภาษาไทยและชอบครูพงศ์วิรัชยิ่งนัก ถ้าครูไม่มีอะไรดี นักเรียนก็คงไม่ชื่นชอบท่านหรอก ซึ่งในความเป็นจริงนอกจากชั่วโมงแรกที่ฉันถูกท่านดูแล้ว ตลอดระยะเวลาที่เรียนกับท่าน ฉันก็ไม่เคยถูกดูอีกเลย ฉันถามตัวเองว่าทำไมฉันจึงใจแคบนักทั้ง ๆ ที่ฉันประจักษ์ในความดีงามของท่านมาเป็นระยะเวลาตั้ง ๑ ปี ทำไมจะต้องเอาเหตุการณ์เพียงครั้งเดียวมาเป็นตัดสินว่าจะต้องชอบหรือไม่ชอบครูด้วย ฉันคิดทบทวน “ชื่ออะไร ทำไมอ่านหนังสือไม่ออก จบมาได้อย่างไรเนี่ย” ฉันเริ่มเข้าใจแล้วว่าคำพูดนี้เป็นคำถามที่ครูถามฉันธรรมดา ๆ หนึ่งเรื่อง หาได้वादหรือดูดำให้ฉันอายแต่อย่างใด ฉันเข้าใจแล้วว่าธรรมชาติของครูเป็นคนพูดเสียงดัง ไม่ใช่เพราะครูรอกหรือที่ถามฉันวันนั้น จึงทำให้ฉันเอาใจใส่และฝึกฝนการอ่านมากขึ้น จนอ่านคล่องในที่สุด พอถึงตอนนี้ฉันรู้สึกเสียตายนเหลือเกิน เสียตายนว่าทำไมฉันต้องเสียเวลาให้กับความรู้สึกโง่ ๆ ของตัวเองตั้ง ๑ ปี ทำไมฉันต้องปล่อยความสุข ความสนุกสนานกับการเรียนภาษาไทยและกับการสอนของคุณครูพงศ์วิรัชไป ฉันอิจฉาเพื่อน ๆ ที่กอบโกยเอาความรู้และความสนุกสนานไปตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่เรียนกับท่าน แต่ฉันก็ปลอบตัวเองว่าไม่เป็นไร ยังถือว่าโชคดีที่ฉันจะได้เรียนกับคุณครูอีก

เมื่อมุมมองของฉันเปลี่ยนไป ฉันเริ่มตั้งใจเรียนมากขึ้น ฉันมักจะเสนอตัวช่วยงานท่านเสมอ ๆ และเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดท่าน นับวันฉันก็เริ่มรักและศรัทธาในตัวท่านมาก ฉันรู้สึกดีทุกครั้งที่ได้ช่วยท่าน แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ตาม เพื่อนหลายคนถามฉันว่า “ไหนเธอบอกว่าจะไม่ชอบคุณครูพงศ์วิรัช ทำไมเธอถึงได้ช่วยท่านล่ะ” ไม่มีคำตอบใด ๆ นอกจากปากของฉัน แต่ใจฉันมันตอบว่าเพราะว่าฉันเข้าใจใน

ตัวครูเข้าใจในความหวังดี ความปรารถนาดีของท่านที่มีต่อศิษย์ การดูว่ากล่าว ตักเตือนของท่านหาได้มีใจอาฆาตพยาบาท เกลียดขังลูกศิษย์แต่อย่างใด

คุณครูพงศ์วัช จรุงจิตวิวัฒน์ สอนให้นักเรียนมีความรู้ควบคู่คุณธรรม ท่านไม่ได้ถ่ายทอดคำสอนออกมาเป็นคำพูดหน้าชั้นเรียนเท่านั้นหากแต่ท่านยังปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้มีคุณธรรม ท่านทำหน้าที่ครูได้สมบูรณ์แบบ เหมาะสมกับ คำว่าปูชนียบุคคลที่ควรแก่การเคารพเทิดทูนบูชาของลูกศิษย์และผู้พบเห็น ท่านเป็นต้นแบบของผู้มีความขยันและรับผิดชอบเวลาสอนท่านมักจะย้ำเสมอว่าสิ่งที่ควรฝึกให้เป็นนิสัยก็คือความขยัน ความอดทน ความรับผิดชอบ เพราะสิ่งเหล่านี้จะนำพาเราไปสู่ความสำเร็จ มีอนาคตที่สดใส คำพูดที่ครูมักจะพูดเสมอคือ “คนเก่งไม่กลัว กลัวคนขยัน” คุณครูบอกว่าที่ครูมีวันนี้ได้เพราะขยัน รับผิดชอบ อดทนต่อความยากลำบาก ครูยกตัวอย่างบุคคลที่ประสบความสำเร็จที่มีชื่อเสียงให้เราเห็นมากมายว่า ท่านทั้งหลายเหล่านั้นน่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ต้องฝ่าฝืนอุปสรรค น้อยใหญ่ อาศัยความเพียรพยายาม ความขยัน ความอดทนทั้งนั้น เมื่อรู้ว่าจะผลที่จะตามมาก็คือสิ่งดีงามคือความสุข ก็ขยัน ในเรื่องของความขยันนี้ สิ่งที่เห็นจากกิจวัตรประจำวันของท่านก็คือ ฉันจะพบเห็นท่านมาโรงเรียนก่อนครูท่านอื่น ๆ เสมอ ฉันเห็นท่านมักจะใช้เวลาในตอนเช้านั่งตรวจการบ้านให้พวกเรา ในเรื่องการบ้านนั้น ท่านจะสั่งการบ้านทุกครั้งทีสอน ท่านบอกว่าใครส่งมาน้อยจะดูที่ลายเซ็นใคร ลายเซ็นมาก ก็เอาคะแนนพิเศษไปเลย พวกเราอยากได้คะแนนก็ต้องทำส่ง แต่สิ่งที่พวกเราได้มากกว่าลายเซ็นก็คือ ความรับผิดชอบและความขยันนั่นเอง

ทุกครั้งที่ท่านเข้าสอนท่านมักจะอบรมคุณธรรมให้พวกเราเสมอ โดยเฉพาะ การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับฐานะความเป็นอยู่ ท่านมักจะพูดตรง ๆ ว่า “อย่าลืมหำพืดของตนเอง” ท่านบอกว่าที่ต้องพูดแบบนี้เพราะท่านสังเกตเห็นนักเรียนหลายคนทำตัวไม่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ ไม่เหมาะสมกับฐานะ ไม่ดูแลตัวเอง เช่น การแต่งกาย บางคนอยากแต่งตัวให้เหมือนเด็กในเมืองตามแฟชั่น ซอยผม เขียนคิ้วทาปาก ใส่กระโปรงสั้น แต่หน้าตาไม่ให้ บางคนซื้อโทรศัพท์มือถือราคาแพงที่เปิดเพลงฟังได้ ถ่ายรูปได้ ทำตัวเหมือนคนมีอันจะกิน แต่ที่จริงแล้วไม่มีกิน เวลาท่านพูดบางครั้งเหมือนประชด แต่ก็จริง เพราะเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ของนักเรียนโรงเรียนของฉันพ่อแม่ทำนา ส่วนใหญ่ยากจน คุณครูบอกว่าจะทำอะไรต้องมองดูตัวเองก่อนว่าเหมาะสมหรือไม่ ไม่ใช่ว่าซื้อโทรศัพท์ราคาแพง ๆ มาอวดเพื่อน แต่

พ่อแม่ต้องทำหน้าหน้าดำ หรือไม่ก็กู่หนี่ยืมลินเขามา ถ้าเรียนจบมีความรู้ มีหน้าที่การงาน หาเงินเองได้ จะซื้อเครื่องละเป็นหมื่นเป็นแสนก็ไม่ว่า ก่อนจะใช้จ่ายอะไรที่เป็นสิ่งฟุ่มเฟือยให้คิดถึงหน้าพ่อแม่บ้างว่า กว่าจะได้เงินมาแต่ละบาทนั้น ท่านเหนื่อยแค่ไหน

ดั่งที่ได้กล่าวไปข้างต้นว่าคุณครูเป็นคนเจ้าระเบียบ จู้จี้จุกจิก ใส่ใจทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องของระเบียบวินัยนักเรียนทำผิดกฎเป็นต้องโดนว่ากล่าวตักเตือน ทั้งนี้เห็นจะเป็นด้วยลักษณะนิสัยของท่านที่เป็นคนรักความสะอาด มีระเบียบวินัยข้อนี้เห็นได้จากการปฏิบัติงานในหน้าที่ของท่านที่แทบจะหาข้อบกพร่องไม่ได้เลย โดยเฉพาะเรื่องการสอน การเคารพอนุบ่น้อมผู้ใหญ่ ก็มักจะเห็นท่านไหว้ทักทาย คุณครูอายุมากกว่าทุกเช้า การแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ห้องทำงานของท่านก็ตกแต่งได้อย่างสวยงาม ด้วยเหตุนี้นักเรียนคนใดก็ตามที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบ เป็นต้องโดนตำไปตาม ๆ กัน เท่าที่สังเกตเวลานักเรียนเดินผ่านท่านแล้ว ไม่ไหว้ท่าน ท่านก็จะถาม “ทำไมไม่ไหว้ครู” เห็นนักเรียนเอาเสื้อออกนอกกางเกง ท่านก็จะบอกว่า “เอาเข้าเตี๋ยวัน” เห็นนักเรียนหญิงแต่งกายจนเกินงาม ท่านก็จะบอกว่า “วันนี้จะไปประกวดที่ไหนหรือ” แต่คำพูดแค่นี้แหละใครโดนเป็นต้องได้อับอายขายหน้าเพราะท่านมักจะพูดเสียงดัง ๆ ให้คนอื่นได้ยินด้วย เพราะฉะนั้นทุกคนก็จะระมัดระวังตัวเพราะกลัวท่านจะตวาดให้อายแต่ฉันก็สังเกตเห็นว่าเพื่อนผู้หญิงหลายคนเมื่อโดนท่านว่าแล้ว ก็ไม่เห็นขอยิ้มหรือทาบปาก หรือติดก๊ีบหลากสีอีกเลย ความเจ้าระเบียบอีกเรื่องหนึ่งของท่านก็คือเรื่องความสะอาด วันไหนที่ห้องเรียนสกปรก ท่านจะเดินออกนอกห้องทันที พวกเราเป็นอันรู้เลยว่าจะต้องทำความสะอาด แต่ก่อนจะได้เรียนก็ต้องโดนท่านว่ายกใหญ่พอดูเหมือนกันเพราะฉะนั้นถ้าไม่อยากโดนท่านว่าพวกเราก็จะดูแลเรื่องความสะอาดอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามแม้ท่านจะจ้ำจี้จ้ำไช เจ้าระเบียบ แต่เราจะพบเห็นภาพนี้ก็ต่อเมื่อนักเรียนทำผิดกฎ ทำผิดระเบียบเท่านั้น ถ้าหากเราทำถูกต้อง สิ่งที่เรามักจะได้รับก็คือรอยยิ้ม เสียงหัวเราะและความสุขโดยเฉพาะเวลาที่ท่านสอน ถือเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขมาก

ทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นความประทับใจเพียงบางส่วนเท่านั้นเมื่อครั้งที่เรียนกับคุณครู พงศ์วัช แม่ตอนนั้นฉันไม่ได้เรียนกับท่านแล้ว แต่ฉันก็ยังชื่นชมและศรัทธาท่านเสมอ โดยเฉพาะความเป็นผู้เสียสละและมีน้ำใจ ๒ ปีมาแล้วที่ฉันเห็นท่านนำน้องนักเรียนชั้น ม.๑ ที่อ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ มาฝึกอ่านและฝึก

เขียนใหม่ บางครั้งเดินผ่านห้อง ยังอดหัวเราะไม่ได้ เพราะภาพที่เห็นท่านพาน้อง ๆ อ่าน ก-ข อ่านสะกดคำแจกลูกทีละคำ ๆ เหมือนกับสอนนักเรียน ป.๑ ประมาณนั้น เลยทำให้ฉันอดคิดได้ว่าถ้าเป็นสมัย ม.๑ ฉันคงเป็นหนึ่งในพวกที่ได้ฝึกใหม่แน่นอน

คุณครูพงศ์วิรัช จรุงญูฐิติวัฒน์ จึงเป็นแบบอย่างอันดียิ่งให้กับฉันและเพื่อนนักเรียนทุกคน คุณครูจึงเป็นผู้มีพระคุณอย่างใหญ่หลวงสำหรับฉัน ครูคือผู้เสียสละครูสอนทั้งวิชาความรู้ วิชาชีวิตให้กับเด็กอย่างฉันผู้ที่ไม่รู้อะไรเสียเลยให้อ่านออกเสียงได้และมองเห็นอนาคตที่สดใส ครูคนนี้จึงอยู่ในดวงใจของใครหลาย ๆ คนรวมทั้งฉันด้วย ฉันขอขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูทำเพื่อฉัน ทำให้ฉันได้เป็นนักเรียนที่ดีในทุกวันนี้ ฉันขออภัยในสิ่งที่ฉันคิดผิดหรือทำผิดในบางครั้งโปรดให้อภัยและอย่าโกรธฉันเลย ที่ฉันทำไปก็เพราะความโง่เขลาและไม่รู้จักคิด ฉันอยากบอกว่าครูดีคือบุคคลที่ควรค่าแก่การบูชา ฉันสัญญาว่าจะเป็นคนดี ตั้งใจเรียน และสักวันหนึ่งจะกลับมาตอบแทนพระคุณของคุณครู ครูดีที่ฉันประทับใจคุณครูพงศ์วิรัช จรุงญูฐิติวัฒน์

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวปารณีย์ บาตรโพธิ์

โรงเรียนสุนารีวิทยา

จังหวัดนครราชสีมา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.บุษนาก สุวรรณกลาง

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูเป็นศิลปินผู้รังสรรค์ปั้นแต่งสติปัญญาของนักเรียนมาหลายยุคหลายสมัย สิ่งทีหลอม รวมเป็นตัวนักเรียนไม่ว่าจะเป็นสติปัญญา บุคลิกภาพ หรือแม้แต่ด้านจิตใจ ล้วนมีอิทธิพลมาจากครูทั้งสิ้น ครูผู้มีความมุ่งมั่นตั้งใจในการสอนมีวิธีการสอนที่แปลกใหม่ อีกทั้งยังสามารถดึงความสนใจจากนักเรียนได้นั้นถือว่าได้สร้างความประทับใจให้นักเรียนไม่รู้ลืม และยิ่งไปกว่านั้นหากครูมีความเมตตาความเป็นกันเอง มีอัธยาศัยไมตรีอันดีและพร้อมที่จะให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียนทุกเมื่อแล้วก็ย่อมสร้างความปลื้มปิติมาสู่นักเรียนได้เป็นอย่างมาก ในชีวิตการเรียนของฉันได้พบครูหลายท่านและทุกท่านก็ได้สร้างความประทับใจให้แก่ฉันในสถานการณ์ต่างๆ กันไป จนถึงวันนี้ฉันยังจำภาพความประทับใจที่มีต่อครูทุกท่านได้ดี เมื่อนึกขึ้นมาครั้งใดก็รู้สึกซาบซึ้งในความปรารถนาดีที่ท่านเมตตาให้เสมอมา เมื่อมีโอกาสที่ฉันจะได้กล่าวบูชาพระคุณครูในครั้งนี้ฉันจึงไม่รีรอและตั้งใจมากที่จะได้ถ่ายทอดความรู้สึกของนักเรียนคนหนึ่งที่มี ต่อครูผู้มีพระคุณให้ผู้คนทั่วไปได้ร่วมซาบซึ้งในพระคุณของคุณครูไปพร้อมกับฉันด้วย

ฉันประทับใจคุณครูทุกท่านที่อบรมสั่งสอนฉันมาตั้งแต่เด็กตราบจนปัจจุบัน แต่ฉันไม่อาจบรรยายพระคุณของคุณครูทุกท่านได้เพราะในวัยเด็กเราอาจจะยังไม่มีปัญหาหรือซึมซับอะไรได้มากเท่าใดนักแต่ในวันนี้ฉันอายุ ๑๗ ปี อยู่ในวัยที่ต้องพบปะผู้คนมากมาย เผชิญปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งเรื่องการเรียนและการประพฤติตนในสังคมยุคปัจจุบัน ขณะนี้ฉันจึงสามารถยกตัวอย่างครูที่ฉันประทับใจในวัยนี้ได้ อย่างสมบูรณ์ซึ่งครูผู้ที่ฉันจะกล่าวถึงคือ **ครูอนุชานถ สุวรรณกลาง** สอนวิชาธุรกิจ (กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี) โรงเรียนสุรนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งฉันได้มีโอกาสได้เรียนกับท่านเมื่อครั้งที่ เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ผ่านมาแล้วหนึ่งปีกับการเรียนวิชานี้ แต่ความประทับใจที่ครูสร้างไว้ยังอยู่ในใจของฉันเสมอในตอนแรกที่รู้ว่าจะได้เรียนวิชานี้ฉันและเพื่อนหลายคนก็คิดไปต่าง ๆ นานาว่าจะ

เรียนนำใบใหม่ ครูที่สอนจะเป็นอย่างไร แต่พอครั้งแรกที่ได้เข้าเข้ามาในห้องเรียน บรรยากาศในห้องกลับไม่เป็นอย่างที่คิดเพราะสิ่งที่เราพบคือครูผู้หญิงรูปร่างเล็ก ๆ ท่านหนึ่งท่าทางใจดีและเป็นมิตรกำลังยืนรอนักเรียนเข้าห้องพร้อมกับยิ้มแล้วกล่าวทักทายอย่างไม่ตรีจริต นั่นคือสิ่งที่ฉันประทับใจตั้งแต่แรกพบ พอได้พบกันบ่อยครั้งก็ได้สังเกตเห็นลักษณะภายนอกของครูขนาด ครูเป็นคนที่มีบุคลิกภาพดีคล่องแคล่วว่องไว แต่ก็ดูเรียบร้อยและมีมารยาทดีเพราะครูไม่ได้ใสแสร์จ จากที่ฉันเห็นเวลาที่ครูอยู่กับเพื่อนครูด้วยกันหรือเวลาพูดกับนักเรียนครูไม่เคยแสดงกิริยาที่ไม่ดีเลย มีแต่ยิ้มแย้มแจ่มใสและจริงใจ ครูมักจะสอนมารยาทที่ดีให้แก่เราด้วย เช่น การเคารพบนอบต่อผู้ใหญ่หรือมารยาททั่วไปในการเข้าสังคม เสื้อผ้าของครูละค่าไม่แพง แต่ก็ดูสะอาดสะอ้านและช่วยเสริมบุคลิกภาพที่ดีให้กับครูได้ ถึงครูจะไม่ใช้เครื่องสำอางแต่ครูก็ดูสวยดีในความคิดของฉัน ครูไม่มีของใช้ฟุ่มเฟือยหรือสินค้าตามแฟชั่นเพราะครูเคยเล่าให้ฟังว่าเมื่อก่อนครูเป็นคนสุ่ยสุ่ยทำงานได้เงินมาก็ใช้จนหมดไม่มีเงินเก็บเลย แต่พอมีเหตุฉุกเฉินในครอบครัวครูก็ไม่สามารถช่วยครอบครัวได้จึงรู้สึกผิดมาตลอด ด้วยเหตุนี้ครูจึงเป็นคนประหยัดและสอนให้เราประหยัดเหมือนครูด้วย

เคยได้ยินมาว่าเด็กจะเรียนรู้ได้ดีถ้ารู้สึกว่าคุณเองได้รับอิสระในการคิดและได้รับความปลอดภัยฉันก็รู้สึกเช่นนั้นจากที่ครูขนาดมักจะเริ่มต้นบทเรียนในแต่ละวันด้วยการตั้งคำถามซึ่งบางครั้งก็ไม่มีคำตอบตายตัวทำให้เราต้องใช้สมองขบคิดเองฉันจึงกล้าคิดมากขึ้นเพราะครูมีความเชื่อมั่นในตัวเราซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้อย่างอิสระปล่อยให้เราใช้ความคิดไปตามจินตนาการแต่ยังคงควบคุมให้อยู่ในสาระสำคัญที่ถูกต้องได้ ฉันชอบการเรียนการสอนแบบนี้เพราะทำให้ฉันรู้สึกว่าไม่ถูกควบคุมจนเกินไปและได้รับความรู้มากมาย ครูขนาดมีมุขตลกสอดแทรกตลอดเวลาที่เรียนทำให้ฉันรู้สึกผ่อนคลายและเกิดบรรยากาศการเรียนที่มีความสุข แต่เวลาที่ครูสอนเนื้อหาวิชากรก็จะจริงจังเพราะมีเนื้อหาที่ต้องเรียนมาก ครูรู้ว่าเด็กทุกคนมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงไม่กำหนดกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดจนเกินไปเพื่อตัดสินผลงานของเรา แต่ยังคงรักษาระเบียบวินัยในการทำงานและการเรียนตลอดสองชั่วโมง ครูเข้าห้องเรียนตรงเวลาและสอนตามที่ครูวางแผนไว้เพราะเนื้อหาที่เรียนเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ครูเคยให้ตั้งแต่การพบกันครั้งแรก แต่บางครั้งอาจเกิดเหตุฉุกเฉินทำให้เราไม่สามารถเรียนเรื่องนั้นได้เพราะต้องใช้สื่อมัลติมีเดีย

แต่ไม่มีห้องเรียน ครูก็จะเปลี่ยนเรื่องเรียนเป็นเนื้อหาที่มีในหนังสือแทน บางครั้งครูจะพาไปเรียนนอกห้องเรียนหรือเปลี่ยนห้องเรียนบ่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็นการไปหาข้อมูลในห้องสมุด ซึ่งครูจะดูแลควบคุมให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจนแล้วเสร็จในคาบเรียนหรือเปลี่ยนไปใช้ห้องอินเตอร์เน็ต เพื่อค้นหาข้อมูลออกมารายงานหน้าชั้นเรียน ครูบอกเหตุผลที่ชอบเปลี่ยนห้องเรียนด้วยอารมณ์ขันว่าอยากให้เรากระตือรือร้นในการเข้าห้องเรียนเพราะไม่เช่นนั้นก็จะเข้าเรียนช้า เพราะรู้ว่าเรียนห้องไหนแต่ครูมักจะบอกเราผ่านหัวหน้าห้องเพียงหนึ่งชั่วโมงก่อนวิชาเรียนซึ่งเป็นคาบพักกลางวัน

เนื่องจากว่าครูในฐานะที่ทำงานฝ่ายธุรการอยู่ก่อนที่จะได้ทำงานสอนจึงทำให้ครูมีงานมากมาย แต่ครูไม่เคยขาดสอนหรือเอางานอื่นมาทำในห้องเรียนเลยสักครั้งเดียว ครูแบ่งเวลาได้เป็นอย่างดีและให้คำแนะนำแก่ฉันและเพื่อน ๆ เสมอในการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยและการทำงานต่าง ๆ ให้เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย ฉันชอบฟังเรื่องที่ครูเล่าเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและเรื่องราวชีวิตของคุณครูเองเพราะครูได้ประสบเหตุการณ์ในชีวิตจริงที่ตรงกับเนื้อหาบทเรียนหรือคุณธรรมที่ครูต้องการจะสอน เพราะเป็นเรื่องที่น่าเชื่อถือ ครูจะเล่าให้ฟังเสมอทำให้เราได้คิดไตร่ตรองถึงผลดีผลเสียที่จะตามมา การเสียสละเวลางานและเวลาส่วนตัวเพื่อมารับฟังปัญหาเล็ก ๆ ของเด็กคนหนึ่งเป็นเรื่องที่ฉันประทับใจมากที่สุดสำหรับครูในฐานะ ฉันไว้วางใจครูให้เป็นผู้ที่รับฟังปัญหาทุก ๆ เรื่องของฉันและทุกครั้งที่ฉันไปพบครูในฐานะก็มักจะดีสิ่งดี ๆ จนเกินความคาดหมายกลับมาเสมอถึงแม้อายุของครูจะยังไม่มากนักแต่ครูก็มีประสบการณ์มากมายที่จะนำมาเปรียบเทียบให้ฉันเข้าใจและทำให้ฉันปรับเปลี่ยนความคิดไปในแง่บวกเสมอ สำหรับฉันครูไม่เคยบ่นเลยว่าว่าคาบเรียนหรือปฏิเสธการคุย แต่ถ้าครูไม่ว่างจริง ๆ ครูก็มีวิธีที่จะปฏิเสธอย่างนุ่มนวล ครูในฐานะเป็นครูคนแรกที่ฉันเคยรู้จักที่ให้ของขวัญวันเกิดนักเรียน แม้จะไม่ใช่ครูประจำชั้นและสอนห้องของฉันเพียงหนึ่งภาคเรียน ครั้งแรกที่ครูนำของขวัญมาให้เพื่อนในห้องได้สร้างความดีใจและความประหลาดใจไปพร้อมกันว่าเหตุใดครูจึงทำเช่นนี้เพราะว่าเคยมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นมาก่อนเลยในชีวิตการเป็นนักเรียน แต่ทุกคนรู้กันดีอยู่แล้วว่าเป็นเพราะอะไร การกระทำของครูในฐานะทำให้ฉันเห็นว่าครูมีความเมตตาต่อเราเป็นอย่างมาก สิ่งที่ครูได้รับตอบแทนนั้นไม่ใช่วัตถุแต่เป็นความรักอย่างบริสุทธิ์ใจ จากเราทุกคน หลาย ๆ สิ่งที่คุณปฏิบัติต่อเราทุกคนทำให้ฉันซาบซึ้งใจและอยากจะทำแทนให้คุณของครูบ้าง

ฉันมีโอกาสได้สนิทสนมกับครูขนาดมากยิ่งขึ้นเมื่อทราบว่าบ้านของครู อยู่ในเส้นทางเดียวกันกับหอพักของฉัน ในบางโอกาสครูจะอาสาไปส่งฉันแต่จะต้องขอแวะตลาดก่อนทำให้ฉันได้รู้จักครูมากยิ่งขึ้น ครูจะต้องซื้อกับข้าวกลับไปฝากพ่อแม่ที่บ้าน แต่ถ้าวันไหนกลับบ้านค่ำก็จะให้พี่สาวของครูเป็นคนซื้อแทน การกระทำของครูทำให้ฉันรู้ว่าครูมีความกตัญญูต่ออนุภรรยาที่ดูแลเอาใจใส่ครอบครัวเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่าครูจะมีงานล้นมือแล้วต้องกลับบ้านค่ำครูก็ยังช่วยครอบครัวทำงานบ้านอื่น ๆ ด้วย และครูยังสอนให้ฉันรักพ่อแม่ให้มาก ๆ และช่วยแบ่งเบาภาระของท่านเท่าที่สามารถทำได้ ครูขนาดเคยเล่าให้ฟังว่าครอบครัวของครูเป็นครอบครัวที่เลี้ยงลูกอย่างมีเหตุผล มีพ่อแม่คอยอบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นคนดีและไม่สร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น ครูขนาดเล่าว่าในขณะที่พ่อแม่ของครูออกไปทำงานนอกบ้านจะต้องพาครูและพี่ ๆ ไปฝากให้พระช่วยดูแลอบรม ครูจะต้องช่วยงานต่าง ๆ ในวัด พ่อแม่ของครูสั่งสอนว่า ให้ล้างห้องน้ำเพื่อเป็นการฝึกจิตสาธารณะและความอ่อนน้อมถ่อมตน ครูบอกว่าถ้าเราล้างห้องน้ำหรือทำอะไรแล้วแต่ด้วยจิตใจที่เป็นกุศลแล้วก็จะสัมผัสสิ่งสกปรกที่คนอื่นเป็นผู้ก่อไว้เราก็จะเป็นคนที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและมีจิตใจเมตตา กรุณา ครูขนาดแสดงให้เห็นถึงคุณงามความดีมากมายที่ครูปฏิบัติจริงและเห็นผลเป็นรูปธรรมคือส่งผลให้ครูเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน เห็นได้ชัดจากการที่ครูขนาดเป็นที่รักของเพื่อนร่วมงานและนักเรียน ครูเป็นคนมองโลกในแง่ดี ทำให้ชีวิตมีความสุข เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นครูก็จะมองในแง่บวกเสมอว่าเป็นการทดสอบกำลังใจ หากมีจิตใจเข้มแข็งบวกกับใช้สติปัญญาแก้ไขปัญหาก็คจะสามารถผ่านอุปสรรคนั้นไปได้โดยง่าย ครูขนาด ทำให้ฉันมีความทรงจำและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูซึ่งนับเป็นความสุขอีกประการหนึ่งที่ฉันได้รับจากโรงเรียนสุนทรวิद्या เมื่อมองให้ลึกกลงไปในสังคมจะเห็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่ถูกสังคมเรียกว่า “เรือจ้าง” ก้มหน้าก้มตาปฏิบัติหน้าที่ของตนในการสอนโดยไม่หวั่นไหวต่อคำสบประมาททั้งหลายทั้งปวงและการเปรียบเทียบไปต่าง ๆ นานาว่าเป็นเรือจ้างบ้าง เป็นมนุษย์เงินเดือนบ้าง แต่ก็มีครูอีกจำนวนไม่น้อยที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนด้วยจิตวิญญาณแห่งวิชาชีพครูอย่างแท้จริงพร้อมทั้งประพฤติตนเป็นครูที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ เป็นแรงบันดาลใจแก่นักเรียนในการทำสิ่งที่ดีงาม ครูขนาด สุวรรณกลาง เป็นครูต้นแบบที่เป็นแรงบันดาลใจทำให้ฉันอยากเป็นครูที่ดีและสอนเก่ง จากตอน

แรกที่ฉันยังไม่ค่อยแน่ใจนักว่าอยากเป็นครูจริงหรือไม่ แต่ตอนนี้ครูขนาดได้ทำให้ฉันเห็นแล้วว่าการเป็นครูที่ดีไม่ใช่เรื่องยากเพียงแค่ว่าเรามีใจรักในการสอน มีความเมตตากรุณาต่อศิษย์ และเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น ครูขนาด สุวรรณกลาง เปรียบเสมือนครูที่เป็นแสงเทียนส่องทางอันสดใสสวยงามแก่ฉัน เป็น “จิตรกรมือหนึ่ง” ที่สามารถสร้างผลงานอันทรงคุณค่าซึ่งเปรียบได้กับคุณธรรมจริยธรรมที่ท่านได้นำมาสอนนักเรียนทุกคนให้เป็นผู้เจริญ ทั้งด้านปัญญาและคุณธรรมให้เราดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็น “ปุย” ที่ส่งเสริมฉันไม่ให้เจริญอกงาม และเป็นผู้จุดประกายความฝันของเราให้กล้าฝันและมอบกำลังใจที่จะทำให้เรามุ่งมั่นทำความฝันให้เป็นจริง

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นายวรุณี สุวรรณิก:

โรงเรียนเพ็ญพิทยาคม

จังหวัดอุดรธานี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.อรพิน ตรีสวัสดิ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

นับตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้าลืมตาดูโลกมีผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าเรียกท่านว่าแม่คอยเลี้ยงดูข้าพเจ้าด้วยดีมาโดยตลอด แต่ที่คอยเลี้ยงดูข้าพเจ้าด้วยดีไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้หญิงที่ข้าพเจ้าเรียกว่าแม่เลย ท่านเหล่านี้ปฏิบัติตนดูจดังว่าเป็นพ่อแม่ของข้าพเจ้าอีกคนหนึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนเป็นบ้านหลังที่สองที่มอบทั้งความรู้ ความรัก และความอบอุ่นให้กับข้าพเจ้าและท่านเหล่านี้เป็นผู้ที่ใครต่อใครต่างขนานนามท่านว่า ครู

ครูคำนี้แม้จะเป็นเพียงคำสั้น ๆ แต่เปี่ยมล้นไปด้วยสิ่งที่ดีงามมากมายและความหมายของ คำว่าครูยิ่งใหญ่กว่าที่ผู้คนคิดไว้มาก ครูมิใช่เป็นเพียงผู้ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับลูกศิษย์เท่านั้นหากแต่ท่านยังเป็นแม่พิมพ์ของชาติที่พร้อมจะหล่อหลอมเหล่าลูกศิษย์ให้มีความพร้อมทั้งสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรม และเป็นที่ต้องการของสังคม ครูมีหน้าที่การที่จะสร้างคนให้เป็นคนอย่างแท้จริง ปลูกฝังจิตสำนึกแห่งความดีงามให้กับลูกศิษย์ และข้าพเจ้าเคยได้ยินประโยคประโยคหนึ่งซึ่งมีเนื้อความอยู่ว่า “ครูเปรียบเสมือนรากฐานของบ้าน ไม่ว่าจะบ้านหลังนั้นจะใหญ่โตสักปานใด แต่ถ้าขาดฐานรองรับ ก็จะไม่สามารถตั้งตรงเป็นบ้านอยู่ได้ เปรียบเสมือนกับมนุษย์เราไม่ว่าจะยิ่งใหญ่สักปานใดหรือเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งของโลกก็ตามถ้าขาดครูผู้ที่จะนำความรู้มามอบให้แล้วก็จะไม่สามารถเป็นบุคคลเหล่านั้นได้” คำกล่าวข้างต้นล้วนทำให้ข้าพเจ้าประทับใจในตัวของหญิงสาวผู้ที่ได้กล่าวคำพูดนี้ออกมา ท่านเป็นบุคคลผู้เป็นแบบอย่างให้กับข้าพเจ้ามาโดยตลอด ท่านผู้เป็นคนในชุมชนเรียกชื่อท่านจนชินปากว่า **ครูอรพิน ศรีสวัสดิ์** และจากการที่ท่านปฏิบัติตัวเปรียบเสมือนเป็นแม่ของลูกศิษย์ทุกคน เหล่าลูกศิษย์ต่างก็เรียกท่านว่าแม่ครู ด้วยกันทุกคน

ครูอรพินท่านเป็นครูสาวที่สอนนักเรียนอยู่ที่โรงเรียนบ้านเหล่าดอนเงิน ทุก ๆ เช้าที่ข้าพเจ้าก้าวเข้าสู่รั้วโรงเรียนจะปฏิเสธไม่ได้เลยว่าจะมองเห็นครูอรพินยืนเด่น

เป็นสง่าอยู่ในโรงเรียนแล้วทุกวัน ท่านได้เป็นผู้นำนักเรียนในการทำความสะอาดโรงเรียนทุกเช้า เป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนในทุก ๆ ด้าน และทุกเช้าข้าพเจ้าจะได้ยินคำถามที่ท่านมักถามข้าพเจ้าเสมอว่า “กินข้าวหรือยัง วันนี้สบายดีไหม” และ ท่านจะมีคำแนะนำให้กับเราถ้าไม่ได้รับประทานอาหารเช้าและท่านยังเป็นครูที่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะป็นนักเรียนที่เกเรหรือนักเรียนที่ตั้งใจเรียน ท่านก็ให้ความสำคัญเท่ากันหมด และมีใช่เพียงการสอน หรือความเอาใจใส่นักเรียนเท่านั้นที่ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจหากแต่การประพฤติปฏิบัติตนการวางตัวของท่านยังเป็นแบบอย่างที่ดีที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นตลอดเวลา ทั้งการเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต ความกตัญญูตเวที ความขยัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราจะค้นคว้าไม่ได้ตามหนังสือเรียนเพราะท่านได้แสดงให้เห็นด้วยการประพฤติตนเป็นกิจวัตรอยู่แล้ว เริ่มจากก้าวแรกที่ท่านก้าวออกจากบ้านเพื่อเดินทางมาโรงเรียน ท่านก็จะใช้รถจักรยานในการเดินทางมาโรงเรียนเสมอ และท่านเคยบอกกับข้าพเจ้าว่าการขี่รถจักรยาน นอกจากจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายแล้วยังช่วยลดการสูญเสียพลังงานอันจะก่อให้เกิดปัญหาภาวะโลกร้อนอีกด้วย และท่านยังได้ชักชวนให้นักเรียนของท่านได้ขี่รถจักรยานมาโรงเรียนเหมือนกับท่าน ทำให้ที่โรงจอดรถจะมีรถจอดเต็มทุกวัน นอกจากนี้แล้วท่านยังเป็นแบบอย่างในเรื่องความเสียสละมีน้ำใจทำให้นักเรียนได้มองเห็นอีกด้วย เพราะไม่ว่าจะมีภารกิจงานทางวิชาการหรือจัดนิทรรศการต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน ท่านก็จะอาสาทำงานหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นผู้เตรียมงานโดยการจัดป้ายนิเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาจัดนิทรรศการและการตกแต่งสถานที่ให้สวยงามเพื่อต้อนรับคณะครูนักเรียนที่มาร่วมงานเสมอ หรือแม้กระทั่งงานที่ท่านไม่ถนัดท่านก็ยินดีที่จะทำไม่ว่าจะเป็นการช่วยฝึกซ้อมนักกีฬาบอลเลย์บอลเพื่อส่งเข้าร่วมทำการแข่งขัน ซึ่งก็จะได้รับรางวัลชนะเลิศบ้างหรืออาจผิดหวังบ้าง แต่ท่านก็ไม่เคยต่อว่านักกีฬาของท่านเลย ในทางตรงกันข้ามท่านยังคงคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาแก่นักกีฬาเหล่านั้นโดยไม่เคยทอดทิ้งพวกเขาสักครั้งเดียว นอกจากนี้ครูอรพินยังได้ชื่อว่าเป็นครูสาวนักพัฒนาอีกด้วยในทุก ๆ เย็นท่านจะนำนักเรียน จัดตกแต่งสวนด้ายหญ้า จัดตกแต่งห้องเรียนให้สวยงาม จนทำให้โรงเรียนแห่งนี้เต็มไปด้วยความร่มรื่น สะอาด สวยงาม ทำให้ได้รับคำชมจากคณะที่มาดูงานจากหลายโรงเรียนว่าเป็นโรงเรียนที่น่าอยู่มาก มีเพียงการพัฒนาช่วยงานในโรงเรียนเท่านั้น แม้กระทั่งงานในชุมชนท่านก็จะอาสาเข้า

ร่วมช่วยงานในทุก ๆ ด้าน โดยท่านไม่เคยเกี่ยงเลยว่างานนั้นจะหนักสักปานใด จะเหมาะกับตัวท่านหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นการทำความสะดวกสบายบ้านหรือการตกแต่ง ขบจนแห่ในงานวันสงกรานต์ จนทำให้ขบจนแห่ที่ท่านตกแต่งนั้นได้รับรางวัลชนะเลิศบ้าง รองชนะเลิศบ้าง แต่ท่านก็ไม่เคยนำความดีความชอบเหล่านี้เก็บไว้ให้ตัวท่านได้ชื่นชมเพียงผู้เดียว ท่านบอกกับทุกคนว่าถ้าไม่ได้ร่วมแรงร่วมใจจากประชาชน ในหมู่บ้านทุกคนงานเหล่านี้ก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ และท่านยังได้ แสดงความมีน้ำใจโดยการทำอาหารมาเลี้ยงผู้คนในหมู่บ้านอีกด้วย ทำให้ข้าพเจ้า สงสัยเหลือเกินว่าท่านจะนำค่าใช้จ่ายมาจากที่ไหนเพื่อนำมาทำอาหารเลี้ยงชาวบ้าน แต่ข้อสงสัยนี้ได้หายไปเมื่อข้าพเจ้าได้ก้าวเข้าสู่รั้วบ้านของครูอรพินเพราะเมื่อ กวาดสายตาไปรอบ ๆ ข้าพเจ้า สัมผัสได้ทันทีว่านี่คือการดำรงชีวิตตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง เพราะไม่ว่าจะมองไปทางใดก็จะมีผัก นานาพรรณเกิดขึ้นปะปนกันอยู่เป็นจำนวนมากไม่อาจจะนับผักบุ้ง ตำลึง บวบ ชะอม หรืออื่น ๆ อีกมากมาย และท่านยังได้นำความรู้ในการปลูกผักมาสอนให้กับลูกศิษย์ ของท่าน ทำให้ช่วงฤดูหนาว บริเวณด้านหลังของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยพืชผัก จำนวนมาก และข้าพเจ้าได้เข้าใจแล้วว่าสิ่งที่ท่านได้ทำให้เราได้เห็นนั้นเพื่อ ต้องการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับลูกศิษย์ของท่านทั้งที่เป็นนักเรียนและประชาชนใน หมู่บ้าน ได้รู้จักการดำรงชีวิตแบบพอเพียงและรู้จักนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาใช้ให้ถูกต้องให้เกิดประโยชน์แก่เรามากที่สุด เมื่อเรามีสิ่งใดเหลือเราก็ สามารถแบ่งปันผู้อื่นได้ อันจะนำความสามัคคีและความสุขมาสู่ตัวเราและชุมชน

ข้าพเจ้าได้เห็นแล้วว่าผู้ที่ดำรงชีวิตด้วยความสุข นักเรียนที่เรียนหนังสือ ด้วยความร่าเริงแจ่มใสล้วนแต่ดำรงชีวิตดุจดังครูอรพินทั้งสิ้น แต่ข้าพเจ้าแปลกใจ ยิ่งนักที่ยังเห็นนักเรียนที่ยังมีความทุกข์อยู่กับการเรียนหนังสือ ซึ่งอาจปฏิเสธไม่ได้ ว่าเมื่อเวลาที่ครูท่านใดติดธุระทางราชการหรือแม้กระทั่งครูที่มีอาการเจ็บป่วยจน ไม่สามารถมาทำการสอนหนังสือได้ก็จะมีเสียงโห่ร้องกึกก้องที่เต็มไปด้วยความดีใจ ตั้งสนั่นออกมาจากห้องของคุณครูท่านนั้นทุกครั้งไป แต่ตลอดระยะเวลาที่ข้าพเจ้า ได้เรียนอยู่ที่โรงเรียนบ้านเหล่าดอนเงินข้าพเจ้ายังไม่เคยได้ยินเสียงโห่ร้องเช่นนี้เด็ดขาด ผ่านช่องประตูห้องของครูอรพินออกมาสักครั้งเดียว ที่เป็นเช่นนี้เพราะไม่ว่าฝนจะตก แดดจะร้อนหรือท่านจะป่วยสักปานใดข้าพเจ้าก็จะเห็นท่านนำร่างอันเต็มไปด้วย ความอ่อนล้าอย่างก้าวเข้าสู่รั้วโรงเรียนแห่งนี้เสมอ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เคยเห็นสีหน้า

ของท่านอ่อนล้าตามร่างกายไปเลย ข้าพเจ้ามองเห็นเพียงใบหน้าที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขและรอยยิ้มเมื่อท่านได้มองและได้พูดคุยกับลูกศิษย์ของท่าน ในบางครั้งน้ำใส ๆ ที่อยู่ในดวงตาของข้าพเจ้าก็อดที่จะไหลออกมาไม่ได้ ข้าพเจ้าเคยถามท่านว่าทำไมครูไม่รอให้อาการป่วยหายดีเสียก่อน ท่านบอกกับข้าพเจ้าเสมอว่า ถ้าท่านขาดสอนเพียงวันเดียวไม่ใช่ท่านเท่านั้นที่จะเสียการงานแต่ลูกศิษย์ของท่านไม่รู้ก็ร้อยคนจะต้องเสียการเรียนไปด้วย ดังนั้นท่านจะต้องมาหยิบชอล์กซึ่งเป็นอุปกรณ์ประจำกายของท่านมาขีดเขียนความรู้ให้กับนักเรียนให้จงได้ ข้าพเจ้าเคยเห็นน้ำตาของครูผู้นี้หลั่งออกมาเมื่อเห็นนักเรียนโยนชอล์กแท่งเล็ก ๆ เล่น ท่านบอกกับพวกเราว่าทุก ๆ สิ่งล้วนมีคุณค่าในตัวของมัน ชอล์กเพียงแท่งเล็กแท่งเดียวแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ ความดีงาม และความมีคุณธรรมจริยธรรมที่ครูสามารถนำมาขีดเขียนมอบให้กับนักเรียนได้ ด้วยคำสอนของท่านทำให้ลูกศิษย์ของท่านน้ำตาคลอหนึ่งและกราบขอโทษครูท่านนี้ด้วยกันทุกคน ภาพเหล่านี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะคงมองหาที่ไหนไม่ได้อีกแล้ว ข้าพเจ้าก้าวออกจากรั้วโรงเรียนด้วยความภาคภูมิใจและไม่อายนที่จะบอกกับใครว่าข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์ของครูอรพิน และในวันนี้แม้ข้าพเจ้าจะไม่เรียนอยู่ในรั้วโรงเรียนเหล่าตอนเงินแล้วแต่ตลอดระยะเวลา ๑๕ ปี นับจากวันที่ข้าพเจ้าก้าวออกมาจากรั้วแห่งนี้ ครูอรพิน ยังไม่เคยทอดทิ้งข้าพเจ้าเลย ทุก ๆ ครั้งที่ข้าพเจ้ามีปัญหาข้าพเจ้ายังได้รับคำปรึกษาและคำแนะนำจากท่าน ด้วยดีเสมอมา ในเวลาที่ข้าพเจ้ามีปัญหาในด้านการเรียนไม่ว่าจะเป็นเวลาที่ข้าพเจ้าต้องทำรายงานโดยต้องใช้การพิมพ์เป็นเล่ม แต่ข้าพเจ้าไม่มีคอมพิวเตอร์ ท่านก็ให้ความอนุเคราะห์ให้ข้าพเจ้ายืมเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยที่ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินเสียงบ่นบอกว่าราคาแพงเสียตลอดออกมาจากปากของท่านสักครั้งเดียว ทำให้ข้าพเจ้ารู้แล้วว่าไม่ว่าลูกศิษย์ของท่านจะอยู่กับท่านหรือไม่ก็ตาม แต่ท่านจะติดตามลูกศิษย์เหล่านั้นตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นเวลาที่มีความสุขหรือเวลาแห่งความทุกข์ก็ตาม

ด้วยแบบอย่างอันดีงามที่ครูอรพินได้แสดงเป็นตัวอย่างให้แก่ข้าพเจ้าได้เห็นมาตลอดระยะเวลา ๑๓ ปี นับจากวันที่ข้าพเจ้าเริ่มเข้าสู่รั้วโรงเรียนจนถึงทุกวันนี้ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถประพฤติตนให้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ด้วยการที่ข้าพเจ้าได้นำเอาแนวทางในการดำเนินชีวิตของท่านมาเป็นแบบอย่างและนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตของตัวเอง และไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานสักปานใดข้าพเจ้าก็ยังจะดำเนินชีวิตเช่นนี้ต่อไปเพื่อเป็นแบบอย่าง

ให้กับเยาวชนที่ข้าพเจ้ารู้จักทุกคนเพื่อสืบทอดเจตนารมณ์และตอบแทนบุญคุณของครูที่ท่านได้เป็นผู้สร้างคนให้เป็นคนอย่างแท้จริง และในวันนี้ข้าพเจ้าได้เห็นแล้วว่าครูอรพินสามารถเป็นผู้ขับเคลื่อนเรือขนาดใหญ่ที่บรรทุกเหล่าลูกศิษย์ของท่านให้สามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ จากน่านน้ำให้สามารถดำเนินไปถึงฝั่งได้มากมายมหาศาลแล้ว หญิงแกร่งที่ชื่อว่าครูอรพิน ศรีสวัสดิ์ จึงได้ชื่อว่าครูแห่งแผ่นดินมาจนทุกวันนี้ และท่านยังได้เป็น “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” ของข้าพเจ้าเสมอ และท่านจะยังเป็นครูที่ดีอยู่ในใจของข้าพเจ้าตลอดไป

รางวัลชมเชย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวณัฐวดี ประทุมชัย

โรงเรียนน้ำพองศึกษา

จังหวัดขอนแก่น

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดรุดล้าย ราชเสนา

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

“ครู” คือคำที่ข้าพเจ้านั้นรู้จักมาตั้งแต่เล็กจนโตและครูที่ได้อบรมสั่งสอนนั้นล้วนเป็นผู้ที่เปรียบเสมือนพ่อและแม่คนที่สองของข้าพเจ้า ท่านให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ และสอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี แต่มีครูสักกี่คนที่จะสามารถรับฟังทุก ๆ เรื่อง รับฟังความคิดเห็น สามารถทำให้ข้าพเจ้ายิ้มได้เสมอ ๆ สนับสนุนสิ่งที่ศิษย์คนนี้มีความสามารถและมีจิตวิญญาณความเป็นครู

ข้าพเจ้าเกิดในชนบท หมู่บ้านของข้าพเจ้าเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ค่อนข้างที่จะห่างไกล ความเจริญ ไม่มีอินเทอร์เน็ต ไม่มีคอมพิวเตอร์แม้แต่ตัวเดียว ข้าพเจ้าจำได้ว่าในฤดูฝนนั้นถ้าฝนตกหนัก ก็ต้องถอดรองเท้าเดินไปโรงเรียนแต่ก็สนุกดีเพราะได้เล่นน้ำกับเพื่อน ๆ โรงเรียนของข้าพเจ้าเป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ประจำหมู่บ้าน มีครูไม่ถึง ๑๐ คน เมื่อข้าพเจ้าก้าวเข้าไปในห้องเรียนสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นก็คือกระดานแผ่นเดียว แต่มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นแล้วยิ้มได้ท่านคือคุณครูประจำชั้นของข้าพเจ้า ในครั้งที่ ข้าพเจ้านั้นเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ท่านเป็นคนร่างใหญ่ผิวคล้ำและพูดเสียงดัง แต่ท่านเป็นคนใจดีมาก ท่านชื่อ “คุณครูคล้าย ราชเสนา” ในตอนนั้นท่านสอนข้าพเจ้าทุกวิชาเพราะครูที่โรงเรียนมีจำนวนน้อย ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบวาดภาพและชอบวิชาคณิตศาสตร์มาก ก่อนหน้าที่ข้าพเจ้าจะได้เรียนกับท่าน ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าท่านเป็นคนวาดรูปสวยมาก ยิ่งข้าพเจ้าได้รู้จักท่านมากเท่าไรยิ่งทำให้ข้าพเจ้าประทับใจและมีความสุขที่ได้เรียนกับท่านนั้นมากขึ้น ตอนที่ข้าพเจ้านั้นเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ท่านให้เรียนภาษาไทยและวาดภาพพร้อม ๆ กัน ซึ่งเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมาก ท่านจะมีเรื่องมาให้และมีภาพประกอบด้วย คล้ายกับนิทานในวัยเด็กที่ทุก ๆ คนเคยได้อ่านเล่นกัน ท่านจะให้จับกลุ่มช่วยกันทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ โดยแบ่งหน้าที่กันทำคนละอย่าง เมื่อทำเสร็จก็ให้ออกไปรายงานหน้าชั้นเรียน

ครั้งหนึ่งท่านให้เรียนเรื่องบ้านของกระรอก และข้าพเจ้าก็ได้ออกไปรายงานหน้าชั้นเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นมาก และตอนเป็นเด็กข้าพเจ้าเป็นคนขี้อายจึงไม่ค่อยกล้าที่จะแสดงออก แต่ท่านก็พยายามให้ข้าพเจ้านั้นมีส่วนร่วมในทุก ๆ เรื่องที่เพื่อน ๆ ทำกัน ในที่สุดท้ายข้าพเจ้าก็สามารถทำได้ โดยทุก ๆ ครั้ง ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อข้าพเจ้าออกไปรายงาน ท่านจะนั่งเป็นกำลังใจและปรบมือให้ เมื่อข้าพเจ้านั้นรายงานเสร็จแล้ว ยังมีคำชมที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจมากขึ้นอีกด้วย และท่านได้ให้ข้อคิดเรื่องบ้านของกระรอกว่า “ถ้าคนเราไม่ตัดไม้ทำลายป่า เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน กระรอกน้อยก็จะต้องใช้บ้านที่จะอยู่อาศัย ดังนั้นเราควรที่จะช่วยกันปลูกป่า” หลังจากเลิกเรียนวันนั้น ข้าพเจ้าก็รีบกลับบ้านและไปหาต้นไม้มาปลูกไว้หน้าบ้าน แต่สุดท้ายมันก็ตายเพราะว่าข้าพเจ้ารดน้ำมันเฉพาะวันแรกที่ปลูกเท่านั้น

ในทุกวันข้าพเจ้าต้องไปโรงเรียนตั้งแต่เช้าตรู่เพื่อช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียนและบริเวณโรงเรียนช่วยกันกับเพื่อน ๆ และจะมีท่านคอยดูแลอยู่เสมอ ๆ ท่านให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ช่วยกันดูแลความสะอาดและบางครั้งก็ช่วยกันปลูกดอกไม้ก่อนหน้าห้องเรียนในเวลาว่าง ซึ่งเป็นเวลาที่มีความสุขมากในตอนนั้นทุก ๆ วันตอนเย็นก่อนกลับบ้าน ท่านจะให้ออกกำลังกายทุกวันในห้องเรียน ทำกิจกรรมนั้นหนาตาการเพื่อคลายความเครียด แล้วก็สวดมนต์และท่องบทอาขยานก่อนกลับบ้านทุก ๆ วัน เวลาเดินกลับบ้านก็ต้องเดินกลับบ้านเป็นแถวให้มีระเบียบ เพราะถ้าเดินไปไม่เป็นระเบียบ ท่านบอกว่าจะลงโทษ แต่ก็ไม่เคยเห็นท่านลงโทษแม้แต่ครั้งเดียว โดยเฉพาะเวลาที่เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้าทะเลาะกัน ท่านจะไม่เคยดูว่ากล่าวหรือลงโทษโดยการตีเลย ท่านจะกล่าวตักเตือน และสอนว่าอยู่ด้วยกันต้องรักกัน และต้องรักที่จะรู้จักดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทุกวันศุกร์ ท่านจะให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ นี้ออมเงินกับธนาคารโรงเรียน โดยจะไม่กำหนดว่าจะฝากเงินมากหรือน้อย แต่มีข้อแม้ว่าทุกคนจะต้องฝากเงินนั้นทุก ๆ วันศุกร์

วันหนึ่งข้าพเจ้าป่วยเป็นไข้หวัด ซึ่งปกติข้าพเจ้าจะไม่ค่อยแข็งแรงตอนเป็นเด็กเพราะเป็นโรคปอดบวม แต่ตัวข้าพเจ้าจะไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เพราะกลัวเรียนไม่ทันเพื่อน ตอนเช้าก็ไปโรงเรียนแต่ก็รู้ว่ามันเป็นไข้หวัด พอช่วงเที่ยงอาการก็เริ่มไม่ค่อยดีเพราะไข้ขึ้นสูง เริ่มร้องไห้เพราะปวดหัวมาก และท่านก็รีบ

มาดูแลก็รีบเก็บกระเป๋าให้ ท่านรีบพาข้าพเจ้าไปขึ้นรถของท่านเพื่อนำกลับไปส่งที่บ้านของข้าพเจ้า เมื่อมาถึงที่บ้าน ท่านก็พาข้าพเจ้าเข้ามาในบ้าน ดูว่าท่านเป็นห่วงข้าพเจ้ามากและดูแลข้าพเจ้าจนกระทั่งแม่ของข้าพเจ้ากลับบ้าน ท่านถามแม่ของข้าพเจ้าว่าจะไปหาหมอไหม แต่แม่ของข้าพเจ้าก็ไม่ไปเพราะยาที่กินก็ยังไม่หาย และไม่อยากกรบกวนท่านด้วย วันนั้นเป็นวันที่ข้าพเจ้าประทับใจในตัวท่านมาก และทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นเหมือนอยู่กับครอบครัวเมื่อได้เห็นท่านแต่เมื่อข้าพเจ้าจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แล้ว ข้าพเจ้าก็ได้เรียนกับอาจารย์คนใหม่

เมื่อข้าพเจ้านั้นเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ข้าพเจ้าได้เรียนกับท่านอีกครั้ง ในวิชาคณิตศาสตร์ ท่านเป็นคนที่ทำให้ข้าพเจ้าเรียนวิชาคณิตศาสตร์เข้าใจ และทำให้ข้าพเจ้าชอบวิชาคณิตศาสตร์อยู่แล้วยิ่งชอบเข้าไปใหญ่ ข้าพเจ้าคิดว่าครูผู้สอนก็เป็นอีกแรงหนึ่งที่ทำให้นักเรียนอย่างข้าพเจ้านั้นมีความรักในวิชาที่ตนเองนั้นชอบอยู่แล้วโดยข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนเป็นอย่างดีพอเลื่อนชั้นมาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ข้าพเจ้าก็เริ่มที่จะได้รับโอกาสให้ไปแข่งขันอะไรต่าง ๆ โดยครั้งแรกข้าพเจ้าได้ไปแข่งขันตอบปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ ตอนนั้นได้รับรางวัลดีเยี่ยม และทำให้ข้าพเจ้าดีใจมาก และสิ่ง ๆ นั้นก็เป็นกำลังใจที่ดีที่ทำให้ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น

เมื่อข้าพเจ้าเลื่อนชั้นขึ้นไปอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ทุกอย่างก็เริ่มดีขึ้นเรื่อย ๆ ท่านจะคอยสอนเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ วันหนึ่งท่านได้มาชวนข้าพเจ้านั้นไปเล่นกีฬาที่ท่านและชวนเพื่อนอีก ๒ คน โดยกีฬาที่เล่นคือกีฬาเปตองหญิง ข้าพเจ้าตั้งใจซ้อมมาก เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนของทุกวัน ข้าพเจ้าก็จะรีบไปซ้อม เพราะข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีการแข่งขัน ข้าพเจ้าจะทำ ทำให้ท่านดีใจและไม่ผิดหวังเป็นเด็ดขาด และไม่นานหลังจากที่ข้าพเจ้าซ้อมกับเพื่อน ๆ ก็ต้องไปทำการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน ข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้าไปทำการแข่งขันกีฬาเปตองทุกครั้ง ข้าพเจ้าไม่เคยแพ้แม้แต่ครั้งเดียว และทุก ๆ ครั้งที่ไปทำการแข่งขันหลังการแข่งขันจบลงท่านจะมีรางวัลให้ทุกครั้งเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ทุก ๆ ครั้งที่ท่านให้รางวัลเหล่านั้นกับข้าพเจ้า ส่วนหนึ่งข้าพเจ้าก็จะเก็บไว้ฝากกับธนาคารโรงเรียน อีกส่วนหนึ่งก็เก็บไว้เวลาไปโรงเรียนเพื่อไปซื้อขนมอย่างเด็ก ๆ คนอื่น ท่านจะเป็นคนที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างสม่ำเสมอและเป็นคนที่ตรงต่อเวลา เวลาที่ท่านทำสิ่งต่าง ๆ และเวลาที่จะสอนวิชาความรู้ให้กับนักเรียนนั้น ท่านก็ทำอย่างเต็มที่จึงทำให้นักเรียน

ส่วนมากที่จบจากโรงเรียนของข้าพเจ้านี้เก่งวิชาศิลปะกันแทบทุกคน และชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์มาก

จนมาวันหนึ่งจะมีการแข่งขันวาดภาพเกี่ยวกับโครงการต่อต้านยาเสพติดและจะต้องทำการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้วย ท่านจึงต้องการที่จะคัดเลือกนักเรียนที่จะเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ค่อยมั่นใจสักเท่าไร เนื่องจากว่าจะต้องแข่งกับรุ่นพี่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า แต่ท่านก็ให้กำลังใจข้าพเจ้าเป็นอย่างดี สุดท้ายข้าพเจ้าก็ได้ถูกคัดเลือกเป็นตัวแทนของโรงเรียนให้เข้าร่วมการแข่งขัน ข้าพเจ้าได้ร่วมแข่งขันจนชนะในระดับตำบล โดยมีท่านคอยดูแลแนะนำ จนได้เข้าแข่งขันในระดับอำเภอ แต่เมื่อข้าพเจ้าแข่งขันในระดับอำเภอ ข้าพเจ้าได้ลำดับที่ ๒ จึงตกขอบ เนื่องจากกรรมการต้องการเฉพาะผู้ที่ได้ลำดับที่ ๑ เท่านั้นเพื่อไปแข่งขันในระดับต่อไป แต่ท่านก็พูดปลอบใจและให้กำลังใจข้าพเจ้าว่าการแข่งขันก็ต้องยอมมีการแพ้บ้าง จะชนะทุกครั้งก็คงจะเป็นไปไม่ได้ แต่อย่างน้อยเราก็มีโอกาสมา ณ จุดนี้ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่มีโอกาสเหมือนกับเรา คำพูดของท่านทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีขึ้นและดีใจที่อย่างน้อยท่านก็ไม่เสียใจที่ข้าพเจ้าไม่ได้รับรางวัล หลังจากนั้นมาข้าพเจ้าก็ถูกส่งเข้าประกวดวาดภาพหลายต่อหลายครั้ง และทุกครั้งก็จะมีท่านช่วยดูแลและคอยแนะนำว่าควรทำอะไร แล้วก็เป็นกำลังใจให้ในทุกครั้งของการแข่งขัน หลังจากครั้งนั้นมาข้าพเจ้าก็ไม่เคยรู้สึกแยเลยในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ชนะการแข่งขัน และสิ่งนั้นก็เป็นที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักที่จะยอมรับความจริงและมีความสุขและกล้าเผชิญกับความเป็นจริงในชีวิต

เมื่อข้าพเจ้าจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ แล้ว เมื่อเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เป็นปีสุดท้ายที่ข้าพเจ้าได้เรียนอยู่ในโรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้าพยายามร่วมกิจกรรมทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเมื่อได้รับโอกาส ท่านจะเป็นคนที่คอยหยิบยื่นโอกาสให้ทุก ๆ คนที่เป็นลูกศิษย์ของท่านอย่างเท่าเทียมกัน แต่บางครั้งท่านก็จะมองถึงความสามารถของนักเรียนแต่ละคนและช่วยให้ทุกคนได้ร่วมกิจกรรมที่มีทุกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียมกันในรายวิชาที่ท่านได้ทำการสอน ท่านจะคอยสอนประจำคือเรื่องการตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ตนนั้นได้รับมอบหมาย และในปีนั้นข้าพเจ้าได้ส่งผลงานเข้าประกวดทั้งหมดในทุกกิจกรรม วันแม่แห่งชาติทางโรงเรียนได้จัดการแข่งขันวาดภาพ

เรียงความ และคำขวัญวันแม่แห่งชาติ ท่านได้มาให้คำแนะนำและบอกกับข้าพเจ้าว่าให้ข้อดีเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิด เราจึงจะสามารถดึงคำพูดที่ออกมาจากจิตใจที่แท้จริงของเราได้ สิ่งที่เราทำไปทุก ๆ อย่างนั้นจึงจะประสบผลสำเร็จและทำให้เราภาคภูมิใจ และข้าพเจ้าก็ได้รับรางวัลชนะเลิศการส่งผลงานเข้าประกวดในกิจกรรมครั้งนั้น บางครั้งข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจว่าท่านกำลังสอนอะไรกับข้าพเจ้า เพราะว่าตอนที่นั้นข้าพเจ้าก็ยังเด็กมาก จึงไม่เข้าใจอะไรมากนัก แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าได้มองเห็นทุกครั้งที่ท่านสอนข้าพเจ้านั้นท่านก็ทำอย่างเต็มที่และทุ่มเท สิ่ง ๆ นี้ที่ท่านทำก็เป็นการสอนข้าพเจ้าให้ทำอย่างที่ท่านนั้นทำให้ข้าพเจ้าได้เอาเป็นตัวอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม

ชั้นปีสุดท้ายของประถมศึกษา สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการสอบเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา และข้าพเจ้าก็ไฝฝืนที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนน้ำพองศึกษา เนื่องจากข้าพเจ้านั้นคงจะไม่มีโอกาสที่จะไปเรียนโรงเรียนที่อยู่ในเมืองเหมือนคนอื่น ๆ เพราะสภาพครอบครัวไม่อำนวย ในเวลานั้นท่านคอยบอกและย้ำเสมอว่าให้อ่านหนังสือและขยันให้มาก ๆ และท่านก็เชื่อว่าข้าพเจ้าทำได้ หลังจากที่ท่านให้กำลังใจตอนพักเที่ยงของทุก ๆ วัน ข้าพเจ้าก็จะแอบไปอ่านหนังสือบริเวณใต้ต้นไม้หลังอาคารเรียน เนื่องจากถ้าข้าพเจ้าอ่าน เมื่ออยู่ในห้องเรียนคงจะอ่านไม่รู้เรื่อง เพราะเพื่อน ๆ ก็ชวนกันเล่นอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เป็นประจำทุกวัน บางครั้งข้าพเจ้าเห็นท่านแอบมองและคอยยิ้มให้ นั่นเป็นเหมือนกำลังใจที่ดีที่ทำให้ข้าพเจ้าทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีความสุข และในปีนั้นก็มีการสอบของการทดสอบระดับชาติ ข้าพเจ้าพยายามทำให้ดีที่สุด เพราะจะต้องใช้ผลสอบในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และเมื่อผลประกาศออกมา ข้าพเจ้าก็ได้คะแนนสูงสุดในโรงเรียน ท่านคงจะดีใจมากที่ข้าพเจ้านั้นได้คะแนนรายวิชาคณิตศาสตร์สูงสุดในรายวิชาที่สอบ ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำเป็นของขวัญให้ท่านในปีสุดท้ายของการเรียนที่ข้าพเจ้าอยู่ ณ โรงเรียนแห่งนี้ พอข้าพเจ้าจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในวันที่ ๖ มิถุนายน ข้าพเจ้าได้รับรางวัลมากมาย แต่มี ๒ รางวัลที่ข้าพเจ้าประทับใจมากที่สุดคือรางวัลนักเรียนที่มีผลการเรียนดีเด่น และนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุดในรายวิชาคณิตศาสตร์ ข้าพเจ้าพอที่จะทราบว่าท่านเป็นคนให้รางวัลนั้นแก่ข้าพเจ้า และในช่วงปิดภาคเรียน ข้าพเจ้าก็ได้ทำการคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนน้ำพองศึกษา ข้าพเจ้าได้สมัครรอบแรกไว้

โดยใช้ความสามารถพิเศษคือการวาดภาพ ในวันที่ข้าพเจ้าทำการสอบ ข้าพเจ้าได้ระลึกถึงท่านอยู่เสมอ ท่านเคยบอกเสมอว่าเราต้องทำผลงานนั้นด้วยใจจึงจะออกมาดีที่สุด และผลการสอบวันนั้นก็ทำให้ฝันของข้าพเจ้ากลายเป็นความจริง ข้าพเจ้าสามารถชนะการแข่งขันได้เป็นลำดับที่ ๑ และได้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียนน้ำพองศึกษา ในที่สุดข้าพเจ้าก็สามารถทำสิ่งที่ท่านนั้นสอนมาใช้ในการสอบจนประสบความสำเร็จ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านก็คงจะภูมิใจในตัวข้าพเจ้าอยู่มาก และในเวลาที่ผ่านมาทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเข้าประกวดแข่งขันต่าง ๆ ก็จะมีรางวัลให้ข้าพเจ้าก็คอยเก็บเล็กผสมน้อยอย่างที่ท่านเคยสอน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ข้าพเจ้าสามารถเก็บเงินได้ประมาณ ๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาท ซึ่งตอนนั้นมันจำเป็นมากเพื่อใช้จ่ายค่าเทอมในการเรียนต่อ และต้องจ่ายค่าสมุด หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนด้วย ข้าพเจ้าใช้เงินส่วนนั้นในการจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนนั้นโดยไม่ต้องรบกวนค่าใช้จ่ายจากคุณพ่อ-คุณแม่เลย เด็กตัวเล็ก ๆ อย่างข้าพเจ้านั้นสามารถที่จะทำสิ่งใหญ่ ๆ ให้กับตนเองและครอบครัวได้ และข้าพเจ้ายังสามารถที่จะนำความสามารถที่มีอยู่นำชื่อเสียงสู่โรงเรียนได้ ข้าพเจ้านั้นดีใจและภูมิใจมากที่ข้าพเจ้ามีครูที่ดีที่คอยอบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้านั้นเป็นคนดี รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีของครอบครัวและสังคมได้

ความดี ความรับผิดชอบ และความทุ่มเท เสียสละของคุณครูคล้าย ราชเสนา ทำให้ข้าพเจ้านั้นภูมิใจในตัวท่านเป็นอย่างมากทุกวันนี้ข้าพเจ้าสามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กล้าที่จะเสียสละทำสิ่งดีดีให้กับสังคม โรงเรียน และชุมชนได้อย่างไม่อายใคร คิดสอนใจ ความรู้ที่ท่านถ่ายทอดให้ ข้าพเจ้านำมาสร้างประโยชน์ต่อจนประสบความสำเร็จ ถ้าไม่มีท่านเฝ้าสั่งสอน คอยชี้แนะสิ่งที่ถูกที่ผิด ข้าพเจ้าก็คงจะไม่มีอนาคตที่ดีอย่างวันนี้ ไม่ว่าจะวันเวลาจะผ่านไปเนิ่นนานแค่ไหน ความดีของท่านและความรักที่ศิษย์คนนี้มีต่อท่าน ก็ยังคงอยู่ในใจของศิษย์คนนี้อย่างตลอดไป

รางวัลชนะเลิศ

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นายธีระวุฒิ ติระนนท์

โรงเรียนจงรักภักดีวิทยา

จังหวัดปัตตานี

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.อิสฟาฮานี ตาเว

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ท่ามกลางโลกกลม ๆ ใบบใหญ่ที่มีผู้คนอาศัยอยู่นับแสนล้านคน อาชีพที่คนเราฝันใฝ่ต้องการจะเป็นมีมากมาย แต่สำหรับฉันแล้วอาชีพหนึ่งซึ่งสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในชีวิตและอยู่คู่สังคมไทย นับอดีตคือข้าราชการที่ขึ้นชื่อว่าครู หากมองอย่างถ่องแท้แล้วครูเป็นแค่คำสั้นคำหนึ่งที่มาถลันไปด้วย ความหมายดี ๆ ที่ยากจะพรรณนา ครูผู้เป็นพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติที่คอยอบรมสั่งสอนถ่ายทอดและปลูกฝังสิ่งดี ๆ ให้กับเรา ตลอดจนเป็นผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและประเทศชาติ

ในทัศนคติของใครหลาย ๆ คน ครูดีอาจหมายถึงผู้ที่สมบูรณ์แบบและเพียงพร้อมทั้งความรู้ การอบรมสั่งสอน รูปร่าง หน้าตา หรือทรัพย์สินและอื่น ๆ เป็นต้น แต่ในทัศนคติของฉัน ฉันกลับคิดว่าครูดีไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบหรือเพียงพร้อมไปเสียทุกอย่าง ครูดีสำหรับฉันขอแค่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนอย่างเต็มความสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลูกฝังและดำรงตนอยู่บนพื้นฐาน เศรษฐกิจพอเพียงด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพราะผู้ที่ได้ชื่อว่า ครูนั้นจะสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกประทับใจและพร้อมที่จะซึมซับความดีงามเพื่อนำไปใช้ในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

หากจะกล่าวถึง ครูดีที่ฉันประทับใจในรั้วโรงเรียนของฉัน ฉันตอบได้เลยว่าครูทุกคนล้วนแล้วแต่เป็นครูดีที่ฉันทั้งรักและประทับใจทั้งนั้น แต่ครูที่ฉันจะหยิบยกมาถ่ายทอดความรู้สึกเป็นครูที่สอนให้ฉันรู้จักความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความมีน้ำใจ ความสามัคคี และสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ อีกมากมาย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วครูผู้นี้ได้สอนวิชาที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมเลย แต่เพราะครูผู้นี้เป็นครูดีที่ฉันประทับใจ จึงทำให้ฉันสามารถเรียนรู้สิ่งดี ๆ ต่าง ๆ จากตัวครูได้ด้วยตนเองโดยไม่มีผู้ถ่ายทอดและมอบให้ ครูผู้นี้มีนามว่า “ครูอิสฟาฮานี ตาเฮ” ครูฝ่ายปกครองหญิง ผู้สอน

วิชาคณิตศาสตร์ที่มากขึ้นไปด้วยความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และปลูกฝัง
สิ่งดี ๆ ให้นักเรียนสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และคุณธรรม

ทุก ๆ เข้าเมื่อเสียงรถจักรยานยนต์คันเก่า ๆ คันหนึ่งดังขึ้น นั่นเป็นสัญญาณ
บอกว่าฝ่ายปกครองครูผู้หญิงอิสฟาฮานีได้มาถึงโรงเรียนแล้ว นักเรียนทุกคนต่าง
ก็ทักทายทำความเคารพครูผู้หญิงคนนี้ บ้างก็คำนับ บ้างก็ถอนสายบัว บ้างก็พนม
มือไหว้ และอื่น ๆ เป็นต้น เพราะคงเป็นที่รู้กันว่าฝ่ายปกครองเป็นฝ่ายที่นักเรียน
กลัวมากที่สุด แต่สำหรับฉันแล้วถ้าเราเป็นตัวของตัวเองโดยมิได้ทำให้ใครเดือดร้อน
และอยู่ในกรอบแห่งกฎที่ตั้งไว้ของโรงเรียน ไม่ต้องเกรงกลัวว่าเราจะทำผิด หากเรา
มั่นใจว่า สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูก นอกจากเราจะเกรงกลัวครูแบบผู้มีพระคุณท่านหนึ่ง
ที่ทำให้เราเป็นผู้รู้และทำให้เราเป็นมนุษย์ที่มีคุณธรรม สัจธรรม และจริยธรรมอยู่
ภายในใจ

ครูอิสฟาฮานีหรือเรียกสั้น ๆ ว่าครูอ๊อฟ เป็นครูที่นักเรียนรู้จักกันดี ยิ่งตอน
นี้เธอต้องมีบทบาทเพิ่มขึ้นคืออุ้มเด็กตัวน้อย ๆ ที่อยู่ในห้อง เธออุ้มมาเกือบเก้า
เดือนแล้วและอีกไม่กี่วันเด็กน้อยผู้นั้นจะได้ลืมตามาดูโลกแล้วแม้บทบาทจะเพิ่มเป็น
ทวีคูณแต่เธอก็ไม่เคยท้อและที่ประเสริฐเลิศกว่านั้นคือตราบไคที่ถูกชายของเธอยัง
ไม่ลืมตามาดูผู้เป็นแม่ เธอยังขับรถคันเก่า ๆ มาโรงเรียนเพื่อทำงานของเธอที่เรียก
ว่าครู นับว่าเธอมีความขยัน ตั้งใจ พยายามทำหน้าที่การงานอย่างจริงจัง เธอไม่
เคยท้อถอยกล้าเผชิญอุปสรรคทั้งที่อีกไม่กี่วัน เธอจะได้เห็นหน้าลูกชายเธอแล้ว แต่
เธอยังมีน้ำใจรู้จักแบ่งปันเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อทำประโยชน์ให้แก่นักเรียน
แก่ผู้อื่นด้วยแรงกายและสติปัญญาที่เธอมี

คงเป็นที่รู้กันดีว่าวิชาคณิตศาสตร์เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่งที่ค่อนข้างยาก
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลอการิทึม คลอไลต์ เบอริเซนไทล์ เดไซต์ หรืออื่น ๆ เป็นต้น และ
เป็นเรื่องธรรมดาที่คนอย่างฉันจะไม่เข้าใจ แต่ทุกครั้งที่ฉันไม่เข้าใจฉันก็จะไปถามครู
อ๊อฟ ท่านก็สอนและอธิบายจนฉันเข้าใจกระจ่างแจ้ง นอกจากความรู้ส่วนนี้ที่ได้รับฉัน
ยังได้เรียนรู้อะไรอีกหลาย ๆ อย่างจากครูอ๊อฟอีกด้วย ได้รู้ว่าครูอ๊อฟเป็นผู้ที่มีความ
ประพฤติตรงทั้งต่อเวลาต่อหน้าที่ สังเกตได้จากงานแต่ละชิ้นที่ท่านให้ส่ง ถ้าท่าน
กำหนดส่งวันไหน ต้องส่งวันนั้นไม่ว่าจะถูกหรือผิดขอแค้ให้รู้จักรับผิดชอบและรู้จัก
ตรงต่อเวลา ไม่เพียงเท่านั้นท่านยังดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายไม่ฟุ้งเฟ้อ
ไม่พุ่มพวย กับหลายคำถามจากนักเรียนที่ถามขึ้นว่า เมื่อไหร่ครูจะซื้อรถจักรยานยนต์

คนใหม่เสียที่ ท่านก็ตอบว่าจะเป็นรถคันเก่าหรือคันใหม่ครูทุกคนก็ล้วนแล้วแต่ขับมันมาโรงเรียนเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนเท่านั้น จากคำตอบที่ท่านตอบมาทำให้ฉันทราบว่าท่านเป็นครูดีที่ฉันประทับใจจริง ๆ จริงอยู่ที่ว่าคำทุกคำที่ครูพูดนั้นมันสุภาพไม่ทุกคำ แต่ทุกครั้งสิ่งที่ครูพูด แอบแฝงข้อคิดคำเตือนใจต่าง ๆ มากมายเพื่อให้เราได้กลับไปคิดวิเคราะห์ให้ไตร่ตรองและนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและนำไปปฏิบัติตามแก่คนอื่นต่อ ๆ ไป

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าวิชาแห่งการคำนวณนั้นมันค่อนข้างยากจนทำให้ผู้เรียนอย่างฉันถึงกับท้อ บางครั้งก็เสียใจกับคะแนนสอบที่ออกมา แต่ครูก็ผู้สอนวิชานี้ก็พยายามบอกและให้กำลังใจฉันอยู่เสมอ เพราะพระเจ้าสร้างคนเรามาไม่เหมือนกัน คนนี้อาจจะเก่งด้านนี้ ส่วนคนนั้นอาจจะเก่งด้านนั้น มันเป็นเรื่องธรรมชาติของความแตกต่าง นี่เป็นคำปลอบใจเล็ก ๆ น้อย ๆ จากครูดี ผู้ที่มีเหตุผล ผู้ที่ยอมรับความแตกต่าง และข้อผิดพลาดจากผู้อื่น ภายนอกของท่านอาจเป็นแค่ผู้หญิงเดินดินธรรมดา แต่ภายในเธอเปรียบเสมือนนางฟ้าที่สวรรค์ส่งลงมายังโลกเรา

กับระยะเวลาที่ผ่านเลยมาไม่นานระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมาได้เรียนรู้อะไรต่าง ๆ มากมายจากครูดีทั้งในและนอกบทเรียนทำให้ฉันรู้ว่าตลอดเวลาที่อยู่กับท่านฉันไม่เคยไกลแม่เลย ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วฉันกับแม่ห่างกันไกลดำนักเพราะฉันมีไซคนในพื้นที่ตรงนี้ แต่ฉันมาเรียนที่นี่เพราะมาค้นคว้า ในสิ่งที่บ้านเกิดของฉันไม่มี ในส่วนที่บ้านเกิดของฉันขาดหายเพื่อที่ฉันจะกลับไปพัฒนาและต่อเติมในส่วนที่ขาดหายให้เต็มส่วน มันคุ้มค่าเหลือเกินที่ฉันมาเรียนที่นี่ มาเจอแม่คนที่สอง แม่ที่สอนให้ฉันรู้ในสิ่งที่ฉันไม่เคยรู้ แม่ที่คอยอบรมสั่งสอนฉันให้เดินในลู่ทางที่ถูกต้อง แม่ที่คอยให้กำลังใจยามฉันผิดพลาดและอีกหลากหลายสิ่งดี ๆ ที่แม่มอบให้ เพราะความดีของท่านที่มีต่อฉันจึงทำให้ฉันเก็บเกี่ยวและซึมซับในความทรงจำเพื่อที่จะนำไปใช้เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

กับอีกหนึ่งปีที่เหลือ หนึ่งปีสุดท้ายที่จะใช้ชีวิตอยู่ในรั้วโรงเรียนแห่งนี้ หนึ่งปีสุดท้ายที่ฉันจะได้ใช้ชีวิตอยู่กับครูที่ฉันรักและประทับใจ แม้เป็นหนึ่งปีที่ฉันไม่ปรารถนาให้มันมาถึง แต่เพราะฉันไม่ใช่ผู้กำหนดวันและเวลาจึงไม่สามารถห้ามให้มันหยุดได้ในเมื่อมันจะผ่านก็ขอให้มันผ่านไปด้วยดี ใช่ว่าจะปล่อยให้วันเวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า ผ่านไปแบบไม่มีอะไรเกิดขึ้น อย่างน้อยหนึ่งปีที่เหลือหนึ่งปีที่ใกล้มา

ถึงขอแค่ให้ฉันได้เก็บเกี่ยวสิ่งดี ๆ และทำอะไรดี ๆ เพื่อที่สักวันฉันจะกลับมาตอบแทนบุญคุณผู้ที่ทำให้ฉันรู้จักคำว่ารัก และผู้ที่ทำให้ฉันรู้จักโลกกว้างขึ้น ท่านคือผู้ที่ฉันเรียกว่า “คุณครู”

ท่ามกลางสังคมที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง ครูเป็นผู้เสียสละทุ่มเทร่างกาย แรงใจ ประสิทธิ์ประสาทวิชา อบรมสั่งสอนปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม วันครูที่ใกล้จะเวียนมาถึงนับเป็นโอกาสดีที่จะแสดงความเคารพรำลึกพระคุณครู...ผู้จุดแสงเทียนแห่งปัญญาให้สว่าง นำพาสังคมประเทศชาติก้าวไปสู่ความรุ่งเรือง

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๑

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาววันทนา ไพร์ทอง

โรงเรียนโยธินบำรุง

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ

ดร.พงศ์พิศ ช้างกลาง

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ท่ามกลางผืนธงชาติไทยที่โบกสะบัดไปมาในใจกลางโรงเรียนโยธินบำรุง พร้อมกับภารกิจของครูที่กำลังจะเริ่มต้นขึ้น

ครูคือบุคคลที่สังคมคาดหวังไม่ว่ายุคใดสมัยใด ทั้งนี้เพราะภารกิจของครูคือการสร้างเยาวชนผู้เป็นอนาคตของชาติให้เป็นคนดีมีคุณภาพ หากเปรียบโรงเรียนเป็นบ้านโดยมีครูเป็นเจ้าของบ้านและมีนักเรียนเป็นสมาชิกแล้วหน้าที่ของเจ้าของบ้านคือการทำให้บ้านน่าอยู่ปลอดภัย ตลอดจนการดูแลสมาชิก หน้าที่ของครูจึงไม่ใช่แค่การให้ความรู้เชิงวิชาการเพื่อเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพในอนาคตหรือเพื่อให้ศิษย์มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเท่านั้น แต่การอบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดีมีคุณธรรม การประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีและเป็นที่ยังยามศิษย์มีปัญหา และครูดีที่ฉันประทับใจที่จะนำเสนอเรื่องราว ณ ที่นี้คือ คุณครูพงศ์พิศ ข้างกลาง แห่งโรงเรียนภายในค่ายทหาร เป็นคุณครูเพียงคนเดียวที่บรรดานักเรียนเกรงไม่กล้าเอี้ยว เพราะครูมีท่าทีน่าเกรงขาม จึงมีนักเรียนที่กลัวและนับถือในตัวครูไปพร้อม ๆ กัน ถึงจะมีนักเรียนที่กลัวแต่ก็ยังมียุวกษัตริย์ที่รักครูและยกให้ครูเป็นครูในดวงใจจึงพากันเรียกครูว่า “คุณพ่อ” ภารกิจประจำวันของครูคือการสอนคณิตศาสตร์ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนที่เรียนกับครูรวมถึงตัวฉันเมื่อถึงคาบเรียนของครูจะมัวเดินเที่ยวอ้อระเหยอยู่ไม่ได้ เข้าเรียนสายก็ไม่ได้เป็นต้องโดนทำโทษกัน ทำให้เป็นที่ขยาดของนักเรียนไปทั่ว จนในที่สุดก็ไม่มีใครกล้าเกรงหรือมาสายอีกเลยเพราะนักเรียนทราบว่าคุณครูให้ความสำคัญกับเวลามาก โดยครูจะสอนและเลิกสอนตรงตามเวลาที่กำหนด ครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทำให้ฉันและเพื่อน ๆ กลายเป็นคนมีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา ในกระบวนการเรียนการสอนของครูจะเริ่มต้นจากง่ายไปสู่ยาก ปรับพื้นฐานให้นักเรียนเมื่อเริ่มต้นบทเรียนใหม่ทุกครั้ง ครูมียุทธวิธีในการสอนที่หลากหลาย เช่น การแบ่งกลุ่ม

นักเรียนให้ไปศึกษาหาความรู้ตามหัวข้อที่ครูกำหนดพร้อมกับนำเสนอหน้าชั้นเรียน หากพูดถึงการทำงานเป็นกลุ่มแล้วส่วนใหญ่จะมองเห็นภาพนักเรียนหลาย ๆ คน ร่วมใจกันทำงาน มีบอร์ดที่เต็มไปด้วยตัวอักษร แผ่นผัง และรูปภาพที่นำมาโชว์ เพื่อใช้แสดงผลงาน ทำให้นักเรียนเข้าใจลึกซึ้งในเนื้อหาและเป็นการเรียนรู้ที่มีชีวิต การที่ครูปล่อยให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้กันเองทำให้ตัวเราและเพื่อน ๆ ได้รับการเรียนรู้ ที่มีรูปแบบ เทคนิค และวิธีการนำไปสู่การหาคำตอบ พร้อมกับมีสื่อนวัตกรรมที่ นักเรียนได้ร่วมกันสร้างขึ้น ทำให้เกิดการพัฒนาทักษะในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะกลุ่มเจ้าของผลงานจะมีวิธีการนำเสนอให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ตามที่ตนได้ไปเรียนรู้มาพร้อมกับสถิติวิธีการแก้โจทย์ปัญหาที่ได้ยกมาเป็นตัวอย่าง ทำให้ตัวเราและกลุ่มเจ้าของผลงานเกิดทักษะจริงจากการค้นคว้าหาความรู้วิธีการ ของครู สร้างคุณค่าทางความรู้แก่นักเรียนเป็นอย่างมากและยังช่วยลดความ เคร่งเครียดที่เกิดจากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี ส่วนการสอนแบบ บรรยายเนื้อหาครูก็สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจได้เป็นอย่างดี หากจุดไหนที่ครู บรรยายจบแล้วแต่เรายังไม่แจ่มแจ้งก็สามารถที่จะแจ้งให้ครูอธิบายซ้ำใหม่ได้ทุกคาบ ที่มีเรียนกับครูพวกเราจะได้พบกับโจทย์ปัญหาใหม่ ๆ อยู่เสมอ พร้อม ๆ กับเนื้อหา ที่ครูนำมาจากตำราต่าง ๆ มาเพิ่มเติมให้นักเรียนเสมอ ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่ม ขึ้นนอกเหนือจากตำราที่มี นอกจากนี้ครูยังมี ความห่วงใยต่อพฤติกรรมของนักเรียน แต่ละคนที่ได้แสดงออกมา ซึ่งเหตุการณ์ที่จะหยิบยกต่อไปนี้เป็นเหตุการณ์ที่ได้เคย เกิดขึ้นในคาบสอนของครูในวันหนึ่ง เมื่อมีนักเรียนชายคนหนึ่งเดินผ่านครูพร้อม ๆ กับกลืนบุนหรี ครูจึงได้เรียกนักเรียนชายคนดังกล่าวมาซักถามและสอบถามประวัตินักเรียน คนนี้ พร้อมกับถามว่าตกลงทำไมถึงกลืนบุนหรี ซึ่งเพื่อนนักเรียนคนนี้ก็ได้รับปากว่าจะเลิกบุนหรี ตลอดเวลาที่ครูตักเตือนสัปดาห์ของครูเต็มไปด้วยความ กังวลและมุ่งมั่นจะทำให้ศิษย์เลิกจากบุนหรี ครูทำทุกวิถีทางที่จะทำให้เพื่อน นักเรียนชายคนดังกล่าวเลิกจากการตกเป็นทาสยาเสพติดและครูก็ได้ทำสำเร็จ ครู จัดพฤติกรรมที่นอกถ่วงนอกทางของนักเรียนตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ จนทำให้นักเรียนเลิกขาดจากบุนหรีได้ จากเหตุการณ์นี้ทำให้เห็นว่าไม่มีสิ่งใดในโลก นี้ที่จะเดินทางได้ด้วยตนเองหากเราปราศจากผู้รู้หรือครูที่จะนำทาง เพราะครูคือผู้ เริ่มต้นความอิสระทางความคิดและไม่กลัวการทำผิดพลาด ครูยอมรับข้อผิดพลาด ของตนเองเมื่อมีนักเรียนทักท้วง ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้สร้างความประทับใจให้แก่

นักเรียน เมื่อครูแสดงให้พวกเราเห็นว่าการทำงานพลาดเป็นการเปิดโอกาสในการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดระยะเวลาที่เรียนกับครูทำให้เรานักเรียนรู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา รักการทำงาน และสนใจที่จะมีส่วนร่วมในภารกิจของส่วนรวม ครูสอนให้ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้มีระเบียบวินัย ให้รู้จักใช้สิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมายกำหนดไว้ ครูไม่ตำหนิหรือลงโทษนักเรียนที่มีความคิดนอกระบบ ครูมีความสุภาพไม่เคยวิพากษ์วิจารณ์นักเรียนขณะที่กำลังทำงาน ตรงกันข้ามครูจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักประเมินความคิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในขณะที่เดียวกันครูจะฝึกให้นักเรียนรู้จักตั้งคำถามและฝึกให้นักเรียนยอมรับความคิดและการตัดสินใจของเพื่อนนักเรียน โดยที่ครูไม่ให้ความสำคัญกับความถูกต้องมากนัก แต่ครูจะยอมรับการแก้ปัญหาของนักเรียน ครูมีความเป็นกันเองซึ่งนักเรียนทราบได้จากคำพูดของครูที่ว่า “มีปัญหาอะไร ปรึกษาครูได้” เมื่อเข้าไปขอคำปรึกษาจากครูไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนรู้หรือเรื่องครอบครัวครูก็เต็มใจที่จะรับฟังและให้คำแนะนำที่ตักกลับมา ทั้งนี้เป็นเพราะครูมีความรักความเมตตาต่อศิษย์โดยเสมอภาคกัน ครูไม่แสดงความใจดีเอื้ออาทรเป็นพิเศษต่อศิษย์ที่มีฐานะดี ครูมีความประนีประนอมจะทำโทษเสียเงินดี ครูก็ทำด้วยความเมตตาและปรารถนาดีต่อนักเรียนจริง ๆ ในการเรียนการสอนเวลาปกติครูจะวางแผนการสอนมาเป็นอย่างดี มีลูกล่อลูกชนไม่ดึงไม่หย่อนในการสอนจนเกินไป ตรงนี้สังเกตได้จากครูมักจะมีบทความข่าวสารหรือเหตุการณ์ที่ครูประสบพบเจอมาแล้วให้นักเรียนฟังพร้อมกับสอดแทรกแง่คิด ทำให้นักเรียนไม่เครียดกับบทเรียนที่ครูจะทำการสอน ครูอารมณ์ดีขณะทำการสอนเลยทำให้การเรียนวิชาคณิตศาสตร์เต็มไปด้วยความสนุก และที่จะขาดไม่ได้เมื่อพูดถึงครูคือเรื่องบุคลิกภาพ ครูมีบุคลิกภาพที่ดีมาก ทั้งการแต่งกายที่เหมาะสมต่อสถานที่ ความสะอาด และครูยังมีวาจาที่ไพเราะ ตั้งใจสอน และรักษาระเบียบวินัย ครูเข้มงวดกับนักเรียนที่ไม่สนใจเรียนให้ตั้งใจเรียนจนได้ ครูใส่ใจและถามข่าวคราวลูกศิษย์เสมอ ครูเป็นห่วงเมื่อทราบข่าวลูกศิษย์ไม่สบายครูยังคงถามไถ่ซักถามจากเพื่อนนักเรียน ครูน่ารักมากเพราะครูหลายคนยังไม่สนใจลูกศิษย์เท่าครูเลย ฉันและเพื่อน ๆ โชคดีมากที่ได้เป็นลูกศิษย์ของครู นอกจากการสอนในรายวิชาที่ครูต้องรับผิดชอบแล้วครูยังทำหน้าที่อบรมคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนด้วย ที่ครูเน้นย้ำอยู่เสมอคือความสามัคคี ครูบอกว่าสังคมจะอยู่รอดได้ถ้ามีความสามัคคี และนักเรียนซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มเล็ก ๆ ต่อไปภายหน้าต้องเข้าไปอยู่

ในสังคมต่าง ๆ และความสามัคคีอันนี้จะช่วยทำให้ตัวเราอดพ้นจากอันตรายที่
คุกคามได้เมื่อมีความสามัคคีในหัวใจ ซึ่ง ณ ตรงนี้ฉันก็ไม่อาจจะทราบได้ว่าหาก
สังคมขาดความสามัคคีจริง ๆ จะเป็นเช่นไร รุนแรงขนาดไหน คงไม่มีใครตอบได้
นอกจากตัวเราเอง

ปัจจุบันนี้ครูยังคงบอกเล่าเรื่องราวที่เตรียมการสอนมาเป็นอย่างดีนั้นไว้บน
กระดานดำที่มีอยู่ประจำในห้องเรียน และเป็นที่ที่เรานักเรียนได้มองเห็นภาพวิธีการ
คิดและความมุ่งมั่นในการสอนที่ไม่ย่อท้อของครู พร้อม ๆ กับความสุขที่ปรากฏ
ออกมาเป็นรอยยิ้มบนใบหน้าของครูที่เปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตาที่มีอยู่เปี่ยมล้น
ในใจครู สมดังเป็นครูดีที่ฉันประทับใจ และพร้อมที่จะนำครูไปเป็นแบบอย่างการ
ดำเนินชีวิตต่อไป

รางวัลรองชนะเลิศ อันดับ ๒

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวสุชาดา ยิ้มโย

โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา

จังหวัดชุมพร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.พิทยา หังสพฤกษ์

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

การศึกษาในปัจจุบันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างมากเพราะการศึกษาจะช่วยให้คนเรามีความรู้ความเข้าใจในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการประกอบอาชีพ ด้านการเรียนรู้อื่นต่าง ๆ ซึ่งนับว่า การศึกษาเป็นเป้าหมายสำคัญ โดยในปัจจุบันนี้การศึกษาได้พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบแบบแผนมากขึ้น ซึ่งเด็กไทยวันนี้จะมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นเพื่อหาความรู้ในการที่จะนำไปประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตในอนาคตข้างหน้า การศึกษานับว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญของชีวิตคนเราและบุคคลที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และความดีที่ขาดไม่ได้ก็คือ “ครู” นั่นเอง

ครูดีที่ฉันประทับใจก็คือ **คุณครูพิทยา หังสพฤกษ์** หรือเรียกชื่อเล่น ๆ ว่า **ครูตุ้** ท่านเป็นครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ที่โรงเรียนเทศบาล ๒ (วัดชัยมงคล) อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ตอนนั้น ฉันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นอยู่ห้อง ๒ ซึ่งมีคุณครูพิทยาเป็นคุณครูประจำชั้น ท่านเป็นที่รักของเพื่อน ๆ ทุกคนในห้อง รวมทั้งตัวฉันเองด้วย ครูจะคอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงทุกคนโดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ท่านจะคอยอบรมสั่งสอนถึงการปฏิบัติตนให้ดีในวัยเรียนสอนให้เราเป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นศิษย์ที่ดีของครู และเป็นคนดีของสังคม สิ่งไหนที่ดีอยู่แล้วท่านก็จะบอกให้ทำต่อไป ส่วนสิ่งไหนที่ไม่ดีท่านก็จะเข้ามาพูดคุยอย่างเป็นกันเองและตักเตือนด้วยความหวังดี ซึ่งในบางครั้งคุณครูก็จะพูดตลก คลายเครียดเพื่อให้เราอารมณ์ดีด้วย ตลอดเวลาหนึ่งปีเต็ม ๆ ที่มีครูพิทยาเป็นครูประจำชั้นฉันมีความสุขมาก มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ฉันทุกข์ใจและมีปัญหาคุณครูท่านก็จะคอยให้กำลังใจและสอนให้ฉันสู้กับปัญหานั้น ท่านสอนฉันว่า **“ปัญหาไม่ว่ายกั อุปสรรคมีไว้ฝ่าฟันทุกอย่างจะเป็นได้ตั้งแต่นั้นคือความอดทนและความพยายาม”** ถึงแม้ว่าฉันจะเป็นเรื่องเด็ก ๆ ก็ตามแต่คุณครูก็พร้อมที่จะรับฟังและให้กำลังใจเสมอมา หลายครั้งที่คุณครูร้องไห้เพราะทุกข์ใจในตัวของคุณศิษย์ซึ่งนั่นก็หมายความว่าคุณครูรักเรามาก ต้องการเห็นเราเป็นคนดี ท่านต้องใช้ทั้งแรงกายและแรงใจในการประคองพวกเรา

ให้ถึงฝั่ง ตอนแรกฉันคิดว่าวิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ยาก แต่คุณครูพิทยาเป็นคนที่ทำให้ฉันเปลี่ยนความคิดนั้นเพราะคุณครูจะมีเทคนิคในการสอนให้เข้าใจง่ายและไม่เครียด ครูสอนให้เรารู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และเมื่อเวลาที่เราเข้าใจแล้วก็ยิ่งทำให้รู้สึกสนุกมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าเรียนด้วย เมื่อถึงเวลาว่างฉันและเพื่อน ๆ ก็จะเข้าไปช่วยงานคุณครูไม่ว่าจะเป็นงานใหญ่หรือว่าเล็ก เด็ก ๆ ทุกคนก็เต็มใจทำเพื่อท่านในฐานะลูกศิษย์ที่ดี เพื่อเป็นการเบาแรงให้คุณครูอีกทางหนึ่ง ถึงแม้ว่าฉันจะช่วยคุณครูได้เล็กน้อยก็ตามแต่ก็เป็นความสุขใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้ให้ก็มีความสุขและผู้รับก็มีความสุข ถึงแม้ว่าในปัจจุบันฉันได้จบจากที่นั่นมาเป็นเวลาสองปีแล้ว แต่คุณครูพิทยาก็ยังคงเป็นคนที่ยังคงให้กำลังใจและให้คำปรึกษาที่ดีกับฉันเสมอมาทั้งในเรื่องการเรียนหนังสือ และเรื่องการใช้ชีวิตในสังคม ท่านจะพูดกับฉันเสมอว่า “อย่าเครียด” ซึ่งฉันก็ตั้งใจและภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ของท่าน

สาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ฉันประทับใจในตัวครูพิทยาก็เพราะท่านเป็นคุณครูที่ดีมีพร้อมด้วยคุณธรรมทั้ง ๘ ประการ ท่านเป็นคนที่ยึดมั่นทำงานตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง ท่านสอนเด็ก ๆ ด้วยความเต็มใจและไม่เบียดเบียนให้เด็กเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ถึงแม้ในบางครั้งท่านจะไม่สบายแต่ก็ยังคงมาโรงเรียนเพื่อที่จะมาทำหน้าที่ให้ความรู้แก่นักเรียนโดยไม่บ่นหรือท้อแท้แต่อย่างใดเพราะท่านถือว่าการเป็นครูมีหน้าที่ให้ความรู้แก่นักเรียนและจะต้องทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุด คุณครูพิทยามีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ท่านใช้ของทุกชิ้นที่ซื้ออย่างคุ้มค่าและคิดก่อนใช้ทุกครั้ง ท่านเป็นคนประหยัดและไม่ฟุ่มเฟือย นอกจากท่านจะปฏิบัติเองแล้วยังได้นำมาสอนนักเรียนอีกด้วย ท่านจะมีวิธีการทำให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของเงิน ซึ่งก็นับว่าท่านได้เป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้ฉันรู้สึกชื่นชมและอยากที่จะทำตามเป็นตัวอย่างทุก ๆ วันคุณครูจะมาโรงเรียนตรงเวลาทุกครั้งและแต่งตัวตามกฎระเบียบของโรงเรียน คุรรักลูกศิษย์ทุกคนเท่า ๆ กัน จริงใจ ไม่ลำเอียง เวลาที่ลูกศิษย์มีปัญหาครูจะตัดสินด้วยความเป็นธรรมไม่ฟังความข้างเดียวยึดหลักเหตุผลและความถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ท่านจะให้โอกาสแก่นักเรียนในการอธิบายถึงเหตุผลของตนเองและสอนให้ลูกศิษย์รักและสามัคคีซึ่งกันและกัน คุณครูพิทยาทำงานของตนเองอย่างเต็มที่โดยไม่ก้าวล่วงงานของผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ในทุก ๆ วันฉันเห็นท่านสวัสดิ์คุณครูในโรงเรียนเดียวกันด้วยหน้าที่ที่แจ่มใสและการทักทายด้วยวาจา ที่

ไผ่เราจะมีสัมมาคารวะต่อคุณครูที่อาวุโสกว่า ซึ่งนับว่าเป็นมารยาทที่เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย ครูเป็นคนที่ดูแลตัวเองอย่างดีแต่งตัวเรียบร้อยรักษาความสะอาด ทั้งร่างกายและจิตใจ ท่านจะสอนให้นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดและทำความสะอาดห้องเรียนอยู่เสมอ ทุก ๆ เย็นท่านจะมาตรวจตราห้องเรียนว่าสะอาดหรือไม่ ถ้าไม่สะอาดในเช้าวันรุ่งขึ้นท่านก็จะตักเตือนและอธิบายถึงการทำความสะอาดที่ถูกต้องเพื่อสุขภาพที่ดีของนักเรียนเอง นอกจากนี้คุณครูยังเป็นคนที่น่ารัก ยิ้มแย้ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อารมณ์ดี จิตใจไม่ขุ่นมัว และมีหน้าที่แจ่มใสเป็นที่เจริญตาแก่ผู้พบเห็นทุกคน ฉันสังเกตเห็นว่าคุณครู ท่านอื่นก็รักและชื่นชมครูพิทยาเช่นกัน เพราะนิสัยของท่านที่เป็นคนนิสัยดีและเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย ทุกครั้งที่ฉันมีปัญหาฉันจะไปขอคำปรึกษากับคุณครู และทุกครั้งที่ฉันได้รับคำตอบกลับมาก็ทำให้ฉันสบายใจมากขึ้น ไม่ใช่เพียงฉันเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ครูคอยให้คำปรึกษา แต่เพื่อน ๆ ทุกคนก็เช่นกัน ท่านเป็นคนที่เปิดกว้างรับฟังความเห็นของผู้อื่น คอยแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตนเองและลูกศิษย์ของท่าน พร้อมทั้งสอนให้นักเรียนปรับตัวอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ แม้ในบางครั้งที่ท่านต้องลงโทษนักเรียนที่จะดูหนักไป แต่ทุกคนก็เต็มใจที่จะรับโทษและเข้าใจว่าที่ท่านทำไปเพราะท่านเป็นห่วงและหวังดีต่อลูกศิษย์ของท่าน ทุกคน หลายครั้งที่คุณครูยอมสละเวลาส่วนตนในการช่วยเหลืองานของโรงเรียนโดยไม่หวังผลตอบแทนแม้ว่าตนเองจะมีภาระหน้าที่ที่มากมายอยู่แล้วก็ตาม แต่ท่านก็เต็มใจที่จะทำเพื่อความก้าวหน้าของโรงเรียน ซึ่งเป็นการสร้างประโยชน์ส่วนรวมที่ทำให้นักเรียนทุกคนรู้สึกปลาบปลื้มในความเสียสละของคุณครูและ พร้อมทั้งจะเดินรอยตามความดีของคุณครูเช่นกัน

ตลอดเวลาที่ผ่านมามีท่านยังคงทำหน้าที่เป็นครูที่ดีอยู่อย่างนั้นไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าฉันจะจบจากที่นั่นมาแล้ว คุณครูท่านก็ยังคงเป็นที่ปรึกษาที่ดีในทุกเรื่อง ให้กำลังใจกับฉันเสมอมา คอยถามถึงทุกข์สุขและเรื่องการเรียนรู้ของฉันอยู่เสมอ ตอนนี้ท่านก็ยังเหมือนเดิมเป็นครูที่ดีเหมือนเดิม เมื่อได้ยินเสียงท่านที่ไร ทำให้ฉันนึกถึงช่วงเวลาที่ได้เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ทุกที และฉันก็อยากจะทำย้อนเวลากลับไป ในช่วงนั้นช่วงที่มีความสุขสนุกและประสบการณ์อันมีค่าที่คุณครูได้มอบให้เด็ก ๆ คุณครูไม่เพียงส่งลูกศิษย์ ให้ถึงฝั่งเท่านั้น แต่ยังคงเฝ้าดูความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของลูกศิษย์ทุกคนอีกด้วย และฉันก็คิดว่าเพื่อน ๆ ที่เรียนห้องเดียวกับฉันก็คงรักคุณครูพิทยาเหมือนกันเหมือนกับฉันเช่นกัน ท่านเปรียบเสมือนแม่คน

ที่สองของพวกเขาทุกคน เพราะท่านดูแลเราในทุกเรื่องโดยที่ไม่คิดว่าเป็นเรื่องของคนอื่น แต่ท่านกลับใส่ใจนักเรียนตั้งว่าเป็นคนในครอบครัวที่ต้องคอยอบรมสั่งสอนเป็นอย่างดีไม่ให้ออกนอกกลุ่มนอกรทางและยังชี้แนะแนวทางให้แก่นักเรียน มอบสิ่งดี ๆ แนะนำสิ่งดี ๆ ให้กับลูกศิษย์ทุกคนโดยไม่ต้องถามแม้แต่สิ่งตอบแทน ครูหวังเพียงว่าจะได้เห็นลูกศิษย์ของท่านประสบความสำเร็จ ฉันรู้สึกดีใจและภูมิใจอย่างมากที่ได้เป็นลูกศิษย์ของท่าน และครั้งหนึ่งฉันก็เคยได้เรียนรู้สิ่งดี ๆ จากครูคนนี้ในหลายสิ่งหลายอย่าง อาจจะมีบางครั้งที่เราได้ทำให้ ครูเสียใจและทุกซี้ใจในการกระทำที่นอกกลุ่มนอกรทางของพวกเขา แต่เมื่อถึงวันที่เรียนจบแล้วจริง ๆ ฉันก็พบว่า ครูไม่เคยโกรธหรือเกลียดนักเรียนคนไหนเลย ที่ผ่านมาเป็นเพราะต้องการเห็นลูกศิษย์ของท่านทุกคน เป็นคนดี เพราะเมื่อต่อไปในภายภาคหน้าเราจะต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมโดยที่ไม่มีคนอย่างครูกมาคอยอบรมสั่งสอนด้วยความเต็มใจอย่างที่เป็นอย่างนี้ ครูพร้อมที่จะให้อภัยกับนักเรียนเสมอ และฉันก็คิดว่าฉันจะต้องตั้งใจเรียนและเป็นคนดีเพื่อให้ครูภูมิใจในตัวของฉันให้สมกับที่คุณครูทำเพื่อเรา คุณครูจะได้มีกำลังใจในการอบรมสั่งสอนนักเรียนรุ่นต่อไป ท่านเป็นครูคนเดียวที่ฉันประทับใจ

ช่วงเวลาที่ได้เรียนกับท่าน ฉันได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากตัวของคุณครู ท่านไม่เพียงสอนนักเรียนเพียงแต่คำพูดเท่านั้น แต่ท่านเลือกที่จะปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้พวกเราดูและทำตาม และสิ่งเหล่านี้ก็คือบทเรียนที่ไม่มีในตำราหาซื้อไม่ได้ และมีค่ามากที่สุดเท่าที่ครูคนหนึ่งจะทำเพื่อนักเรียนได้ ก่อนที่ฉันจะเรียนจบ คุณครูบอกกับฉันว่า **“อนาคตอยู่ที่เราเป็นคนกำหนดและเลือกเท่านั้น เลือกสิ่งที่ดีที่สุด ถ้าเหนื่อยหรือท้อให้นึกถึงวันที่ทำสิ่งที่ประสบความสำเร็จ”** ฉันยังคงใช้มันเป็นเครื่องเตือนใจอยู่เสมอ และฉันก็จะไม่มีวันลืม ครูดี ที่ฉันประทับใจคนนี้เลย

รางวัลชมเชย

ภาคใต้

ช่วงชั้นที่ ๔ (ม.๔ - ม.๖)

ของ

นางสาวกฤษณัฐ สกิตตดำรงกุล

โรงเรียนระโนดวิทยา

จังหวัดสงขลา

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.บดินทร์ ยวดตัง

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ครูคือใครกัน ? ฉันมักตั้งคำถามข้อนี้ไว้ในใจเสมอเมื่อครั้งที่ฉันยังไม่ได้เป็นนักเรียน คุณครูจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย อายุสักเท่าไร และที่สำคัญคุณครูจะใจดีกับฉันหรือไม่ คำถามมากมายเหล่านี้วนเวียนอยู่ในสมองของฉันอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่พ่อและแม่ของฉันได้กล่าวถึงการเข้าเรียนชั้นอนุบาลซึ่งมีคุณครูเป็นที่เลี้ยงหรือเป็นผู้คอยดูแล พร้อมทั้งการส่งสอนวิชาความรู้ให้แก่เรา ฉันคิดว่าคงจะเป็นเรื่องยากมากสำหรับฉันในเวลานั้นที่จะทำความเข้าใจกับคำพูดของใครต่อใครซึ่งบอกกับฉันว่า “โรงเรียนเปรียบเสมือนกับบ้านหลังที่สองของเราและคุณครูก็คือพ่อแม่คนที่สอง” ถ้าจะกล่าวว่โรงเรียนเป็นบ้าน หลังที่สอง ฉันก็พอจะเข้าใจได้ทันทีว่าเพราะโรงเรียนเป็นสถานที่ที่เราต้องอยู่เป็นประจำรองจากบ้านของเรา แต่สำหรับการที่เปรียบคุณครูให้เหมือนพ่อแม่คนที่สองของเรานั้นฉันยังไม่เข้าใจและได้พกพาข้อสงสัยนี้มา จนกระทั่งถึงวันสมัครเรียนในระดับชั้นอนุบาล ๑ ฉันได้เจอกับโรงเรียนที่มีเสาธงสูงตระหง่าน ฉันได้เจอกับเพื่อน ๆ มากมาย และที่สำคัญฉันได้เจอกับคุณครูที่ได้ชื่อว่าเป็นพ่อแม่ที่สองอย่างที่เราพูดกัน ฉันเข้าเรียนชั้นอนุบาล ๑ ถึงอนุบาล ๓ เป็นเวลา ๓ ปี ทำให้ฉันเข้าใจคำจำกัดความของคำว่า “ครู” ครูคือ ผู้ส่งสอนวิชาความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ลูกศิษย์ คอยควบคุมความประพฤติให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน

เมื่อฉันได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับชั้นที่สูงขึ้น ฉันได้พบกับเพื่อนใหม่ สถานที่ใหม่ และสังคมใหม่ ฉันได้เข้ามาศึกษาชั้นป.๑ ที่โรงเรียนแห่งใหม่ที่มีชื่อว่าโรงเรียนบ้านระนอง (ธัญเจริญ) โดยในปีนี้เป็นปีที่ฉันยังไม่คุ้นเคยนักเพราะมีเพื่อน ๆ มาจากหลายโรงเรียน แต่ที่มาจากโรงเรียนเดียวกับฉันก็พอมีบ้าง ในปีการศึกษา ๒๕๔๓ ฉันได้ขึ้นชั้น ป.๒ นับเป็นปีแรกที่ฉันตื่นเต้นและดีใจมากเพราะได้มีห้องประจำอยู่บนชั้น ๒ ของอาคาร ซึ่งการเป็นเจ้าของห้องประจำชั้นบนของอาคารเป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ใฝ่ฝันเป็นอย่างมาก ในวันแรกของการเปิดภาคเรียนทางโรงเรียนจะแจ้งให้นักเรียน

ทุกคนทราบว่ายี่ห้อใดใครเป็นคุณครูประจำชั้น พร้อมทั้งห้องเรียนประจำให้นักเรียน
รับทราบ หลังจากเลิกแถวในตอนเช้าฉันจึงรู้ว่าปีนี้ฉันอยู่ห้อง ๒/๒ **ห้องคุณครูบันเทิง**
ยอดถึง ฉันรู้สึกตื่นเต้นหลังจากไม่ได้มาโรงเรียนเป็นเวลา ๑ เดือนเศษ เข้านี้ทุกคน
ก็ร่วมกันทำพิธีการหน้าเสาธงด้วยความกระตือรือร้น เมื่อถึงเวลาที่เด็ก ๆ เริ่มวิ่งไป
ที่ห้องประจำของตน ฉันเดินขึ้นชั้น ๒ ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักเรียนชั้น ป.๒ พร้อมกับ
เพื่อน ๆ ที่พอจะรู้จักอีก ๒-๓ คน เราเริ่มออกเดินหาป้ายชื่อของคุณครูตามที่โรงเรียน
ได้แจ้งหน้าเสาธง มีนักเรียนหลายคนหาคุณครูประจำชั้นเจอและได้เข้าไปนั่งใน
ห้องเรียนเรียบร้อยแล้ว แต่ฉันก็เป็นเด็กคนหนึ่งที่ยังหาคุณครูไม่เจอฉันทวนชื่อคุณครู
อยู่หลายครั้งแต่ก็ไม่ช่วยอะไรได้ ฉันไม่เคยทราบเลยว่าคุณครูหน้าตาเป็นอย่างไร จะ
เป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย และที่สำคัญฉันหาป้ายชื่อไม่เจอ ฉันคิดว่าชื่อบันเทิงน่าจะ
เป็นชื่อของผู้ชายผิวขาว ๆ อ้วน ๆ ฉันจึงเดินตามหาตามมโนภาพที่ฉันได้สร้างขึ้น
ต่อไป แต่หาอย่างไรไม่มีวีแววที่จะเจอ นักเรียนที่ขึ้นมาหาห้องพร้อมกัน ส่วนใหญ่
เข้าห้องเรียนกันไปหมดแล้ว มีเพียง ๓-๔ คนที่ยังคงหาห้องเรียนเช่นเดียวกับฉัน ฉัน
รู้สึกอายนามากที่อยู่ในกลุ่มเด็กส่วนน้อย ฉันรู้ว่าฉันเป็นคนชื่ออายไม่กล้าถาม แต่
ตอนนั้นนับว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก ๆ ฉันจึงรวบรวมความกล้าเพื่อไปขอความช่วยเหลือ
จากผู้อื่น ฉันเดินไปมาอยู่สักพักก็มีคุณครูผู้หญิงคนหนึ่ง ผมบ๊อบร่างท้วมผิว
คล้ำอายุราว ๆ ๕๐ กว่าปี ดูท่าทางใจดีเดินผ่านมา ฉันรีบถามว่ารู้จักคุณครูประจำชั้น
ป.๒/๒ ที่ชื่อคุณครูบันเทิงไหม ผู้หญิงคนนี้ตอบว่าฉันเองชื่อครูบันเทิง และถามฉัน
ว่าทำไมยังหาห้องไม่เจอ ฉันทำหน้าตกใจและตอบว่าหนูคิดว่าคุณครูเป็นผู้ชายคะ
ครูยิ้มให้ฉันด้วยสีหน้าซัน ๆ อยู่ในที่ ฉันเองก็นึกตลกตัวเองอยู่เหมือนกันที่ตอบครู
ไปอย่างนั้น แต่อย่างไรฉันก็ตั้งใจมากที่หาคุณครูจนเจอหลังจากที่ฉันตามหามานาน
คุณครูโอบไหล่ฉันแล้วยิ้มพร้อมกับจูงมือฉันเดินเข้าห้องเรียนจัดหาโต๊ะเก้าอี้ให้แก่ฉัน
ฉันรู้สึกดีมากและรู้สึกภูมิใจอยู่ลึก ๆ ที่ได้คุณครูคนนี้เป็นคุณครูประจำชั้น เย็นวัน
นั้นจึงมีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งได้นั่งเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เผชิญมาในวันนี้ให้พ่อและ
แม่ฟังอย่างภาคภูมิใจ

ฉันมีบุคลิกเป็นเด็กที่ขี้อายไม่กล้าแสดงออกในทุก ๆ เรื่องเพราะกลัวว่าทำ
ไม่ได้แล้วจะต้องอับอายแก่ผู้อื่น และฉันก็ยังเป็นเด็กที่พูดน้อยเพราะไม่แน่ใจว่าจะ
พูดคุยอย่างไรเพื่อนที่ร่วมคุยด้วยถึงจะสนุกและอยากรับฟังฉันจึงเป็นคนที่ไม่เก่งใน
ด้านผูกสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่อย่างไรก็ตามในปีนี้นี้ฉันกลับรู้สึกว่าคุณน่าจะกล้าแสดงออก

มากขึ้นเพราะปีนี้เป็นปีแรกที่ฉันรู้สึกมีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นพิเศษ ฉันเดินเข้าห้องเรียนอย่างมีความสุขและทุก ๆ ครั้งที่ได้เจอหน้าคุณครูมักทำให้ฉันมีกำลังใจในการเรียนเป็นอย่างมาก ในช่วงพักกลางวันฉันเป็นเด็กอีกคนหนึ่งที่ไม่ได้ทำอาหารมื้อกลางวันมาให้รับประทานที่โรงเรียน ขณะเดียวกันในบางครั้งคุณครูก็จะนำข้าวห่อมาร่วมรับประทานกับเด็ก ๆ ด้วย ฉันจึงมีโอกาสดูคุยกับครูอยู่เป็นประจำทำให้ฉันได้แนวคิดและความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในคำพูดของท่านเสมอ ฉันมีความสุขและรู้สึกดีว่าทุก ๆ เรื่องที่ได้คุยกับคุณครูแล้วแต่เป็นเรื่องที่สนุกน่าฟังและน่าติดตาม สิ่งเหล่านี้ ทำให้ฉันรู้สึกประทับใจคุณครูโดยไม่รู้ตัว หลังจากรับประทานอาหารเสร็จคุณครูก็จะล้างกล่องข้าวห่อทุกครั้ง ซึ่งทำให้ฉันรู้สึกชินอายที่ต้องนำกล่องข้าวหมิ่นมุดกลับบ้านไปให้แม่ล้างทุกวัน ฉันจึงขออนุญาตล้างจานเพื่อนำมาล้างดูบ้าง กลับไปบ้านวันนั้นฉันจึงขออาสาเป็นผู้ล้างจานแทนแม่เพื่อลดภาระงานบ้านของแม่บ้าง การเรียนของฉันดีขึ้นอย่างที่คิดไว้ ฉันเริ่มสนใจกล้าคิดกล้าทำกล้าถาม และฉันก็กลายเป็นเด็กพูดเก่ง มีเพื่อนมากขึ้นเพราะฉันคุยสนุกมักทำท่าทางสมจริงสมจังจนเพื่อน ๆ พวกนั้นขบขันกันใหญ่ ในแต่ละวันฉันจะนั่งแถวกลางเพื่อมองกระดานได้อย่างชัดเจน คุณครูจะพูดด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่น สุภาพและน่าฟัง แต่งตัวเหมาะสมตามวัยดูสะอาดและน่ามอง คุณครูจะคอยย้ำถึงจุดสำคัญในวิชาที่สอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้และจะคอยถามว่านักเรียนไม่เข้าใจตรงไหนบ้างเพื่อที่คุณครูจะได้อธิบายซ้ำหรือตอบข้อสงสัยนั้น ๆ ได้ ฉันมักแอบยิ้มเพื่อเป็นกำลังใจให้ครูทุกครั้งที่คุณครูหันมาและฉันก็พร้อมที่จะยกมือตอบคำถาม ที่คุณครูตั้งขึ้นมาเพื่อให้เด็กได้ทดสอบความรู้เสมอ ในทุก ๆ ครั้งที่ถึงคาบของคุณครูฉันจะรีบเตรียมอุปกรณ์การเรียนไว้พร้อมเสมอโดยไม่ต้องรอให้คุณครูเข้าห้องมาก่อนและคุณครูก็ไม่เคยทำให้ผิดหวัง คุณครูจะเข้าห้องสอนตรงเวลาเสมอไม่เคยเข้าห้องสาย คุณครูจะปิดโทรศัพท์ทุกครั้งก่อนเข้าคาบสอนเพื่อป้องกันเสียงรบกวนการสอน และนี่ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ฉันติดเป็นนิสัยมาจนถึงทุกวันนี้ ในทุก ๆ วันคุณครูชั้น ป.๒ ก็มักจะหาเวลาวางมานั่งคุยกันตามประสาของคนร่วมงานกัน พูดคุยกันถึงเรื่องของนักเรียนและความเป็นอยู่ ทุกข์สุขซึ่งกันและกัน คุณครูบันเทิงดูจะเป็นที่เคารพของคุณครูทั้งหลาย อาจเป็นเพราะท่านวางตัวดีพร้อมทั้งนิสัยและคำพูดที่สุภาพของคุณครูจึงเป็นที่รักและเคารพของเพื่อนร่วมงานหลาย ๆ ท่านโดยไม่ยาก ทำให้คุณครูทุกคนดูรักและสามัคคีกันมา

วันหนึ่งคุณครูนั่งทำงานอยู่ในห้องเพราะเป็นคาบว่างของนักเรียน นักเรียนสามารถออกไปนอกห้องเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งฉันและเพื่อน ๆ บางคนจึงขออยู่ในห้องเรียนเพื่อถามเนื้อหาวิชาบางจุดที่ยังไม่เข้าใจ ซึ่งคุณครูก็บอกว่าสามารถถามได้ตลอดทุกโอกาสที่ครูว่าง หลังจากที่คุณครูอธิบายจนเข้าใจแล้วฉันจึงถือโอกาสถามถึงงานที่ทำนากำลังทำอยู่จึงทราบว่าป็นงานของทางราชการที่ต้องรีบทำให้เสร็จตรงเวลา คุณครูรีบเสริมต่อว่าคนเราเกิดมาต้องมีความซนตรงต่อเวลางานถึงจะเสร็จได้ตามกำหนด ต้องมีความรับผิดชอบกับสิ่งที่รับมอบหมายซึ่งนักเรียนทุกคนก็สามารถเข้าใจความหมายของคำนี้ได้ โดยไม่ยากเพราะท่านทำให้เห็นเป็นตัวอย่างอยู่สม่ำเสมอ คุณครูหันมายิ้มและถามว่าอยากจะเป็นอะไรเป็นพิเศษไหมเพราะเย็นนี้คุณครูจะเข้าไปในเมืองจะได้ซื้อมาฝาก นักเรียนยิ้มตาเป็นประกายแล้วตอบพร้อมกันว่ากินอะไรก็ได้ค่ะ คาบนี้ทั้งคาบเด็กนักเรียนที่อยู่ในห้องทุกคนจึงช่วยกันดูพื่นกวาดห้องเพื่อเป็นคำตอบแทนน้ำใจของคุณครู คุณครูยิ้มอย่างภาคภูมิใจและทำงานของท่านต่อไปจนเสร็จ ทุกคนก็ไม่วันทลกว่าคุณครูจะซื้อขนมมาฝากหรือไม่ แต่แค่คำพูดก็ทำให้เด็กรู้สึกปลื้มใจมากแล้ว เข้าต่อมาคุณครูได้นำขนมถุงใหญ่มาให้แก่นักเรียน ทำให้ทุกคนถึงกับยิ้มกริ่มและพูดกับคุณครูว่าคิดว่าคุณครูจะลืมเสียอีก คุณครูยิ้มและพูดว่า พูดไว้แล้วก็ต้องทำให้ได้สิ จริงไหม ? ทุกคนยิ้มและได้ข้อคิดเหมือนอย่างเคย คุณครูสอนการคัดลายมือและท่านก็ได้สอดแทรกเนื้อหามารยาทไทยซึ่งก็คือการไหว้การรู้จักนอบน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ การมีสัมมาคารวะและการพูดจาสุภาพไม่ใช่คำหยาบ ซึ่งหลังจากนั้นมาฉันก็จะไหว้พ่อและแม่ทุกเช้า และทำความเคารพคุณครูทุกครั้งที่ได้พบเจอ คุณครูเป็นคนที่ดีจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีความรู้ ที่ผสมผสานกับสาระความรู้ต่าง ๆ นอกบทเรียนได้อย่างกลมกลืน นักเรียนทุกคนจะได้รับความรู้เพิ่มเติมหรือความรู้นอกบทเรียนจากการสอนของคุณครูทุกคาบเรียน และคุณครูก็จะให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมหรือทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความสามัคคี เช่น การทำความสะอาดห้องร่วมกัน หากไม่เสร็จจะไม่ให้ไปพักกลางวัน และการรู้จักพึ่งพาซึ่งกันและกันในการคิดวิเคราะห์เพื่อช่วยกันตอบคำถาม คุณครูยังสามารถช่วยให้เราได้รู้ศักยภาพของตนเองแต่ละคนได้อีกด้วย ซึ่งนักเรียนทุกคนก็สัมผัสได้ถึงความรักและความเอาใจใส่ของคุณครู เย็นวันนี้ฉันเจอคุณครูที่ในตลาดหลังเลิกเรียนฉันจึงแอบส่งเกตอยู่ห่าง ๆ แม่ค้าและพ่อค้าต่างก็ททายท่านอย่างเป็นกันเอง คุณครูกำลังเลือกซื้ออาหารอยู่โดย

จะสังเกตได้ว่าคุณครูจะซื้อแต่อาหารที่มีประโยชน์ และฉันก็ยังได้เห็นการสนทนา ระหว่างคุณครูกับเจ้าของร้านจำหน่ายเสื้อผ้าสำเร็จรูป ฉันได้ยินคุณครู พูดว่า เสื้อผ้าของท่านมีสภาพดีอยู่ถ้าต้องซื้อใหม่ก็จะมาซื้อร้านนี้ ทำให้คนที่ฟังต่างรู้สึก ขบขันกับคำพูดของคุณครู แต่ฉันกลับนึกขึ้นได้กับคำหนึ่งที่คุณครูเคยพูดเอาไว้ว่า คนเราต้องอยู่อย่างพอเพียง หากของเก่า ยังใช้ได้อยู่ที่ไม่จำเป็นต้องซื้อของใหม่แต่ ไม่ใช่ว่าตระหนี่เพราะความหมายของมันต่างกัน และนี่ก็เป็นหนึ่งในหลายเรื่องที่ทำให้ฉันประทับใจในความเป็นครูที่สมบูรณ์แบบของท่าน

ครูคือใครกันนั้นฉันเข้าใจความหมายของคำนี้อย่างลึกซึ้งจากคุณครูบัณฑิตที่มีความหมาย ดี ๆ ว่า ครูคือผู้พัฒนาศิษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยครูจะต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในทุกวิชาที่จัดการเรียนการสอนและนโยบายด้านการศึกษาที่สำคัญของทุกรัฐบาล ซึ่งครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลูกฝัง และถ่ายทอดคุณธรรมทั้ง ๘ ประการ อันได้แก่ ชยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ รวมทั้งมีจริยธรรมความเป็นครูที่ดี โดยทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันเรียนอย่างเต็มความสามารถและมีการดำรงตนอยู่บนพื้นฐาน เศรษฐกิจพอเพียงด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งการที่ครูทำหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีจะสามารถหล่อหลอมให้ศิษย์เติบโตเป็น เยาวชนที่เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้ ซึ่งฉันคิดว่าฉันโชคดี มากที่ได้เจอกับคุณครูที่มีคุณสมบัติพร้อมกับการเป็นครูที่ดีที่มีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน และมีคุณสมบัติที่เพียบพร้อมทุกประการ ซึ่งคุณครูสามารถทำให้ลูกศิษย์มีความ ประทับใจต่อท่านเป็นอันมาก และสุดท้ายถึงแม้ว่าขณะนี้คุณครูจะครบวาระเกษียณ ราชการไปแล้วแต่ท่านก็จะไม่มีวันปลดเกษียณจากตำแหน่ง “**ครูดี ที่ฉันประทับใจ**” ตลอดไป และฉันเองก็มีความมั่นใจเสมอว่ายังมีคุณครูอีกหลายท่านในสถาบัน การศึกษาทั่วประเทศทั้งที่ฉันและเพื่อน ๆ เคยพบและที่ยังไม่ได้พบกับตนเองที่มี คุณงามความดีเช่นเดียวกันกับคุณครูบัณฑิต ยอดถึง ซึ่งนับว่าเป็นความโชคดีของ เยาวชนไทยยิ่งนัก

รางวัลชมเชยพิเศษ

นางสาวนงด์นภา ปวดีริชัย

โรงเรียนเศรษฐเสถียร

ในพระราชูปถัมภ์

กรุงเทพมหานคร

ครูที่นักเรียนประทับใจ กล่าวถึง คือ
ดร.ญาดา ชินะโชติ

ครูดี ที่ฉันประทับใจ

ฉันชื่อ นงศันภา ปอศิริชัย ฉันมีชื่อภาษามือแปลว่า “น้ำ” ฉันเป็นคนหูหนวก ตั้งแต่เกิด พ่อแม่พาฉันมาเรียนที่โรงเรียนเศรษฐเสถียร ในพระราชูปถัมภ์ ตั้งแต่ฉันอายุ ๕ ปี เรียนชั้นอนุบาล ฉันดีใจ ที่ได้มาเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ฉันได้เรียนกับครูญาดา ครูจะดูแลฉันตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพราะฉันเป็นนักเรียนประจำ ฉันจึงรู้สึกประทับใจครูญาดามาก คุณครูจะดูแลการเรียนของฉันตลอดมา ปีนี้ฉันเรียนชั้น ม.๖ ครูมาสอนวิชาภาษาไทยให้นักเรียน ม.๖ ด้วย ฉันจึงดีใจที่ได้มาเรียนกับครูญาดาอีกเป็นปีสุดท้าย

ครูญาดายังมีคุณธรรมประจำใจ ๘ ข้อ อีกด้วย

ข้อแรก ในเรื่องของความขยัน ถึงแม้ว่าจะเป็นวันหยุด แต่ครูญาดาก็ไม่ได้หยุดความขยัน ยังต้องทำงานที่ว่าทำงานในที่นี้ก็หมายถึงหาสิ่งใหม่ ๆ ในการเตรียมความรู้และอุปกรณ์การเรียนการสอน ที่จะให้ความรู้แก่เด็กทุกคน

ข้อที่สอง ในเรื่องของการประหยัด ครูญาดาเป็นคนที่มีความประหยัดรู้จักอดออม รู้จักใช้เศษวัสดุ-อุปกรณ์ที่เหลือใช้นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การทำตุ๊กตาจากกระดาษ การทำดอกไม้ ในวันพ้อ แถมยังก่อให้เกิดรายได้อีกทางหนึ่งด้วย ที่สำคัญใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อที่สาม ความซื่อสัตย์ มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงานเป็นอย่างดี

ข้อที่สี่ มีวินัย ครูญาดาเป็นคนที่ระเบียบวินัยในตนเองสูงมาก เป็นคนที่รักษาเวลาเพราะอย่างที่รู้กันอยู่ว่าเด็กนักเรียนประจำจะเคร่งครัดและต้องตรงต่อเวลาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก โดยการเรียนรู้และเอาแบบอย่างจากครูญาดาตั้งแต่นั้นจนถึงการเข้านอน นักเรียนจะดีไปเสียไม่ได้ ถ้าขาดการเอาใจใส่จากครู

ข้อที่ห้า สุขภาพ ครูญาดาเป็นคนสุขภาพอ่อนน้อมไม่ถือตัวมีความเป็นกันเองกับเด็กนักเรียนทุกคนถึงแม้ว่าเด็กนักเรียนบางคนจะดื้อหรือไม่เชื่อฟังครูญาดาบ้าง แต่ครูญาดาก็ไม่ได้โกรธหรือตีเด็กเหล่านั้นเลย แถมยังบอกกล่าวเตือนว่าอย่างนี้ดีอย่างนี้ไม่ดี

ข้อที่หก สะอาด ครูญาดาเป็นคนที่รักษาความสะอาดเก็บกวาดหอพัก รวมถึงการทำมาสะอาดห้องน้ำเหมือนบ้านของตนเอง สอนให้เด็กทุกคนรักษาความสะอาด

ข้อที่เจ็ด ความสามัคคี ครูญาดาสอนให้นักเรียนทุกคนมีความรักใคร่ สามัคคีกัน ไม่ทะเลาะกัน

ข้อที่แปด ความมีน้ำใจ ครูญาดาเป็นคนที่มึจิตใจดี เป็นคนมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จะเห็นได้ชัดเจนนตอนที่โรงเรียนเปิดเทอมผู้ปกครองจะเอาของฝากมาให้ ครูญาดา แต่ครูญาดาไม่ได้เก็บไว้กินคนเดียว แบ่งให้เด็กนักเรียนทุกครั้ง รู้จักแบ่งปันของให้ผู้อื่นและยังสอนให้เด็กทุกคนรู้จักความมีน้ำใจต่อผู้อื่นอีกด้วย ครูญาดาใช้ชีวิตอย่างพอเพียงซึ่งตรงกับพระราชดำรัสของพระเจ้าอยู่หัวที่ว่าเศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เงินจนเกินตัว มีน้อยใช้น้อย รู้จักอดออม รู้จักเก็บ รู้จักใช้

สิ่งที่ฉันประทับใจคุณครูมากที่สุด

๑. ครูสอนนักเรียนทุกคนให้รู้จักมารยาทที่ดี
๒. ครูสอนนักเรียนให้รู้จักประหยัด
๓. ครูหาความรู้ใหม่มาสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจสิ่งใหม่ ๆ รอบตัว
๔. ครูอธิบายวิชาภาษาไทยนักเรียนเข้าใจมากขึ้น
๕. ครูเตือนนักเรียนให้ตั้งใจเรียนและเป็นคนดี
๖. ครูทำภาษามือเก่งมาก
๗. ครูเตือนให้ฉันฝึกอ่านเขียนและรู้จักคิดหาเหตุผล
๘. ครูเตือนให้นักเรียนต้องมีระเบียบรู้จักแบ่งเวลาสำหรับการเรียน
๙. ฉันอยากฝึกเขียนประโยคภาษาให้ถูกต้องเหมือนครู
๑๐. ครูสอนให้ฉันหาข่าวจากหนังสือพิมพ์ฝึกอ่านทุกวันให้เข้าใจ ถ้าไม่เข้าใจก็ไปถาม ครูจะอธิบายให้เข้าใจดีขึ้น

ครูญาดา มีสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายที่ประทับใจฉัน ซึ่งฉันต้องสรุปความประทับใจว่าครูญาดาเปรียบเหมือนกับพ่อแม่คนที่สอง คำว่าครูช่างยิ่งใหญ่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ เป็นผู้ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ ครูต้องเหนื่อยกับการสอน การดูแลลูกศิษย์ทั้งหมดที่มี ต้องทนเหนื่อย แต่ครูยอมทนกับ ความอ่อนล้าเพื่ออะไร เพื่อที่จะเห็นลูกศิษย์ทุกคนเป็นคนดีของสังคม มีชีวิตอันสดใสงดงามมีความสุข

ครูสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบต่องานที่ทำ ครูคอยบอกกล่าวให้นักเรียนมีน้ำใจต่อกันไม่แบ่งแยกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสอนให้มีน้ำใจต่อกันจะเห็นได้จากการทำงานกลุ่มเมื่อทุกคนสามัคคีกันทำงานด้วยกันอย่างตั้งใจ รู้จักสนใจความรู้สึกของคนรอบข้างไม่ถือเอาความคิดของตนเป็นใหญ่งานที่ออกมาก็จะดี แต่ถ้ากลุ่มใดขาดความสามารถคือต่างคนถือว่าตนเองเก่งหรือแน่กว่าใครไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นงานที่ออกมาก็จะไม่ดี เท่าที่ควร ครูสอนให้นักเรียนทุกคนมีความโอบอ้อมอารีสอนให้ใช้ชีวิตอย่างประหยัดและประกอบอาชีพที่สุจริต ให้ทั้งความรู้ สอนทั้งกิริยามารยาท การใช้ชีวิตประจำวัน การเข้าสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และที่สำคัญครูสอนให้ทุกคนเป็นคนดีโดยเฉพาะนักเรียนประจำจะฝึกในด้านการตรงต่อเวลาเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ครูสอนงานฝึกอาชีพพอเรียนจบก็สามารถนำไปประกอบอาชีพมีรายได้สามารถเลี้ยงตนเอง โดยไม่เป็นภาระของครอบครัว ฉันได้ภาษามือและฝึกพูดได้ดีกว่าเดิม ต้องขอขอบคุณครูมากที่กรุณาเลี้ยงฉันมาตั้งแต่อายุ ๕ ปี ฉันอยู่กับครูญาติมานาน ๑๕ ปี คุณครูจะอบรมให้ฉันมีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ฉันได้เข้าเฝ้าในโอกาสต่าง ๆ พร้อมกับคุณครู ทุกวันก่อนเรียนวิชาภาษาไทยนักเรียน ม.๖ ต้องกราบในหลวงเพราะในหลวงสอนให้คนไทยรักและภูมิใจภาษาไทย คุณครูญาติเป็นแบบอย่างที่ดีของอาชีพครู รักเด็ก รักอาชีพ เอาใจใส่เอ็นดูและมีเมตตาต่อเด็กทุกคน คุณครูจะสอนเด็กทุกคนให้เรียน ภาษาไทยเป็นเด็กดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีกิริยามารยาทที่ดี มีความกตัญญูรู้คุณ รู้จักช่วยเหลือสังคมและปลูกฝังให้เด็กทุกคนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพสามารถทำประโยชน์ให้ประเทศชาติต่อไป ๑๕ ปีของชีวิตนักเรียนประจำฉันจะไม่ลืมคุณครูเพราะคุณครูเป็นแบบอย่างที่ดีของฉันฉันจะระลึกถึงเสมอว่าครูดีที่ฉันประทับใจ คือครูญาติตลอดไป

ครุฑที่ฉันประทับใจ คือ ครูญาตา ชนะโชตา

เพราะครูญาตาเหมือนแม่ของฉัน

ทาดนรู้ว่าฉันเป็นคนดี

ฉันภูมิใจเพราะครูญาตาเป็นแบบอย่างที่ดีของฉัน

คุณธรรม 8 ข้อ ครูญาตาทำได้ดี

ฉันและเพื่อนๆ ขอทำตามแบบอย่าง ขอคุณญาติตลอดไป

คุณญาติจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
คุณสอนให้เด็กทุกคนทำตามด้วย

รักนี้ คือการให้คุณญาติให้ความรักกับทุกคน
เด็กทุกคนทุกคนมีความสุข และรู้จัก แบ่งปัน ความรัก
ไว้กับทุกคน.

2/ก.ค152

คุณลักษณะของครูดี ที่จับประทับใจ

การประกวดเรียงความ เรื่อง “ครูดี ที่ฉันประทับใจ” มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้มีโอกาสถ่ายทอดและแสดงความรู้สึกของความรักความประทับใจที่มี ต่อครูโดยผ่านงานเขียนเรียงความ ซึ่งในการประกวดเรียงความดังกล่าวมีเด็กและ เยาวชนสนใจส่งเรียงความเข้าประกวดเป็นจำนวนมากในแต่ละช่วงชั้น และคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความได้คัดเลือกผลงานเรียงความที่สมควรได้รับ รางวัล รวมทั้งสิ้น ๔๙ ฉบับ คณะทำงานจึงได้วิเคราะห์และสรุปคุณลักษณะของครู ดีที่นักเรียนประทับใจเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาครูต่อไป ซึ่งเนื้อหาของเรียงความที่ นักเรียนได้บรรยายความมานั้นเกือบทุกฉบับจะกล่าวถึงความดีของครูที่ปรากฏอยู่ใน คุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี มีน้ำใจ สุภาพ โดยคณะทำงานจะขอสรุปคุณลักษณะที่เกี่ยวกับคุณธรรม พื้นฐาน ๘ ประการ มาก่อน หลังจากนั้นจะได้นำเสนอคุณลักษณะอื่นที่นักเรียน ได้เขียนไว้ในบทความต่อไป

๑. **ขยัน** หมายถึง ครูผู้ที่มีความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การงาน อย่างจริงจังและต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกที่ควรสู้งาน มีความพยายาม ไม่ทอดทิ้ง กล้า เผชิญอุปสรรค รั้งงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง ซึ่งในหัวข้อนี้มีนักเรียน เขียนถึงความประทับใจครูมามากในเรื่องความขยัน โดยขอตัวอย่างที่น่าสนใจ เช่น
 - ก. ครูผู้ทุ่มเทการสอนให้กับนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อหวังให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรมปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนดี มีความขยันหมั่นเพียร มีระเบียบวินัย เพื่อให้มีอนาคตที่ดี และเป็นคนดีของสังคม
 - ข. ครูชาวนิวซีแลนด์ที่อุทิศตนและทุ่มเททั้งชีวิตและทรัพย์สินในการตั้ง โรงเรียน “แบมบูนาคูล” เพื่อเป็นครูสอนลูกศิษย์ที่เป็นคนต่างเชื้อชาติ เช่น มอญ กะเหรี่ยง พม่า ตามแนวชายแดน เพื่อสอนให้ลูกศิษย์ทุกคนมีความรักความสามัคคี กัน นอกจากการสอนแล้วท่านยังรักษาคนไข้ในหมู่บ้านที่เจ็บป่วยด้วยความรัก ความเมตตา ถึงแม้ท่านจะป่วยเป็นโรคมะเร็งท่านก็ยังทำงานไม่หยุดและทำมากขึ้นกว่าเดิม

ค. ครูเอาใจใส่เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยจะเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้มีบทบาทหน้าที่ไปตามกำลังความสามารถของแต่ละคน โดยปลูกฝังให้เด็กมีความซื่อสัตย์เป็นพื้นฐาน และให้ข้อคิดว่า “คนซื่อสัตย์แต่เรียนไม่เก่งยังมีโอกาสเก่ง คนเรียนเก่งแต่เกียจคร้านมีโอกาสพบกับหนทางแห่งความสำเร็จได้”

ง. ครูที่เสียสละทุ่มเททั้งกำลังกายกำลังใจเพื่อให้ลูกศิษย์มีความรู้ ความชำนาญด้านดนตรีไทย สามารถแสดงในงานของชุมชน หมู่บ้านของตนได้นอกจากนี้ครูได้จัดทำกิจกรรมค่ายสืบสานวัฒนธรรมพื้นบ้านทำให้เยาวชนของหมู่บ้านเกิดความรักสามัคคีในหมู่คณะ ตลอดจนเยาวชนมีทักษะความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีไทย โดยจัดทำ “โครงการสอนฟรี ทำดีถวายในหลวง” ท่านมีความคิดว่า “ดนตรีนั้นไม่ว่าจะเป็นดนตรีประเภทใดดนตรีก็จะทำให้เรามีสติและสมาธิ ซึ่งสมาธิจะทำให้เราดำรงชีวิตอย่างระมัดระวังไม่ประมาท” โดยท่านจัดทำโครงการนี้ให้กับหลาย ๆ ชุมชนในท้องถิ่น

จ. ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่ห่างไกลความเจริญมา ๑๕ ปี ไม่มีโทรทัศน์ ไม่มีสัญญาณโทรศัพท์ และนักเรียนก็พูดไม่ค่อยชัด ท่านไม่มีความคิดที่จะย้ายไปโรงเรียนอื่น ท่านมีความคิดว่า “คนเราไม่ได้อยู่เพราะความเจริญ แต่คนเราอยู่ได้เพราะมีใจรักอย่างแท้จริง ทั้งรักโรงเรียน รักนักเรียน รักการทำงานของเรา รักทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรา”

ฉ. ครูสอนให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรม ท่านไม่ได้ถ่ายทอดคำสอนเป็นคำพูดเท่านั้น ท่านยังปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้มีคุณธรรม ทำหน้าที่ครูได้สมบูรณ์แบบเป็นปูชนียบุคคลที่ควรแก่การเคารพเทิดทูนบูชาของลูกศิษย์เป็นต้นแบบของผู้มีความซื่อสัตย์ ความเพียรพยายาม ความรับผิดชอบ และความอดทน

ช. ครูที่เพียรพยายาม ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาอย่างเต็มที่เพื่อฝึกซ้อมลูกศิษย์ในการได้วาที่เป็นภาษาอังกฤษ และส่งเข้าแข่งขันการได้วาที่ระดับประเทศ ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และได้ให้ข้อคิดว่า “การได้วาที่ทำให้เราเป็นคนมีเหตุผลสามารถมองสิ่งต่าง ๆ ได้หลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี” และเรียนรู้ความจริงโดยการวิเคราะห์ด้วยวิจารณญาณของตนเอง อีกทั้งทำให้สามารถเลือกเดินทางสายกลางที่เราคิดว่าถูกต้องดีงาม

๗. ครูมีความจริงใจ จริงจัง ตั้งใจ และเต็มที่จะบพบปะทบทวนหน้าที่ของความเป็นครู ครูเป็นผู้นำที่ดี ครูมีบุคลิกที่โดดเด่น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีเหตุผล พุดจาเพราะเสียงดัง ชัดเจน น่าฟัง สามารถทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตาม เห็นด้วย พร้อมทั้งจะปฏิบัติตาม ครูเป็นผู้รอบรู้และเชี่ยวชาญ ครูสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ฉับไว

๒. ประหยัด หมายถึง ครูผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออมถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความประหยัด ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในเรื่องความประหยัด และอดออม ไม่ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสร้อย เป็นคนสมถะ ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย และสอนให้นักเรียนรู้จักการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อให้รู้ฐานะการเงินของตนเอง ได้รู้จักบริหารจัดการเงินให้เพียงพอ สอนให้รู้จักคิดก่อนใช้

ข. ครูจัดทำโครงการออมทรัพย์ภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ออมเงินในแต่ละวัน เพื่อให้นักเรียนรู้จักประหยัด

ค. ครูนำข่าวมาทานที่โรงเรียนทุกวัน และคอยเตือนนักเรียนว่ามีใครเอาข่าวมาทานที่โรงเรียนบ้าง นักเรียนที่ไม่นำข่าวมาทานจะสอบถามว่าทำไมไม่นำข่าวมาทาน และสอนว่า นักเรียนต้องรู้จักประหยัดเมื่อเรียนสูงขึ้นจำเป็นต้องใช้เงินมากจึงควรช่วยผู้ปกครองประหยัด

ง. ครูเป็นคนประหยัดท่านจะใช้ชออร์กจนหมด หากเหลือแบ่งเล็ก ๆ ท่านจะเก็บใส่กล่องไว้แล้วนำมาใช้จนหมด เรื่องการเปิดพัดลมท่านจะให้เปิดเลข ๑ และเปิดเฉพาะเมื่ออากาศร้อน ครูจะให้นักเรียนที่เป็นเวรประจำวันของห้องคอยดูแลการเปิดปิดไฟฟ้า และพัดลม ครูสอนพวกเราว่าหากเราช่วยกันไม่ละเลยจะช่วยโรงเรียนและประเทศชาติประหยัดพลังงานได้

๓. ซื่อสัตย์ หมายถึง ผู้ที่มีความประพฤติตรง ทั้งต่อเวลา ต่อหน้าที่ และต่อวิชาชีพ มีความจริงใจ ปลอดจากความรู้สึกลำเอียง หรืออคติ ไม่ใช่เล่นกลคดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติอย่างเต็มที่และถูกต้อง มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความซื่อสัตย์ ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูผู้ทุ่มเทการสอนให้กับนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ เพื่อหวังให้นักเรียนมีความรู้คู่คุณธรรมปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนดี มีความซื่อสัตย์ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย เพื่อให้มีอนาคตที่ดี และเป็นคนดีของสังคม

ข. ครูเป็นคนตรงต่อเวลามาก มีความจริงใจต่อนักเรียนไม่เคยคิดโกหก และไม่มีความลำเอียงหรือมือคดต่อนักเรียนให้ความรักความเอาใจใส่นักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน

๔. มีวินัย หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติตนในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคม และประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ ยึดมั่นในระเบียบแบบแผนข้อบังคับและข้อปฏิบัติ รวมถึงการมีวินัย ทั้งต่อตนเองและสังคม มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความมีวินัย ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนท่านเป็นคนมีวินัย มีความรับผิดชอบสูง ท่านไม่เคยละทิ้งหน้าที่การสอนหนังสือเลย ท่านจะมาสอนตรงเวลาเสมอ

ข. ครูสอนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย เคารพและปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน โดยท่านจะคอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนเดินตรวจแถวนักเรียนในเรื่องการแต่งกายของนักเรียนชุดนักเรียน ทรงผม เล็บ เครื่องประดับต่าง ๆ ที่ไม่ถูกระเบียบ โดยจะว่ากล่าวตักเตือนพูดให้เด็กได้คิดเองว่าไม่ถูกต้อง และไม่ควรทำอีก สอนให้นักเรียนจัดโต๊ะเก้าอี้ให้เรียบร้อยเวลาลูกไปไหนให้เก็บเก้าอี้จัดโต๊ะทุกครั้ง

ค. ครูเป็นคนมีวินัยปฏิบัติตนตามกฎหมายโดยสวมหมวกนิรภัยทุกครั้ง ที่ขี่รถจักรยานยนต์

ง. ครูสอนให้นักเรียนมีระเบียบ รู้จักการเข้าแถว เดินให้เป็นระเบียบ คุณครูบอกว่าถ้าเราเป็นคนมีระเบียบทำอะไรก็สวยงาม เช่น การเขียนหนังสือ การจัดหนังสือ ถ้าเป็นระเบียบจะสวยงาม และจะเป็นคนที่น่าเชื่อถือ

๕. สุภาพ หมายถึง ผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ มีสัมมาคารวะ เรียบร้อย ไม่ก้าวร้าว รุนแรง หรือวางอำนาจข่มผู้อื่น ทั้งโดยวาจา และท่าทาง เป็นผู้ที่มีมารยาทดีงาม วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความสุภาพ ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูเป็นผู้มารยาทดีงาม มีความอ่อนน้อมถ่อมตน พุดจาไพเราะสุภาพ ไม่ก้าวร้าวรุนแรง

ข. ครูเป็นผู้แสดงออกและแบบอย่างของความเป็นไทยอยู่ในตัวตนของท่าน การพูดภาษาไทยชัดเจนน ชัดถ้อยชัดคำ สุภาพเรียบร้อย อ่อนหวาน อ่านทำนองเสนาะได้เพราะมาก ท่านมีความสามารถแต่งบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง เช่น เรื่องสั้น นิทาน บทกลอน งานเขียนของท่านนอกจากได้รับความรู้แล้วยังแฝงด้วยคติธรรมและค่านิยมความเป็นไทยได้อย่างเหมาะสม ด้านการแต่งกาย ถือเป็นแบบอย่างที่ดีไม่ว่าจะแต่งชุดผ้าไทยหรือชุดทั่วไป แสดงให้เห็นความเรียบร้อยเหมาะสมกับวัยและถูกต้องตามกาลเทศะ

ค. ครูสอนให้นักเรียนใช้วาจาสุภาพ พุดจาให้ไพเราะ พุดมีหางเสียง และสอนการกราบการไหว้ที่ถูกต้องให้นักเรียน ให้เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน รู้จักกาลเทศะ มีสัมมาคารวะ เป็นคนเรียบร้อย ไม่เป็นคนก้าวร้าวหรือขมเหงผู้อื่น

๖. สะอาด หมายถึง ผู้ที่รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องตามสุขลักษณะ มีกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอ ปราศจากความมัวหมอง ทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม มีความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความสะอาด ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนในการรักษาความสะอาดเรียบร้อย การแต่งกายเรียบร้อยดูสะอาดตาครูสอนเด็กนักเรียนเรื่องการรักษาความสะอาดโดยพานักเรียนเดินเก็บขยะรอบ ๆ โรงเรียน และจัดทำโครงการโรงเรียนปลอดขยะ

ข. ครูสอนให้นักเรียนรักษาความสะอาดของตัวเอง ได้แก่ การแปรงฟันหลังอาหาร ล้างมือก่อนรับประทานอาหาร อาบน้ำทุกวัน วันละ ๒ ครั้ง เสื้อผ้าต้องซักให้สะอาด รีดผ้าให้เรียบ ล้างหน้าเป็นประจำ ช่วยให้สุขภาพดี

๗. สามัคคี หมายถึง ผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรับบทบาทของตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อภารรวมพลังช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง สามารถแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้ที่มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิด

ความเชื่อ พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์ มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความสามัคคี ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูเป็นคนเปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน สอนให้นักเรียนใช้เหตุผลพูดจากันเมื่อมีปัญหา ไม่ทะเลาะกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามกัน

ข. ครูปลูกฝังความสามัคคีให้นักเรียน โดยสอนให้นักเรียนรู้จักทำงานหรือทำกิจกรรมร่วมกันให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีความผูกพันรักใคร่สามัคคีกัน

ค. ครูสอนให้นักเรียนมีความรักสามัคคี ความมีน้ำใจ รู้จักเสียสละ การทำงานเป็นทีม การฝึกให้นักเรียนมีส่วนร่วมกันคิดร่วมกันทำ

๘. **มีน้ำใจ** หมายถึง ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่น เห็นอก เห็นใจ และเห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์และผู้ที่มีความเดือดร้อน มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ อาสาช่วยเหลือสังคม ด้วยแรงกายและสติปัญญา ลงมือปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน มีนักเรียนเขียนถึงความประทับใจครูในเรื่องความมีน้ำใจ ดังตัวอย่างเช่น

ก. ครูผู้เป็นแม่พระมีความเมตตากรุณาต่อผู้ยากไร้และผู้พิการ ครูดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือฉันท์ทั้งด้านการจัดหาผู้บริจาคเงินเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาล และจัดหาทุนการศึกษาให้แก่ลูกศิษย์ผู้พิการทางการได้ยิน คอยติดตามและเป็นกำลังใจให้ลูกศิษย์ต่อสู้กับชีวิต ให้ความช่วยเหลือโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน เพียงแต่ต้องการให้ลูกศิษย์ตั้งใจเรียนให้สำเร็จเท่านั้น

ข. ครูเป็นคนชอบช่วยเหลือนักเรียน และทำประโยชน์ให้สังคม รู้จักแบ่งปัน ยอมเสียสละและมีน้ำใจ

ค. ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คอยดูแลเอาใจใส่ มีความเป็นกันเองต่อศิษย์ ให้ความรักความผูกพัน ให้ความรู้ ยามที่ศิษย์ท้อแท้ให้กำลังใจ และให้ศิษย์ได้เรียนรู้ และรับรู้ประสบการณ์ที่แปลกใหม่ในชีวิต

ง. ครูที่ได้ช่วยชีวิตลูกศิษย์จากความตาย ช่วยแนะนำสั่งสอนฉันท์ให้มีความมานะพากเพียรในการเรียน คอยดูแลเอาใจใส่เรื่องความเป็นอยู่ของลูกศิษย์ที่ยากจน ครูมีน้ำใจให้เงินช่วยเหลือโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน เพียงเพื่อให้ลูกศิษย์

มีความมานะตั้งใจเรียนครูบอกว่าคนเรียนไม่เก่งแต่ขยันดีกว่าคนเรียนเก่งแต่เกียจคร้าน ลูกศิษย์นำคำครูมาเป็นเครื่องเตือนใจและทำให้ผลการเรียนดีขึ้นสามารถเป็นที่หนึ่งของห้องและได้รับเกียรติบัตรเรียนดีจากโรงเรียน

นอกจากนี้คณะทำงานได้สรุปประเด็นคุณลักษณะของครูดีที่นักเรียนประทับใจ เป็นการแสดงความรู้สึกของนักเรียนเพิ่มเติมจากประเด็นหลักคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

๑. **ความรู้ความสามารถ** หมายถึง ครูควรมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ และเทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและสนุกกับการเรียน มีความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ในทางสร้างสรรค์มาสอนเพิ่มเติม ตัวอย่างเช่น

ก. ครูพยายามหาวิธีการสอนให้นักเรียนทุกคนเข้าใจ ครูจะไม่โทษนักเรียนถ้านักเรียนไม่เข้าใจ แต่ครูจะพยายามหาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาสอนอยู่เสมอ เพราะครูรักและห่วงใยการเรียนของนักเรียนทุกคน

ข. ครูมีวิธีการสอนหนังสือที่ได้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ลูกศิษย์มีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ ครูพยายามสรรหามุขตลก ๆ มาใช้ประกอบการสอน ทั้งมีสาระและไร้สาระบ้าง พร้อมยกตัวอย่างประกอบบ้าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจมากยิ่งขึ้น ครูสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกคุ้นเคยและเป็นกันเองจะได้สะดวกในการสอน ครูเป็นคนตรงต่อเวลาและจะถ่ายทอดความรู้ให้ศิษย์อย่างเต็มความสามารถโดยไม่ปิดบังอำพราง โดยหวังให้นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่ออนาคตที่ดีของตนเอง

ค. ครูมีการวางแผนการสอนมาเป็นอย่างดี มีลูกล่อลูกชนไม่ตึงไปหย่อนไป ครูมักจะมีตัวอย่างหรือเรื่องสอดแทรกแถมคิดทำให้นักเรียนไม่เครียดกับบทเรียนที่ครูสอน ครูมีอารมณ์ดี บุคลิกภาพดี มีวาจาไพเราะ ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนและสนุกกับการเรียน

ง. ครูสอนหนังสือสนุกสนาน ท่านไม่เพียงแต่ให้ความรู้เท่านั้น ท่านให้ความสนุกสนานในการเรียน ท่านจะนำบทเพลง บทกลอน เรื่องสั้นที่แต่งขึ้นมาเองใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ทำให้เข้าใจ จดจำ เรื่องเรียนง่ายขึ้น และมีความสนุกสนานไปพร้อมกัน

จ. ครูให้ความรู้แนวคิดในทางสร้างสรรค์แก่นักเรียนในการเรียนการสอน ท่านช่วยเสริมประสบการณ์ในการทำงานที่ถูกต้อง เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์

ให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้จักคิด และกล้าแสดงออก รู้จักความสามัคคีในการทำงาน

ข. ครูหาความรู้ใหม่ ๆ มาสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจสิ่งใหม่ ๆ รอบตัว ครูมีโอกาสที่ได้เป็นครู เพราะครูมีโอกาสที่ “สร้างคน” ครูมีการปรับเปลี่ยนวิธีสอนได้เร็วมาก ครูใช้สื่อและวิธีการใหม่มาสอนนักเรียน

๒. ความรัก ความเมตตา และการให้อภัย หมายถึง ครูให้ความรัก ความเมตตาต่อบุคลิกศิษย์ ทำให้อุบัติคุณบารมี ปลอดภัย และอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์ทำความดี มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ครูมักจะให้อภัยแก่เด็กเสมอ ตัวอย่างเช่น

ก. ครูเอาใจใส่ลูกศิษย์มีความรักความเมตตาให้กับลูกศิษย์ อบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์ทำความดีเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ มีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

ข. ครูยังเป็นแบบอย่างของนักเรียนในเรื่องความกตัญญูต่อผู้ที่ตนบุญการที่ต้องดูแลคุณแม่ครูที่ป่วยเป็นอัมพฤกษ์

ค. ครูที่ใส่ใจลูกศิษย์ ท่านมีความเมตตาคุณานสูง คอยดูแลเอาใจใส่ นักเรียนทุกคนอย่างเสมอภาค ท่านจะคอยให้คำแนะนำและให้กำลังใจนักเรียนตลอดเวลา ถึงแม้จะมีภาระงานมากเพียงใดถ้านักเรียนมีปัญหาท่านจะให้ความสำคัญกับนักเรียนก่อน แม้เรื่องความรักในวัยเรียนท่านจะคอยดูแลสั่งสอนเป็นพิเศษ และแนะนำการปฏิบัติตนให้อยู่ในจารีตประเพณีเหมือนแม่ที่คอยอบรมสั่งสอนลูกอยู่เสมอ ๆ

๓. มนุษย์สัมพันธ์ จิตใจ และอารมณ์ หมายถึง การมีจิตใจดี คิดดี ทำดี มีจิตใจที่บริสุทธิ์ มีความกล้าที่จะพูดและกล้าที่จะแสดงออก เป็นผู้มีอารมณ์ดี อารมณ์ขัน ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความเป็นกันเอง ไม่ถือตัว สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีความเข้าใจและเข้าใจจิตใจของเด็ก ตัวอย่างเช่น

ก. ครูผู้มีจิตใจดี สอนให้ลูกศิษย์คิดดี ทำดี คิดบวก พูดบวก สอนให้ศิษย์เป็นคนเข้มแข็ง สามารถปกป้องตัวเองได้ สอนให้เป็นคนกล้าแสดงออก การคิดบวกการพูดบวกจะเป็นผลดีกับนักเรียนเพราะใครก็อยากฟัง คนฟังก็สบายใจ คนพูดก็ไม่เดือดร้อน

ข. ครูที่สอนให้นักเรียนนั่งสมาธิก่อนเรียนหนังสือ เพื่อให้ทบทวนตัวเองสำรวจจิตใจ และทำจิตใจให้บริสุทธิ์

ค. ครูเป็นคนแต่งตัวเรียบร้อย อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส พูดจาไพเราะ ชอบพูดตลก เข้าใจนักเรียน

ง. ครูมีความเข้าใจและเข้าใจถึงความต้องการเปลี่ยนแปลงของเด็กวัยรุ่นเป็นอย่างดี ท่านมีความคิดว่า เด็กต้องมีโอกาสเรียนรู้ทั้ง ๒ ทาง เมื่อทำดีก็ได้เรียนรู้ว่าดีแล้วทำต่อไป เมื่อไม่ดีก็ให้รู้เท่าทันว่าไม่ดีแล้วหยุดการกระทำ จึงได้ชื่อว่าเป็น “ยอดคน”

จ. ครูเป็นกันเองกับนักเรียน ครูสอนให้นักเรียนกล้าพูด กล้าแสดงออก ครูมีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรอง มีความสามารถในการเป็นพิธีกร ช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของชุมชน ไม่ว่าจะเป็งานแต่งงาน งานบวช งานขึ้นบ้านใหม่ หรืองานศพ

ฉ. ครูเป็นกัลยาณมิตรที่ดี มีความเข้าใจและให้โอกาสนักเรียนทุกคน ครูมีความคิดว่า “คนเราย่อมมีดีทุกคน ครูจะหยิบเอาสิ่งที่ดีของนักเรียนมา บางคนที่ไม่เก่งวิชาการแต่อาจเก่งปฏิบัติก็ได้ นักเรียนจึงมีความดีที่ทัดเทียมกัน”

ช. ครูเป็นคนน่ารักยิ้มเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี อารมณ์ดี จิตใจไม่ขุ่นมัว มีหน้าตาแจ่มใสเป็นที่เจริญตาแก่ผู้พบเห็น ครูมีเทคนิคในการสอนหนังสือให้เข้าใจง่ายและไม่เครียด สอนให้รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ทำให้รู้สึกสนุกมีความสุขที่ได้เข้าเรียน ครูเป็นคนที่เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เมื่อนักเรียนมีปัญหาจะคอยแก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ท่านสอนว่า “ปัญหาไม่วิแก้ไขอุปสรรคมีไว้ฝ่าฟัน ทุกอย่างจะเป็นได้ตั้งฝัน คือความอดทนและพยายาม” และสอนให้ปรับตัวอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และให้ข้อคิดว่า “อนาคตอยู่ที่เราเป็นคนกำหนดและเลือกเท่านั้น เลือกสิ่งที่ดีที่สุด ถ้าเหนื่อยหรือท้อให้นึกถึงวันที่ทำสิ่งที่ประสบความสำเร็จ” สิ่งที่ท่านได้ส่งสอนนักเรียนไม่มีในตำรา หาซื้อไม่ได้ และมีค่ามากที่สุดที่ครูคนหนึ่งจะทำเพื่อนักเรียน

๔. หลักการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง หมายถึง การใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย โดยยึดถือแนวทางหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวอย่างเช่น

ก. ครูสอนให้ดำเนินชีวิตแบบพอเพียง รู้จักใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่า

ข. ครูเป็นแบบอย่างในการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ท่านเป็นคนประหยัด มัธยัสถ์ ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ ท่านปลูกผักสวนครัวปลอดสารพิษไว้ที่บ้านเพื่อนำมาบริโภคและสามารถแบ่งปันผู้อื่นได้

ค. ครูจัดตั้งชมรม “ตามรอยพ่อ” โดยท่านเป็นที่ปรึกษาชมรม โดยชมรมนี้ยึดถือแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “อยู่กินอย่างพอเพียง หล่อเลี้ยงชีวิตยั่งยืน” กิจกรรมของชมรม คือ การเลี้ยงแพะ การเผาถ่านชีวภาพ การเลี้ยงปลาดุก การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ การปลูกพืชผักสวนครัว เป็นกิจกรรมที่ช่วยปลูกฝังนิสัย ปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนเพราะได้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติเอง

ง. ครูให้ความรู้คู่คุณธรรม เวลาสอนจะสอดแทรกคุณธรรมในการดำเนินชีวิตที่พอเพียง ให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความเป็นไทย ให้อัจฉกอนุรักษ์และสืบทอดความเป็นไทยเพื่อความมั่นคงของประเทศ

บทสรุปคุณลักษณะของครูดีที่นักเรียนประทับใจที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ คณะทำงานหวังว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา รวมทั้งผู้ที่สนใจที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งเพื่อเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพครูต่อไปในอนาคต

รายนามคณะกรรมการตัดสินการประกวดเรียงความ

เรื่อง “ตรูตี ที่ฉันประทับใจ”

๑. นางชมัยภร แสงกระจ่าง ประธาน
นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.กำพล รุจิวิษณุ รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. นายธเนศ เวศร์ภาดา กรรมการ
นายกสมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
๔. ดร.ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล กรรมการ
อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๕. นายพลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ กรรมการ
ประธานฝ่ายวิชาการ สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
๖. นางอำไพพรรณ น้อยหนูจตุรัส กรรมการ
ครูแห่งชาติ ปี ๒๕๔๔ วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
๗. นายสุชพงศ์ ทัดนกุลกิจ กรรมการ
ครูต้นแบบ ปี ๒๕๔๑ วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา
๘. นายถวัลย์ มาศจรัส กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้
๙. นายวิรัช ตาแก้ว กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ
๑๐. นางอัมพร พงษ์กังสนานันท์ กรรมการและเลขานุการ
ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา
๑๑. นายมนัสสิทธิ์ นาคสวัสดิ์ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
เลขานุการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๒. นางสาวทัศนวัลย์ เนียมบุบผา กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา

รายนามคณะกรรมการคัดกรองเรียงความ

เรื่อง “ตรูตี กัดันประกบใจ”

คณะกรรมการคัดกรองเรียงความ ช่วงชั้นที่ ๔ (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

๑. นายถวัลย์ มาศจรัส ประธาน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ สกศ.
๒. รองศาสตราจารย์ชুমพจน์ อมาตยกุล กรรมการ
อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. นางภารดี พรขจรกิจกุล กรรมการ
อาจารย์ภาษาไทย โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
๔. นางอำไพพรรณ น้อยหนูจตุรัส กรรมการ
ครูแห่งชาติ ปี ๒๕๔๔ วิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา

คณะกรรมการคัดกรองเรียงความ ช่วงชั้นที่ ๓ (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)

๑. นายพลาดิศัย สิทธิธัญกิจ ประธาน
ประธานฝ่ายวิชาการ สมาคมหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญ ผลประไพ กรรมการ
อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. นายชมพร เพชรอนันต์กุล กรรมการ
รองผู้อำนวยการสถาบันสุนทรภู่
๔. นางสาววิภา สมโภชพฤตมิกุล กรรมการ
อาจารย์ภาษาไทย โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

คณะกรรมการคัดกรองเรียงความ ช่วงชั้นที่ ๒ (ระดับประถมศึกษาปีที่ ๔-๖)

๑. นายสุขพงศ์ ทัศนกุลกิจ ประธาน
ครูต้นแบบ สกศ. ปี ๒๕๔๑ วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา
๒. นางเสาวนิจ จุลรัตน์ กรรมการ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนราชบพิตร

๓. นางอำภร นันทา กรรมการ
ครูต้นแบบ สกศ. ปี ๒๕๔๒ วิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา
๔. นายวิรัช ตาแก้ว กรรมการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑. นายกวิน เสือสกุล เลขานุการ
นักวิชาการศึกษา ระดับชำนาญการพิเศษ สกศ.
๒. นายมนัสสิทธิ์ นาคสวัสดิ์ ผู้ช่วยเลขานุการ
เลขานุการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. นางสาวไอล้ำตา สดสมศรี ผู้ช่วยเลขานุการ
นักประชาสัมพันธ์ ระดับชำนาญการ ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา

คณะผู้ดำเนินงาน

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ

เลขาธิการสภาการศึกษา

นายณพพร สุวรรณรุจิ

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

ศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ดร. อัมพร พงษ์กังसनันท์

ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา

นางสาวไกล์ดา สดสมศรี

นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ

นางสาวทัศนีย์ เนียมบุบผา

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

บรรณาธิการ

ดร.อัมพร พงษ์กังसनันท์

ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์การศึกษา

ผู้ประสานงานโครงการ

นางสาวทัศนีย์ เนียมบุบผา

นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

ผู้จัดพิมพ์และจัดทำรูปเล่ม

สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์